

EHLİBEYT-İ HANEDANI, ŞİMİRİ MERVAN ANLAMAZ

Yedi derya sohbetini, behru umman anlamaz.
İlmi ledün manasıdır, ahmak olan anlamaz.
Küntü kenzden ders okursun, cahil andan ne anlar.
Gözü Kör, kulağı sağır, bibeserler anlamaz.

Menaref ilmine eren, aşıkı suzan olur.
Hevt nefsinı katl eyleyen, meydanda merdan olur.
Hırs ile şehvete uyan, nefsine kurban olur.
Yedi tamu şiddetidir, kemrah olan anlamaz.

Düchihanın röhnüması, Haydarı Kerrar olan.
Çıkıp miraç kapusunda, haykurup aslan olan.
Sitretül müntehada, Mustafa'ya yâr olan.
Naciyani yaz mekâmı, binde bir can anlamaz.

İlmü ledün okuyanlar, aynen yoldaş olur.
Ehedi Ahmed, fatihada baş olur.
Pa ile ça, ja ile ka, anlayan sırdaş olur.
İlmi ledün manasıdır, ehli inkâr anlamaz

Menaref ilmine ermeyen, şum ağmakı fıkıh
Pir dergahına niyaz et,yakın bulasın hakkı.
Ey VİRÂNÎ dört kitaptan, Ali'nin methin oku.
Ehlibeyti Hanedanı, Şimri Mervan anlamaz.

9 789787 812780

ISBN 975 - 7812 - 71500000

811.216
VİR.D
062754

Derleyen

ADİL ALİ ATALAY VAKTİDOLU

VİRÂNÎ DİVANI ve RİSALESİ (Buyruğu)

C
can yayınları
84

K. Al
2010
Derleyen
ADİL ALİ ATALAY VAKTİDOLU

VİRANÎ DİVANI ve RİSALESİ (Buyruğu)

can yayınları
84

Adil Ali Atalay Vaktidolu

Bankalar Caddesi Yanıkkapı Sok. No. 38
Nadir Han Kat: 3 No.7-8 Karaköy / İSTANBUL.
Tel.: (0212) 237 62 54 - 235 25 86
Fax: (0.212) 235 83 48

Birinci Basım : Ocak 1998

ISBN 975 - 7812 - 76 - 5

Basım:

KAYHAN MATBAACILIK

(0.212) 576 01 36

Cilt:

YALÇIN MÜCELLİTHANESİ

Tel: (0.212) 544 50 73

BİRKAÇ SÖZ

Virâni Baba için birkaç söz söylemek, o denli kolay değil. O yüce kişinin her sözü bir altın değerindedir; anlamlarını açıklamak kitaplar gerektirir. O, derin anlamlar içeren sözlerini, birlik makamından almıştır.

O, onsekizbin alemi; 6666 ayeti; 24 saatten oluşan bir günü; 365 gün ve 52 haftadan oluşan bir yılı ve iletişim için sözcükleri oluşturan 28/32 harfi, birliğe getirip bağladığı gibi, tüm yaratılmışları Hak-Muhammed-Ali'de toplamıştır.

O, en güzel duygularını, Oniki İmamlar'dan, Kırklar'dan, Ondört Masum-u Paklar'dan olarak dillendirip günümüz kâmil/olgun insanlarında birleştirmiştir.

Virani Baba, tüm beyitlerini, birlik bilinciyle yazmış; okuyanlarına, ışıklı yolu göstermiştir.

O'nu okurken, Mürşid'in değerini daha iyi anlıyoruz.

Virani Baba'nın, yayınlanmış toplu yapıtları tükenmiştir. Yıllardanberi O'nun risalelerini ve özellikle Divanı'nı yayınlayıp halka sunmayı düşündüm. O nedenle derin bir araştırma ile elde mevcut olan yapıtları taradım. Başvurduğum yapıtlar arasında; Sadettin Nüzhet Ergun'un "Bektaşî Şairleri ve Nefesleri", A. Celalettin Ulusoy'un "Yedi Ullar", Cahit Öztelli'nin "Bektaşî Gülleri", Turgut Koca Baba'nın "Bektaşî-Alevî Şairleri ve Nefesleri", Mehmet Şimşek'in "Ünlü Alevî Ozanları", İsmail Özmen'in beş ciltlik "Alevî-Bektaşî Şiirleri Antolojisi", M. Halit Bayrı'nın "Virani, Hayatı ve Eserleri", İbrahim Aslanoglu'nun yeni yazıya çevirdiği arşivimde bulunan cönkler ile diğer yapıtlar bulunmaktadır.

Okuma kolaylığı sağlamak için Risalesini olabildiğince Arapça, Farsça ve Osmanlıca sözcüklerden arındırıp öz-

türkçeleştirdim. Şiirlere müdahale etmedim. Burada geçen yabancı sözcükler için kitabın sonuna bir sözlük ekledim.

Okuyucuları yormamak için, beyitlerin dörtlüklerini baştarafa, ikilileri son kısma hece sırasına göre yerleştirdim.

Dörtlükleri, uzun hecelerden başlayarak 16 - 15 - 14 - 11 - 8 - 7 - 5 hecelerin sıralamasını, her hecede alfabetik sıraya göre; ikilileri, onbir heceden başlayarak her hecenin sıralamasını yine ayrı ayrı alfabetik sıraya göre düzenledim.

Virani Baba'nın iki yapıtını birarada toplayarak, kimi eksiklikleriyle birlikte okurlarımın karşısına iddiasız olarak çıktım.

Takdir okurlarımdan, himmet Hak-Muhammed-Ali ile Ehli-Beyt'ten ola. Hü!..

10 Kasım 1997
Adil Ali Atalay
Vaktidolu

VİRANİ BABA

**Bir ulu şehirde dellâllığım var
Ben dellâlim bâzerbaşım Ali'dir
Vîrânî**

Virani'nin doğum ve ölüm yılları kesin olarak bilinmemektedir. Ancak virani baba'nın, tarihi bilinen üç kişi ile ilişkisi kurulmaktadır. Buradan yola çıkarak onun yaşadığı zaman dilimini saptamak mümkün olmaktadır. Bunlardan birincisi bektâşîğin "**ikinci piri**" olan Balım Sultan'dan el almış olmasıdır. Balım Sultan 1516 veya 1520'lerde ölmüştür. İkincisi Bulgaristan gezisi sırasında Demir Baba ile görüşmesidir. Demir Baba'nın babası Hacı, Kanuni Sultan Süleyman'ın yönetiminde (1520-1566) olduğu sıralarda evlenir ve bu evlilikte Demir Baba doğar. Üçüncüsü Necef-i Eşref'te Hz. Ali türbesinde türbedarlık ve babalık yaptığı sıralarda Safevi hükümdarı Şah Abbas (1587-1628) ile görüşmesidir. Tarihlerle bakıldığında Viranî'yi bu üç tarihle de ilişkili kılmak bağdaştırmak olası değil. Çelişen, uymayan yanlar var. Hacı'nın Kanuni döneminde evlendiği doğruysa, Virani'nin Balım Sultan'ın kendisinden el almamış olması gerekir. Eğer Balım Sultan'dan el almış ise Demir Baba'nın babasının Kanuni döneminde çok önceleri evlenmesi ve bu evlilikten Demir Baba'nın doğması gerekir. Yahut da Virani Demir Baba ile değil de, onun dergahındaki bir postnişini ile görüşmüş olmalıdır. Sadettin Nüzhet, Şah Abbas'la görüşmesini kuşkulu görür. Ama Egriboz adasında doğduğu Balım Sultan'da veya ondan sonra gelen bektâşi posnişinin-den el aldığı. Necef'te kaldığı, Hz. Ali türbesinde türbedarlık ve babalık ettiği, Anadolu ve Balkanları dolaştığı, Bulgaristan'da Demir Baba ve diğer Bektâşi tekkelerini gezerek

ziyaret ettiği, Demir Baba tekkesi postnişinliğinde icazet aldığı, Otman Baba'ya giderken Karlıova'da Hafız Zade türbesinde iken öldüğü ve orada gömüldüğü doğrudur (Bkz: Doç. Dr. Bedri Noyan (Haz.) - Demir Baba Vilayetnamesi, Can Yay. İst 1976, s: 137 v.d.) Bu tabloya bakıldığında Virani'nin 16. y. yılın ikinci yarısı ile 17. y. yılın ilk çeyreği arasında yaşadığı kesin görülmektedir.

Virani Arapça, Farsça gibi dönemin önemli dillerini bilen önemli bir şairdir. **Virani Baba Divanı'** ile **"Virani Baba Risalesi"** adlarıyla basılmış günümüze kadar gelen iki önemli eseri vardır. Yapıtlarında; Hz. Ali'yi övücü, Oniki İmamları dile getirici coşkulu methiyetleri yer alır. Ali'nin Tanrılığını ve Tanrı'nın insanda ortaya, görünüm alanına çıktığını açıkça söyler. Derin bir Ali sevgisi vardır. Ona göre; Ali, Tanrı'nın ışıyan özünden bir ışık olarak doğmuştur. Bu özelliği nedeniyle de ulu ve ölümsüzdür. Şiirlerinde Ali'ye dönerek, secde ederek tapındığını söyler. İnsan sevgisinin odağı ona göre Ali sevgisidir. Ali'dir, O'nun suyuna olan saygı ve bağlılıktır. O'na göre Ali'nin kişiliğince İslami inançların özünü oluşturan öğeler odaklaşır, toplanır. Bu görüş doğrallıkla Ali'nin Tanrılığını savunan **"Ali-Alah"** inancını çağırıştırır. O'na göre, evrendeki bütün nesnel varlıklarda Ali görünür. Bu Tanrı'nın görünüm alanına çıkışıdır. Yalnız, Virani'deki bu hurufilik izleri aşırı ölçüde değildir. Döneminin Alevi-Bektaşî ozanlarında az-çok bu ölçüde Hurufilik izleri vardır. Virani, bu düşüncelerini akıcı ve duru bir dille dile getirmiştir.

Virani'nin yapıtları sanatsal açıdan çok, dile getirdiği inançları açısından dikkate değer Alevi-Bektaşî toplumunun **"Yedi Ulular"** olarak adlandırdıkları saygın şairler arasında Virani de yer alır. Virani'nin Hurufilik yanı da vardır. Şiirlerinde hurufilik simgelerine yer vermesine, Hurufilik bakışını işlemesine karşın, Alevi-Bektaşîlik yanı daha ağır basar. Bu tür düşüncelerini işleyen şiirlerinin ve risalesinin ilk baskısı 1873'de Mısır'da **"Nazımü Nesr-i virani baba"**

adıyla basılmıştır. Virani, şiirlerinde **Viran Baba"**, **"Viran Abdal"** mahlaslarını kullanır.

Virani, şiirlerinde aruz veznini kullanmıştır. Hece vezniyle yazılmış birkaç şiiri de vardır. Virani'nin amacı sanat yapmak, sanat adamı olmak değildir. O, inandıklarını yaymak, duyurmak, yandaşını çoğaltmak amacındadır. Şiir, bu bakımdan onun için bir araçtır. Böyle olmasına karşın, bir Fuzuli'ler kadar olmasa bile, onlara göre ikinci düzeyde şiirde başarı göstermiş bir şairdir. Birçok orta düzeyli şairlere göre çok ileridedir.

Virani'ye ülkemizde ilk kez A. Rıfki **"Bektaşî Sırrı"** adlı üç ciltlik yapıtında yer verir, Ama bu yer veriş bir değiden öteye gitmez. Bu tür yüzeysel değini Besim Atalay'ın **"Bektaşîlik ve Edebiyatı"** (1924) adlı yapıtında da yapılır. Başka Bektaşî şairlerinin nefeslerinin arasına Virani'nin yalnız iki nefesi sıkıştırılır. S. Nüzhet Ergun'sa 1930'larda yayınlanan **"Bektaşî Şairleri"** kitabında dört şiirine, 1955'de yayınlanan **"Bektaşî Şairleri e Nefesleri"** adlı kitabındaysa onaltı şiirine ve onunla ilgili kısa bir bilgiye yer verir. A. Gölpınarlı ile P.N. Borato ise, **"Pir Sultan Abdal"** (1943) adlı kitaplarında Virani'nin Kızıbaşların yedi büyük şairinden biri olduğunu belirtmekle yetinirler. A.Celalettin Ulusoy **"Yedi Ulular"**, Cahit Öztelli **"Bektaşî Gülleri"** Atilla Özkırımlı **"Alevilik-Bektaşîlik ve Edebiyat"**, Turgut Koca **"Bektaşî-Alevi Şairleri ve Nefesleri"**, İsmail Özmen **"Alevi-Bektaşî Şairleri Antolojisi"**, Mehmet Şimşek **"Ünlü Alevi Ozanları"** adlı yapıtlarında Virani'ye bir antoloji bilgisi çerçevesinde yer ererek, şiirlerinden örnekler verirler. Fakat asıl Virani'nin şiirlerini toplayan, divanını yayınlayan, ona ilişkin geniş açıklayıcı bilgiler veren M. Halit Bayrı olur. Halit Bayrı'nın **"Virani, Hayatı ve Eserleri"** adlı kitabı 1959'da yayınlanır.

Can Yayınları okurunu, şiir ve edebiyat severleri, virani meraklılarını, Virani düşüncesine bağlıları, Virani'ye

ulaştırmak için şairin tüm şiirlerini derleyerek yayınlamaya karar vermiştir. Bir seçki yapılmak istenmemiştir. Virani'nin bulunan ve bilinen tüm şiirleri bu kitapta yer almıştır. Böylece edebiyat tarihi araştırmacıları Virani'ye ulaşmaları sağlanmış, Virani araştırmacılara sunulmuştur. Eski dile yakınlığı olmayanların durumu da düşünülmüş, Virani'yi genç kuşakların anlamasının ve onun sanat-düşüncesinin tadına ermelerini sağlamak için yapıtın sonuna her sayfada yer alan şiirin eskimiş sözcüklerinin yenileri verilmiştir. Yani sayfada yer alan şiirin sözlüğü erilerek dözelerin anlaşılması sağlanmıştır.

Bunların tasavvufi anlamları yerine sözcüklerdeki dışsal karşılıkları verilmiştir. Okuyucunun kitaptaki şiirlerin sözlük karşılıklarına bakarken bu durumu gözönünde bulundurması gerekmektedir. Virani'ye ilişkin giriş bilgisi verilerek, okur Virani hakkında bilgilendirilmiş ve okura yol gösterilmeye çalışılmıştır. Risalenin anlaşılmayan sözcükleri, parantez içinde günümüz Türkçesine uyarlanmıştır. Böylece Türk kültürünün temelini oluşturan Alevi-Bektaşî felsefesi-inancı- kültürü açığa çıkmış, hem de Türk kültürü ana kaynağı olan Alevi-Bektaşîlik'le bir kez daha zenginleşmiştir.

Çaba bizden, takdir okurumuzdan. Saygılarımızla

**Eksik alsam artık satsam yine kâr
Ben dellâlim bâzarbaşım Ali'dir...**

Vîrânî

**Can Yayınları
1997**

BUYURDU AHMED'İ MAHMUD

Cevâbım gûş-i cân eyle işit ey tâli-i mes'ûd
Yüzün harfinden açıldı cihâna her ne var mevcûd
Eğer serçe değilsen sen bu Ankaa lokmasın gel yut
(Hüvel evvel hüve'l-âhır) yüzündür kible-i ma'bûd
**Bu ma'nâyı hadîsinde buyurdu Ahmed-i Mahmûd
Cihâna gelmeden cânâ hemen dîdâr imiş maksûd**

Ne mâl-ü mansab-u dünyâ ne mülkü ne ayâl ister
Ne hod zînet ne hod izzet ne bir gayrî hayâl ister
Ne cennetten diler şâdî ne dünyâdan melal ister
Kimin kim rûz-ı mahşerde zamîri vasl-ı âl ister
**Bu ma'nâyı hadîsinde buyurdu Ahmed-i Mahmûd
Cihâna gelmeden cânâ hemen dîdâr imiş maksûd**

Nice âyet hidâyetten iniptir ey ahî bervech
Muvâfık bunca âyâta dedi Ahmed dahi bervech
Göründü bâtın-u zâhir hemen ma'nâ şahî bervech
Aceb niçin sücûd etmez bu şân ile fakih bervech
**Bu ma'nâyı hadîsinde buyurdu Ahmed-i Mahmûd
Cihâna gelmeden cânâ hemen dîdâr imiş maksûd**

Nazar kıl câvidân içre te'vil eyledi Yezdân
Vücûd-ı vech-i âdemde ne ma'nâ eyledi ihsân
Şükür Hakk'a ki bildirdi nedir dîn-ü nedir îmân
Şevâd-ı A'zam'ın sırr-u rumûzun eyledi âsân
**Bu ma'nâyı hadîsinde buyurdu Ahmed-i Mahmûd
Cihâna gelmeden cânâ hemen dîdâr imiş maksûd**

Tılsım-ı kenz-i (tâhâ) dır yüzünde yazılan defter
Anın nûrundan olmuştur serâpâ dü cihan enver
Teâlallah zehî kudret zehî ma'nâ zehî dilber
Düşen sevda-yı dîldâra cihânın varlığın neyler
**Bu ma'nâyı hadîsinde buyurdu Ahmed-i Mahmûd
Cihâna gelmeden cânâ hemen dîdâr imiş maksûd**

Gel ey âşık eğer aşktan özünde var ise zerre
Cemâl-i aşk-ı dîdârın seninle yâr ise zerre
Ko elden gayrı sevdâyı gözüñ bîdâr ise zerre
Saâdet ol kulundur kim emin dîdâr ise zerre

**Bu ma'nâyı hadîsinde buyurdu Ahmed-i Mahmûd
Cihâna gelmeden cânâ hemen dîdâr imiş maksûd**

Virânî'nin ezel âhır bu idi ahd-ü ikrârı
Hemen bir lokma bir hırka ola bu dünyede kârı
Budur bu ehl-i irfânın murâdı isteği vâri
İki âlemde maksûdu Alî vü âl-i dîdârı

**Bu ma'nâyı hadîsinde buyurdu Ahmed-i Mahmûd
Cihâna gelmeden âşık hemen dîdâr imiş maksûd**

ALÎ ALÎ ALÎ ALÎ

Her dem dilimde bu kelâm Alî Alî Alî Alî
Zikrim hemîşe suhb-u şâm Alî Alî Alî Alî
Teshîh ile savt-ı selâm Alî Alî Alî Alî
Çağırırım anı müdâm Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Ezel ebed Alî derim Alî Alî Alî Alî
Düşsem meded Alî derim Alî Alî Alî Alî
Yoktur aded Alî derim Alî Alî Alî Alî
Ahmet ehad Alî derim Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Evvel O'dur âhir O'dur Alî Alî Alî Alî
Bâtın O'dur zâhir O'dur Alî Alî Alî Alî
Tayyib O'dur tâhir O'dur Alî Alî Alî Alî
Bâtın O'dur zâhir O'dur Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Oldur kitâb-ı câvidân Alî Alî Alî Alî
Oldur nişâna her nişân Alî Alî Alî Alî
Oldur olan hem bî-nişân Alî Alî Alî Alî
Oldur hayât-ı ins-ü cân Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Zerre vü şems-ü mâhımın Alî Alî Alî Alî
Mü'minlere penâhımın Alî Alî Alî Alî
Biz bendeyiz ol şâhımın Alî Alî Alî Alî
Halk eyleyen Allahımın Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Hasan Hüseyin-ü Âbidin Alî Alî Alî Alî
Bâkır İmâm-ı şâh-ı dîn Alî Alî Alî Alî
Ca'ferdurur (Hakka'l-yakîn) Alî Alî Alî Alî
Ser cümle Kur'ân-ı Mübîn Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Kâzım Rızâ vü hem Tâki Alî Alî Alî Alî
Oldur Alî Alî Nakî Alî Alî Alî Alî
Bu dünyada hayyü'l-bakî Alî Alî Alî Alî
Fehm eyle var bilip Hak'ı Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Asker imâm-ı reh-nümâ Alî Alî Alî Alî
Hem Mehdi-i sâhib-livâ Alî Alî Alî Alî
Ma'sûm-ı pâk Âl-i abâ Alî Alî Alî Alî
Tâ ibtidâ vü intihâ Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

Virânî'yem sürem yüzüm Alî Alî Alî Alî
Tapşurmuşam ana özüm Alî Alî Alî Alî
Kanda baksam iki gözüm Alî Alî Alî Alî
Evvel âhır budur sözüm Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî
Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî Alî

CİHAN HALK OLMADAN EVVEL GULÂM-I AL-Ü EVLADIM

Eyâ zâhid nazar eyle ne demden beri irşâdım
Cihânın şûr-u şerrinden sebeb oldur ki âzâdım
Benim firdevs için gussa gamım yok şöyle dil-şâdım
Cihan halk olmadan evvel gulâm-ı âl-ü evlâdım

Yoğ idi ins-ü cinden eser bir zerre vü bir cân
Ne dahi nüh filek arz-u kevâkib bu şems-i tâbân
Ne bâd-u âteş-ü hâk-ü ne âb-ü mâh-ü ne ummaân
Cihan halk olmadan evvel gulâm-ı âl-ü evlâdım

Kelâmım hemdemim nutkum bu idi ol zaman dilde
Dü kısım olduk şehâ ol dem biri sultân biri bende
Hemen bir zât idik dahi kimesne yok idi ande
Cihan halk olmadan evvel gulâm-ı âl-ü evlâdım

O Sultân-ı Ekber'i idrâk edersen tâlibâ kimdir
Hemen idrâk edip bildin fenâ kimdir bekaa kimdir
Ne câhildir ve nâdandır Alî âl-i âbâ kimdir
Cihan halk olmadan evvel gulâm-ı âl-ü evlâdım

O Sultân-ı hidâyettir Alî şâh-ı velâyettir
Anın evlâdına düşman olan merdûd-ı kâfirdir
Ezel Âl-i Alî mihri benim gönlümde gaayettir
Cihan halk olmadan evvel gulâm-ı âl-ü evlâdım

Ne erdi çünkü gaaibden dedi bak göresin zâtı
Eridip Kâ'be-i kalbin ziyâsın aşkına Lât-ı
Cihânı zerreye saymam dilerse işte isbâtı
Cihan halk olmadan evvel gulâm-ı âl-ü evlâdım

Virânî'yem ezel evvel muhibb-i Şâh-ı (levlâk) im
Yimem nâzî vü müstakbel gamın şöyle ferahnâkim
Azâb-ı Yevm-i mahşerden götürdüm kalbimi pâkim
Cihan halk olmadan evvel gulâm-ı âl-ü evlâdım

NUR TAKÎ'DEN BULMUŞUM BEN DİRDİME AYN-I ŞİFA

Yâ Muhammed Mustafa vü yâ Aliyyül-Murtaza
Sâcidim uş secdegâhım tâ ezel âl-i aba
Söylerim dâim Yezîd'in cânına lânet seza
Nur Takî'den bulmuşum ben derdime ayn-i şifa

Şah Hasan Hulki Rizâdır şah Hüseyin'i Kerbela
Hem Alî Zeynel Abâ'ya cânımı verdim baha
Kim saâdet hâk-i cismim evlada ola feda
Nur Takî'den bulmuşum ben derdime ayn-i şifa

Bâkır-ü Câfer değil mi nûr-ı pâk-i kibriya
Zâhidâ inkâra düşme bunu zikr et dâima
Tesbihinde zikrin olsun Kâzım Musâ İriza
Nur Takî'den bulmuşum ben derdime ayn-i şifa

Şah Takî'dir hem Askerî Mehdi-i Sâhib-liva
Söylerim ben Ali medhin bu dilimde dâima
Murtazâ'dan kısmet oldu ey dîdar-ı Hak bana
Nur Takî'den bulmuşum ben derdime ayn-i şifa

Bu Virânî hâkkipâyî evliyâ vü enbiya
İsterim âl-i Nebî'den erişe nûr-ü Huda
Hâkkipâyî şâh oluptur gözlerime tûtiya
Nur Takî'den bulmuşum ben derdime ayn-i şifa

EVLAD-I ŞAH-I FERYAD-U AH

Ey mevâlî dinle şimdi nûr-ı Hak fazl-ı İlâh
Rûz-ı mahşerde muhakkak bizlere peşt-ü penâh
Âl-ü evlâd-ı Nebî'dir şöyle bil bî-iştibâh
Erdi çün mâh-ı Muharrem ağladı şems ile mâh
Ey Hüseyinîler bugündür mâtem-i evlâd-ı Şâh
Gözyaşını kana döndür eylegil feryâd-u ah

Ağladı yer gök bugün ağlayın ey mü'minân
Zâr eder cümle melâik hûr-u gılman ins-ü cân
Nâr-ı düzehten bulayım der isen hergiz amân
La'net eyle ol Yezîd'e sad hezârân bî gümân
Ey Hüseyinler bugündür mâtem-i evlâd-ı Şâh
Gözyaşını kana döndür eylegil feryâd-u âh

Ger dilersen Hak katında bulasın sen izzeti
Evliyâ vü enbiyâdan umar isen şefkati
Söylegel bu nutku candan çekmeyesin zahmeti
La'net etmektir gerek Mervân'a la'net la'neti
Ey Hüseyinler bugündür mâtem-i evlâd-ı Şâh
Gözyaşını kana döndür eylegil feryâd-u âh

Kurretü'l-aynım dedi kim ol Habîb-i Mürselîn
Âşık isen âşikaane olagör ehl-i yakîn
Olmak istersen muhakkak külliyen gamdan emîn
La'netu'llah virdin olsun Şimr-û Süfyân-ı la'în
Ey Hüseyinler bugündür mâtem-i evlâd-ı Şâh
Gözyaşını kana döndür eylegil feryâd-u âh

Nesl-i şâh-ı enbiyâdır hâdi-i nûr-ı Hudâ
Hâricî'ler bilmediler oldular Hak'tan cûdâ
Anların cânına la'net eylerim ben daimâ
Sad-hezâran la'net olsun sad-hezâran bî-riyâ
Ey Hüseyinler bugündür mâtem-i evlâd-ı Şâh
Gözyaşını kana döndür eylegil feryâd-u âh

Bil kaçan oldu şehîd ol nûr-ı pâk kibriyâ
Erdi ol demde semâdan nâle vü mutk-ı Hudâ
Ah Hüseyin-i Kerbelâ der vah Hüseyin-i Kerbelâ
Yezîd'e etmek teberrâ mü'mine lâyük sezâ
Ey Hüseyinler bugündür mâtem-i evlâd-ı Şâh
Gözyaşını kana döndür eylegil feryâd-u âh

Ben Virân Abdal hâkirem derdmendem bir gedâ
İsterem rûz-ı kıyâmette Ali'den ilticâ
La'net olsun her kim oldu düşmen-i Âl-i Abâ
Zerre denlü buğz edenin cânına la'net sezâ
Ey Hüseyinler bugündür mâtem-i evlâd-ı Şâh
Gözyaşını kana döndür eylegil feryâd-u âh

TERKÜ TECRİD OLMAYAN ALEMDE SULTAN OLMADI

Zâhidâ fakr olmayanlar safi insan olmadı
Okumaz vechi hurufun ehl-i Kur'an olmadı
Suretâ abdal olursa sahib erkân olmadı
Terk-ü tecrid olmayan alemde sultan olmadı

Bihisâb oldu o kim vermez hututundan hisâb
Göriserdir ahirette zehmet-i nâr-u azab
Böyle emr etti inip vahy-ı havâdis dört kitab
Terk-ü tecrid olmayan alemde sultan olmadı

Bir palâsı fahr edip olmak diler isen bekaa
Ferd-i yektâ ol görem dersin cemâl-i kibriyâ
Bu sözü böyle buyurmuş enbiyâ vü evliya
Terk-ü tecrid olmayan alemde sultan olmadı

Ey Virânî geç geçenden Şaha dönder gel yüzü
Suret-i imred cemâl-i Hak'tır ana aç gözü
Cümle irfan erleri geldi dediler bu sözü
Terk-ü tecrid olmayan alemde sultan olmadı

KAZIM-I

Mustafâ'dan dinle imdi ârifi evrâdımı
Beri gel gör Murtazâ'dan dembedem feryâdımı
Tâ ezelden hubb-i Hayder ördüler bünyâdımı
Sevmişem cân-ü gönülden men İmâm-ı Kâzım'ı

Şah Hasan Hulkî Rızâ'dan zâhir oldu her sıfat
Şah Hüseyin-i Kerbelâ'dan keşf oldu envârı zat
Nesl-i şâhı sevdi her kim görmedi hergiz memâ
Sevmişem cân-ü gönülden men İmâm-ı Kâzım'ı

Şah Ali Zeynel Abâ'dır cânımız cânânımız
Şah Muhammet Bâkır'ı Câferdir burhânımız
Ali evlâdın yoluna cân-ü ser kurbânımız
Sevmişem cân-ü gönülden men İmâm-ı Kâzım'ı

Şah Ali Mûsâ Rızâ'dır kıblegâhım müminan
Şah Takî vü bâ Naki zikrim dilimde her zaman
Bunların dostluğuna îcâd oldu dü cihan
Sevmişem cân-ü gönülden men İmâm-ı Kâzım'ı

Bu Vîrânî derdmend-i medh şâhı söylerim
Askerî hem Hehdî-i peşt-ü penâhı söylerim
Gayriden el çekmişem ol pâdişâhı söylerim
Sevmişem cân-ü gönülden men İmâm-ı Kâzım'ı

KIZIL VELİ

Biz Urum abdâliyız serdârımız Kızıl Velî
Çeşmimizde şu'le-i envârımız Kızıl Velî
Bülbül-i şeydâ biziz gülzârımız Kızıl Velî
Dînîmiz îmânımız ikrârımız Kızıl Velî
Nur-ı Ahmed Hayder-i Kerrâr'ımız Kızıl Velî
Kanda baksak dem-be-dem dîdârımız Kızıl Velî

Çekti tîğın şeceri şakk etti seng-i mermeri
Söyleten oldur Fırat üstüde ibni Mürmer'i
Var tavâf eyle Sinab'da ol dikiptir minberi
Bu söze ikrâr edenler oldular gamdan berî
Nur-ı Ahmed Hayder-i Kerrâr'ımız Kızıl Velî
Kanda baksak dem-be-dem dîdârımız Kızıl Velî

Ol velâyet ma'deni serdâr-ışâh-ı gaariyân
Rahmeti deryâsına gark oldu cümle mü'minân
Na'ra ursa tâbe düşerdi zemîn-ü âsümân
Tîğ darbından yer geçti lâîn bed-gümân
Nur-ı Ahmed Hayder-i Kerrâr'ımız Kızıl Velî
Kanda baksak dem-be-dem dîdârımız Kızıl Velî

Tanrı dağı mesken oldu bil ana ey merd-i şâh
Zübde-i Al-i abânın her biri bir pâdişâh
Bir mahabber eylesen bin bin ede bî-îştibâh
Ben fakîre anların oldu cemâli secdegâh
Nur-ı Ahmed Hayder-i Kerrâr'ımız Kızıl Velî
Kanda baksak dem-be-dem dîdârımız Kızıl Velî

Zâhidâ şek şübhe yoktur evliyânın râhına
Cennet-i a'lâya erer yüz süren dergâhına
Bu kelâmı vird eden şâm-u seherde âhına
Gel beri ermek dilersen ol erenler şâhına

Nur-ı Ahmed Hayder-i Kerrâr'ımız Kızıl Velî
Kanda baksak dem-be-dem dîdârımız Kızıl Velî

Şah Hasan şâh-ı şehid hem İmâm-ı Âbidin
Bâkır-ü Ca'fer İmâm-ı Kâzım Rızâ'dır şâh-ı dîn
Hem Takî vü ba-Nakî Askerdurur şâh-ı zemîn
Mehdi-i sâhib-zaman ol evvelîn-ü âhırîn

Nur-ı Ahmed Hayder-i Kerrâr'ımız Kızıl Velî
Kanda baksak dem-be-dem dîdârımız Kızıl Velî

Ey Vîrânî dâmenin elden koma şâhın müdâm
Tâ olasin gün-be-gün şâhın yolunda müstedâm
Kim bu medhi yâd ede şâm-ü seherde yâ İmâm
Ceddin evlâdın hakkıçün sen ânı eyle tamâm

Nur-ı Ahmed Hayder-i Kerrâr'ımız Kızıl Velî
Kanda baksak dem-be-dem dîdârımız Kızıl Velî

LA FETA İLLA ALİ

Ben muhibb-i hânedânım söylerim medh-i Alî
Çün gulâmım ben hakikat vermişim cân-u dili
Bîat et Âl-i Resûle ver irâdet di belî
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Tâlib isen gel ileri kalma menzilden geri
Cânımı kurbân edegör hâkipâye sal seri
Kurtulup nâr-ı duzehten olagör gamdan beri
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Gel dilersen talibâ sen bulmağa ömr-i necât
Görüme rûşen gözüne âlem içre müşkilât
Hayy olasin haşr olunca içesin Âb-ı Hayât
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Oldurur cümle vücûdun hâkimi hükm-i Ezel
Cân-u başı ver yolunda budur evlâda bedel
Mâcerâsından cihânın çek elin etme cidel
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Geldi Şâhım şânına Hak'tan kelâm-ı (hel etâ)
Vâris-i nûr-i nebîdir uş hadîs-i Mustafâ
Gel dilersen olmayasın bir dem anlardan cûdâ
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Ben perînin leblerinden görmüşüm akar gül-âb
Başımı verdim yolunda kılmuşım anı taleb
Zâtına yazmış bu ismi tâ Ezelde Hak Çalab
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Mü'min isen eylegil gel al sohbet-i hürmeti
Derviş-i bîmârdan almak dilerisen himmeti
Rûz-ı mahşerde umarsan evliyâdan şefkati
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Sofiyâ kılmaz rivâyet gelmesin dilinde lâf
Çün muhibb-i Şâh değilsin sözlerin cümle güzaf
Kurtulup nâr-ı cahimden olmak istersen muâf
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

Bu **Vîrân Abdal** fakîr bir derdimendir yâ ilâh
Cürmünün bahrında gark olmuş meded ey mülk-i Şâh
Gel dilersen âlem içre bir münevver doğru râh
Vird edip söyle dilinde (Lâ fetâ illâ Alî)

HÜNKARIM ALÎ

Ey muvahhid dinle medhi-i Hâcî Bektâş Velî
Hayy-u Bâkî Lâyezâlî Hayderî nesl-i Alî
Tekyegâh-ı gülşeninde vird eder cân bülbulü
Şöyle bil Sultan Balum'dur na'ti Hünkârım Alî

Emr kılındı çün cemâda yürüdü cansız duvâr
Nutmuna bend oldu âlem meyve bitirdi şecer
İns-ü cinnin uş dilinde zikri budur ser-be-ser
Şöyle bil Sultan Balum'dur na'ti Hünkârım Alî

Ahmed-ü Haydar Hasan şâhım Hüseyin-i Kerbelâ
Âbidin-ü Bâkır-u Ca'fer İmâm-ı reh-nüma
Nesl-i Kâzım şâh-ı ferzendir Horâsânî Rızâ
Şöyle bil Sultan Balum'dur na'ti Hünkârım Alî

Şah Takî'nin sırrıdır Şah Nakî ol bî-gümân
Askerî oldu geliser Mehdi-i âhır zaman
Diyeler halkı cihânın el'aman-u el'amân
Şöyle bil Sultan Balum'dur na'ti Hünkârım Alî

Gel şimâl ehlinden olma olagör ehl-i yemîn
Her ki ikrâr eylemez münkir münâfıktır yakîn
Evliya vü enbiyâ bir nûr-ı Hak'tır kim mübîn
Şöyle bil Sultan Balum'dur na'ti Hünkârım Alî

Fahr-i Âlem Seyyid-i kevneyn-ü hem Tâc istivâ
Şânına münzel oluptur işte (lev lâ-ke lemâ)
Münkirin cânına lâ'net bakmadı Hak dâimâ
Şöyle bil Sultan Balum'dur na'ti Hünkârım Alî

Bu **Vîrân Abdal** fakîrin bende fermânın senin
İltimâs eyler müdâmî ere ihsânın senin
Hâkpâyeye yüz sürelden oldu kurbânın senin
Şöyle bil Sultan Balum'dur na'ti Hünkârım Alî

ZAT-I YEKTADIR ALÎ

Fazl-ı bismillâhi'r-rahmâni'r-rahîm (bâ) dur Alî
Hâlık-ı eşyâ-yı âlem nûr-ı peydâdır Alî
Kanceru kim azm kılсам anda her câ-dır Alî
(Alleme'l-esmâ) hakîkat zât-ı yektâdır Alî

Zâhiren geldi cihâna gördü anı cümle nâs
Cümleye farz etti mevdi anca değışir libâs
Gel bunu sen böyle bil tâ kalmaya gönlünde pâs
(Alleme'l-esmâ) hakikat zât-ı yektâdır Alî

Mustafâ vü Murtazâ'dır anlagıl şâh-ı cihân
Şah Hasan Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ'dır cism-ü cân
Bu söze tasdik edip kaldır derûnundan gümân
(Alleme'l-esmâ) hakikat zât-ı yektâdır Alî

Hem Alî Zeyne'l-abâ Bâkır muhibb-i Ca'fer'im
Mûse-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'ya çâkerim
Belli başlı defterim vâf-ı Alî'den söylerim
(Alleme'l-esmâ) hakikat zât-ı yektâdır Alî

Uş Takî'den zâhir oldu mu'cizi Peygamberin
Hem Nakî'den rûşen oldu kim velâyet Heyder'in
Askerî'den geldi çünkü kalbe kuvvet askerin
(Alleme'l-esmâ) hakikat zât-ı yektâdır Alî

Mehdi-i sâhib-zaman'dır öyle bir devrân-ı şâh
Birin alnında şems birinin alnında mâh
Oku bu medhi sun geç olmayasın rû-siyâh
(Alleme'l-esmâ) hakikat zât-ı yektâdır Alî

Bu Vîrân Abdal hakîre sundu Haydar çünkü câm
Bildim ol demde Alî'dir cism-ü cân-u hâs-u âm
Her nebî vü her velînin zikr-ü fikri bu kelâm
(Alleme'l-esmâ) hakikat zât-ı yektâdır Alî

CAFERİYİM CAFERİ

Dinle imdi Mustafa'dan ne direm ey din eri
Sevmişem can-ü gönülden Mustafa vü Hayderi
Gezmezem dü cihânda serseri vü serseri
Caferiyim Caferiyim Caferiyim Caferi

Şah Hasan Hulki Rıza şah Hüseyin'i Kerbela
Abidin Zeynel Bakır Cafer Musa Irıza
Bende-i Âl-i Nebi'yim hânedana mübtela
Caferiyim Caferiyim Caferiyim Caferi

Şah Muhammed Taki'dir naci serimde şah-i var
Nuru Naki'den bulmuşam men dinimi âşikâr
Lânetim var bu dilimde şol yezide sedhezar
Caferiyim Caferiyim Caferiyim Caferi

Men gulamı Kanber'im Kanber gulam-ı Askeri
Dü cihanda Mehdi'dir bil âfitab enveri
Okumuşam dört kitabı aynı cemalin defteri
Caferiyim Caferiyim Caferiyim Caferi

Tavafı yektadır ey Vîrânî ilmi kudret cavidan
Fazlı Haktır ki rumuzu andan olmuştur ayan
Biz güruhu Naci'yiz bunu söyleriz her an
Caferiyim Caferiyim Caferiyim Caferi

HER DÜ ALEM ESSELAM

Hamdülillâh çün erişti asitâne ben gulâm
Lûtf edip kalma benim noksanıma ey nik-nâm
Dinledim ins ile cin bu medhi söylerler müdâm
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

İsmi İbrahim veli atandurur Edhem senin
Bir ulu sultan idin kulun olurdu Cem senin
Her devâsız derde şâhım himmetindir em senin
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

Mustafa vü Murtasâ'nın nakdisin ey şehsuvâr
Eyledin sultan iken fakr-ü fenâyı ihtiyâr
Söylerim bu medhi ben dâim dilimde âşkâr
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

Şah Hasan birle Hüseyin'in hem İmâm-ı Zeyn-abâ
Bâkır'a hizmet ediptir nakdi olupsun şehâ
Ey velâyet ma'deni v'ey sırr'ı şâh'ı evliyâ
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

Ca'fer-ü Kâzım Rızâ vü hem Takî vü bâ-Nakî
Askerî hem Mehdi-i sâhib-zamân'dır bil Hakkı
Aşk ile kul olmayan âlemde olmuştur fakî
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

Padişah idin alırdın cümleden bâc-u harâc
Akıbet fakri kabûl edip üründün köhne tâc
Kimseye hergiz demezdin dervişim ben karnım aç
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

Emrine fermân idi uş hâk-u bâd-u nâr-u âb
Cansıza can gözsüze göz verdin ey âlî-cenâb
Bu söze her kim ki "lâ" derse görisedir azâb
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

Dört anâsır remzini gösterdi tâc-ı devletin
Birliğ'e oldu delîl necbâsı sırr-ı vahdetin
Rahmet-i Rahmân'a erdi kime kime himmetin
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

Bu **Viran Abdal** senin candan kulundur ey azîz
Dâimâ senden yine dîdârın etmiştir umîz
Eyledi aşkın yolunda menzilin şâhın temiz
E's-selâm ey Pâdişah-ı her dü âlem e's -selâm

HER KİŞİ OLMAZ ALÎ'YE CÂN İLE DİLDEN GULÂM

Dinle imdi sâdıkane ben diyem bir hoş kelâm
Tut kulağın sen dahi benden yana ey nîk-nâm
Ehl-i diller geldi hep böyle buyurdu ve's-selâm
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

Evvelâ mâ-i menîden geçmeyen ferd olmadı
Bî edebdir şol hayâsız kim yüzü perd olmadı
Sûretâ âdem velî ma'nide ol merd olmadı
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

Cümleden el çekmeyenler Şâh'a ikrâr etmemiş
Kendi kendin her kişi abdâl-ı ibrâr etmemiş
Dü cihandan geçmeyi ehl-i dîdâr etmemiş
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

Dünyede dünyâ için her kim derse bu benim
Kendiye kibzi kalır ol ne senindir ne benim
Şükr-ü minnet kim Gürûh-ı Nâci urdular ünüm
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

Mâl-ü mülk-ü cân-u mansab bir mezellet dâm imiş
Sen anı âdem sanırsın bir kuru endâm imiş
Hâs olup hâlis olup sâf olmayanlar hâm imiş
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

Geçmeyince şöhreti izz-ü şereften bî-kusûr
Emr edip Hak'tan atna verilmedi (mâ-i tahûr)
Akıbet ol olısar dîdâr-ı Hakk'a şöyle dūr
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

Sen nice insân sanırsın Şâh'ın olmak çâkeri
Kendi nefsinde gezenler bu cihanda serseri
Arif isen koy cemi varın beri gelgil beri
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

Ey Vîanî tâc-u tahtı bir neminde vermeyen
Sıdk ile ihlâs ile ol kemende girmeyen
Cümleden ârzû-yı nefsin defterinden dermeyen
Her kişi olmaz Alî'ye cân ile dilden gulâm

TAHTINDA SULTANIM MENİM

Yâ Muhammed Mustafâ yâ dinim imânım benim
Yâ Ali-yül Murtezâ yâ Şâh-ı Merdân'ım benim
Kalmadı zâhid cihanda zerre gümânım benim
Askerî'dir gönlümün tahtında Sultanım benim

Yâ Hasan Hulki Rıza' yâ mihr-i Kur'ân'ım benim
Yâ Hüseyin-i Kerbelâ yâ merd-i meydanım benim
Yâ Ali-yül Zeynel Abâ dilde destânım benim
Askerî'dir gönlümün tahtında Sultanım benim

Yâ Muhammed Bâkır'ı yâ derde dermânım benim
Yâ İmam Câfer'i Sâdık ya fazl-ı yezdânım benim
Yâ İmam Kâzım'ı şâh yâ nûr-ı rahmanım benim
Askerî'dir gönlümün tahtında Sultanım benim

Yâ Alî vü yâ Rızâ yâ cân-ü cânânım benim
Yâ Takî va yâ Nâkî yâ şâh-ı irfânım benim
Yâ Muhammed Mehdi'yi yâ mâh-ı tâbânım benim
Askerî'dir gönlümün tahtında Sultanım benim

Yâ bu dem bünyâd oluptur Cism-i Vîrâî'm benim
Yâ Alî vü yâ enbiya günde âyânım benim
Çün doğdu Zühre yıldızı anda peyânım benim
Askerî'dir gönlümün tahtında Sultanım benim

GEL BERİ EYLE TERAHUM VASL-I HİCRAN OLMADAN

Ey güzeller şâhı gel bu yana bin kan olmadan
Hasretinden hasta oldum cism-i bî-cân olmadan
Bu belâ-keş âşıkı aşkınla noksan olmadan
Gel beri eyle terahhum vasl-ı hicrân olmadan

Nâ ehiller duymadan bu sırrı gavgaa olmadan
Aramızda şûr-ı şer yok yere peydâ olmadan
Bu muhabbet bendesi mihrinle rüsvâ olmadan
Gel beri eyle terahhum vasl-ı hicrân olmadan

Derd-i aşkınla gönül Mansur-veş dâr olmadan
İşimiz Şâm-ü seherde minnet-ü zâr olmadan
Bâg-ı hüsnün gülleri derd ile hem-hâr olmadan
Gel beri eyle terahhum vasl-ı hicrân olmadan

Pâdişâhım hizmetinde kulların yâd olmadan
Dem-be-dem işi efendim âh-u feryâd olmadan
Bu bunu sevmiş diye âlemde berbâd olmadan
Gel beri eyle terahhum vasl-ı hicrân olmadan

Gel Vîrânî'nin (elif) kad ibrişim (lâm) olmadan
Gözleri hûn-ı ciğeri dop dolu kan olmadan
Ateş-i aşk-ı ruhunla şöyle bed-nâm olmadan
Gel beri eyle terahhum vasl-ı hicrân olmadan

BAŞ AÇIK ABDÂL OLAN

Ey cihanın ziynetine dil verip Deccâl olan
Kendi nefsin bilmeyip Hak'tan yana ihmâl olan
Gece gündüz zikr-ü fikri avrat oğlan mal-ü mülk
Ser-fürû etmez bu hâle baş açık abdâl olan

Ser-be-ser gavgaa-yı âlemden ferâgat olmayan
Görmedi didâr-ı Hak hubb-ı velâyet olmayan
Dünyaya dil vermedi aslına lâ'net olmayan
Ser-fürû etmez bu hâle baş açık abdâl olan

Nâm-u menki taşa çaldı şâhâ kim kurbân olur
Dü cihân içre ferâgat tahtına sultân olur
Hânedân-ı Mustafa'ya buğz eden şeytân olur
Ser-fürû etmez bu hâle baş açık abdâl olan

Her kimin vahdetin aldı elinden rüzgâr
Düştü akli kesrete bulmadı vechinden kenâr
Olmanmış ol pîr elinden mest-ü hayrân humâr
Ser-fürû etmez bu hâle baş açık abdâl olan

Bu tecerrüd şehrine her kimse kim mîr olmadı
Zâhidin kalbinde Hakk'a zerre tedbir olmadı
Şîrkinden arınıp zâtında Hak bir olmadı
Ser-fürû etmez bu hâle baş açık abdâl olan

İçmeyenler cür'â-i aşk-ı ilâhiden şarâb
Mest-i lâ'ya'kal olup öz zâtını etmez türâb
Sûretâ insan veli ma'nide olmuştur azab
Ser-fürû etmez bu hâle baş açık abdâl olan

Ey Vîrânî hânedâna hâkpây ol hâl ile
Zehrini nûş edisersin hemdem olma bal ile
Ki sakın aldar seni bu çarh-ı gerdun âl ile
Ser-fürû etmez bu hâle baş açık abdâl olan

BULMADI YOL VAHDETE FAHR İLE RÜSVÂ OLMAYAN

Ey gönül ermez eli didâra bîcân olmayan
Lâ-mekân tahtındaki Simurg-i Ankaa olmayan
Bu tecerrüd cur'asından ferd-i yektâ olmayan
Bulmadı yol vahdete fahr ile rüsvâ olmayan

Sunmasın Âl-i Âli'nin zehrine vü bâline
Düşmesin her kim cihânın bendine vü âline
Her kimin maksûdu dîdârdır Âli'nin âline
Bulmadı yol vahdete fahr ile rüsvâ olmayan

Nefs-ü şehvetten kesilsin kim halâs-ı nâr uman
Hayr ile şerden berî olsun dilâ dildâr uman
Ne hisâb-u ne azâb ister visâl-i yâr uman
Bulmadı yol vahdete fahr ile rüsvâ olmayan

Bir acûze dehr dönen verme dil merdâne ol
Nûş edip câm-ı bekaa lâ-ya'kul-ü mestâne ol
Ateş-i aşka ulaş terk eyle ser pervâne ol
Bulmadı yol vahdete fahr ile rüsvâ olmayan

Ey Vîrânî (fakrî fahrî) her kim etmez ihtiyâr
Câh-ı Gayyâ'dan muhakkak olmayısar derkenâr
Raht-u bahtu tâc-u tahtı etmeyenler târ-u mâr
Bulmadı yol vahdete fahr ile rüsvâ olmayan

HER KİŞİ ZULMÜ YİNE ÖZ NEFSİNE EDER HEMAN

Tâlibâ eyle hazer yapma cihanda âşiyân
Zulm edersin kendine bend-ü belâ vermez amân
Ger dilersen hak-şinâs olmak olagör lâ-mekân
Her kişi zulmü yine öz nefesine eder heman

Pîr-ü mürşid dâmenin tutgıl olası ser-firâz
Tâ ki edesin bu tahsil ile ilm-ü keşf-i râz
Sen sana zulm eyleme aslın hakikat şâhbâz
Her kişi zulmü yine öz nefesine eder heman

Her ne kim gelse dalâlet sana nefsinden gelir
Bilme Hak'tan zulmü sen zulmün sana senden gelir
Bunca tahsil-i dalâlet yâ kime kimden gelir
Her kişi zulmü yine öz nefesine eder heman

Hak olan Hak'tır velî bâtil olan na-hakdurur
Hakkı bâtildan o kim fehmedmedi nâpâkdurur
Bu sözü Ahmed buyurdu şânına (levlâk) durur
Her kişi zulmü yine öz nefesine eder heman

Çün dedi (lâ-yüzlemü'n-nâs) Hudâ Kur'an'da
Dahi şübhe kalmadı Hak'tan velî gez sânda
Sen seni yokla yürü şek yoktur sîmanda
Her kişi zulmü yine öz nefesine eder heman

Bir özü gitti biri nâkıs mürebbi âdemi
Râh-ı Hak'tan dûr eder anınla fehmet bu demi
Adem isen âdemin dâim olagör hemdemi
Her kişi zulmü yine öz nefesine eder heman

Ey Vîrânî bir kişi kendi özüne ettiğin
Cümle âlem edemez uş anâ kim anı hemîn
Tâ ezelden bir meseldir söylenir (Ayne'lyakîn)
Her kişi zulmü yine öz nefesine eder heman

MEHDÎ SÂHİB-ZAMÂNDIR EVVELİN-Ü ÂHIRÎN

Yâ Muhammed Mustafa yâ Şâh-ı hatm-i mürselin
Yâ Aliyyü'l-Murtazâ yâ şâh-ı emirü'l-müminin
Yâ erenler serveri yâ şâh-u sultân-ı zemin
Mehdî sâhib-zamân'dır evvelin-ü âhırin

Yâ Hasan Hulku'r-rızâ sensin şehâ-nûr-ı güzîn
Yâ Hüseyin-i Kerbelâ vü yâ şefî'ül müznibîn
Yâ Alî Zeyne'l-abâ yâ rahmete'n-lil âlemin
Mehdî sâhib-zamân'dır evvelin-ü âhırin

Yâ Muhammed Bâkır-ı ya tabib-ül tâhirin
Yâ İmam-ı Ca'feri yâ bâtın-ü hem zânirin
Yâ İmam-ı Kâzımî yâ kıblegâh-ı heştümîn
Mehdî-i sâhib-zamân'dır evvelin-ü âhırin

Yâ Takî vü bâ Naki ya-dü serâ üzre emîn
Yâ Hasan yâ Askeri yâ şâh-ı Kur'ân-ı mübin
Yâ İmam-ı çardeh her dem emîn-ü pâk-dîn
Mehdî-i sâhib-zamân'dır evvelin-ü âhırin

Yâ bihakk-ı âl-ü evlâdın Hakkı bendin hemîn
Bu **Viranî** derd-mendi eyle sen Şâh'a yakîn
Lûtf edip eyle şimâli eylegil ehl-i yemîn
Mehdî-i sâhib-zamân'dır evvelin-ü âhırin

RABBÎ'L ÂLEMİN

Zâhidâ bildin mi kimdir sen velâyet kânını
Kim alan kimdir veren cümle cihânın canını
Aç gözün fehm eyle zâhid dü cihân sultânını
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Kıblegâh-ı mü'minandır Hak Muhammed Murtazâ
Onlara (lahmüke lahmi) Hak buyurdu ibtidâ
Secdegâhım Şâh Hasan Şâh'ım Hüseyin-i Kerbelâ
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Abidîn-ü Bâkır-u rehber İmâm-ı Ca'ferî
Bunları almak dilerse cân ile ol müşteri
Kuluyum şâhın ezelden Kanber'inin Kanber'ı
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Mûsa-i Kâzım Ali Mûsâ Rızâ vü heştünin
Bunların destindedir nûr-ı semâvât-ü zemîn
Medh-i şâhı koyma dilden olası ehl-i muîn
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Şah Takî vü bâ-Naki'dir enver-i bedri'd-dücâ
Askerî'dir nûr-ı hidayetden İmâm-ı reh-nümâ
Zâhidâ yâd eyle şâhı olmasın zühdün hebâ
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Gel erişti va'de-i Mehdî zamân oldu zuhûr
Kâinât oldu münevver cümle âlem doldu nûr
Dilde zikr eyle Ali'yi olmasın zerre kusûr
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Çardeh ma'sûm-ı pâkin rûhuna vermek senâ
Sevmeyen evlâd-ı şâhı cânına lâ'net sezâ
Mübtelâyım tâ ezelden hânedâne mübtelâ
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Talib-i cânân isen eriş nigâr-ı vuslata
Sûret-i insâna geldin verme aman fırsata
Dâmen-i Şahâ eriş tâ ki batasın vahdete
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Geç cihanın varlığından ey gönül ebsem otur
Bu fenâ bâkî değildir mihrini dilden götür
Gir tarîk-i aşka ey cân menzilin dilden yetür
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Tâlib ol dîdâr-ı Hakk'a tâlib-i cânân isen
Gel berü hayvânî olma sûret-i insân isen
Gel kabûl et Fahr-ı şâhı âleme sultân isen
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Geymişiz fahr-i fenâ evlâd-ı şâhın aşkına
Cân-u baş oynar bize peşt-ü penâhın aşkına
Vermişem cümle cihânı bedr-i mâhın aşkına
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Âşık-ı sâdıklarız mülk-i fenâden hâliyyiz
Münkirin zehri zevâl irfân-ı dilâ balıyyiz
Şah Hüseyin-i Kerbelâ'nın aşkına abdâliyyiz
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

Çünkü geldim bu fenânın iki gün mihmânıyım
İsmime geldi müsemmâ tâ ezel **Virânî'**yim
Pâdişâhımdır Alî ben kulu kurbânıyım
Kim Ali'dir mazharu'llâh-ı Rabbi'l-âlemîn

BİL BANA KISMET EDİPTÜR TÂ EZEL PERVEDİGÂR

Dinle imdi Mustafâ meddâhıyam ey şehir-i yâr
Bil bana kısmet ediptür tâ ezel Perverdigâr
Murtazâ'nın bendesiyem yok dilimdi gayri kâr
Şâh Muhammed'dir Takî tâcım serimde şâh-vâr

Şâh Hasan Hulku'r-rızâdır gözüme rûşen didâr
Şân Hüseyin-i Kerbel'dır pâdişâhım âşkâr
Şâh Ali Zeyne'l-abâ'dır bülbulüm ben gül-izâr
Şâh Muhammed'dir Takî tâcım serimde şâh-vâr

Şâh Muhammed Bâkır'a nutkum dilimde berkarâr
Şâh İmâm-ı Cafferî Kâzım velîye bende yâr
Şâh-bâzım söylerim sır-ı (ene'l-Hak) zâr-u zâr
Şâh Muhammed'dir Takî tâcım serimde şâh-vâr

Şâh Alî Musâ Rızâ'dır kıblegâh-ı mûr-u mâr
Şâh Nakî'dendir bana cismim binâsı ne ki vâr
Şâh İmâm-ı Askerî hem Mehdi-i ol şeh-süvâr
Şâh Muhammed'dir Takî tâcım serimde şâh-vâr

Ben **Virân Abdal** fakîrim cismim olsa sad hezâr
Âşık-ı dîdâr-ı yârim eylemişem ihtiyâr
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)
Şâh Muhammed'dir Takî tâcım serimde şâh-vâr

OKU BU İSMİ DİLERSEN OLMAYA ŞEKLİN HUNÂR

Zâhir oldu çün bize dîdâr-ı vahdet âşikâr
Hatt-ı zâtında yazılmış gördük anı şatr-ı çâr
Zî mürekkeb zî kalem zî kâtib-i Pervedigâr
Zî kelâm-ı vahy-i menzil nâm-ı Hayden nâm-ı yâr
Oku bu ismi dilerben olmaya şeklin hunâr
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)

Gün gibi çünkü kelâmı rûşen oldu âleme
Feth-ü nusret oldu dem ins-ü cinn-ü âdeme
Hem Süleyman Nebî yazmıştı mihr-i hâteme
Hem bu ism ile İsâ düştü bâtn-ı Meryem'e
Bu cevâbı Şâfiye zinhâr Lâ deme
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)

Levh-i Mahfûz'u kaçan gördü Muhammed Mustafââ
Dört satır gördü yazılmış anda mahbûb-ı Hudâ
Biri sebz-ü biri sürh-ü oiri ak biri kara
Okuyup cân ile dilden dedi kim yâ Murtazâ
Evvel âhır sende zâhir oldu âlem dü serâ
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)

İşbu dört satırın içinde dönrt huruf kıldı mihân
Dört hurûfa on iki nokta konulkuştur heman
Her birisi bir kitâbın şerhini kıydı beyân
(Lâ fetâ) şerhine gel gör on ikinokta ayân
Bil Ali'nin âlini kaldır derûnundan gümân
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)

Şâh Hasan şâh şehîdin nûrudur bu şems-ü mâh
Dün-ü gün eyle tecellî anla bil kimdir İlâh
Âbid-ü Bakırdurur mü'minlere peşt-ü penâh
Ger dilerse dü cihanda olmayasın rû-siyâh
Dedim işit tut kulağın ben sana bir doğru râh
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)

Ca'fer-ü Kâzım Rizâ'dan isteyen î mân-ü dîn
Kat' eder maksûdunu fânî cihanda ol yakîn
Hem Takî'dir bâ-Nakî'dir Askerî Ruh'u'l-emîn
Mehdî olup huccetü'l-kayyum imânü'l-muttakîn
İsm-i Âzam'dır bu ismi oku ol ehl-i yemîn
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)

Ey Vîrânî çârdeh ma'sûm duvâzdehdir İmâm
Emr birle tuttu âlem ser-be-ser böyle nizâm
Ger ümîdin dünyenin sevdâsına kat'et tamâm
Sad olsun olsun Alî'nin âline dü sad selâm
Her nefeste zikr-ü fikrin bu kelâm olsun müdâm
(Lâ fetâ illâ Alî lâ seyfe illâ Zülfikaar)

HEFT-SER BİR EJDERHÂDIR KATL EDER MERDÂNELER

Ârifi bu nefsi şûma kim uyar şeytâneler
Anların cânına lâ'net kim olur merdâneler
Tâ ezel (Kaalû belâ) anlardurur hüsrâneler
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Mes tamam başını olmak dilersen merd-i Hak
Tut kulağın cân ile algıl bu defterden basak
Âşık isen mîr-î merd ol katl-i nefsi savt varak
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Pendi gûş et doğru söz doğrulara acı değil
Kim ki olmaz doğru dil âlemde ol hâcî değil
Gaazi olmaz nefsinin kalt etmeyen nâcî değil
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Katl edip nefsin geçen âşıklar oldular şehîd
Onların ömrünü Hak bil ki mezîd etti mezîd
Her kim uydu nefsinin oldu Yezîd oğlu Yezîd
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Anlmagıl bu nefsi öyle âle hakaaret ettiler
Şol sebepten âşıkânlar anlara lâ'net ettiler
Katl edenler nefsi küllî ibâdet ettiler
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Âlem-i ma'nâya pervâz ettiler (ilme'l-yakîn)
Erdiler Ma'bûd'una matlûbuna (ayne'l-yakîn)
Tîg-i aşkla nefsi kesip oldular (Hakka'l-yakîn)
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Güll-ü gıştan fârig ol âlemde gül gibi bir palâs
Tâ olasin cennet-ü nâr-ı cehennemden halâs
Gayriden el çek Alî'den dîdâr-ı iltimâs
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Nefs-i şûmun lezzeti gaayet lezîz oldu lezîz
Katl edenler tayyib-ü tâhir temiz oldu temiz
Merd olur merdâneler içre azîz oldu azîz
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

Ey Vîrânî bu fenâ bâki değildir koy anı
Ehl-i nefse uyma kim sâfî değildir koy anı
Derdine em olmaz ol nâfî' değildir koy anı
Heft-ser bir ejderhâdır katl eder merdâneler

SEYYİD GAZİDİR

Dinle imdi vahy-i Hakk'ı ey birâder bir varak
Kim nice baş kaldırıp arz eyledi mihr-ü şafak
Rûşeni fazl-ı Hudâ verdi cemâlinden sabak
Ehl-i Hak isen beri gel bu söze tutgıl kulak
Nesl-i şâh-ı evliyâdır dü cihan şahbâzıdır
Gaazilerin serveri serdârı Seyyid gaazidir

Âlem-i ulvî vü süflî ins-ü cinn vahş-u tuyûr
Dest-i şâh-ı Zülfikaariyle oluptur Hak zuhûr
Ger dilersen rûz-ı mahşer içebir Mâ-i tahûr
Dilde zikr eyle bu nutku zikr eder gilmân-u hûr
Nesl-i şâh-ı evliyâdır dü cihan şahbâzıdır
Gaazilerin serveri serdârı Seyyid gaazidir

Uş hakikat bahri içre enbiyâdır evliyâ
Şah Hasan nûr-ı Âbidin Hak'tır hidâyet reh-nümâ
Hem İmâm-ı Âbidin Hak'tır hidâyet neh-nümâ
İsm-i A'zam'dır bu ismi vird edegör dâimâ
Nesl-i şâh-ı evliyâdır dü cihan şahbâzıdır
Gaazilerin serveri serdârı Seyyid gaazidir

Bâkır-ı Ca'fer hakikat küntü kenzu'llahtır
Kâzım-u Mûsâ Rızâ da hacc-ı Beytu'llahtır
Şah Takî vü bâ-Nakî gör bâ-i bismi'llâhtır
Şâh-ı Battal-ı cihânın ismi seyfu'llah'tır
Nesl-i şâh-ı evliyâdır dü cihan şahbâzıdır
Gaazilerin serveri serdârı Seyyid gaazidir

Askeri hem Mehdi-i sâhib-zamânın hakkıçün
Âl-ü evlâd-ı Nebî Berd'd-ducâ'nın hakkıçün
Cürmü çoktur bu Virânî'nin Hudâ'nın hakkıçün
Sen bağışla Şâh-ı Seyyid Murtazâ'nın hakkıçün
Nesl-i şâh-ı evliyâdır dü cihan şahbâzıdır
Gaazilerin serveri serdârı Seyyid gaazidir

EHİLİ BEYTİ HANEDAN'I ŞİMİRİ MERVAN ANLAMAZ

Yedi derya sohbetini, bahr-i umman anlamaz
İlmi ledü maasıdır, ahmak olan anlamaz
Küntü kenzden ders okursun, cahil andan ne anlar,
Gözü kör, kulağı sağır, bibeserler anlamaz.

Menaref ilmine eren, aşıkı suzan olur.
Hevt nefsinı katl eyleyen, meydanda merdan olur.
Hırs ile şehvete uyan, nefesine kurban olur.
Yedi tamu şiddetidir, kemrah olan anlamaz.

Dücihanın röhnüması, Haydarı kerrar olan.
Çıkıp miraç kapusunda, haykurup aslan olan.
Sitretül müntehada, Mustafa'ya yar olan
Nacıyanı naz mekâmı, binde bir can anlamaz

İlmü ledün okuyanlar, aynen yoldaş olur.
Ehedi Ahmed, fatihada baş olur.
Pa ile ça, ka ile za, anlayan sırdaş olur.
İlmi ledün manasıdır, ehli inkâr anlamaz.

Menaref ilmine ermeyen, şum ağmakı fikihi.
Pir dergahına niyaz et, yakın bulasın hakkı.
Ey Virânî dört kitaptan, Ali'nin metin oku.
Ehlibeyti Hanedanı, şimri Mervan anlamaz.

MUSA RIZA'DIR ŞAHIMIZ

Bil Muhammed Mustafâ'dan (fakri fakru'llah) ımız
Hem Aliyyü'l-murtazâ'dan bâ-i (bismi'llâh) ımız
Bu sözüm tahkîk oldu hem bizim hemrâmız
Biz Urum abdâlıyız Mûsâ Rızâ'dır şâhimiz

Şâh Hasan Hulku'r-rızâ'dır dilde zikru'llâhımız
Şâh Hüseyin-i Kerbelâ'dır bize beytu'llâhımız
Kim Alî Zeyne'l-abâ'dır ayn-ı zâtu'llâhımız
Biz Urum abdâlıyız Mûsâ Rızâ'dır şâhimiz

Uş Muhammed Bâkır-u İmâm-ı Ca'fer râhımız
Kâzım-u Şâh Takî'dir dilde zikru'llâhımız
Hem Nakî'ye baş koyuben vardır eyvallâhımız
Biz Urum abdâlıyız Mûsâ Rızâ'dır şâhimiz

Askerî tefsiridir nutk-ı kelâmu'llâhımız
Mehdi-i sâhib-zaman'dır uş hayatı'llahımız
Geymişiz fahr-i fenâyı gör sıfâtullâhımız
Biz Urum abdâlıyız Mûsâ Rızâ'dır şâhimiz

Ey Virânî doğdu çünkü gün gibi ol mâhımız
Âşkâr güneş gibi oldu veliyyu'llâhımız
Rûz u şeb nûr-ı cemâlin şâh-ı şehdu'llâmız
Biz Urum abdâlıyız Mûsâ Rızâ'dır şâhimiz

TAKÎ VÜ NAKÎ MEHDÎ-İ ASKER

Dinle sözümü cân ile yâr-ı peygamber
Âl-i alî'den dem uryayın sahh ile defter
Ger sen der iser cân-ı cihan kim ola deyü
Diyem sana tut kulağını anı serâser
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Her kim ki diler vermeğe bu âleme şu'le
Nefsini kesip gayret ile uymaya cehle
Tahkîk olan âşık ede mi hergiz öyle
Pend-i ezeli şâh-ı cihan der bunu böyle
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Cün mihr-i Alî cân-u dile Kaalü Belîdir
Âşıklara aşk-ı ebedi lem-yazelîdir
Cânâna eğer can veresin ol bedelîdir
Maksûd-ı dile kân-ı sini Âl-i Alî'dir
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Sunma elini nesneye dünyede rizâsız
Tâ ki geçesin sen Sırât-ı havf-u hatâsız
Niçin olasın âdem iken uğru hayâsız
Bir gevher imiş bu on iki zünme bahâsız
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Döndürme yüzün mü'min isen Âl-i abâdan
Fakr ile yürü çıkma sakın köhne abâdan
Evlâd-ı Alî fakr oluban geçti fenâda
(Levlâkı) bunların şânına cün indi Hudâ'dan
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Âlemde dilâ kim ki ede bunları maksûd
Bildir kim imiş cümleye uş sâcid-ü mescûd
Meyl etme sakın dünyeye aldar seni merdûd
Abdâl olana Âl-i Alî oldu çü ma'bûd
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Sen âle sucûd etmez isen hâcî olamazsın
İkrâr ediben Ahmed'e nâcî olamazsın
Ehl-i keremin bâşına tâcî olamazsın
Bu Âl-i Alî kurduğu minhâc olamazsın
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Gün gibi şehâ bu sözümüz Âlî ayandır
Meddâh-ı Alî Âli ser-i cümle lisandır
Bu medh-i Alî, Hârcı'ye zehr ile kandır
Bilmez ki Yezîd, Âl-i Alî şâh-ı cihandır
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Hayf ola sana sen olasın bir nahalefi
Tevhîd-i maarife vü kâve gelübtür alefi
Has olamaz incü olmasa safî sade fi
Böyle buyurdu bunu zümre-i şâh-ı Necefi
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Her kim ki güvâh âle olur oldu saîdî
Farzdır ana kim Hâricî'den ola baidî
Kasdettiler âl'e ser-leşker idi Yezîdî
Her birisi bir hâl ile kim oldu şehîdî
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Sen dahi edip lâ'neti sad pâre Yezidan
Var ârif isen müşkülü bir usluya dâ
Ko kıl yoluna âşık isen bin baş ve bin can
Uş Âl-i Ali koydu bize âyin-ü erkân
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

Tahkîk ile çün âlini fark etmedi kâfer
Vîrânî dil-ü candan-u çâker Alî çâker
Bir bende-i ednâdır o kemter kamu kemter
Fâtih din-ü dünyeye ki bulardır-a server
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Kâzım Rızâ Takî vü Nakî Mehdi-i Asker

İSM-i (BİSMİ'LLÂH)ALÎ'DİR SANMANIZ KİM LÂFTIR

Ol benim Sîmürg-i âlem âşiyânım Kaaf'tır
Kim bilir bizi meğer kim ehl-i aşk hurrâftır
Nutkumuz âl-i Alî söylerbegaayet sâftır
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmamız kim lâftır

Evvela bir noktadan asl-ı cemi dört kitâb
Bâ-i (bismi'llâh) tan oldu âleme çün feth-i bâb
Bâb-ı ilmim dedi Ahmed Hayder'e işte ceâb
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

Ol nebîler serveri sultân-ı âlem Mustafâ
Küllî Kur'ân-ı hakikat dedi Şâh-ı Murtazâ
Şâh Hasan hem Şâh Hüseyin dedi hem Zeyne'l-abâ
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

Dest gaybından açıldı dîn-ü mezheb bir tamâm
Bâkır-u Cafer İmâm ol Kâzım-ı mir kelâm
İns-ü cinin uş dilinde söylenir bu âlî nâm
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

Şâh Alî Mûsa Rızâ hem ol Takî vü bâ-Nakî
Askeri hem Mehdi'dir şâh-ı İmâm-ı müttaki
Bu cihan bu ism ile buldu nizâm-o revnakı
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

Bil Zebur'da seyyid-i Dâvûd anı (ilme'l-yakîn)
Hem dahi Tevrat'ta Mûsâ gördü kim (ayne'l-yakîn)
İbni Meryem Şâh-ı İncil dediler (Hakka'l-yakîn)
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

Hem dahi Şâh-ı Şefâat (lahmüke lahmî) dedi
Rûhuna rûh-ı Alî'dir (demüke demi) dedi
Kanına kanı dahi hem (azmüke azmî) dedi
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

Her ne kim geldi cihâna cümle irfân erleri
Ulu küçük bay ve yoksul avret oğlan pirleri
Kamunun bu ism ile başlandı bitti her yeri
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

Bu **Vîrân Abdal** garîbin derdine dermân-ü em
Şâh-ı Merdân Alî'dir yine bir gussa vü gam
Ey **Vîrânî** sen dahi zikr et bu ismi dem-be-dem
İsm-i (bismi'llâh) Alî'dir sanmanız kim lâftır

DOĞRU SÖZÜM EĞRİLERE BİL TİĞ-U TEBERDİR

Hakk'ı görüben nâhak eden eğri nazardır
Sanma anı sen ademîdir dîv-i dü serdir
Lâ'nette değil yâ nedir ol dahi beterdır
Doğru sözüm eğrilere bil tîğ-u teberdir

Hakkaa ki dilâ zerre kadar mâil olunmaz
Her söz ki anıp söyler isen kaail olunmaz
Hak söyleyegör hak sözü bil zâil olunmaz
Doğru sözüm eğrilere bil tîğ-u teberdir

Dervîş olup Abdal olur dahi kimisi
Zannı gibi gayret koşanur dahi kimisi
Ahvâlini terk edemedi deyme birisi
Doğru sözüm eğrilere bil tîğ-u teberdir

Râh-ı Hak'ı görmezler için öyle sezâdır
Lâ'net Hakk'ı her nefesine şöyle ki revâdır
Gözsüz anın ola olısar emr-i Hudâ'dır
Doğru sözüm eğrilere bil tîğ-u teberdir

Vîrânî sözüm remzi meğer kand-ü şekerdir
Hak sözlere Hak'tır demeyen tab'-ı bakardır
Dünyâyı sorarsan bilesin şûr ile şerdir
Doğru sözüm eğrilere bil tîğ-u teberdir

ALLEMEL ESMÂ İLE

Bil Alî'yi bâ-i (bismi'llâh) ile
Bil Alî'yi (alleme'l-esmâ) ile
Bil Alî'yi cümle-i eşyâ ile
Bil Alî'yi kuvve-i illâ ile

Bil Alî'yi zât olası hem sıfât
Bil Alî'yi keşf ola her müşkilât
Bil Alî'yi olma aslâ bî'sebât
Bil Alî'yi tâ bilene mümkünât

Bil Alî'yi cân ile canân budur
Bil Alî'yi çeşme-i hayvân budur
Bil Alî'yi sûret-i Subhân budur
Bil Alî'yi sûret-i Rahman budur

Bil Alî'yi Fâtiha Ümmü'l-kitâb
Bil Alî'yi ma'ni-i uş dört kitâb
Bil Alî'yi nokta dile her cevâb
Bil Alî'dir od ile hem hâk-ü âb

Bil Alî'yi vahy-i Hudâ Cebrail
Bil Alî'dir kaabız-ı ruh-ı Azrail
Bil Alî sûr-u sadâ-yı İsrail
Her dâne'yi bitiren hem Mikail

Bil Alî'dir mü'mine îmân-ü dîn
Bil Alî'dir cümle tutma buğz-ü kîn
Bil Alî'dir görünen (ayne'l-yakîn)
Tâ göresin sen seni (Hakka'l-yakîn)

ALİ'DİR BILLAH

Kudret kandilinde parlayıp duran
Muhammed Ali'nin nûrudur vallâh
Zuhûr edip kâfir leşkerin kıran
Elinde Zülfikaar Alî'dir billâh

Elinde Zülfikaar altında Döldül
Uğrunca Kanber'in dilleri bülbül
Hazret-i Fâtıma cennette bir gül
Ona bizim dedi Hak Habîbu'llâh

Zuhûr etti İmam Hasan'la Hüseyin
Anların nûrundan ziyâlandı dîn
Kırk pâre bölündü Zeyne'l-âbidin
Çekelim yâ Nebî biz Hasbinellâh

Muhammed Bâkır'dan Ca'fer-i Sâdık
Şah Mûsâ Kâzım'la hem Rızâ dedik
Tarîkat âbiyle cismimiz yuduk
Hak buyurdu mü'mün kalbi Beytu'llâh

Takî Nakî imamların civânı
Hasan Askerî'dir cismimin cânı
Elinde hüccetli Sâhib-zamânı
Vakti tamâm olup göndere Allâh

Tâ ezel ezelden böyle kuruldu
Hâriciler her dergâhtan sürüldü
(Kün) deyince yedi kat yer duruldu
Bir harf ile binâ tuttu arşu'llâh

Virânî'yim niyâza var üstâda
Elinde Zülfikaar hem ehl-i gazâ
Bin bir dondan baş gösterdi Murtazâ
Biz dahi bir bölük tuttuk eyvallâh

VECH-İ NİŞÂN EYLEYEN ŞÂH

Cihânı cümle bünyâd eyleyen Şâh
Od'u su hâki bâd eyleyen Şâh
Sevip Şîrîn'i Ferhad eyleyen Şâh
Virâne gönlü âbâd eyleyen Şâh

Meded eşyâyı îcâd eyleyen Şâh
Yine her dilde feryâd eyleyen Şâh
Ki zâhirde şerîat eyleyen Şâh
Fakr üzre tarîkat eyleyen Şâh

Bu re'yi (kâf) lie (nûn) eyleyen Şâh
Bu hâl üzre hakikat söyleyen Şâh
Bu sırrı ma'ni meknûn eyleyen Şâh
Beni aşk ile Mecnûn eyleyen Şâh

Özünü hem bî-nişân eyleyen Şâh
Yine her yerde nişân eyleyen Şâh
Musavver vech-i insân eyleyen Şâh
Sıfattâ zâtı pinhân eyleyen Şâh

Bu ism üzre müsemmaâ eyleyen Şâh
Hutûtu vech-i insân eyleyen Şâh
Yazıp nazmında ihyâ eyleyen Şâh
Kamudan zâtın a'lâ eyleyen Şâh

Cemî müşkilleri hall eyleyen Şâh
Kara taşı kesip la'l eyleyen Şâh
Velî münkir müselmân eyleyen Şâh
Hızr'a Âb-ı Hayât eyleyen Şâh

Vücûdu şeşle cihât eyleyen Şâh
Her hurûfu muhkimât eyleyen Şâh
Virân Abdal'ı abdâl eyleyen Şâh
Ana odı visâl eyleyen Şâh

MUSEYRÎ NE SAYRI

Gel istersen saâdet sonu hayrı
Nazar kıl can gözüyle gör bu sırrı
Gözün aç bak ne var âlemde ayırı
Hemen-dem şâhı gör hiç görme gayrı
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir âlemü'l-gaybın sıfâtı
Ki gösterdi sıfât içinde zâtı
Dilersen içesin Ab-ı hayâtı
Bu sırâ kim erer görmez memâtı
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir pâdişah-ı heft kişver
Anın destindedir cennât-ü Kevser
Kıyâm et kaddidir mihrâb-ü minber
Sücûdüm anadır ser cümle yekser
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir var eden arz-u semâyı
Dahî hem nûr-ı şemsi necmî âyı
Koma zikret Hasan Hulku'r-rızâ'yı
Dilersen Şah Hüseyin-i Kerbelâ'yı
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir mahşerin haşrinde kaadı
Anadır cümlelerin nâz-u niyâzı
Özün koy bu yere oku güdâzı
Eğer mü'min isen anla bu râzı

Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir Abidin Bâkır-u Ca'fer
Ona inkâr eden merdûd-u kâfer
Alî aşkı kimin kim kıldı perver
Memât olmaz diridir dâim ol er

Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir (kün) deyip var etti cânı
Eğer cân ile cism-ü cihânı
Beka oldur şehâ ser-cümle fânı
Yörü insan isen şâhını tanı

Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir Kâzım-ı Şâh-ı Horasan
Anınçün bilmek olmaz sırrın insan
Hudâ dedim Alî'ye ol dem ey cân
Beni yetmiş iki kez kıldı kurban

Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir taliim mes'ûd değil mi
Dilersen sâbitim mevcûd değil mi
Hakikat Kâ'besi mescûd değil mi
Alî'ye (lâ) deyen merdûd değil mi

Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir Şah Takî vü bâ-Nakî hem
Alî Hâlik derim hiç söylemem kem
Ol öldürdü ol oldu derdime en
Nazîrin yokdurur ey Şâh-ı âlem

Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir Askeri Mehdî Hidâyet
Zuhûr ettikde ref' oldu cehâlet
Yezid'in başına koptu kıyâmet
Göründü emr seyr eder alâmet
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir feth-ü nusret mü'minâna
Özün bend et ayırma hânedâna
Erem dersen hayât-ı câvidâna
Sakın düşme bu nutkumdan gümâna
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir evvel-ü âhırda fettâh
O'dur küfr ile îmân üzre miftâh
Anın kabzındadır bu şerr-ü islâh
Ki ansız olmadı bir zerre iflâh
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Alî'dir ism-i (bismillâh) Alî'dir
Alî'dir Hak resûlu'llâh Alî'dir
Alî'dir (Fakri fahru'llâh) Alî'dir
Alî'dir (sümme vechullâh) Alî'dir
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

Virânî'yem bu yolda can-nisârem
Alî'ye aşk ile akl ile yârem
Nusayrî'yim ki bu kula uyarem
Gerek zerre vü zerre olsa pârem
Nusayrîyim nusayrîyim nusayrî
Ne ölmüşüm ve ne sağım ne sayrı

KOKMAZAM SÜNBÜLÜ GÜLÜMDÜR ALİ

İstemem âlemde gayrı meyvayı
Dadına doyulmaz balımdır Ali
İstemem eşyâyı verseler dahi
Kokmazam sünbülü gülümdür Ali

Ali'mdir kadehim Ali'mdir şişe
Ali'm sahralarda morlu menekşe
Ali'm dolu yedi iklim dört köşe
Ali'm sâki-Kevser dolumdur Ali

Ali vâhid şâh-ı Rasûl kibriyâ
İmam Hasan Hüseyin Şâh-ı Kerbelâ
İmam Zeynel-Abâ ol sâhib-livâ
Büküldü kametim dalımdır Ali

Muhammed Bâkır'dır tendeki canım
Ca'ferüs-Sâdık'tır dinim imanım
Mûsi-i Kâzım'dır derde dermanım
Varlığım kalmadı malımdır Ali

Aliyyür-Rızâ'dır Şâh-ı Horasan
Takî ile Nakî gösterdi burhan
Hasanül-Askarî mâh-ı dırahşan
Yokladım taliim falımdır Ali

Muhammed Mehdi'dir sâhibüz-zaman
Oniki İmam'a kul oldum heman
Ma'sûm-ı pâkândır envâr-ı cihan
Esrâr-ı Hudâ'ya alimdir Ali

Virâni'yem düştüm şimdi derdine
Vacudum garkoldu çile bendine
Gönül sormaz oldu kendi kendine
Söyler dehanımdan dilimdir Ali

HÜSEYİNİ'YİM HÜSEYİNİ

Gümânım kalmadı zâhid cihanda
Eğer ahrette uş bu mekânda
Ki medhin söylerim işbu lisanda
Hüseyni'yim Hüseyni'yim Hüseyni

Hudâ vü Mustafa vü Murtazâ'dır
Hasan'dır hem Alî Zeyne'l-abâ'dır
Buların yoluna cânım fedâdır
Hüseyni'yim Hüseyni'yim Hüseyni

Muhammed Bâkır-u Ca'fer hakıçün
Dahî Kâzım Rızâ gevher hakıçün
Takî hem bâ-Nakî Asker hakıçün
Hüseyni'yim Hüseyni'yim Hüseyni

Muhammed Mehdi'ye candan gulâmım
Alî meddâhıyım sâdık peyâmım
Hakayık ilmüne sâbit kelâmım
Hüseyni'yim Hüseyni'yim Hüseyni

Yezid'e kılmımış dâim teberrâ
Havaric'den olup câna müberrâ
Gönül âyinesin kıldım musaffa
Hüseyni'yim Hüseyni'yim Hüseyni

Hüseyin'in kemteri hem çâkeriyim
Ana düşmen olanlardan beriyim
Edip lâ'net Havâric'den biriyim
Hüseyni'yim Hüseyni'yim Hüseyni

Hüseyin-i Kerbelâ'dır pâdişâhım
Virâni'yem O'dur peşt-ü penâhım
İlâhımdır İlâhımdır İlâhım
Hüseyni'yim Hüseyni'yim Hüseyni

CÜMLESİNİN PADİŞAHIDIR ALİ

Evvelâ kim bismi'llâhidir Alî
Mü'minânın kıblegâhıdır Alî
Dü serânın şems-ü mâhidir Alî
Cümlesinin pâdişâhıdır Alî

Ol Muhammed Mustafâ'dır cânımız
Rûz-ı mahşerde bizim sultânımız
Hem şeriât hem tarikat kânımız
Ma'rifet sırrı hakikat cânımız

Ya'ni Adem dahi Havvâ ibtidâ
Bunlar oldu mâder-i şâh-ü gedâ
Hadice vü Fâtıma Hayrî'n-nisa
Anasıdır Ehl-i Beytin bî-riyâ

Şah Hasan'dır âris-i dîn-i resûl
Buldu andan dîn-ü millet bir usûl
Hubb-ı şâh oldu sözü eyle kabûl
Olmayasın dü cihanda bi'l-fuzûl

Çâkeri ol Şah Hüseyin'in çâkeri
İçmek istersen hayât-ı Kevser'i
Her kim olup hânedânın Kanber'i
Ol oluptur cümle gamlardan beri

Şah Alî Zeyne'l-Abâ'ya kim yakîn
Oldu buldu şüphesiz îmân-ü dîn
Fahr olup oldu cehâletten emîn
Şöyle bil ki olur Eshâbü'l-yemîn

Bâkır'ın yolunda her kim ki emek
Çekmemiştir bilmez ol nân-ü nemek
La'netullah ana lâyıktır demek
Vâcib oldu her nefeste söylemek

Ca'fer-i Sâdık kimin kim kıblesi
Oldu ise makbûl oldu secdesi
Hânedâna her kimin kim destesi
Bağlantıdır oldu ol şah bendesi

Mûse-i Kâzım İmam-ı ehl-i Hak
Tâlib isen okugıl andan sebak
Ehl-i fahrin fahrine sen tutma dak
Geç cihandan dâimâ sen Hakk'a bak

Bil Alî Mûsâ Rızâ şâh-ı acem
Dest-i hükmündedir anın câm-ı Cem
İçmek istersen eyâ sâhib-kadem
Geç cihanın şöhetinden ey dedem

Şah Takî'dir mazhar-ı şâh-ı hudâ
Ehl-i fakrin kıblesidir bî-riyâ
Fahr olandır bende-i Al-i abâ
Sûretin devrinde fenâ olgıl fenâ

Hem Nâki'dir cennet-ü adnin güli
Fakr olandır ol gülün Hak bülbülü
Cân-ü dilden bende-i Al-i Alî
Kim oluptur gayriye sunmaz eli

Askerî'ye asker ol etme cidâl
Bu sözüm tasdik edüben kıl amel
Dünyeden geç bir olur yâr ey göhel
Çün bilirsin iki kol düşmez bir el

Mehdi-i sâhib-zamân bil âşikâr
Dü serânın mâlikül-mülkü-i yâr
Hânedâna cân-u baş eyle nisâr
Ger dilerse olmayasın ehl-i nâr

Bil çehardeh ma'sumu ey pâk-zât
Anlara secde eder bu kâinât
Hânedanı bilmeyen tebdil sıfat
Olsa gerek bulmayıp oddan necat

Dünyede maksûd iki ola ta'mâm
Hânedandan hânedana ola imâm
İki şaha kul olur mu bir gulâm
Söz budur tahkik edersen ve's-selâm

Ey Virânî tut ümidin ola sen
Yum gözünü bakma kıl-ü kaale sen
Zehri vardır sürme elin bala sen
Konmagıl öyle çürümüş dala sen

BİL ALÎ'DİR NOKTASI HER DEFTERİN

Bil Alî'dir anlayasın hâlini
Terk edesin kıl ile hem kaalini
Göz açuben göresin a'mâlini
Vermeyesin atlasa sen şâlini

Bil Alî'dir ma'deni her gevherin
Bil Alî'dir rehberi her rehberin
Bil Alî'dir lezzeti her sükkerin
Bil Alî'dir noktası her defterin

Bil Alî'yi tâ içesin câm-ı Cem
Nuş edüben çekmeyesin derd-ü gam
Zikr eder dil eyle işit anı fam
Bendesı ol bulasın her derde em

Ahmed Alî Hasan Alî Kerbelâ
Zeyne'l-abâdır Bâkır-ü rehnümâ
Ca'fer Alî Kâzım Alî hem Rızâ
Şah Takî'dir bâ-Nâkî'dir reh-nümâ

Asker Alî Mehdi Alî görüne
Göz hicâbın cehle koyup siline
Gülşeni aç bülbüle sen gir yine
Dost yoluna cân-u başı verene

Âlem Alî Âdem Alî cümlede
Aç gözünü gör ki ne var ortade
Kes temâi şehvet ile dünyede
Tâ bilesin sen Alî'yi ey dede

Dünye vü hem âhrete bakmagıl
Gözle yolun yoldan azıp çıkmagıl
Bil Alî'yi gayri yere akmagıl
Bitmeyecek yere tohum atmagıl

Aşık isen aşk odına âşık ol
Dergehine sen Alî'nin lâyıık ol
Bil Alî'yi yoluna var sadık ol
Hak demedin fışk edüben fâsık ol

Dünye ile âhireti terk eden
Hayrile şer nedurur ol fark eden
Bendini kim Murtazâ'nın berk eden
Oldu emin kurtuluben korkudan

Özr-ü niyaz ey Virânî eyle var
Medh-ü senâ durma şehâ şöyle var
Bâkı değil ömr geçer rüzigâr
Bildin âhır kimse değil ber-karâr

E'S-SELAM EY ŞAH-I MERDAN ES-SELAM

E's-selâm ey sırr-ı Kur'an e's-selâm
E's-selâm ey merd-i meydân e's-selâm
E's-selâm ey dîn ü îmân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Merdân e's-selâm

E's-selâm ey fazl-ı Yezdâ e's-selâm
E's-selâm ey nûr-ı Rahmân e's-selâm
E's-selâm ey cân-u cânân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Merdân e's-selâm

E's-selâm ey mâh-ı tâbân e's-selâm
E's-selâm ey mîr-i devrân e's-selâm
E's-selâm ey dilde destân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Merdân e's-selâm

E's-selâm ey günden ayân e's-selâm
E's-selâm ey genc-i pinhân e's-selâm
E's-selâm ey bahr-ı ummân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Merdân e's-selâm

E's-selâm ey sâkı-i peymân e's-selâm
E's-selâm ey mest-ü hayrân e's-selâm
E's-selâm ey la'li mercân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Merdân e's-selâm

E's-selâm ey âb-ı hayvân e's-selâm
E's-selâm ey dürr-i vü kân e's-selâm
E's-selâm ey câna kurbân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Merdân e's-selâm

E's-selâm ey cümleye cân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı ırfân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Vîrân e's-selâm
E's-selâm ey Şâh-ı Merdân e's-selâm

DEM BU DEMDİR DEM BU DEM

Ey gönül içmek dilersen Câm-ı Cem
Dem bu demdir yarın için çekme gam
Virdin olsun bu kelâmın dem-be-dem
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Ayş-u nûş et çekme ferdâ gussasın
Bu demi gör kulma mâzî gussasın
Her kişi bu demden alır hissesin
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Gelberu bâb-ı Alî'de sâil ol
Hânedân-ı Mustafa'ya kaail ol
Bu günü yarına koyma âkıl ol
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Cehd kıl ki kala senden bir eser
Tâ olasın dü cihanda mu'teber
Kanı giden kanı gelen ver haber
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Uş bu demden bize oldu feth varak
Sen bu demden ârif isen al sabak
Gaafil olma merd isen ey merd-i Hak
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Bu dem Ahmed başına tâc eyledi
Hem bu demdir yedi kezz hacc eyledi
Hem bu demdi seyr-i Mi'rac eyledi
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Bu demi söyler hakikat dört kitâb
Aç kulağın dinle her şeydir cevâb
Çağırıp su üzredir dinle habâb
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Sâz-u söz-ü ayş-u işret her sadâ
Evvel âhır ibtidâ vü intihâ
Söyleyen dem iş bu demdir ey fenâ
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

Fırsatı fevt eyleme verme yeke
Gitti elden bir dahî girmez ele
Ey Vîrânî dem bu dem geldi dile
Dem bu demdir dem bu demdir dem bu dem

VAR BENİM

Korkma kulum sırat mizan başında
Orda Hak Muhammed Ali'm var benim
Hasan Hüseyin'in yasın çekerim
Zindanlar bekçisi Zeynel var benim

Muhammed Bakır'a kul oldum kaldım
Cafer'i Sadık'ın ilminden aldım
Küfür deryasında imanı buldum
Küfrü iman eder Velim var benim

Kâzım Musa Rıza Taki Askeri
Mehdi'nin önüne koymuşum seri
On'ki İmam Virânî'nin ezberi
Anları vird eder dilim var benim

KATRE İDİM BİR UMMANA ERİŞTİM

Lâmekân ilinden geldim cihana
Arar iken ehl-i cana eriştim
Elden ele kabdan kaba süzüldüm
Katarlandım doğru raha eriştim

Bir gerçeğin eleğinde elendim
Beli dedim belisine belendim
Arşı kürsü yaradandan diledim
Adem olup erkânına eriştim

İhlâs kemendini aldım elime
Marifette bir yol geçti önüme
Hakikatte su bağlandı gölüme
Katre idim bir ummana eriştim

Yolcu oldum cenan bula göz aldım
Üstaz olup gerçeklerden söz aldım
Hey gaziler geç eriştim tez aldım
Canım arz ettiği cana eriştim

Virânî sözleri gevherler pîri
Dost elinden içtim ab-ı kevseri
Evliya enbiya Hakk'ın mürseli
Yüz sürüben Şah-ı Merdan'a eriştim

EFENDİM SEVDİĞİM OL ŞAH-I MERDAN

Hakikat cismimde bil canı cânan
Efendim sultanım ol Şah'ı Merdan
Oldem gulam oldum emrine ferman
Muhammed Bâkır'dır sultanı devran

Hasan Hulki Rıza hem merd-i Kur'an
Hüseyn-i Kerbela din ile iman
Ali Zeynel aba'dır merdi meydan
Muhammed Bâkır'dır sultanı devran

İmam Cafer'dir Hak şâh-ı irfan
Delilim Musayı Kâzım şahr Horasan
Taki'dir rehber-i mümin müslüman
Muhammed Bâkır'dır sultanı devran

Naki'dir şulei uş nuri Rahman
Hasan Şah Askerî güneşten ayân
Zuhuru Mehdi'dir gel dinle ey can
Muhammed Bâkır'dır sultanı devran

Virân Abdal garibin isimi Viran
Velâkin aşkıyle oldum men pinhan
Dinlemez zahmimin derdine dermanı
Muhammed Bâkır'dır sultanı devran

ŞAH HASAN'DIR ŞÂH HASAN'DIR ŞÂH HASAN

Virâne gönlümün şem'i چراغی
Hakikat tesbîh-ü zikrim durağı
Havaric boynuna aşkım burağı
Şah Hasan'dır Şâh Hasan'dır Şâh Hasan

Nübüvvet tahtının tâc-ü serîri
Velâyet bahtının bedr-i münîri
Hüseynî kulların hem dest-i gîri
Şah Hasan'dır Şâh Hasan'dır Şâh Hasan

Sevenler Şâh Alî Zeyne'l-abâyı
Muhammed Bâkır-u ça'fer Hudâ'yı
Edenler her demî lûtf-u atâyı
Şah Hasan'dır Şâh Hasan'dır Şâh Hasan

Şehâ Kâzım Rızâ'dır bil kıblegâhım
Takî vü bâ-Nakî'dir secdegâhım
Gönülde maksudum mansub-u câhım
Şah Hasan'dır Şâh Hasan'dır Şâh Hasan

İmâm-ı Askerî Mehdî livâmız
Alî evlâdına candır bahâmız
Vîran Abdal fakîrin reh-nümâmız
Şah Hasan'dır Şâh Hasan'dır Şâh Hasan

ŞAH BABAMI NEYLEDİN

Ey yalancı felek yüze gülücü
Kanı benim Bey babamı neyledin
Verdiğini dönüp yine alıcı
Kanı benim Bey babamı neyledin

Niceler müştaktır yüzün görmeğe
Ayağı tozuna yüzler sürmeğe
Varıp kademinde bir an durmağa
Kanı benim Şah babamı neyledin

Bu cihanda gerçi anlar kalmadı
Bir dirlik düdüldü hergiz olmadı
Geldi gitti anı her can bilmedi
Felek benim Bey babamı neyledin

Rûm'un kutbu idi ol Şâh-ı Velî
Böyle gördük hem de dillerden beli
Hilkatta Muhammed mürvette Ali
Felek benim Şah babamı neyledin

Evvel âhir nolaçağın bilirdi
Erenler şâhidi hüküm kılırdı
Kâfirler görse imâna gelirdi
Felek benim Bey babamı neyledin

Bir yalancı dünyasın sen bilene
Meânî bahrine gavvâs olana
La'net olsun sana mâil olana
Felek benim Şah babamı neyledin

Vîrânî'yim murg-ı dili salarım
Secde-i şükürümü ana kılarım
Rûhuna demine gülbeng dilerim
Felek benim Şah babamı neyledin

BEN TELLALIM PAZARBAŞIM ALİ'DİR

Bir ulu şehirde tellallığım var
Ben tellalım pazarbaşım Ali'dir
Eksik alsam artık satsam gene kâr
Ben tellalım pazarbaşım Ali'dir

Mezada vermişim küllü varımı
Tellala çıkardım şirin canımı
Lâlû mercan ile cevher kânımı
Ben tellalım pazarbaşım Ali'dir

Bir rıza malıdır alıp sattığım
Üçler,Beşler, Kırklar pazar ettiğim
İmamı Câferden dükkân tuttuğum
Ben tellalım pazarbaşım Ali'dir

Hint, Yemen metain alıp satamam
Bu rıza malıdır ölçüp biçemem
Dükkânımı her nadana açamam
Ben tellalım pazarbaşım Ali'dir

Ledün ilmi derler şehrin adına
Doyamadım lezzetine tadına
Metaımı koydum aşkın badına
Ben tellalım pazarbaşım Ali'dir

Virânî'yim her dem Hakka pazarım
Tellal oldum şu âlemde gezerim
Kudretten dükkânım kendim pazarım
Ben tellalım pazarbaşım Ali'dir

ALÎ VÜ ÂBİDİN GERÇEK VELÎDİR

Gel ey mü'min müvehhid Hak bilirsin
Alî evlâdını mutlak bilirsin
Dekaayıkla nazar kıl bak bilirsin
Alî vü Âbidin gerçek velîdir

Muhammed hem Alî'nin nesl-ü âli
Hasan hem Şâh Hüseyin'in Hakk'ı âli
Bu nutku zikr edüp kaldır melâli
Alî vü Âbidin gerçek velîdir

Muhammed Bâkır'ın aslı atası
İmâm-ı Ca'fer'in cedd-ü bekaası
İmâm-ı Kâzım'ın Mûsâ Rızâsı
Alî vü Âbidin gerçek velîdir

Takî vü bâ-Nakî'dir dîn-ü imân
Hasanül'-askerî'dir Şâh-ı Merdân
Muhammed Mehdi ol sultân-ı devrân
Alî vü Âbidin gerçek velîdir

Virânî'ye Virânî'dir Virânî
Alî evlâdına verdi bu cânı
Dilinde tesbih-ü zikr-ü beyânı
Alî vü Âbidin gerçek velîdir

GİZLİDİR

Hakikat ilminde bir nokta buldum
Ümm-ül kitap ol noktada gizlidir
Hecese okudum zatına erdim
Sırr-ı Süphan ol noktada gizlidir

Yedi huruf yedi mushaf yedi âyet
Ma'nası küncünden gösterir surat
Yedi kat yer yedi kat gök harfi sahavet
Mah-i tâban ol noktada gizlidir

Ol noktada zuhur oldu salâvat
Salâvat verenler bulur şefaât
Esrar-ı Ali'dir mezhar-ı Muhammet
Arş'ül Rahman ol noktada gizlidir

Virânî der ol nokta bizzat Ali'dir
Melekler Şah-ı nücumlar mahıdır
Ol nokta On İki İmamlar rahıdır
Pîrim Ali ol noktada gizlidir

VİRANİ GAYRİ'DEN LOKMA ALAMAZ

Ba-i bismillahi bilmeyen sofi
Fatiha okusa imam olamaz
Elhamdü Muhammed-lillah Mürtaza
İkisin bilmeyen Hakk'ı bilemez

Rabbil âlemiyne Hatice Kibriya
Makbul-i salâvat Fatıma't-üz Zehra
Errahman bâkidir Hasan Hulki Rıza
Bahre girmeyenler dürü bulamaz

İrahıymî Şah Hüseyin'e ermeyen
İsmi vird edip Hüseyin'i görmeyen
İkrar verip ikrarında durmayan
Vahşi hayal geçer amel bulamaz

Maliki yevmüddiyn Zeynel Aba'dır
Muhammet Bakır Hakk'a rah-ı nümadır
Bâtının görmeyen kördür âmadır
Bin sene okusa iman bulamaz

İyyake nâbüdü Caferi Sadık
Onların yoluna serimiz koyduk
Tarikat abıyla cesedi yuduk
Murdar olan kalb ayıbın bilemez

Varlık Hakk'ın biz bir adne kuluyuz
Kâzımı **ıyyake** biz bendesiyiz
Nesteiynü Rıza raha geleniz
Şükür cenazemiz teccal göremez

Sıratelmustakıym Taki bilmeyen
Naki'nin nutkundan haber almayan
Sud-ü vaazımdan secde kılmayan
Namazı fasittir mihrap bulamaz

Sıratelleyzine Askeri beyan
En'amte aleyhim Mehdi'dir ayan
Ondört ma'sum-i pak bunlardan ayan
Münkir bu secde-i harften alamaz

Fatiha bunlardır bilmeyen nâdan
Gayrilmabudi aleyhim secde kılan
Evlâd-ı Resul'den biatsız olan
Arayıp derdine derman bulamaz

Veledalliyn azgın oldu ne şükür
Medet kıl birsin ya Haziret-i pîr
Dü cihanda Ali birsin Ali bir
Virânî gayriden lokma alamaz

LA-İLAHE İLLALLAH

Söyleyelim zikr-i Şâhı
Lâ-ilâhe illallâh
Kudret-i Hak Pâdişâhı
Lâ-ilâhe illallâh

Cümlesini var eden
Dört muhâlif yâr eden
Hiç çıkmaya areden
Lâ-ilâhe illallâh

Kıl bu söze i'tibâr
Olmayasın ehl-i nâr
Oldurur ol ne ki var
Lâ-ilâhe illallâh

Mürşid edin bir piri
Gezme sakın serseri
İster isen dilberi
Lâ-ilâhe illallâh

Gel beri gel doğruye
Meyil verme eğriye
Verme gönül gayriye
Lâ-ilâhe illallâh

İşbu fenâ bir hayâl
Eylemesin sana âl
Hiç gayri yok bî-zevâl
Lâ-ilâhe illallâh

Cümle nedir fânî hey
Fânîdurur cümle şey
Cümle fenâ bakı hey
Lâ-ilâhe illallâh

Derdli isen iste em
Dünyâ için yime gam
Zikrin olsun dembedem
Lâ-ilâhe illallâh

Yaradılan her sıfat
Kendidurur ana zât
Anlaması müşkilât
Lâ-ilâhe illallâh

Aç gözünü sen-a cân
Tâ bulasın bir mekân
Bâkî O'dur câvidân
Lâ-ilâhe illallâh

Var olana yok deme
Az olana çok deme
Herkesi sen hak deme
Lâ-ilâhe illallâh

Aşık isen vâhid ol
Hakk'ı görüp sâcid ol
Birliğine şâhid ol
Lâ-ilâhe illallâh

Evvel-ü âhırda hû
Zâhir-ü bâtında hû
Tayyib-ü tâhirde hû
Lâ-ilâhe illallâh

Allah Allah'dır müdâm
Bir efendi hep gulâm
Gözde budur ve's-selâm
Lâ-ilâhe illallâh

Derviş-i **Virân** benem
Emrine ferman benem
Zikr eden her an benem
Lâ-ilâhe illallâh

ALİ'DİR CÜMLE ZATULLAH

Nazar eyle eyâ tâlib
Alî'dir cümle zâtullâh
Alî şânında saddaknâ
Alî nûruna eyvallâh

Alî nûr-ı hakîkattir
Alî nûr-ı nübüvettir
Alî tâc-ı saâdetdir
Alî'dir bâ-ı bismillâh

Alî şâh-ı şerîattır
Alî râh-ı tarîkattir
Alî bil ma'rifettir
Alî nutkunda Rûhullah

Alî'dir rahmet-i Rahmân
Alî'dir bu devr ile devran
Alî'dir dîn ile imân
Alî ayn-i kelâmullâh

Alî'dir cismimin cânı
Alî'dir nutkumun kânı
Alî'dir cânımın cânı
Alî'dir ilm-i bâbullâh

Alî şâh-ı velâyettir
Alî nûr-ı hidâyettir
Alî sâhib-kerâmettir
Alî'dir emr-i emrullâh

Alî'dir (lahmüke lahmî)
Alî'dir (demmüke demmî)
Alî'dir (cismüke cismî)
Alî'dir bil resûlullâh

Alî'dir evvel-ü âhır
Alî'dir bâtın-u zâhir
Alî'dir tayyib-ü tâhir
Alî'dir fahri fakrullâh

Alî cennet Alî rıdvân
Alî hûrî Alî gılman
Alî candır Alî cânan
Alî levh üzre arşullâh

Alî'dir cümleden bihter
Alî'dir yâr-ı Peygamber
Alî'dir sâki-i Kevser
Alî'dir uş sebîlullâh

Alî âteş Alî'dir âb
Alî bâd-u Alî'dir hâk
Alî fikr-ü Alî idrâk
Alî aşk-ı hayâtullâh

Alî'dir cümlelerin vâri
Alî'dir Mansûr'un dârı
Alî'dir âşıkın kârı
Alî cism-ü cemâlullâh

Alî eldir Alî ayak
Alî gözdür Alî kulak
Alî'nin sırrını mutlak
Alî zât-u sıfâtullâh

Alî'dir mazhar-i zâtım
Alî'dir hatt-ı âyâtım
Alî'dir çün kemâlâtım
Alî'dir feyz-i fazlullâh

Alî İncil Alî Tevrat
Alî Zebur Alî Kur'ân
Alî fazl-u Alî irfan
Alî'dir sümme vechullâh

Alî'dir sâcid-ü mescûd
Alî'dir cümleye maksûd
Alî'dir kible-i Ma'bûd
Alî'dir işte Beytullâh

Alî'dir sâhib-i Düldül
Ali güldür Alî bülbül
Alî esrar Alî sünbül
Alî lezzet nebâtullâh

Alî'dir gün gibi enver
Alî mihrâb Alî minber
Alî'dir kaatil-i Anter
Alî destinde seyfullâh

Alî'dir bu Vîrânî'nin
Nazargâhı ümidgâhı
Alî'den gayrı var mıdır
Alî'dir şol resûlullâh

SEN ŞÂH-I MURTAZÂ ALÎ

Hem mazhar-ı envâr-ı zât
Hem keşf-ü hall-i müşkilât
Hem sâhib-i cümle sıfât
Sen şâh-ı Murtazâ Ali

Hem cismimizde cânımız
Hem cân ile cânânımız
Hem şübhesiz Yezdânımız
Sen şâh-ı Murtazâ Alî

Hem Pâdişâh-ı bî-nazîr
Âlemde hem bedr-i münîr
Hem mü'minâna dest-gîr
Sen şâh-ı Murtazâ Alî

Hem zeyn eden her gülleri
Hem inleyen bülbülleri
Hem söyleten her dilleri
Sen şâh-ı Murtazâ Alî

Hem âşık ma'suk tuî
Hem cümleye mâlik tuî
Hem kaadir-ü Razzak tuî
Sen şâh-ı Murtazâ Alî

İlm-i ledün-ni câvidan
Hem Kible-i her mü'minân
Hem hâkim-i kevn-ü mekân
Sen şâh-ı Murtazâ Alî

Hem Seyyid-i Battâl olan
Hem kâfire kıttâl olan
Hem de Vîrân Abdal olan
Sen şâh-ı Murtazâ Alî

ALİ ALİ ALİ ALİ

Her dem dilimde bu kelâm
Ali Ali Ali Ali
Zikrim hemîşe suphu şam
Ali Ali Ali Ali

Tesbih ile savmı devam
Çağırırım anı müdam

.....
Ali Ali Ali Ali

Gele ebet Ali derim
Düştüm medet Ali derim
Yoktur adet Ali derim
Ali Ali Ali Ali

Evvel odur âhır odur
Bâtın odur zâhir odur
Tayyip oldur tahir oldur
Ali Ali Ali Ali

Oldur hitabı Câvidan
Oldur nişanı her nişan
Oldur hayatı insü can
Ali Ali Ali Ali

Gönüller Şemsü Mahımız
Biz bendeyiz ol şahımız
Halk eyliyen Allahımız
Ali Ali Ali Ali

"Viranî"yim budur özüm
Ben tutmuşum ona yüzüm
Evvel âhır budur sözüm
Ali Ali Ali Ali

ALİDİR HALİK-U HALLAK

Edegör zâhid-i ihrâr
Alî'dir Hâlîk-u Hallak
Bunu böyle digil tekrar
Alî'dir Hâlîk-u Hallak

Bu cismim eyleyen bünyâd
Serâser âleme üstâd
Ederim dün-ü gün feryâd
Alî'dir Hâlîk-u Hallak

Ki yoktur hiç buna vaktim
Zâif abdim O'dur Hakk'ın
Budur zikrim dem-i nutkum
Alî'dir Hâlîk-u Hallak

Niçin müftî edersin lâf
Kani ikrar kani insâf
Ederim dün-ü gün itraf
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Alî dindir Alî î mân
Alî candır Alî cânân
Eder cümle şeyi destân
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Görüben aşk-ı dîdârım
Gözümün nûr-ı envârım
Ayândır işte esrârım
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Budur tahkîkım uş külli
Cemi müşkillerin halli
Muhakkak gün gibi belli
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Gönülde oldu çün bana
Alî'dir lâ ilâhe illâ
Gözün aç görgil ey a'mâ
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Ederim ben buna ikrâr
Münevver gün gibi envâr
Dilimde dâimâ tekrâr
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Gözü görür görebilmez
Buna ikrâr edebilmez
Akıl zâhid erebilmez
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Benim uş cân-u cânânım
Ezelden ahd-ü peymânım
Ola virdimde dîvânım
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Gel ey mahbûb-ı rûhânî
Gözün aç göresin anı
Cihânın nûr-ı sübhânı
Alî'dir Hâlık-u Hallak

Virân Abdal dile geldin
Çü bülbülsün güle geldin
Ezel evvel yele geldin
Alî'dir Hâlık-u Hallak

ELİF DALIN KEF NUNUYUM

Dar üzere meydan oldum
Dünya yüzü efganıyım
Bir bir anda tebdil oldum
Tuba-yi can kurbanıyım

Bu bir sırr-ı esrar oldu
Hizmetimiz necad oldu
İşte hanem elif oldu
Hey Hayder'in mekânıyım

Mekânım Bağdadı diyar
Canım cananını iskâr
Cüda kılma yârımdır yâr
Men bu yârin gülzarıyım

Sabredip kararın atma
Nunun vafını unutma
Dostum beni gûşemat etme
Elif dalın kef-nunuyum

Virânî kırklara geldim
Serimi terceman kıldım
Bu bazarda Hayder'i gördüm
Heyheycinin kuranıyım

BENİM GEL GEÇ GÜNAHIMDAN

Hudâyâ Mustafâ hakkı
Benim gel geç günâhımdan
Aliyyül Murtazâ hakkı
Benim gel geç günâhımdan

Hadîce Fâtıma hakkı
Hasan Hulkurızâ hakkı
Hüseyn-i Kerbelâ hakkı
Benim gel geç günâhımdan

Alî Zeyne'l-abâ hakkı
Muhammed Bâkır'ın hakkı
İmâm-ı Ca'fer'in hakkı
Benim gel geç günâhımdan

Mûsâ'yı Kâzım'ın hakkı
Alî Mûsâ Rızâ hakkı
Takî vü bâ-Nâkî hakkı
Benim gel geç günâhımdan

İmâm-ı Askerî hakkı
Muhammed Mehdi'nin hakkı
Çahardeh ma'sumun hakkı
Benim gel geç günâhımdan

İlâhî evliyâ hakkı
İlâhî enbiyâ hakkı
Bu bir nûr-ı bekaa hakkı
Benim gel geç günâhımdan

İlâhî esfiyâ hakkı
İlâhî etkîyâ hakkı
Vîrânî'nin gedâ hakkı
Benim gel geç günâhımdan

ALİ SENDEN MEDET SENDEN

Fenâ bâğından her demde
Alî senden meded, senden
Lisânımdaki medhimde
Alî senden meded, senden

Yüzü Seb'al-mesân'ımda
Kitâb-ı câvidânımda
Dilimde tercemânımda
Alî senden meded, senden

Bu ilm ile olup mâhir
Eğer bâtın eğer zâhir
Eğer evvel eğer âhır
Alî senden meded, senden

Bu hulkatta sıfât içre
Hutûtu nakş-ı zât içre
Cemii mümkünât içre
Alî senden meded, senden

Kelâm-ı vahy-ı mutlaksın
Kemâl-i ilm-i muğlâksın
Hakikat cümleye Hak'sın
Alî senden meded, senden

Vîrânî hasta-hâl olmuş
Yolunda pâyımâl olmuş
Ümîdi vasl-ı âl olmuş
Alî senden meded, senden

Vîrânî bir kalenderdir
Gulâm-ı Âl-i Hayder'dir
Murâdın senden isterdir
Alî senden meded, senden

OL ŞAH-I VELİYULLAH

Cismimde olan cânım
Damarda olan kanım
Gönlümde olan hân'ım
Ol şâh-ı veliyyullâh

Derdime olan derman
Zahmıma olan Lokman
Cânımda olan cânan
Ol şâh-ı veliyyullâh

Dilimde dolan destan
Virdimde olan Kur'ân
Zikrimde olan her şam
Ol şâh-ı veliyyullâh

Nutkumda olan burhan
Râhımda olan erkân
Destimde olan dâmân
Ol şâh-ı veliyyullâh

Dehrimde olan umman
Sıdkımda olan devran
Şehrimde olan dükkân
Ol şâh-ı veliyyullâh

Gözümde olan seyran
Cür'amda olan peyman
Çeşmimde olan hayvan
Ol şâh-ı veliyyullâh

Lûtfuyla eden ihsan
İsmiyle gelen Vîrân
Resmiyle olan merdan
Ol şâh-ı veliyyullâh

SENSİN EYA ŞAH

1
Ayn ile a'lâ
Mim ile Mevlâ
İsm ile esmâ
Sensin eyâ Şâh

2
Dal ile dâna
Göz göre bînâ
Hâzır-ü her-câ
Sensin eyâ Şâh

3
Gönlüme maksûd
Aşkima ma'bud
Secdeme mescûd
Sensin eyâ Şâh

4
Cânıma cânan
Derdime derman
İlmime Kur'ân
Sensin eyâ Şâh

5
Kâfi kitâbım
Nutk-u hisâbım
İşte cevâbım
Sensin eyâ Şâh

6
Âb-ı Hayât'im
Zât-u sıfâtım
Nûh-ı necâtım
Sensin eyâ Şâh

7
Kârına kârsûd
Tâlii mes'ûd
Şâhid-i tevrâd
Sensin eyâ Şâh

8
Bendeye burhan
Râhıma erkân
Dînime îman
Sensin eyâ Şâh

9
Âb-u şerâbım
Mest-ü harâbım
Asl-ı türâbım
Sensin eyâ Şâh

10
Kadr-ü Berâtım
Hacc-u zekâtım
Savm-ü selâtım
Sensin eyâ Şâh

11

Sen bana dîdâr
Sır ile esrâr
Gün gibi envâr
Sensin eyâ Şâh

12

Hâlik-u hallâk
Râzık-u Razzâk
Fâil-i Mutlak
Sensin eyâ Şâh

13

Âşık-u ma'sûk
Sıdk ile sâdik
Canlara lâyık
Sensin eyâ Şâh

14

Şâh-ı şerîat
Râh-ı tarîkat
Nûr-ı hakîkat
Sensin eyâ Şâh

15

Sırr-ı hidâyet
Şâh-ı velâyet
Bana emânet
Sensin eyâ Şâh

16

Mansıb-u câhım
Doğruca râhım
Reşt-ü penâhım
Sensin eyâ Şâh

17

Devr-i Elest'e
Gülleri deste
Verdiler işte
Sensin eyâ Şâh

18

Gel berü işte
Veremem nesne
Tuttuğum deste
Sensin eyâ Şâh

19

Gel beri Şâh'im
Şems ile mâh'im
Bî-şek İlâh'im
Sensin eyâ Şâh

20

Eylegil ihsân
Yâ Şâh-i Merdân
Oldum çü Virân
Sensin eyâ Şâh

ESEDU'LLAH'TIR OL

Bil cân-ü cihân-ü Esedu'llâh'tır ol
Hem ayn-i ayân-ü Esedu'llâh'tır ol
Hem kevn-ü mekân-ü Esedu'llâh'tır ol
Hem dürr ile kân-ü Esedu'llâh'tır ol
Hem dilde beyan-ü Esedu'llâh'tır ol
Hem rûh ile insân-ü Esedu'llâh'tır ol
Hem delil-ü bürhân-ü Esedu'llâh'tır ol
Hem âleme sultân-u Esedu'llâh'tır ol
Hem dîn ile îmân-u Esedu'llâh'tır ol
Hem derdlere dermân-u Esedu'llâh'tır ol
Hem âyet-i Kur'ân-u Esedu'llâh'tır ol
Hem Şâh-ı merdân-u Esedu'llâh'tır ol

Ya'nî ki Alî ayni veliyyullâh'tır ol

Gayri deme kim şâhidim Allâh'tır ol

Hem şâh-ı velâyet Esedu'llâh'tır ol
Hem nûr-ı hidâyet Esedu'llâh'tır ol
Hem tâc-ı saâdet Esedu'llâh'tır ol
Hem kân-ı sahâvet Esedu'llâh'tır ol
Hem dilde beyân-u Esedu'llâh'tır ol
Hem bahr-i kerâmet Esedu'llâh'tır ol
Hem bil yedi âyet Esedu'llâh'tır ol
Hem dilde rivâyet Esedu'llâh'tır ol
Hem ayni inâyet Esedu'llâh'tır ol
Hem ilm-i nihâyet Esedu'llâh'tır ol
Hem keşf-ü kerâmet Esedu'llâh'tır ol
Hem fahr-i ferâgat Esedu'llâh'tır ol
Hem Kaaf-ı kanâat Esedu'llâh'tır ol
Hem râz-ı riyâzet Esedu'llâh'tır ol

Ya'nî ki Alî ayni veliyyullâh'tır ol

Gayri deme kim şâhidim Allâh'tır ol

Hem şâh-ı şerîat Esedu'llâh'tır ol
Hem râh-ı tarîkat Esedu'llâh'tır ol
Hem ma'ni-i mârifet Esedu'llâh'tır ol

Hem hakk-u hakikat Esedu'llâh'tır ol
Hem feth-ü fütûhat Esedu'llâh'tır ol
Hem mîr-i mürüvvet Esedu'llâh'tır ol
Hem mihr-i mahabbet Esedu'llâh'tır ol
Hem sayyid-i müveddet Esedu'llâh'tır ol
Hem izz-ü aziz hem Esedu'llâh'tır ol
Hem vâcib-i rağbet Esedu'llâh'tır ol
Hem Nûh ile nusrat Esedu'llâh'tır ol
Hem gayret-ü fırsat Esedu'llâh'tır ol
Hem göz göre ibret Esedu'llâh'tır ol
Hem hâdi-i gurbet Esedu'llâh'tır ol

Ya'nî ki Alî ayni veliyyullâh'tır ol

Gayri deme kim şâhidim Allâh'tır ol

Hem cümleye rehber Esedu'llâh'tır ol
Hem şahlara server Esedu'llâh'tır ol
Hem mihrâb-ü minber Esedu'llâh'tır ol
Hem şâhid-i defter Esedu'llâh'tır ol
Hem Döldül-ü kanber Esedu'llâh'tır ol
Hem kaatil-i Anter Esedu'llâh'tır ol
Hem Fâtih-i Hayber Esedu'llâh'tır ol
Hem leşkere safter Esedu'llâh'tır ol
Hem âleme bihter Esedu'llâh'tır ol
Hem çeşme-i enver Esedu'llâh'tır ol
Hem encüm-ü ahter Esedu'llâh'tır ol
Hem gönlümüz ister Esedu'llâh'tır ol
Hem isim ile Hayder Esedu'llâh'tır ol
Hem kâşif-i kişver Esedu'llâh'tır ol

Ya'nî ki Alî ayni veliyyullâh'tır ol

Gayri deme kim şâhidim Allâh'tır ol

Hem Aliyü'l-a'lâ Esedu'llâh'tır ol
Hem cennet-i me'vâ Esedu'llâh'tır ol
Hem nûr-ı mücellâ Esedu'llâh'tır ol
Hem bunca tecellâ Esedu'llâh'tır ol
Hem ilm ile esmâ Esedu'llâh'tır ol
Hem ism-i müsemmâ Esedu'llâh'tır ol

Hem Mûse vü İsâ Esedu'llâh'tır ol
Hem Tûr ile Sînâ Esedu'llâh'tır ol
Hem çeşm-ime bînâ Esedu'llâh'tır ol
Hem vâlih-ü şeydâ Esedu'llâh'tır ol
Hem başıma sevdâ Esedu'llâh'tır ol
Hem bendeye mevlâ Esedu'llâh'tır ol
Hem hüsnüne zîbâ Esedu'llâh'tır ol
Hem dilber-i ra'nâ Esedu'llâh'tır ol

Ya'nî ki Alî ayni veliyyullâh'tır ol

Gayri deme kim şâhidim Allâh'tır ol

Hem Haydar-ı Kerrâr Esedu'llâh'tır ol
Hem sâkı-i ebrâr Esedu'llâh'tır ol
Hem genc ile esrâr Esedu'llâh'tır ol
Hem mazhar-i dîdâr Esedu'llâh'tır ol
Hem fahr ile Settâr Esedu'llâh'tır ol
Hem Hâlık-ı Cebbâr Esedu'llâh'tır ol
Hem gün gibi envâr Esedu'llâh'tır ol
Hem dildeki ikrâr Esedu'llâh'tır ol
Hem Kaadir-ü Kakhâr Esedu'llâh'tır ol
Hem Kudret-i Gaffâr Esedu'llâh'tır ol
Hem bülbüle gülzâr Esedu'llâh'tır ol
Hem Ahmed-i Muhtâr Esedu'llâh'tır ol
Hem dildeki tekrâr Esedu'llâh'tır ol
Hem ferd ile deyyâr Esedu'llâh'tır ol

Ya'nî ki Alî ayni veliyyullâh'tır ol

Gayri deme kim şâhidim Allâh'tır ol

Hem cemâl-ü cemâl Esedu'llâh'tır ol
Hem celle celâl Esedu'llâh'tır ol
Hem vasl-u visâl Esedu'llâh'tır ol
Hem ayn-i kemâl Esedu'llâh'tır ol
Hem hilm-ü hayâl Esedu'llâh'tır ol
Hem nokta-i hâl Esedu'llâh'tır ol
Hem kaatil-i Deccâl Esedu'llâh'tır ol
Hem sâlih-i a'mâl Esedu'llâh'tır ol
Hem âb-ı zühâl Esedu'llâh'tır ol

Hem bedr-ü hilâl Esedu'llâh'tır ol
Hem zât-i lâ-yezâl Esedu'llâh'tır ol
Hem rûmi-i bi-zevâl Esedu'llâh'tır ol
Hem Vîrânî Abdal Esedu'llâh'tır ol
Hem çille-i hem dâl Esedu'llâh'tır ol
Ya'nî ki Alî ayni veliyyullhah'tır ol
Gayri deme kim şâhidim Allâh'tır ol

ŞAH EVLİYADA

Gönül verme şehâ ol murg-ı yâda
Dilersen tutasın mesken bekaada
Bilirsin bîvefâ kılmaz vefâyı
Sana yâr olmayan neyler arada
Od'a inanma ve suya dayanma
Su gibi veriserdir hâke bâde
Eser yel ve akar su hem yanar od
Nice durur o dem toprak binâda
Ne topraktan ne su ne od ve yelden
Değilsin şöyle bil ey nûr-ı sâde
Ki sensin lâyezâlî ferd-i yektâ
Bilip kendi özün irgil murâda
Eğer bilmez isen aslın nedendir
Varır işin cemî fisk-u fesâda
Değilsin âdemî hayvan dahî sen
Ki lâşey'sin senin aslın cemâda
Ömür bâkî değildir çünkü bildin
Nedir maksûdun uş dâr-ı fenâda
Yine sensin sana senden olurum
Yürü menziline pâk-u piyâde

Cihânı hiçe sat ey merd-i meydan
Fenâ ol mesken et bir bu riyâda

Muhammed Mustafâ çün fahr oluptur
Karâr eyle bu hâli Murtazâ'da

Hasan Hulk-ı Rızâ'nın bendesinin
Şehîd ol şâh Hüseyin-i Kerbelâ'da

Alî Zeynelabâ Bâkır-u Ca'fer
Bulardır gevheri ağır bahâda

Alî evlâdına verdinse cânı
Makaam-ı Kâzım-i Mûsâ Rızâ'da

Takî hem bâ-Nâkî'dir âlem içre
Ziyâlar gösteren arz-u semâda

Velayet askerinin bendesiyim
Muhammed Mehdi-i sâhib-livâda

Olanlar bende-i şâh-ı velâyet
Özünde aşkı var aklı kafada

Olar kim etmedi terk-i cihânı
Kalupturlar bilin âhır cefâda

Erenlerdir buna uş vermeyen dil
Velîler evvel-ü âhır hafâda

Vîrânî'yim bu dem buldum murâdım
Karâr etti gönül Şah Evliyâ'da

HAK BİLİP SEN OLMA BULARDAN CÜDÂ

Kıblegâhımdır Muhammed Mustafa
Secdegâhımdır Aliyyü'l - Murteza

Can-u başı ben Ali'ye vermişim
Yoluna kurban olayım derseâ

Kıblegâhımdır Hasan Şahım Hüseyin
Secdegâhımdır Hüseyin-i Kerbelâ

Ben Hüseyiniyem Yezid'e la'netim
Vurdurur her dembedem la'net sezâ

Kıblegâhımdır Ali vü Abidin
Secdegâhım Bâkır -1 Hak'tır nümâ

Reh - nûma-yı Ehl -i Beyti bilmeyen
Bil ana nâr-ı cehennemdir gıdâ

Kıblegâhımdır İmam Ca'feri
Secdegâhımdır Kâzım-ı nur-ı Hudâ

Kim bular nur-ı Hüdâ'dandır şehâ
Hak bilip sen olma bulardan cüdâ

Kıblegâhımdır İmam - 1 heştümin
Secdegâhımdır Taki hayyü'l bekaa

Sen bekaa bulmak dilersen tâlibâ
İste evlad-ı Ali'den ilticâ

Kıblegâhımdır Ali Şah - 1 Naki
Secdegâhım Askeri Rabbül - ilâ

İşte ol Rabbü'l-ilâdurur hemin
Mehd-i şahı söylerem dilde nidâ

Kıblegâhımdır Mehdi-i devran zemin
Secdegâhımdır Aliyyü İliyâ

Ya Ali sensin Virani dervişi
Dü cihanda maksudun eyle atâ

On iki nur-ı imamın hörmeti
Hakkıçün daim mürüvvat et bana

DAHİ GAYR İSTEYEN DÜŞTÜ GÜMÂNA

Yüzünden dilberâ erdim cinâna
Ki bakmazam bugün devr-ü zamâna

Tecellîyle erişti lâ-behâne
Beşâretler göründü cism-ü cânâ

Görünce bülbül-i dil bağ-ı hüsnün
Ki başladı gece gündüz figaana

Kitâb-ı hatt-u âyâtın çü bildim
Eriştim Hızır ile ben câvidâna

Cemâlin enverinden ey dil-ârâm
Ziyâlar bahş eden kevn-ü mekâna

Visâlin nûrudur nûr-ı mukaddem
Gün ile ay oluptur bir bahâne

Hemen sensin hemen sensin hemen sen
Dahî gayr isteyen düştü gümâna

Murâdın sende buldu çünkü gönlüm
Anınçün bakmadım gayr nişâna

Eğer sen olmayaydın şah-ı âlem
Ki ben de gelmeyeydim bu cihâna

Cemâlin canâ cânân olmasaydı
Ki can verilmez idi ins-ü cânâ

Virân Abdal görelden sen nigârı
Yazıp vasf etti hüsnün dervişâna

FEDADIR LANET OL İSMİ FİLANA

Şükür minnet Alî vü hânedâna
İçirdi şerbetinden kana kaana
Hasan hem şâh-ı Hüseyin Âbidîn'in
Demâdem medhi bend oldu lisâna
Muhammed Bâkır-u Ca'ferden ey cân
Bihamdillah eriştik câvidâna
İmam Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'dan
Serâser nûr-u fer her dü cihâna
Emîrimdir Takî şâhım Nakî'dir
Bulardandır hidâyet dervîşâna
Hasanü'l-Askerî'dir geldi Mehdi
Gulâm oldum ben ol sâhib-zamâna
Vîrânî'yim Alî nesline cânım
Fedâdır la'net ol ism-i filâna

BU ÖMRÜN GİTMESİN YARIN HAVAYA

Yüzündür hâdi-i râh-ı Hudâ'ya
Ki iletir âşıkı ol kibriyâya
Bilirsen sen elif lâm ve râ'yı
Erersin Hâlık-ı Rabbü'l-alâ'ya
Cemâlin Mushaf-u âyât-ı Kur'ân
Okur ol kim verir cânı bahâya
Yüzün dört sûredir âyât be-âyât
Nazar eyle kelâm-ı (tâ) ve (hâ) ya
Ki ismin âdemî resmin nedir bil
Bu ömrün gitmesin yarın havâya

Sıfâtın bist-ü heşt = (28) harf-i makdem
Bu harf ile gelir Kur'ân binâye

Ki si vü do = (32) lâm elif birle işaret
Beri bak (yâ) vü (ça) vü (râ) vü (kâ) ye

Ki âb-ü hâk-ü bâd-ü hemçü âteş
Eder hükmün nazar kıl dü sarâya

Eğer âşık isen dîdâr-ı Hakk'a
Sakın nesne dahi koyma sırâya

Hemen Hak gör hayâl-i hâmı terk et
Koyup nehyi uyup emr-i Rızâ'ya

Mukarrer ol âşık isen karındaş
Muhakkak cân-u dilden evliyâya

Fenâ vü fahri gel sen eyle bünyâd
Vücûd-ı köhnesin ırgür bekaaya

Hicâb-ı masivâullhahı getir gel
Gözün aç cennet-ü hûr-i likaaya

Sakın meyl eyleme çok çok fenâda
Okut fikri bu dem ağ-u karaya

Vîrân Abdal bu pendî sen sana et
Seninle girmesin kimse araya

MUSTAFAYA - MURTAZAYA

Şehâdet vermişem ben Mustafâ'ya
Gulâmım cân-u dilden Murtaza'ya

Ali evlâdının hak bendesiyem
Muhibbem şah Hasan hulk-ı Rızâ'ya

Fedâdır cân-u bâşım hânûmânım
Biküllî şah Hüseyin-i Kerbelâ'ya

Şehâ yetmiş ikidir ılm-i esmâ
İşârettir Alî Zeyne'l-abâyâ

Hurûf-ı lafzatullahtır çü Bâkır
Muayyendir güneş tek dü-sarâyâ

Hakikat Ca'feri olmak dilersen
Beri gel vâkıf ol Rabbü'lalâ'ya

Gelir heft-i imâm-ı şâh-ı Kâzım
Ki andandır yedi hattın kinâyâ

Dilâ heştüm Alî Mûsâ Rızâ'dır
Beşârettir ki râh-ı istivâyâ

Dokuz eflâk Takî nûriyle bünyâd
Anınçün cism olur Şemsü'd-duhâ'ya

Nakî'dir nokta-i (Nun ve'l-kalem) uş
Delâlettir bu remzi (Kâf Hâ) ya

Ki onbirinci Askeri'dir imâmım
Sılâdır gel sefer ehl-i sılâyâ

Muhammed Mehdi'ye her kim ki ikrâr
Veriptir şimdi yâ âhır cezâyâ

Kılındı on iki eşref namâzı
Hudâ'dan farz oluptur enbiyâyâ

Sebeb oldur ki anı kıldı Ahmed
Îtâat edesin Âl-i abâ'ya

Velî bu oniki nûr-ı kadime
Şehâdet vermeyen uğrar kazâyâ

Bulardan maksudum yine bulardır
Înâyet eylesinler ben gedâ'ya

Vîranî'yem Ali'nin bendesiyem
Fedâdır cân-u başım evliyâyâ

USÛL-İ DÎN-Ü İMANDIR MUHAMMED

İki âlemde sultandır Muhammed
Habîb-i nûr-ı Rahman'dır Muhammed

Muhammed'dir şefi-i mü'minânın
Usûl-i dîn-ü îmandır Muhammed

Muhammed'den ümîdin kesme dâim
Cemî-i derde dermandır Muhammed

Muhammed ilmine tutgıl kulagın
Beyân-ı cümle Kur'ân'dır Muhammed

Muhammed'dir binâ-yı ilm-i Tevrât
Zebûr İncil-ü Kur'ân'dır Muhammed

Muhammed'den umar şefkat nebîler
Kamuya server-ü handır Muhammed

Muhammed aşkına var oldu âlem
Hakîm-ü hükm-i devrandır Muhammed

Muhammed nûrudur nûr-ı mukaddem
Kadîm-i sırr-ı Sübhan'dır Muhammed

Muhammed'dir serâser her vücûdun
Gezen cismindeki candır Muhammed

Muhammed'dir kamuda nûr-ı enver
Görene günden ayandır Muhammed

Muhammed âlini kim sevmez ise
Olara külli düşmandır Muhammed

Yezîd'e eyle la'net mü'min isen
Aduvv-i âl-i Mervan'dır Muhammed

Muhammed (Lahmüke lahmî) buyurdu
Vîrânî Şâh-ı Merdan'dır Muhammed

ALÎ'DİR DİNİMİN İMÂNİ ZÂHİD

Alî'dir cânımın cânânı zâhid
Alî'dir mülkümün sultânı zâhid

Alî'dendir bana şefkat şefâat
Alî'dir gönlümün mihmânı zâhid

Alî'dir cümle varım sen ne dersin
Alî'dir dînimin imânı zâhid

Alî'dir dört kitâb-ı câvidânım
Alî'dir virdimin Kur'ânı zâhid

Alî'dir mafni-i Seb'almesânî
Alî'dir dilimin dîvânı zâhid

Alî'dir teşvişim fikrim hayâlim
Alî'dir zikrimin destânı zâhid

Alî'dir âlim-i ilm-i şehâdet
Alî'dir nutkumun bürhânı zâhid

Alî'dir bu vücûdüm pâsbânı
Alî'dir derdimin dermânı zâhid

Alî'dir ey Vîrânî sende bünyâd
Alî'dir cismimin vîrânı zâhid

GÜNÂHIM ÂŞİKÂR EYLER KEMERDE

Nigârâ kul hazer diler kemerde
Günâhım âşikâr eyler kemerde

Senin vaslın visâlin hasretinden
Ulûmun ihtiyâr eyler kemerde

Gelir aşkın hayâlî cân içinde
Dem-a-dem dil şikâr eyler kemerde

Şehâ cevri-ü celâlin gâh-u gâhi
Gönül şehrin gubâr eyler kemerde

Kaçan deryâ-yı aşkın cûşa gelse
Beni ol bîkarâr eyler kemerde

Fırâkın âteşinden cümle uşşâk
Figaan-u âh-u zâr eyler kemerde

Vîrânî derd-mendin akl-u fikri
Hayâlet târmâr eyler kemerde

ÖMRÜ ZEVALE

Gel ey âşık nazar kıl cümle hâle
Neler yazmış Hidâyet her visâle

Dilersen göresin zât-ı muayyen
Beri bak (elf) ü (bâ) vü (cim) ü (dâl) e

Gözün aç nokta-i vahdette ey cân
Karâr etmiş bakar herşey gibâle

Oluban münşe'i vâhid bu âlem
Aceb câhil niçin düştü melâle

Bu birlik menzilin her kim dilerse
Buluşmaz dünyâda ceng-ü cidâle

Cihâna zerrece kim dil ki verdi
Erişmez akl-ı külliden kemâle

Hemen nazm-ı basar hem nûr-ı dîde
Nazar kıl meddah-ı Hakk-u Cemâl'e

O kim taht-ı ferâgatta oturmuş
Risâlettir elinde var risâle

Kılır telkîn-i dîni cümle nâsa
Eder Hak kılıcın âlem havâle

O kim tuttu sözün ol şehsüvârın
Erer Hızır ile bil Âb-ı Zülâlâ

O kimdir kim işitmez nutk-ı Hakk'ı
Meğer ermişdürür ömrü zevâlâ

Serâser fikrini vermişdürür ol
Cihanda avret oğlan mülk-ü mâle

Dedim dilber lebinden bûse vergil
Bana hışm eyleyip geldi celâlâ

Dedi lâyük değıldir sana ebsem
Öper ağzın dolu altun piyâlâ

Dedim öpmek senin bir nutkun olmak
Murâdım budurur ermek misâlâ

Misâl-i nutk-ı Rahmân-ı İlâhi
Çü asl oldu yüzünde hatt-u hâlâ

Virânî göricek ol mâh-u mihri
Kabâsın terk edip uş köhne şâlâ

ALDANMA ANIN FENDİNE

Ey gönül bend olma dünyâ bendine
Dil verip aldanma anın fendine

Yüzüne karşı güler bir iki gün
Pîrezendir bakma gel rişhandine

Gaafil olma dâimâ Hak'tan seni
Çevirip döndürmek ister kendine

Bende-i âl-i Abâ ol, dünyanın
Lâ'net eyle şöhetine kezbine

Günde bin kerre sunarsa ağzına
Zehri vardır mâil olma kandine

Ehl-i dünyâ günde yüz kez hamd eder
Hak anın hergiz inanmaz hamdine

Ey Virânî sen dayanma hubların
Her nefes yüz bin içerse andine

EL HÜKMÜ LİLLAH

Yüzün gördüm dedim elhamdülillâh
Eriştim vuslata elhükmü lillâh

Cemâlin sûre-i Seb'al-mesâni
Kıyâmet kaametindir (kul hüva'llâh)

Muanber kâkülün herbir telinde
Yazılmış âyet-i (nasrun min-allâh)

Yolunda dilerim ser vermek ey can
Müyesserdir yedinden inşaallâh

Virânî âl-ü evlâdın hakikat
Oluptur çâkeri bi-izni-illâh

ÜMİD VAR EYLEYEN ŞÂH

Meded ey cümleyi var eyleyen Şâh
Havvâ'ya Âdem'i yâr eyleyen Şâh

Yitiren sen bitiren sen kamu sen
Bunu bu nev ile kâr eyleyen Şâh

Yere baktım biter türlü nebâtât
Semâda encümü seyyâr eyleyen Şâh

Yûlecü'n-nân fi'l-leyl edersin
Yûlecü'l-leyli fi'n-nâr eyleyen Şâh

Güneşi gündüzü kıldın havâlâ
Kameri gece izhâr eyleyen Şâh

Kimine gündüzü gece edersin
Kimine geceyi envâr eyleyen Şâh
Kimini kul eder kimini sultân
Kimin abdâl-ı pergâr eyleyen Şâh
Şeyi şeyde zuhûr ettin anasız
Ana Âdem'i mi'mâr eyleyen Şâh
Demiri Dâvud'un mum oldu demi
Yine bu sırrı tekrar eyleyen Şâh
Nice yıl ağlatan Yahyâ'yı sensin
Halil'e nârı gülzâr eyleyen Şâh
Yunûs'u balığa verdin nice dem
Eyyûb'u derdi ile zâr eyleyen Şâh
Yusuf'u Mısır'a sultân eyleyen sen
Ya'kuba anı dildâr eyleyen Şâh
Kılıp Fir'avn'i Mûsâ'ya mukaabil
Yine asâyı ejder eyleyen Şâh
Anasız atasız İsâ'yı rûhu
Getirip keşf-i esrâr eyleyen Şâh
Muhammed gördü Mi'râc'ında anı
Adın Ahmed'le Muhtâr eyleyen Şâh
Kuşandı Zülfikaar'ı Şâh-ı âlem
Cihânı cümle islah eyleyen Şâh
Suyuban Anter'i yıktı hisârın
Cihânı cümle dündâr eyleyen Şâh
Nasîr Tûsî'ye bir ber içinde
Zülâl edip suyu gar eyleyen Şâh
Davûd-u Mûsâ İsâ'ya dahi
Ki kudreti çe mâr eyleyen Şâh
Cemî san'atların üstâdısın sen
Cebîr ehlini neccâr eyleyen Şâh

Kamu derdlilerin Lokman'ı sensin
Efendim rence tûmâr eyleyen Şâh
Senin vâfına hergiz yok nihâyet
Yedi iklim ulu şehir eyleyen Şâh
Virânî'nin demi sensin ümîdi
Anı senden ümidvâr eyleyen Şâh

BELİ DEMİŞ KUŞANMIŞTIR KUŞAĞI

İşit budur Şâhın bize yasağı
Felek sunmaya tâ bir kâse ağ
Cihânın ziynetine verme gönlün
Nider insan olanlar tumturâğı
Felek bir sâkidir, gaflet şarâbı
Gelene mülke sunar ol bayâğı
Sakın nefsin havâsından, hazer kıl
Bu nefis hakka hakikat oldu bâğı
Haka hak söyle hem bâtıla bâtil
Uyar gönlün evindeki çerağı
Gözün aç saykal et mir'ât-ı kalbin
Görem Hak vechi dersen kıl yerâğı
Niçin aldanasın fânî cihâna
Bilirsin akıbet kahr olacağı
Cihâna nice sultanlar geliptir
Harâb oldu kanı odı ocağı
Nice nice Süleyman'dır karınca
Gelip geçti kara yerdir durâğı
Anan atan sana örnek yeterdir
Kanı anlar nerededir butağı

Hemen bir an imiş devri cihânın
Aceb fitne aceb gaflet durağı

Ne ardı var ne önü var ne yanı
Baka gördüm görünmez sol ve sağ

Beri gel âlem-i vahdet dilersen
Ferâgat defterinden al sübâğı

Uzat destin erenler dâmenine
Ko elden sen bu gayrı bend-ü bâğı

Gulâm-ı âl-ü evlâd-ı Alî ol
Hakikat Hakk'ı bil geçürme çağ

Muhibb-i şâh isen bir vechle idrâk
Alıp helvâ için kim bal-u yâğı

Aceb bengîleriz top top yiyelim
Hudâ bilir yarın ne olacağı

Bu sözü söyleme nâdâna tek dur
İşitilmez kimsenin hergiz kulağı

Vîrânî bu sözü bildi bilenler
Sanır mugaalatadır dâna buzağı

Ezel evvel gününde bu **Vîrânî**
Beli demiş kuşanmıştır kuşağı

CEMALIN MEDHİDİR RUHUN GIDASİ

Nigârâ yokdurur hüsnün bahâsı
Cemâlin medhidir rûhum gıdâsı

Eğer medh etmesem hüsnünü bir an
Zevâle erdi bu cismim fenâsı

Ezel sensin ebed sensin muhakkak
Cihânın ibtidâ vü intihâsı

Senin zâtındurur ayne'l-yakîni
Görünen cümle eşyânın binâsı

Bana mescid-ü mihrâb oldu cümle
Ne kim zâhir-ü bâtında nâsı

Bana kimdir deyen kim Hak değilsin
Seni Hak görmeyen artsın belâsı

Sen oldun ey dilârâmım muayyen
Geyen her zerrede türlü libâsı

Sofî zühdünde kâmil oldu gerçi
Velî eğridurur anın kayası

Kılar mihrâb edinmiş bir dıvârı
Sanır makbûl oldu sâcidâsı

Düzüp şeklin boyandı rûyu renge
Ki fehmi yok bi-reng imiş boyası

Bunu fehm eyledi dünyâda ancak
Nedir emmâre nefsin muktezâsı

Bu beş nesne ana uş yâr oluptur
Yiyip içmek öpüp koçmak cimâsı

O kim âşıkdurur dîdhar-ı Hakk'a
Yalan dünyâda yoktur bir riyâsı

Biliptir avret oğlan mülk-ü mâlin
Ne mikdardır bu tezvîrin yakası

Anı red eyleyip dilden çıkardı
Son ucu ermeye anın cefâsı

Beri gel aşk ile ey merd-i kâmil
Geyüben eğnine sen bir palâsı

Yürü İsâ gibi pâk mücerred
Olagör her vücûdun istivâsı

Eliftir istivâ-yı hatt-ı Âdem
Ki lâm oldu anın bil âşînâsı

Bilip hemrâhını lâ oldu kâmil
Ayân etti nedir yârin likaası

Likaa-yı yâr ile her kim olur yâr
Bilir evvel-ü âhır halâsı

Vîrânî kim diler bulmak Hudâ'yı
Kesir kalmaz anın çün-ü çirâsı

MUHAKKAK KEŞFEDEN HER MÜŞKÜLATI

Sen oldun cümlelerin zât-u sıfâtı
Sen oldun var eden bu mümkinâtı

Sen oldun cümlelerin hem asl-u fer'i
Sen oldun var eden her kâinâtı

Sen oldun ilm-i tevhîd-ü hakaayık
Sen oldun ehl-i ilmin müfredâtı

Sen oldun kâtibi bezm-i Elestin
Sen oldun elf-i el-râ muhkemâtı

Sen oldun hılkat-i Âdem hakikat
Sen oldun çâr unsûr şeş cihâtı

Sen oldun mazhar-ı nûr-ı ilâhi
Sen oldun vech-i Hakk'ın ümmehâtı

Sen oldun Bist-ü heşt =(28) vü ilm-i esmâ
Sen oldun Hızr'a ırgören hayâtı

Sen oldun si vü do =(32)hatt-ı hidâyet
Sen oldun on yedi on beş salâtı

Sen oldun Kâ'be-i mihrâb-u minber
Sen oldun hacc-u huccâcın zekâtı

Sen oldun terk-ü tecrîd-ü kalender
Sen oldun fahr-ı Şâhın tayyibâtı

Sen oldun ey Vîrânî âlem içre
Muhakkak keşf eden her müşkilâtı

MAH-I TABANIM ALİ

Yâ Ali yâ îlyâ Şâh-ı Sultânım Ali
Yâ Ali yâ îlyâ Fazl-ı Yezdân'ım Ali

Yâ Ali yâ îlyâ yâ gözlerim nûru benim
Yâ Ali yâ îlyâ yâ cân-u cânânım Ali

Yâ Ali yâ îlyâ yâ Hayy-ü Kayyûm-u Kadîm
Yâ Ali yâ îlyâ yâ mâh-i tâbânım Ali

Yâ Ali yâ îlyâ yâ sır-ı Men aref
Yâ Ali yâ îlyâ yâ vech-i Kur'ân'ım Ali

Yâ Ali yâ îlyâ yâ Bism-i Rahmân-er-Rahîm
Yâ Ali yâ îlyâ yâ sır-ı Sübhân'ım Ali

Yâ Ali yâ îlyâ yâ enbiyâ vü evliyâ
Yâ Ali yâ îlyâ yâ dînîm îmânım Ali

Yâ Ali yâ îlyâ yâ bu Virân Abdal'a sen
Yâ Ali yâ îlyâ yâ kıl meded cânım Ali

BAB-I KUR'AN'IM ALİ

E's-selâm ey Şâh-ı Merdânım Alî
E's-selâm ey fazl-ı Yezdân'ım Alî

E's-selâm ey nokta-i yek harf-i zât
E's-selâm ey bâb-ı Kur'ân'ım Alî

E's-selâm ey (kâf) u (nûn) u (kün) diyen
E's-selâm ey cümleye cânım Alî

E's-selâm ey on sekiz bin âlemi
E's-selâm ey var eden cânım Alî

E's-selâm ey ma'deni bu gevherin
E's-selâm ey dür ile kânım Alî

E's-selâm ey âb-u hâke hükm eden
E's-selâm ey bahr-ı ummânım Alî

E's-selâm ey bâd-u âteş ser-be-ser
E's-selâm ey aşk-ı pinhânım Alî

E's-selâm ey asl-u fer-ü her vücûd
E's-selâm ey bâkî mihmânım Alî

E's-selâm ey her dehenden dem çeken
E's-selâm ey savt-u bürhânım Alî

E's-selâm ey her meşamdan bûy alan
Üd-u anber misk ile kânım Alî

E's-selâm ey cümle çeşmin şu'lesi
E's-selâm ey nûr-ı ayânım Alî

E's-selâm ey her kulaktan işiden
E's-selâm ey sûr-ı demhânım Alî

E's-selâm ey âdemin vechinde (Hû)
E's-selâm ey feyz-i Rahmân'ım Alî

E's-selâm ey şâfi-i rûz-ı cezâ
E's-selâm ey dîn-ü îmânım Alî

E's-selâm ey kâtibi küllün yedi
E's-selâm ey hıfz-ı sübhânım Alî

E's-selâm ey muhkemât-ü müfredât
E's-selâm ey asl-ı Kur'ân'ım Alî

E's-selâm ey bâğ-ı Âdem bülbülü
E's-selâm ey gül gülistânım Alî

E's-selâm ey her bahârın revnak'ı
E's-selâm ey bâğ-u bâğbânım Alî

E's-selâm ey gece gündüz subh-u şâm
E's-selâm ey derde dermânım Alî

E's-selâm ey şems-ü necm-ü nüh felek
E's-selâm ey mâh-ı tâbânım Alî

E's-selâm ey sahib-i İlm-i ledün
E's-selâm ey nutk-ı irfânım Alî

E's-selâm ey zikr-ü fikri cümlemin
E's-selâm ey dilde destânım Alî

E's-selâm ey arş-u kürsi levh kalem
E's-selâm ey cem-i dîvânım Alî

E's-selâm ey pâdişâh-ı cümle şey'
E's-selâm ey sâhib-ihsânım Alî

E's-selâm ey bu Vîrânî hastanın
Sensin ol derdime dermânım Alî

SURETİ ADEM DİR NİŞANESİ

Gel beri ey câm-ı Cem mestânesi
Dünyenin çoktur sakın efsânesi

Rind-i kallâş ol ko dilden mihrini
Tut sözüm ey cânımın cânânesi

Kimseye kılmaz vefâ bu dünya hiç
Gerçi çoktur dünyenin divânesi

Subh-u şâm ister Hudâ'dan sîm-ü zer
Maksûdudur ma'bûdudur yâ nesi

Her kimin bunda murâdı cîfedir
Kelb evvel âhır oda yânesi

Âhırında dünya için yananın
Nâr-u zakkumdur gıdânın dânesi

Ey Vîrânî kim diler görmeğe Hak
Süret-i âdemdedir nişânesi

ALİ'DİR EFENDİM HEM BEN ESİRİ

Alî'dir âlemin mâh-1 münîri
Alî'dir ben fakîrin destgîri
Alî'dir gönlümün tahtında sultân
Alî'dir başımın tâc-u sürûri
Alî'dir zikrimiz dilimde dâim
Alî'dir fikrimin herdem zamîri
Alî'dir pâdişâh ben bir gulâmım
Alî'dir efendim hem ben esîri
Alî'dir nokta-i (nun vel kalem) uş
Alî'dir bilmişem ilm-i sagîri
Alî'dir uş hurûf-1 sır-1 esmâ
Alî'dir anladım ebced kebîri
Alî'dir ârifin nutkunda her dem
Alî'dir müşk-i anberle şekeri
Alî'dir hükm eden arz-u semâya
Alî'dir kün fekânın şâh-u mîri
Alî'dir bu VîrânAbdal garîbin
Serinde akl hem aşk-1 basîri

EYLEDİ BATIL YÜZÜNDEN HAKKI FARK

Ey cemâlin Mushaf-1 âyât-1 Hak
Tâlib isen al bu defterden sabak
Yedi cüz'dür iki aslıyla tâmam
Otuz iki mısra'dır her bir varak
Sûretin Allâhu ekber ey sanem
Eyledi gör istivâsı mâhı şak

Bir mürebbî bir müsâhib yâr için
Her havâyı ko gel elden ger irak

Geç ikilik perdesinden aç gözün
Gel bu birlik hânesinden hâke bak

Zâil olur ol kişinin tâati
Anı kim etti cehâlet bahra gark

Arif-i billâh olan oldur ahî
Eyledi bâtil yüzünden Hakk'ı fark

Müttâki ol çek elin ey müttâki
Eyle perhiz sen Hudâ'dan yahşı kork

Ey Vîrânî gam yeme sen rehberin
Oldu çünküm (fî) vü (dâd) ü lâm)ı Hak

NIŞANIMDIR MUHAKKAK

Cemâlin câvidânımdır muhakkak
Kitâb-1 âsmânımdır muhakkak

Kaşınla kirpiğin zülfün rumûzun
Dilimde tercemânımdır muhakkak

Boyun Tûbâ lebin Kevser şarâbı
Yüzün levh-i cinânımdır muhakkak

Yüzünde ve sözünde ve özünde
Hemen si vü do = (32) beyânımdır muhakkak

Kamu şeyde sadâ-yı sûr-1 vahdet
Gelen savt-u zebânımdır muhakkak

Alî evlâdının hak bendesiyim
Yolunda can nişânımdır muhakkak

Vîrânî' yem ki ihlâsım gönülde
Zuhûr eden lisânımdır muhakkak

GÜN GİBİ ESRARA YETTİK

Bihamdillâh bugün dîdâra yettik
Şeha bülbül gibi gülzâra yettik

Cemâlin hatt-ı zâtından güzel Şâh
Hakikat mahzen-i esrâra yettik

O demde içiliptir câm-ı vahdet
Kaçan sen sakı-i ebrâra yettik

Yatarken hâb-ı gaflet içre gaafil
Ne kâhin bir perî-bîdâra yettik

Katında küfr-ü îman nûr-ı vâhid
Şunun gibi sahih Settâra yettik

Olaldan abdal kim abd-i âli
Gümansız Hayder-i Kerrâr'a yettik

Vîrânî nûr-ı zulmette gezerken
Muayyen gün gibi esrâra yettik

ALİ HAKTIR ALİ HAK

Alî'yi bilmeyen şeytân ahmak
Alî'yi bilmeyen oldu çü nâhak

Alî'yi bilmeyen merdûd-u kâfir
Alî'dir bil Hudâ'dır ayn-ı mutlak

Alî'dir âlem-i sırru'l-hafıyyât
Alî'yi bil yürü var sen ile'l-hak

Alî'yi bil yürü ey soft sâlûş
Sûret-i kibr olma sokma başa misvâk

Alî'siz tâatin küllî hebâdır
Alî'yi bil yürü hey sâf salak

Alî'dir ilm-i tevhîd-ü hakayık
Alî nûr-ı cihanda sırr-ı muğlak

Alî'dir cümle cismin fer'i yoktur
Alî'siz dönmedi hiç ekvâna bak

Alî'dir bil yer-ü gök arş-u kürsî
O'dur kurdu bunu böyle muallak

Alî'dir zikr-ü fikri cümle hissin
Alî'dir gören göz, işiden kulak

Alî'yi bilmeyen menzile ermez
Bilin oldur tarîk üzre aksak

Vîrân Abdal fakîrin zikri dâim
Alî Hak'tır Alî Hak'tır Alî Hak

HAKK'A ÂŞIK OLANIN KÂRIDIR AŞK

Bil ey vâiz cihânın vâridir aşk
Hak'a âşık olanın kâridir aşk

Niçin almazsın aşktan bu aşkı
Senin gibi himârın mâridir aşk

Bu aşk eyler kişiyi Hakk'a vâsıl
Halîl'in âteşin gülzârıdır aşk

Kamu aşk ehlinin aşktır nemâsı
Musâ'nın (len terâîf) nâridir aşk

Muhammed aşkına var etti Kaadir
Serâser dü serâ izhâr eder aşk

İşittim aşk imiş üstâd-ı âlem
Amel kıldım bunun mi'mâridir aşk

Âşıklar gülistandır aşk hevâdır
Havâric'ler gözünün hâridir aşk

Hemen mü'minlerin gönlünde muhkem
Cilâ verir hemîşe câridir aşk

(Ene'l-Hak) söyledi Mansûr-ı âşık
Hakikat menziline dâridir aşk

Cemi' derd ehlinin derdine derman
Tabîb-ü merhemi tûmâridir aşk

Bu aşk bahr-ı muhîttir vasfa gelmez
Hemen bir katre bu kennâridir aşk

Vîrân Abdal oluptur aşka vâsıl
Gönülde Hayder-i Kerrâr'ıdır aşk

Erenler meclisinde her demâdem
Alıp verir hemen bâzârıdır aşk

SENİ GÖRMEK SEFADIR HEY İMANIM

Cihan varı fenâdır hey imânım
Yüzün nakşı bekaadır hey imânım

Anınçün isterim görmek cemâlin
Seni görmek sefâdır hey imânım

Yüzün göster habibim eyle mürüvvet
Ki şânında atadır hey imânım

Beni men' eyler ol zâhid yüzünden
Anın sözü hatâdır hey imânım

Kime kim secdegâh olmaz cemâlin
Bilin işi riyâdır hey imânım

Bizimle mâ takaddümden nigârâ
Senin aşkın binâdır hey imânım

Cemî eşyâ sücûd-u secde ederler
Şehâ bildim sanadır hey imânım

Velî her kişi bilmez secdegâhı
Ki ben bildim banadır hey imânım

Bana gösterdi vechin Fazl-ı Yezdân
Aceb lûtf-u sehâdır hey imânım

Diyen arş-ı ilâhîdir cemâlin
Muhammed Mustafâ'dır her imânım

Yüzü nakş-u sıfât-u hatt-ı zâtın
Aliyyü'l-Murtazâ'dır hey imânım

Muayyen pertev-i hüsnün ziyâsı
Hasan Hulk-ı Rızâ'dır hey imânım

Yolunda cân-u bâşı oynayanlar
Hüseyn-i Kerbelâ'dır hey imânım

Zehî gülşen ki zeyn olmuş cemâlin
Alî Zeyne'l-abâdır hey imânım

Heme Bâkır heme Caffer dü aynın
Ziyâ ender ziyâdır hey imânım

Takî takvîm-i ahsen ol Nakî'ye
Dedim sallû Alî'dir hey imânım

Gelüptür Askerî hem devr-i Mehdî
Yezîd'e hoş gazâdır hey imânım

Bu on dört hâl-i hatt-ı fi'l merâtib
Çehardeh Âl-i abâdır hey imânım

Efendim gör kulun **Vîrânî** ise
Katında bir gedâdır hey imânım

BUDUR BİZE EMANET HEY İMANIM

Yüzündür yedi âyet hey imânım
Budur bize emânet hey imânım
Musavverdir yüzünde cümle Kur'ân
Aceb emr-i hidâyet hey imânım
Yüzüne secde-i Hak etmeyenler
Bulur yarın nedâmet hey imânım
Lebinden çeşme-i hayvan içenler
Olur sağ-u selâmet hey imânım
Dudağın sırrını fehm eyleyen cân
Odur sâhib kerâmet hey imânım
Yüzündür secdegâh-ı mü'minânın
Dedi şâh-ı velâyet hey imânım
Vîrân Abdal garîbin ey dil-ârâm
Sever seni bigaayet hey imânım

VİRANİ'YEM KABUL KIL AHU ZARIM

İlâhî yâ Alî perverdigârım
Murâdın ben kulun senden umarım
Kerem kıl gel Hüseyin'in hürmetiçün
Demâdem medh-i âlin oldu kârım
Dahi hem Şebber-ü Şebbir abâda
Buyur gel koymaya elden nehârım
Muhammed Bâkır-u Ca'fer olsa hem
Dü çeşminde nihânî âşkârım
İmam Kâzım Rızâ olsun dilerem
Sedef cisminde dürr-i yâdigârım

Takî vü bâ-Nâkî Şâhâ ümîdim
Biri cân biri cânân ola yârim

Gele Asker çeke Mehd-i vücûdum
El eteğin alısar cümle vârim

Kerem kıl yâ Alî ihsânın olsun
Bular olsun binâ-ı pâydarım

Beni elinden etme Şâh mahrûm
Vîrânî'yem kabûl kıl âh-u zârım

MUHİBBİ HANEDANIN KEMTERİYEM

Bugün Fazl-ı Hudâ'nın perveriyem
Kelâm-ı vahy-ı Hakk'ın ezberiyem

Tecellî kılmışam vech-i kadîmi
Cemâl-i Kibriyâ'yı mazharıyem

Muhammed âline kıldım şehâdet
Bu dem mü'mün müvahhid Haydarıyem

Alî derim dilimde evvel âhır
O şâhın Kanber'inin Kanberiyem

Ne bilsin ehremen bu ben hakîri
Gulâm-ı Şebbir-ü Şebber-ü şîrem

Alî Zeyne'l-abâ düşmenlerinin
Serinde ol düvazdeh Askeri'yem

İmâmım hem imânım Bâkır oldu
Tarîkim bu hakikat Ca'feri'yem

Velî Kâzım dinimdir bu serâda
Muhibbiyem adûsundan beriyem

Derûnum levhine nakş-ı nakkaşa
Alî Mûsâ Rızâ'nın defteriyem

Takî'dir kim Muhammed nûr-ı âlem
Ben anı sevmeyenlerden geriyem

Nakî'dir ol saâdet şemsi ey cân
Doğar benden ben anın hâveriyem

Tevellâ kılmışam Âl-i Resûle
Teberrâ düşmenine askeriyem

Cihânın pâdişâhı evvel âhır
Muhammed Mehdî'dir hâk-i der'iyem

Senâ-gûyem duvazdeh pâk imâme
Sanır zâhid beni kim serseriyem

Sefilem âstân-ı devletinde
Alî'nin avâric çâkerî'yem

Ebû Müslim gibi nutkum teberdir
Havâric boynuna ben hençeriyem

Hızır-veş içmişem bâkî şarâbı
Hayât-ı zindegânın kevseriyem

Zehî âb-u zehî dürr-ü sadef kim
Necf deryâsının bir gevheriyem

Saâdet bâbının ey nûr-ı dîde
Münevver hem muayyen manzeriyem

Alî evlâdına ey cân-ı âlem
Hakikat cânı dilden müşteriyem

Vîrânî'yem sözüm budur muhakkak
Muhibb-i hânedânın kemteriyem

HUDANIN BENDESİYEM

Hudâ vü Mustafâ'nın bendesiyem
Gulâmım, Murtazâ'nın bendesiyem

Hasan'dır hüsn içinde ferd-i yektâ
Cemâl-i kibriyânın bendesiyem

Ezelden abdiyem ben Şâh Hüseyin'in
Şehîd-i Kerbelâ'nın bendesiyem

Gulâm-ı âl-u evlâdım gümansız
Alî Zeyne'l-abâ'nın bendesiyem

Muhammed Bâkır'ın yolunda cânım
Fedâdır hânedânın bendesiyem

Tarîk-i Ca'fer'i bâtıl bilenler
Gel ey münkir ben anın bendesiyem

İmâm-ı Kâzımın cân-u dilden
Muhibbiyem o hânın bendesiyem

Yedi yer gök yedi Mushaf hakkıçün
Alî Musâ Rızâ'nın bendesiyem

Takî'dir dü cihânın âftâbı
Ben ol nûr-ı bekaanın bendesiyem

Hakîrem sâilem bâb-ı Nakî'de
Bil ol sâhib-atânın bendesiyem

İmam-ı Askerî'dir sır-ı Hayder
Bu hayy-i câvidânın bendesiyem

Dahî evvel dahî âhırda Mehdî
Zuhûr eden Hudâ'nın bendesiyem

Vîrânî'yem dilimde evvel âhır
Hudâ birdir ki anın bendesiyem

İNANMAN SÖZÜME BEN BİR DELİYEM

Ezelden bende-î Âl-i Âlî'yem
Gulâm-ı Hâzret-i Şâh-ı Velî'yem
Hasan'dır cismimin rûşen çerâğı
Hüseyn-i Kerbelâ'nın Hak kuluyem
Alî Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Yolunda tâ Ezel (kaalû belî) yem
Okurem medhini Kâzım Rızâ'nın
Bu gülzâr-ı hakikat bülbülüyem
Takî hem bâ-Nakî'dir genc-i mahfî
Ben ol gencin kilidiyem diliyem
İmâm-ı Askerî Mehdi-zamânın
Muhibbi içre bir sır sakalıyem
Muhammed hak Alî hak Âli haktır
Çü Hakk'ı bilmişem ben râciliyem
Hakk'ı bilen gören Hak'tır hakikat
Bu ilmin âhır hem evveliyem
Virânî' yem kuluyem hânedânın
İnanman sözüme ben bir deliyem

MUSTAFA'DANDIR ÜMİDİM

Zaîf abdim Hudâ'dandır ümîdim
Muhammed Mustafâ'dandır ümîdim
Hudâ "Lâ taknatu min rahmetillah"
Demiştir Murtaza'dandır imîdim
Tevellâ kılmışam Âl-i Alî'ye
Hasan Hulku'r-rızâ'dandır ümîdim

Hüseyn'in yoluna cânım fedâdır
Şehîd-i Kerbelâ'dandır ümîdim

Yezîd'e kılmışam bî-had teberrâ
Alî Zeyne'l-abâ'dandır ümîdim

Muhammed Bâkır uş kân-ı mürüvvet
Ki ben sâhib-atâ'dandır ümîdim

İmâm-ı Şâh-ı din ya'ni ki Ca'fer
Oluptur rehnümâdandır ümîdim

Baş eğmem câhil-ü hâr-u humâra
Velî Kâzım Rızâ'dandır ümîdim

Ümîdim tutmuşam yoktur gümânım
Takî şâh-ı evliyâdandır ümîdim

Gulâm-ı Şâh Nakî'yem ey karındaş
Hasan nûr-ı bekaadandır ümîdim

Muhammed Mehdi'dir sultân-ı âlem
Ben ol şâh-ı Dücâ'dandır ümîdim

İkilik ref' oluptur bu arada
Heman ol Âl-i abâdandır ümîdim

Virânî' yem Alî'dir evvel âhır
Alî'yi evliyadandır ümîdim

BİLİM ŞİMDİ YİNE VİRANE GELDİM

Alî'nin yoluna kurbâna geldim
Velînin cânına mihmâna geldim

Alî'dir ol veliyyullâh bilirim
Şehâdet eyledim îmâna geldim

Alî'yi sevmeyen münkir münâfık
Ana lâ'net edip meydâna geldim

Alî'yi sevmek imiş dîn-ü îmân
Bu mülke ben dahi uş yana geldim

Alî'nin düşmenine düşmenim ben
Teberrâ etmeğe merdâna geldim

Alî'den erdi çün lûtf-u ihsân
Bekaa buldum sözüm burhâna geldim

Alî kimdir fenâ mülkünde zâhid
Rumûzun bilirem destâna geldim

Alî'nin bendesiyim ben kadîmi
Bihamdillâh yine merdâna geldim

Alî meddâhiyem devr-i Elest'te
Bilin şimdi yine **Vîrâne** geldim

HİDAYET LEVHİNE VİRANE YAZDIM

Ezelden ben beni merdâne yazdım
Alî'ye cân-u baş kurbâne yazdım

Yolundan dönme kim yoktur Alî'nin
Ezelden defterim hakkane yazdım

Tevellâ kılmışam Âl-i Âlî'ye
Teberrâ zümresin Mervân'e yazdım

O kim kılmaz teberrâ ol Yezîd'e
Yezîd'in lâ'netin ol cânı yazdım

Bilin meydân-ı aşkında Alî'nin
Başım top ellerim çevgâne yazdım

Alî rahında her ne çekse başım
Ben anı lûtf ile ihsâne yazdım

Hemen maksûd-u ma'budum Alî'den
Bi gayri isteği insâne yazdım

Ezel ebed eşiğinde Alî'nin
Duram ben sâilem derbâne yazdım

Alî emriyle bu ism ile ey cân
Hidâyet levhine **Vîrâne** yazdım

SENİ BİR CAN DEĞİL BİN CANE YAZDIM

Nigârâ hubluğun dîvâne yazdım
Dü zülfün küfrünü îmâne yazdım

Aceb şem-i ilâhîdir cemâlin
Ben ol şem-e özüm pervâne yazdım

Dudağın şerbetin içenlere ben
Dehânın hokkasın peymâne yazdım

Ne denlü cevri edersen bana şâhım
Kamu cevri senin ihsâne yazdım

Visâlin vaslını cansız vücûda
Seni bir can değil bin cânı yazdım

Sakın ağyâra sunman bu peyâmı
Sunarsan yâra sun cânâne yazdım

Efendim senden özge yâre gönlün
O kim vermez adın merdâne yazdım

Senin aşkında mihmân olmuşam ben
Anınçün ismimi **Vîrâne** yazdım

VELİLERDİR DİLİMDEKİ DESTANIM

Nebîlerdir benim cismimde cânım
Velîlerdir velî dînîm imânım

Nebîlerdir vücûd-ı (men ledün) nüm
Velîlerdir ve lâkin asl-ı kânım

Nebîlerdir şehâ zikrim hemîşe
Velîlerdir dilimde ki dâstânım

Nebîlerdir kelâm-ı ilm-i vahdet
Velîlerdir kitâb-ı câvidânım

Nebîlerdir gönül tahtında sultân
Velîlerdir doğan nutka zebânım

Nebîlerdir serimde akl ile hûş
Velîlerdir görürler dîdebânım

Nebîlerdir velîlerdir **Vîrânî**
Dilindeki şehâdet, yok gümânım

SENİ GÖRMEK SAFADIR HEY İMANIM

Cihân dâr-ı fenâdır hey imânım
Yüzün nakş-ı bekaadır hey imânım

Anınçün isterim görmek cemâlin
Seni görmek sefâdır hey imânım

Yüzün göster habîbim et mürüvvet
Ki şânında atâdır hey imânım

Beni men' eyler ol zâhid yüzünden
Anın sözü hatâdır ey imânım

Kime kim secdegâh olmaz cemâlin
Bilin işi riyâdır hey imânım

Bizimle mâtekaddümden nigârâ
Senin aşkın binâdır hey imânım

Cemi eşyâ sücûd-u secde ederler
Şehâ bildim sanadır hey imânım

Velî herkes bilmez secdegâhı
Ki ben bildim banadır hey imânım

Bana gösterdi vechin Fazlı Yezdân
Aceb lûtf-u sehâdır hey imânım

Deyen arş-i ilâhîdir cemâlin
Muhammed Mustafâ'dır hey imânım

Yürü nakş-ı sıfât-u hatt-ı zâtın
Aliyyü'l-Murtazâ'dır hey imânım

Muîn-î pertev-i hüsnün ziyâsı
Hasan Hulk-ı Rızâ'dır hey imânım

Yolunda cân-u baş oynayadanlar
Hüseyn-i Kerbelâ'dır hey imânım

Zehi gülşen ki zeyn olmuş cemâlin
Alî Zeyne'l-abâ'dır hey imânım

Heme Bâkır heme Ca'fer dü aynın
Ziyâ-ender-ziyâdır hey imânım

Takî takvîm-i ahsen ol Nakî'ye
Dedim sallû Alî'dir hey imânım

Gel pdür Askerî hem devr-i Mehdî
Yezîd'e hoş gazâdır hey imânım

Bu on dört hâl-ü hat fi'l-merâtib
Çehardeh Âl-i abâdır hey imânım

Efendim gördüğün kulun **Vîrânî**
Katında bir gedâdır hey imânım

MARİZ-İ CEHLE AŞK İLE EM URDUM

Bugün aşk-ı tecelîden dem urdum
Marîz-i cehle aşk ile em urdum

Süleyman-veş basıp nefsinî dîvin
Aman vermeyüp ağzına gem urdum

Kazıp levh-i dile sikke-i Hayder
Ki ol sikke yuyulmaz muhkem urdum

Cemî eşyâ lisânında Alî'dir
İşittim gûş-ı cân ile sem urdum

Havâric körlüğüne günde bin kez
Yezîd'in bağına dâğ-ı gam urdum

Falan ile filân ile falan ile filân
Bu lâ'net hançerini her dem urdum

Virânî' yem imâmın bendesiyim
Havâric bendesine dirhem urdum

HUDÂ BİRDİR Kİ BÂ'NIN BENDESİYİM

Hudâ vü Mustafâ'nın bendesiyim
Gulâmım Murtezâ'nın bendesiyim

Hasen'dir hüsn içinde ferd-ü yektâ
Cemâl-i Kibriyâ'nın bendesiyim

Ezelden abdiyim şâh-ı Hüsey'nin
Şehîd-i Kerbelâ'nın bendesiyim

Gulâm-ı âl-ü evlâdın gümansız
Ali Zeynel-âbâ'nın bendesiyim

Muhammed Bâkır'ın yolunda cânım
Fedâdır Hânedânın bendesiyim

Tarîk-ı Ca'feri bâtil bilenler
Gel ey münkir ben anın bendesiyim

İmâm-ı Kâzım'ın cân ile dilden
Muhibbiyim o hânın bendesiyim

Yedi yer gök yedi Mushaf hakkıyçün
Ali Mûsâ Rızâ'nın bendesiyim

Takî'dir dü cihânın âftâbı
Men ol nûr-i bakanın bendesiyim

Hakîrim sâlim bâb-ı Nakî'de
Bil ol sâhib atânın bendesiyim

İmâm-ı Askerî'dir sırr-ı Hayder
Bu Hayy-i câvidânın bendesiyim

Dem-i evvel dem-i âhırda Mehdi
Zuhûr eden Hudâ'nın bendesiyim

Virânî'yim dilimde evvel âhir
Hudâ birdir ki Bâ'nın bendesiyim

ERE MEDET MUHAMMED MUSTAFA'DAN

Niyâzım budurur herdem Hudâ'dan
Ere meded Muhammed Mustafâ'dan

Hudâ men bâ-i bismillâh-ı Rahmân
Bilindi ismi (ayn) ü (lâm) ü (yâ) dan

Ahaddan ilticâmızdır hemîşe
Cüdâ kılma derim Hulk-ı Rızâ'dan

Hüsey'n-i Kerbelâ'nın âbidiyim ben
Anınçün yüz çevirmem her cefâdan

Alî Zeyne'l-abâ'nın hürmetiçün
Ki kesme himmetin bu ben gedâdan

Dahi hem Bâkır-u Ca'fer hakiçün
Günâhım çok beni kurtar hatâdan

Behişt-ü hûr ile ayne'l-bekaaca
Beyân oldu bize Kâzım Rızâ'dan

Bekaa cânım içem dersen cefâsız
Yüzün döndürmegil Âl-i abâdan

Takî hem bâ- Nakî'ye eyle ikrâr
Dilersen içesin câm-ı bekaadan

Hasan oldu vü hattı oldu Asker
Beka bunlardurur tâ ibtidâdan

Kelâm-ı Mehdî'yi nutk-ı hidâyet
Gelir dinle cemî savt-u sedâdan

Alî'nin âl-ü evlâdı hakîçün
Kulağın tutma her gelen sadâdan

Yüzüm gözüm yüzünden eyleme dûr
Ki gözüm yumayım her dü likaadan

Sözüm reddetme medhin ede her dem
Niyâzım budurur şâh evliyâdan

Meşâmım bûy-ı aşkından demâdem
Muattar kıl kerem ehli atâdan

Kerem ehli kerem etmek adettir
Kerem şefkat şifâ-i bî-riyâdan

Alî senden Vîrânî'nin murâdı
Baîd etme anı sen Murtazâ'dan

HALAS OL KURTULASIN SEN GÜMANDAN

Gel ey mü'min Hakk'a hamd eyle candan
Halâs ol kurtulasın sen gümândan

Alî'ye bende-i bend ol Alî'ye
Murâdın var ise dinden imandan

Îmân ehline sâki Haydar oldu
Haber al anla gel sen bu lisandan

Alî oldu îmân, dindir Muhammed
Bulara kul olup geçgil cihandan

Gönül verme hayâl-i mülk-ü mâle
Kim ermiştir murâda bilgil andan

Kanı Şeddâd-u Kaarun Takyanus hem
Ne kaldı bir haber işbu beyandan

Vîrânî mâl-i dünyâ bî-vefâdır
Elin dilin kerem kılğıl bu andan

KANGI KÜFÜRDÜR SİZE İMAN OLAN

Gel beru ey da'vide sultân olan
Hizmetinde heft sır sultân olan

Anladın mı menzil-î insânı sen
Kendi zannı üzre hoş insân olan

Bunca lokma nûş edesin subh-u şâm
Kangi lokmandır damarda kañ olan

Söyleyenler küfr-ü îmân var imiş
Kangi küfürdür size îmân olan

Otu beter da'vâ kılır zann eden
Okuyanı emrine fermân olan

Şunu şundan şunu şundan cem edip
Söz bilirem deyüben irfân olan

Allah Allah hoş zamân oldu zamân
Da'vi-i insân eder hayvân olan

Âkilem bu dem diye da'vâ kılır
Ma'nide nâbâlig-ü oğlan olan

Şöyle merdumdür cihânda lâf eder
Şehveti bahrinde sergerdân olan

Derviş oldum tecridim der ey ahî
Koltuğunda sîm-ü zer pinhân olan

Dünyede hiç nesneye baş eğmedi
Evliyâya cân ile kurbân olan

Sûret-i şeklin düzer mi ey dede
Râh-ı Hak'ta sâhib-i erkân olan

Derviş-ü abdâl olanlar oldurur
Başı top hem elleri çevgân olan

Halk-ı âlem ta'nesinden havf yok
Zerre denlü menzili meydân olan

Kim rifâzı kîm bedîat der isen
Andan ana kim nedir noksân olan

İşbu halkın taşını kıla kabul
Aşk yolunda sînesi kalkan olan

İt ürür kervan geçer pervâ yimez
Ta'n okuna aşk-ı nişân-ı olan

Hânedâna cân ile bel bağlayan
Ma'nide oldur bilen cânân olan

Zulmet-i hecrin elinden inlemez
Kâsesinde çeşme-i Hayvân olan

Murtazâ' nın âline baş eğmedi
Asl-u fer'i tâ ezel şeytân olan

Bu **Virânî** cân-u dilden geçti ol
Cân-u dilden bende-i merdân olan

ALİ CANDIR ALİ CANAN ALİ'DİR

Alî'dir destine erzende ey cân
Geçen ahvâl Resûle dedi Selmân

Dedi ol dem Resûlullah aceb mi
Ali'den bunca cünbüşler aceb mi

Bu nutku söyleyen Şah Nebî'dir
Benim etim canım kanım Alî'dir

Ki geldi def'aten rûhu benimle
Giden her dem gelen hem dahi rahle

Benim nûru nübüvvet bil Ali'dir
Velâyet ma'deni Şâh-ı Velidir

Alî'ye kıldı her eşya sücûdu
Alî'dir cümle eşyânın vücûdu

Alî'dir rehber-i ilm-ü ha'kikat
Alî'yi sevmeyen münkir-ü lâ'net

Alî'dir sâhib-i Kur'ân Alî'dir
Alî candır Alî cânân Alî'dir

Alî'dir bâ-i bismillâhi Rahmân
Alî'yi bilmeyene deme insân

Alî Şâh-ı salâtindir cihanda
Alî düşmân-ı bî-dindir cihanda

Alî'dir şâfi-i mahşer Alî'dir
Alî'dir gün gibi enver Alî'dir

Alî'dir cümleden bihter Alî'dir
Alî'dir sâkı-i Kevser Ali'dir

Alî verdi selâm-ı necm-i Şâhî
Aleyke aldı dedi sensin İlâhi

Ezel sensin ebed sensin kadim sen
Cemî-i eşyâda dedi Alîm sen

(Hüvel'evvel Hüvel'âhır) sen ey Şâh
Güneş dedi bunu bilgil sen âgâh

Haber al kim Alî kimdir cihanda
Ki ismi söylenir cümle lisanda

Alî günden ayân oldu nazar kıl
Alî Hak'tır Alî'den var hazer kıl

Ki âlemde bilen (Hakk'al-yakîn) 1
Bilen sen Şâhsın (ayne'l-yakîn) 1

Bil ey sâhib saâdet ehl-i dîdâr
Ali'yi eyleme inkâr zinhâr

Umarsan rahmeti rûz-ı kıyamet
Alî'yi bilmeğe çalış begaayet

Alî'dir dört kitâb içinde ismi
Müayyendir bilinir ismi resmi

Velâkin yedi ismi vardır anın
Ol oldu ilmi ümm-i câvidânın

Kulak tut deyeyim bir seyr anı ben
Alî kimdir o vakt anlayasın sen

(Aliyyâ) dır ki Kur'ân'da (aliyyâ)
Bir ismi dahi Kur'ân'da (veliyyâ)

ALÎ'DİR BİL OLAN DİRDİNE DERMÂN

Alî'dir bil kelâm-ı nutk-ı Yezdân
Alî'dir bil Hudâ'yı savt-ı bürhan

Alî'dir bil cemî-i mü'minânın
Alî'dir bil olan sadrında îmân

Alî'dir bil bu dem seb'almesânî
Alî'dir bil serâser ümm-i Kur'ân

Alî'dir bil Zebûr-u ma'ni-i Tevrât
Alî'dir bil hem İncil-ü lafz-ı Fûrkan

Alî'dir bil kitâb-ı ilm-i tevhit
Alî'dir bil kamu defterde dîvân

Alî'dir bil gök ve yer arş-u kürsî
Alî'dir bil bu künbet çarh-ı eyvân

Alî'dir bil heme seyyâr-ü devvâr
Alî'dir mâh-u şems-ü necm-i sultân

Alî'dir bil akan su cûy-i deryâ
Alî'dir bil hayât-ı âb-ı heyvân

Alî'dir bil Vîrânî hasta-hâlin
Alî'dir bil olan derdine dermân

ALÎ SENSİN BENİM DİRDİME DERMÂN

Alî sensin benim cânıma cânân
Alî sensin benim derdime dermân

Alî sensin benim hâk-i vücûdum
Alî sensin benim cismimde sultân

Alî sensin benim zikrimde fikrim
Alî sensin benim dilimde destân

Alî sensin benim dilde beyânım
Alî sensin benim nutkumda bürhân

Alî sensin Vîrânî derdmendin
Gözünde nûr hem fahrinde erkân

YETER YOKTUR SÖZÜNE HADDÜ PAYAN

Temâşâ kıl cihan cism oldu bî-cân
Ki bu cismi bilen âlemdurur cân

Ve lâkin geydi âdem cism-i fânî
Bu savt-ı demdurur âdemde cânân

Fenâ olmaz fenâdır dem urulmaz
Fenâ bâkî beka dem oldu Rahmân

Fenâdan el çeken bulmaz bekaayı
Fenâdır nâcilerdir cümle irfân

Vasat düştü ki nâcîler bu âme
Bölündü âdem-ü âlem cedd-i Mervân

Okundu câvidân-ı ilm-i tefsîr
Bilindi zâhir-ü bâtında pinhân

Tecellî eyledi râz-ı nihânî
Okundu (küntü kenz) ilm oldu ayân

Visâl-i vasl-ı yâra ermeyince
Ne bilsin Hak nedir cehl ile nâdân

Sunar bu kâsenin balın ve zehrin
Yiyip olsa gerek son dem pişîmân

Aşıklar sunmadı zehr oldu mehcûr
Anınçün bâkî kaldı anlar ey cân

Bilirsin kim yir ise zehr-i kaatil
Ana Lokman bulunmaz dahi dermân

Sakın evvel sakın âhır sakıngıl
Sana parmak sunar son dem bu fettân

Sakın mülk-ü hayâl-i hâb-ı gaflet
Sunarsa nâz ile destine fîncân

İçersin nâgehan dârû-yi hoş-bû
Akıl baştan gider bilmezsin insân

Ki insan âlem-i vahdet değil mi
Kalanı âlem-i kesrette yeksân

Bu vahdet menziline etti Ahmed
Muhammed Mustafâ ol din-ü îmân

Tecerrüd iklimin kıldı beşâret
İşâretten alanlar aldı meydân

İşâret dediği günden ziyâdır
Tecellî eyleyenler gördüler her ân

Zehî göz kim görür her dem cemâli
Okur vech-i hutûtu dili bürhân

Sivâd-ı A'zam'ın sırrında âkıl
Olur gavvâs ana aşk olur ummân

Cihanda Beybaba vü kutb-ı âlem
Ferâgat tahtına ol şâh-ı sultân

Anın destindedir ser cümle eşyâ
Hudâ ana ediptir cümle ihsân

Hudâ kime eder lûtfunda in'âm
Kılır hak yoluna ol cânı kurbân

Hudâ'nın aşkına kurbân olan hak
Özün verdi ana kan bahâ Sübhân

Kime kim kan bahâ verdi özün Hak
Bekaa buldu memât olmaz ol insân

Çü mü'minler bilirsin ölmez imiş
Ölenler câhil-ü bad-asl-u şeytân

Bâid oldu o gümrâh vech-i Hak'tan
Ki lâ'netver ana ve cedd-i Süfyân

Niçin âl'e hiyânet etti anlar
Anınçün lâ'neti heşt-ü hezârân

Muhammed Mustafâ'nın eri neslin
Şehîd edenlere lâ'net firâvân

Hasan birle Hüsyn-ü Âbidin'den
Muhammed Bâkır-u Ca'fer ulu cân

İmam Kâzım Rızâ vü hem Takî'den
Kemâl-i (fî) vü (dâd) ü (lâm)-ı Yezdân

Nakî Asker'durur sen bil ki Mehdi
Zuhûr eder tığ-ı yâlin ve uryân

Yine oynaya Şâh tığ-ı dü-ser
Ederler emrine ser cümle fermân

Cilâ ol Hak yoluna Zülfikaar'ı
Kala mü'min, kırıla cümle küfrân

Ayân oldu cemî işler ayandan
Gide küfr-ü delâlet fi'l-i Hayrân

Gele vahdet gide kesret aradan
Zuhûr ede mevâlî, kalka Mervân

Biline ayn ile sırr-ı meânî
Ne remz eder dîv ile cümle Kur'ân

Sorandan bil bu ma'nâyı özünden
Sana olsun, suâl oldukça asân

Özünden vermez misin sen suâlin
Olamaz hakkı bilmek mümkün imkân

Niye geldin bu şehre ne getirdin
Ne sattın neye açtın bunda dükkân

Gözün aç hâb-ı gafletten ne iştir
Yatarsın dem-be-dem ey mürde bî-cân

Beri gel fahr edeyim fahr-i Resûl'ü
Tecerrüd ehli ol hem sâhib-erkân

Göz ayırma özünden gaafil olma
Özünü özüne sen eyle mihmân

İçegör aşk ile vahdet şarâbın
Olasın aşk ile sermest-ü hayrân

Saçagör bahr-ü vahdetten saçagör
Ne elmas ola ne lâ'l-i mercân

Hemen te'vîl-i hak tevhîd-ü vahdet
Ola sözün kamusu âb-ı hayvân

İşinden feyz ala fazl-ı Hudâ'dan
Bile kimdir hakikat Âl-i Umrân

Vîrânî bu nasîhat sana senden
Yeter, yoktur sözüne hadd-ü pâyân

YEDİ ÂYET ANI HER ÂN OKURMEN

Yüzünde dilberâ Kur'ân okurmen
Yedi âyet anı her ân okurmen

Sıfâtın (fi) vü (dâd) ü (lâm)-ı Hak'tır
Ben anı fazl-ı Hak Yezdân okurmen

Dedi zâhid bana "Sen küfre düştün"
Dedim "bin küfrüm-ü îmân okurmen"

Kaşıyla kirpiği zülfü o yârın
Göründü gözüme ayân okurmen

Cemâlin hatt-ı inşâsın hemîşe
Dilimde rûz-u şeb destân okurmen

Cemâlin Mushaf-ı evrâdım oldu
Anınçün dem-be-dem dîvân okurmen

Cemâli Kâ'besinde ol nigârın
Vîrânî yem özüm kurbân okurmen

BENDE-I ŞÂH-I CİHÂNA ÂŞIKIN

Gel berü âle hiyânet eyleme
(İnnellâhe lâ-yühîbbü'l-hâinîn)

Hem dedi Kur'ânda ol bârî Hudâ
(Lâ'netullâhi aliyyl'l-kâzibîn)

Kizb edip hubb-ı Alî'ye tutma hû
Kim bunlardır râh-ı Hak'ta sâdikîn

Kim olursa cân-ü dilden ey ahî
Bende-i şâh-ı cihâna âşikîn

Ol olur fahr-ı fenâ lâ ihtiyâc
Kâr edemezler ana hiç münkirîn

Hânedân-ı Mustafâ vü Murtazâ
Onlar oldu rûz-ı mahşer şafiîn

Ger bana sen sorar isen bunları
Bir Hasan biri Hüseyin-ü Âbidîn

Hemen biri Bâkır-ü hem Ca'ferdurur
Birisi Kâzım Rızâ'dır hemnişîn

Biri Muhammed Takî biri Şâh Nakî
Bunları sevenler oldu müttakîn

Askerî'dir hem birisi pâk-i zât
Birisi Mehdî durur şâh-ı zemîn

Ver salavat mü'min isen dâimâ
Bil bulardır evvelîn-ü âhırîn

Her kimin bu zümreye erdi eli
İçti Kevser buldu ömr-i câvidîn

Bunların destindedir ey nâmdâr
İşlediler dü serâyı failîn

Bu Vîrânî kibleşi Âl-i Alî
Baş koyup secde eder (hakka'l-yakîn)

NE ŞÎRİN ŞEHD-Ü ŞEKKERDİR DUDAĞIN

Efendim o ne gevherdir dudağın
Ne şîrin şehd-ü şekkerdir dudağın

Dehânın Câm-ı Cem ey Şâh-ı âlem
Hayât-ı âb-ı kevserdir dudağın

Tekellüm eylesen bir kez muayyen
Kelâm-ı nutk-ı enverdir dudağın

Kaçan bu dem lisâna gelse la'lin
Beyân-ı cümle defterdir dudağın

Dil-ü cân mülkünü yağmâ kılıptur
Amansız şöyle askerdir dudağın

Cihan içre ne güldür ana benzer
Acep nâzik acep dürdür dudağın

Vîrânî hastadır sun ana şerbet
Tabîbân içre bihterdir dudağın

TA SANA AŞK EHLİ DİYE AFERİN

Cümle âlem Serveri serdâr-ı dîn
Bâ-i bismillâh-i Kur'ân-ı Mübîn

Pâdişâh-ı heft kişverdir Alî
Gördük anı şübhesiz (ayne'l-yakîn)

Münkiri olma Alî'nin zâhidâ
Mü'mine Şâh-ı Velî oldu muîn

Âl-ü evlâd-ı Alî'ye bakma hor
Olmagıl ismiyle sen dîv-i lâîn

Dü cihan içre Alî'nin âlidir
Dem-be-dem erip elin Rûhu'l-emîn

Lâ'netullâh ol Yezîd'e sad hezâr
Kim tutar hubb-ı Alî'ye bu'z kîn

Kıl teberrâ sen dahi mü'min isen
Tâ sana aşk ehli diye âferîn

HEM KILAREM İZZETİNİ ŞÂHIMIN

Ben bilirem kıymetini şâhımın
Hem kılarem izzetini şâhımın

Zulmet için gam yemezem zerrece
Şu'lesiyim nûru ile mâhımın

Sağa sola sapmamışım zâhidâ
Doğrusuna varmışım uş râhımın

Yol erinin sürmesine yüzümü
Ben ayağın tozuna hemrâhımın

Hak demişem Âl-i alî râhına
Yakmışım hânesine ikrâhımın

Bin bir erin birciğizin bilmişem
Alî derim nâmını Allahımın

Hasta-dilim bir Vîrânî kuluyum
Kim ne bilir derdi nedir râhımın

ALÎ'DİR İBTİDÂSÎ İNTİHÂNIN

Alî'dir pâdişâhı dü cihânın
Alî'dir ibtidâsî intihânın

Alî'dir mazhar-ı ilm-i hakaayık
Alî'dir asl-u fer'i câvidânın

Alî'dir kible-i ma'bûd-u maksûd
Alî'dir secdegâhı mü'minânın

Alî'dir ehl-i ikrârın imânı
Alî'dir şâfii rûz-ı cezânın

Alî'dir Mustafâ yârı Hadîce
Alî'dir hemdemi Fahrü'n-nisâ'nın

Alî'dir Şâh Hasan mîrim Hüseyin
Alî'dir atası Zeyne'l-abâ'nın

Alî'dir Bâkır-u Ca'fer-ü Kâzım
Alî'dir ismi hem Mûsâ Rızâ'nın

Alî'dir hem Takî vü bâ-Nakî hem
Alî'dir Askeri Mehdî zamânın

Alî'dir bu Vîrânî'nin dilinde
Alî'dir medhin eyler evliyânın

ODUR LÂHMÎ MUHAMMED MUSTAFÂ'NIN

Aliyyü'l-murtazâ şâhı cihânın
Odur lâhmi Muhammed Mustafâ'nın

Alî'dir atası çün Ehl-i Beytin
Hasan Şâh-u Hüseyin-i Kerbelâ'nın

Alî Zeyne'l-abâ Bâkır-u Ca'fer
Sinem kalkan oldu her belânın

İmâm-ı Ca'feri sıdk-ı sadâdır
Muhakkak rehberi her ârifânın

Şehâ Kâzım tutuptur dilde mesken
Anınçün kuluyum Mûsâ Rızâ'nın

Muhammed'dir Takî anın yolunda
Gönül merdânesi cümle cefânın

Alî'den çü Nakî mîr-i velâyet
Bulardır nûr-ı pâki evliyânın

Hasan asker çekip geldi murâda
Doladı askerın küfrün gümânın

Hakikat bendesiyem cân-u dilden
Muhammed Mehdî-i sâhib-zamân'ın

Vîrân Abdâl'ı gayrım bir kimesne
Ezelden kemteriyem abdalânın

Edin gülbeng anladıkça ismini
Niyâzı budurur sizde Vîrân'ın

NE DEMDEN DEM URUR SAVT-U SEDÂSIN

Gel ey tâlib işit ehlin nidâsın
Ne demden dem urur savt-u sedâsın

Müfessirler bunu böyle buyurdu
Bilen nefsin bilir olar Hüdâsın

Eğer Kur'ân'a verdinse şehâdet
 Oku tenzil bulup te'vil binâsın
 Hakk'ın tenzil murâdı oldu te'vil
 Kabûl eyle Hakk'ın emr-ü rızâsın
 Bilem dersen eğer kendi vücûdun
 Kabûl et Ahmed'in fakr-ü fenâsın
 İşittin çün hisâb oldu ki helâl
 Harâm için buyurdular cezâsın
 Harâm için helâlin vermez isen
 Nice müddet od içinde yanasın
 Helâl olmaz bilin nisâna cîfe
 Muhammed emridir bilgil edâsın
 Gelip bunda urundun âdem âdın
 Ne lâyıktır ki âhır kelb olasın
 Hemen bize budur emr-i Muhammed
 Ko yavuz dünyanın çün-ü çerâsın
 Hemen anın dîdâriyle müşerref
 Olavuz gayriden el dil yuyasın
 Kaçan dünyâdan el çekse bir âşık
 Hemandem bula ol devlet bekaasın
 Niçin İbrâhim Edhem tahtı birle
 Kabûl olmadı geymeden palâsın
 Bu remz'i yahşiden fıkır eyle dinle
 Ki tâ vahdet kitâbın okuyasın
 Zirâ kesret olur âhır fenâdır
 Bekaa vahdettedir vahdet bulasın
 Açasın can gözün cânân yüzüne
 Kaçan kat' edesin nefsin hevâsın
 Zirâ kim mâl ile mülk avret oğlan
 Kişiyi dûr eder Hak'tan bilesin

Hudâ emretti Kur'ân'da bilirsın
 Adûnun komuya yedi akrabâsın
 Ana âdem dediler ehl-i diller
 Bile ol iptidâ vü intihâsın
 Sözümden feyz alan Kardaşa tahsin
 Koya elden kamu işde riyâsın
 Vîrân Abdal bu sözler hep sanadır
 Kabûl et göresin Hakk'ın lîkaasın

HUTUTU GÖSTERİR HER DEMDE ZATIN

Ediptir mezhar-ı zât-u sıfâtın
 Ediptir keşf-ü hall-i müşkilâtın
 Ediptir nakş-ı nakkaaşın hutûtu
 Ediptir ayn-ı zât-ı ümmehâtın
 Ediptir nokta-i nutk-ı kadîmin
 Ediptir bist-ü hest = (28) harf-i Kur'ân
 Ediptir hatt-ı Şâh-ı muhkemâtın
 Ediptir si vü do = (32) hatt-ı vechinde
 Ediptir asl-ı fer'i müfredâtın
 Ediptir (men aref) kavli Muhammed
 Bilirsın ermeye hergiz memâtın
 Ediptir bu Vîrânî'nin cemâli
 Hutûtu gösterir her demde zâtın

OKUDUNSA GEÇERSİN OL SIRATIN

Eyâ zâhid beri gel bil sıfâtın
 Dilersen göresin aynıyle zâtın
 Eğer zâtın sıfâtın okudunsa
 Sana keşf olısar her müşkilâtın

Eğer kâmil mükemmel âşık isen
Bize söyle rumûz-ı muhkemâtın

Eğer bildin ise cân-u cihânı
Mukarrer cânı sensin mümkünâtın

Eğer eşyâdan oldunsa haberdâr
Memâta ermeye hergiz hayâtın

Eğer ki sûre-i (kâf hâ ya) sen de
Okudunsa geçersin ol Sırât'ın

Eğer bilmez isen sen senin şâhı
Zuhûr eder sıfât-ı esfelâtın

Eğer bu dediğim isbât edersen
Eriştin hazrete buldun necâtın

Sakın sen bu **Virân Abdal** sözüne
Kulak tutma kalır her maslahâtın

HÜSEYİNİ KERBELA'NIN HÖRMETİ ÇÜN

İlâhî Mustafâ'nın hörmetiçün
İlâhî Murtazâ'nın hörmetiçün

İlâhî Şah Hasan'ın aşkına hem
Hüseyn-i Kerbelâ'nın hörmetiçün

İlâhî Abidîn Bâkır-u Ca'fer
İmâm Kâzım Rızâ'nın hörmetiçün

İlâhî Şah Takî vü bâ-Nakî'nin
Dahî Asker-nümânın hörmetiçün

Virânî' yem Muhammed Mehdi-çin
Suçum yok evliyânın hörmetiçün

GAM DEĞİLDİR KELB ÜRÜR KERVAN GEÇER

Bu cihan bir hânedir konan göçer
Kimseye bâkî değil gelen geçer

Bu ecel peymânesin ey cân-ı men
Çâre yoktur ki anı herkes içer

Bu arada ne tohum ekti ise
Âhırü'l-âhır anı anda biçer

Gaafil olma dünya sevmeye, Hakk'ı sev
Kimisi dünya sever Hak'tan geçer

Kim bilirsin dünyeyi koysan gerek
Kimseye kılmaz vefâ şâr-u neçer

Râh-ı Hakk'a varını sarf edegör
Bir meseledir Uçmağ'ı cömerd açer

Bu kafeste mürğ-ı cân bâkî değil
Âkıbet kılmaz karâr bir gün uçar

Halk-ı âlem bir birin gözden bilir
Arifi ârif olan sözden geçer

Ey **Virânî** halk sana ta'n ettiği
Gam değildir kelb ürür kervan geçer

ANIN İÇİN BEN GEZERİM DERBEDER

Tâ ezeli bağladım aşktan kemer
Anın için ben gezerim derbeder

Daldı gönül bir denize haddi yok
Aldı sadef zâhir edip bir güher

Açtı zeban dedi ki gördün mü sen
Dopdoludur anın ile bahr-ü ber

Zâhir-ü bâtın ile cümle-i şey
Ger hayât-u ger memât-u hûşk ter

Bendesinin sen Alî'nin tâlibâ
Saklamagıl şâh yoluna cân-ü ser

Gûş ediben anler isen bu sırtı
Andan olur bunca ced-ü nûr-u fer

Günden ayân oldurur ey derdmend
Göremedi gerçi anı gürz-i ser

**Cümle cihan nûr-ı Alî ser-be-ser
Söyledim uş anlar isen bir haber**

Bu haberi anlar isen bî-kusûr
Sen bulasın dünyede vahdet huzûr

Âdem-ü Şîd Nûh-u Dâvûd söyledi
Medh-i Alî defter ediptir Zebûr

Tevrat-u hem İncil-ü hem medh-i o
Eyleyüben söyledi gilmân-u hûr

Cân ile sen bende var ol Hayder'e
Çekmeyesin zahmeti mâ fi'l-kubûr

Çâkeri ol Âl-i abânın ahî
Diler isen içmeği (mâ-i tahûr)

Tut sözümü mü'minan-ü vâhid ol
Olmayasın sen Alî'den zerre dûr

Aç kulağın gör ne sadâ eyledim
Çalınıyor dinler isen işte Sûr

**Cümle cihan nûr-ı Alî ser-ber-ser
Söyledim uş anlar isen bir haber**

Mustafâ vü Murtazâ'nın ümmeti
Eylemedi Hâricî'ye minneti

Âşık isen sen Alî'nin âline
Eyleyegör Haricî'ye lâ'neti

Şâh Hasan-u Şâh Hüseyin aşkına
Hâricî'den umma sakın mürveti

Âb-u kili (lâ) deyenin tâ ezel
(Lâ) deyüben aldı bana ziyneti

Tâ ezelî eyleyen ikrâr-ı Şâh
Baş koyuban kıymıyor ol gayreti

Tâ ezelî lem yezelî dediğim
Bu dememiş verme yeke fırsatı

Gel beri gel fırsatı fevt etme kim
Aç gözünü tâ göresin Hazreti

**Cümle cihan nûr-ı Alî ser-be-ser
Söyledim uş anlar isen bir haber**

Zeyne'l-abâ oldu bize çünkü zât
Nâm-ı Alî gördük anı her sıfât

Bâkırî'yiz mezhebimiz Ca'ferî
İşte delil âyet ile beyyinât

Tanımışız (men aref) in sırrını
Hâk-ü âb-u nâr-u bâd-u müfredât

Rûz-ı ezel mahfî idi cümle şey
Geldi bizi kıldı zâhir şeş cihât

Nakş edüben yazdı yüzün hattına
Oynadı vahy-i Hudâ-yı mümkünât

Bende olup Hayder'e bil bu sözü
Diler isen içesin âb-ı hayat

Şâh Veli ya'ni Alî'nin destini
Tuttu gani eyleyüben kâinât

**Cümle cihan nûr-ı Alî ser-be-ser
Söyledim uş anlar isen bir haber**

Pendi gûş et âşık isen yime gam
İbni vakt ol aç gözünü dem-be-dem

Bağla özün Kâzım'a ey merd-i Hak
Çekmeyesin rûz-ı mahşerde elem

Mûse Rızâ pâdişeh-i dü-serâ
Çekti özün levhine o sad kalem

Mülk-i cihan mâlikidurur Takî
Hükm anın defter anın uş kalem

Sen seni bil tâ bilesin Rabb'ını
Âdemî ol âdemî bil ey didem

Sâdık olup sıdk ile sen bağla bel
Gel Alî'ye Hâricî'ye tutma sem

Tut Alî'ye uş muhit-i küll-i şey
Tâ içesin sen Alî'den câm-ı Cem

**Cümle cihan nûr-ı Alî ser-be-ser
Söyledim uş anlar isen bir haber**

Çağırırım şâm-ü seher yâ Alî
Şâm-u seher şems-ü kamer yâ Alî

Kullarına kıl keremi yâ İmâm
Lûtfun ile eyle nazar yâ Alî

Çalsa gerek Mehdi-i sâhib-zamân
Hâricî'ye tîğ-u teber yâ Alî

Kim ki senin benden olur yâ Alî
Eylemez ol havf-u hatar yâ Alî

Her ki sana bende-i bend olmadı
Lâyık ana câh-ı Sakar yâ Alî

Ol ki bunu böyle yakın bilmedi
Sen men-ü şer cümle eser yâ Alî

Bende-i âlindurur eyle kabûl
Bu Vîrânî hasta hakîr, yâ Alî

**Cümle cihan nûr-ı Alî ser-be-ser
Söyledim uş anlar isen bir haber**

HAYÂ VEREN ALÎ'DİR YA'Nİ HAYDER

Edebdir vech-i insanda musavver
Acep kudret acep nur-ı mutahher

Edebdir ma'ni-i (Seb'a'l-mesânî)
Salât ansız dürüst olmaz mukarrer

Ebed ebced hesâbiyle yedidir
Kaşınla kirpiğin zülfün muanber

Edeb tâc-ı saaâdetdir giyenler
Bulur şefkat şefî' olur Peygamber

Edebsiz âdemin makbul değildir
Namâzı vü niyâzı işte defter

Edebdir çeşme-i Hızr âb-ı câvid
Bilen buldu ve içti Âb-ı Kevser

Edebsiz âdemî kur'ân okursa
Edebsizlik ederdür ol bed ahter

Edeb ilme ameldir ey birâder
Edebsiz ilm okuma a server

Edebdir ey Vîrânî cümle nâsa
Hayâ veren Alî'dir ya'ni Hayder

MEDED SİZDEN OLUR İHSÂN ERENLER

Aceb küstahlı kulum cân erenler
Amân-u el-amân sultân erenler

Aceb küstahlı kulum râh-ı Hak'ta
Meded sizden olur ihsân erenler

Aceb küstahlı kulum bir kemîne
Kerem lûtf eyleyen merdân erenler

Aceb küstahlı kulum ben gedâ hey
Tarahhum isterim her an erenler

Aceb küstahlı kulum hamdülillâh
Râhîm-ü Rahmet-ü Rahmân erenler

Aceb küstahlı kulum şükr-ü minnet
Ki benden çokturur ihsân erenler

Acep küstahlı kulum bî-basîret
Ki benden yeğdürür hayvân erenler

Aceb küstahlı kulum pür-cihâlet
Mürüvvet dâimâ irfân erenler

Aceb küstahlı kulum âlem içre
Gören bin taş atar kalkan erenler

Aceb küstahlı kulum bu fenâda
Günâhım bî-hisâb amân erenler

Aceb küstahlı kulum yâ Alî ben
Müyesser kıl bana îmân erenler

Aceb küstahlıyım seyre ayandır
Mürüvvet kânısın sultân erenler

Aceb küstahlı kulum ben Vîrânî
Meded mürvet diler her an erenler

ALÎ'DEN GAYRI MAKSÛD KİM Kİ İSTER

Nigârâ Cem cemâlin bana rehber
Oluptur ey meh-ü şems-i münevver

Eriştim Cennet-ü Adne yüzünden
Lebinden sundular ol demde Kevser

İçip ben mest olup kıldım sücûdu
Kaşın mihrab boyun olmuştu minber

Senin vechin görünce dîdebânım
Ayân oldu görünce gül-ü anber

Yazılmış (Levh-i Mahfuz) unda cânâ
Mutalsam (lâm) ü (yâ) sırrı mukarrer

Bilen kendi özün erdi murâda
Gören oldu cemâli hatt-ı Hayder

Erenler nutkuna bend-etmeyen gûş
Ol oldu tâbi-i Mervân-ü Anter

Ana lâ'net hezârân sad hezârân
Alî'den gayri maksûd kim ki ister

Vîrân Abdal Alî yolunda kurban
Oluptur bilesin ser cümle yekser

PEYGAMBERDİR PEYGAMBERDİR PEYGAMBER

Aceb râhi ki in râh-ı kalender
Ucu yok bu yolun Allâhu Ekber

Dolanıp her gelen geldiği yolu
Giderlerdir müdevverdir müdevver

Kalender olana tâc-ı saâdet
Müyesserdir müyesserdir müyesser

Kalenderler yüzünde cümle Kur'ân
Musavverdir musavverdir musavver

Kalenderler serîr-i arş-ı a'zâm
Mukarrerdir mukarrerdir mukarrer

Kalender olana rûy-i ilâhi
Beraberdır beraberdır beraber

Kalenderler bu menzilden demâdem
Musahhardır musahhardır musahhar

Kalenderler nemâsı akl-ı hâdî
Peygamberdir Peygamberdir Peygamber

Kalender olanın aslı vü fer'i
Aliyyü'l-Murtaza'dır ya'ni Hayder

Kalenderler olana Şâh-ı Kanber
Meded-girdir meded-girdir meded-gir

Kalenderler bu fahr ile cihâna
Hükümterdir hükümterdir hükümter

Kalenderler bu eşyânın içinde
Muzafferdir muzafferdir muzaffer

Kalenderler bu kismetten Ezelde
Mukarerrerdur mukarerrerdur mukarrer

Kalenderler iki âlemde meşhûr
Kâtî erdir kâtî erdir kâtî er

Kalenderler bu ağaçlar içinde
Şehî serv-ü semenberdir semenber

Kalenderler bahâr içinde ey cân
Gül-i terdir gül-i terdir gül-i ter

Kalenderler kokusundan dimâğım
Vîrânî'yem muattardır muattar

ALÎ'DİR SÖYLENİR ALLAH'Ü EKBER

Alî'dir hemdem-ü yâr-ı Peyamber
Alî'dir söylenir Allah'ü Ekber

Alî'dir cümle Kur'ân'ı hakikat
Alî'dir dört kitab-ı ilm-ü defter

Alî'dir mâhitâbı dü cihânın
Alî'dir (Vedduhâ) (Veşşems) i hâver

Alî'dir şu'le-i misbâh-ı âlem
Alî'dir şeb-çerâğ-ı nûr-ı enver

Alî'dir dîn-ü minhâc-ı fettâh
Alî'dir sâhib-i şemşir-i dü ser

Alî'dir ehl-i dînin rehnüması
Alî'dir cümleye serdâr-ü server

Alî'dir savm-u hacc-u hem şehâdet
Alî'dir Kâbe'ye mihrâb-u minber

Alî'dir fi'l-kubur-ı mihr-ü muhkem
Alî'dir münkirin bağına hançer

Alî'dir ey Vîrânî başın üzre
Alî'dir ol saâdet tâc-ı ahter.

SENİ SEN TANI DA ANDAN HABER VER

Gel ey vâiz bize candan haber ver
Bu can içre ki cânândan haber ver

Ne sırdır Mushaf-ı vechin rumuzû
Kemâl-i Fazl-ı Yezdân'dan haber ver

Elinden ayağından hem yüzünden
Beyân et sırr-ı Sübhan'dan haber ver

Vücudün cem'inin aslı nedendir
Bu dört bâb üzre erkândan haber ver

Ko mâzi dahi müstakbel cevâbın
Bu demde bana mihmandan haber ver

Ne mânile düzübdür Hak vücûdun
Kelâm-ı ilm-ü irfandan haber ver

Yabanda gezme ey lâf-ü güzâf-kâr
Ki şehrindeki sultandan haber ver

Vîrânî genc-i mahfidir vücûdun
Seni sen tanı da andan haber ver.

HAKK'I BİLMEK ÇÜ KAVL-İ MUSTAFÂ'DIR

Gel ey mü'min beri farz-ı Hudâ'dır
Hakk'ı bilmek çü kavl-i Mustafa'dır

Hakk'ı bilmek dilersen bil Alî'yi
Oku ilmin kapısı Murtazâ'dır

Hasan'dır hem Hüseyin-ü Âbidîn'im
Gözüm nûru İmâm Bâkır bekaâdır

Berî gel Ca'fer-ü Kâzım Rızâ'ya
Takî'ye ver özün lûtf-ü sehâdır

Nakî vü Askerî Mehdi-i hâdî
Oluptur ey Vîrânî ol sanadır

(Bunlar VÎRÂNÎ'ye darül şifadır)

TEBERRÂ EYLEMEK EMR-İ HUDÂ'DIR

Anın kim derdine Hayder Alî'dir
Ana hergiz memât olmaz bekaadır

Hasan'la hem Hüseyin'in düşmenine
Gönülde sögmeyenler bed-likaadır

Alî Zeyne'l-abâ vü Bâkır'ı hem
Teberrâ eylemek emr-i Hudâ'dır

Zemîn-ü âsmânın pâdişâhı
İmâm Ca'fer dahi Kâzım Rızâ'dır

Takî vü bâ-Nakî'yi bilmeyenler
Hudâ'nın rahmetinden bil cüdâdır

Gel ey zâhid özünden Askerî'ye
Sevenin destgîri Mustafa'dır

Muhammed Mehdi'dir şâh-ı şefâat
Gönülde levh-i mahfûz-ı Hudâ'dır

Alî evlâdına bin cân-ü dilden
Muhabbet etmeyenler eşkiyâ'dır

Dinin dînâra satanlar cihanda
Muhammed ümmeti demek hatâdır

Teberrâ eylemek her dem Yezîd'e
Ki mü'min kalbine muhkem cilâdır

Teberrâ tûğının bir darbı ile
Yezîd'in başını kesmek gazâdır

Ali'nin âlinin düşmenlerine
Cezâdır tâ ebed lâ'net cezâdır

Alî'yi sevmeyen merdûd-u kâfir
Zehî mel'un-ı sek yüzü karadır

Ali'dir evvel-ü âhırda meşhûr
Cemâli şems-ü mâh üzre ziyâdır

Alî'dir cümlelerin cisminde cânı
Şerik-i ibtidâ vü intihâdır

Alî'yi bes niçin bilmez münâfık
Meğer nâr-ı cahîm ana sezâdır

Alî emri ile geldi vücûda
Yer ile gök dahi arş-u semâdır

Alî'dir sâhibi uş dört kitâbın
Anın nutku ile Kur'ân beyandır

Alî'dir dört kapıda Mîr-i Merdan
Şerîatte tarîk-ı reh-nümâdır

Alî'dir ma'rifet te'vîl-ü taksîm
Hakîkat besmelede ism-i (bâ) dır

Alî medhi demâdem ey birâder
Vîrânî rûhuna herdem gîdâdır

LEBLERİ KAŞINDA HELVÂ ACIDIR

Sevmişem ben bir güzel helvâcıdır
Lebleri kaşında helvâ acidır

Bir perîdir ay ile gün hâs-u âm
Gün yüzünü görmeyen muhtâcıdır

Kapısında bendedir halk-ı cihân
Hâkpâyı cümle başlar tâcıdır

Çümleden el çekmeyince kimseye
Meyli yoktur ol gayet ferdâcıdır

Hâs-u âm Kâ'beyi remz eylemiş
Belde varan bir kuru sevdâcıdır

Bilmeyenler kandadır ol pâdişâh
Görmeyenler sanmasın kim hâcîdir
Bu **Vîrânî** dost yolunda cümleden
Geçti ahî o gürûh-ı Nâcîdir

ALÎ EVLÂDINA OL MÜBTELÂDIR

Kimin kim zîkr-ü fikri Murtezâ'dır
Alî evlâdına ol mübtelâdır
Muhammed ilmini diver ana sen
Eğer ki gördün ol terk-i hevâdır
Hasan vechinde feth et müşkilâtın
Cihâletten emîn etmek revâdır
Bu ilm içre ana remz et bu hâli
Hüseyn ile niçin fark-ü fenâdır
Alî Zeyne'l-abâ yetmiş iki şıkk
Nedendir anı göstermek sezâdır
Eğer Bâkır yolunda cümle vârin
Veremezse âşık demek hatâdır
Ne lâyıktır ana bu sırr-ı Ca'fer
Kaçan meyli anın gayri Hudâ'dır
İmâm Kâzım dahî Mûsâ Rızâ'nın
Gulâmı olmayanlara belâdır
Takî'ye bende isen cân-u dilden
Nakî aşkına de cânım fedâdır
İmânım Askerî Şah-u Şehinşeh
Dinim Mehdî kim ol sâhib-livâdır
Vîrânî dervişin senden murâdı
Erenler ayn-i Cem gül Beng revâdır

ANI VASF EYLEMEK RÛHA GIDÂDIR

Cemâlin dilberâ nûr-ı bekaadır
Anı vasf eylemek rûha gîdâdır
Eğer vasf eyler isem vasfa kaabil
Değildir şöyle bil nûr u ziyâdır
Yüzün meşhûr oluptur dü cihâna
Aceb âyîne-i gît-i nümâdır
Ruhın sevdâsını düşmek nigârâ
Belâ üstüne bir artık belâdır
Sıfâtın ağı hat olur on dört
Yedi yedi hattın dahî karâdır
Kemâlin bulur on dört günde ol mâh
Ki on dört gecesi vech-ü likaadır
Hutût-ı hat ana nisbet olunmuş
Ezel evvel belâ ol mâcerâdır
Gözün devrinde müjgânın hadengi
Putâ-i sînemi urdu yaradır
Kıyâmet kaşlarındır (kaab-e kavseyn)
Ana canlar fedâ vermek revâdır
Leb-i lâ'lin nigârâ kıymetine
Cihanı verse uş yârım bahâdır
Cemâlin Kâ'be'sinde sad hezârân
Nice bin canlar olsa hep fedâdır
Halîlüllâh niçin şakk etti zülfün
(Sırâtı müstakîm) ol istivâdır
Bu sırrı anlayan insân-ı kâmil
Anın hükmü bilin Kaftan Kafâdır
Bu ma'nâdan haberdâr olmayana
Hakikat ana son demde cezâdır
Vîrân Abdal şehâ senden kesilmez
Ezel toprağı aşkınla binâdır

BERİ GEL İŞLEME NOKSAN EDEBDİR

Beri gel tâlib-i Kur'ân edebdir
Kadd-ü vechi şehâ Fûrkan edebdir
Edebden taşra basmagıl ayağın
Ki râh-ı Hak budur erkân edebdir
Edeb tâcını bir pîrden kabûl et
Saâdet tahtına sultân edebdir
Edeb câmını kap Hızr'ın elinden
Hayât-u çeşme-i hayvân edebdir
Edebdir ger içersen Âb-ı Kevser
Erenler meclisi peymân edebdir
Edebdir sohbet ile hâl ile hâs
Veliyyullâh Alî Merdan edebdir
Edebdir mîr-i meydan şîr-i Yezdân
Katardan çıkmagıl ey can edebdir
Edebdir ip ile bağlan Alî'ye
Bu mecliste kelâm-ı irfân edebdir
Edebdir mesken ehlinin durağı
Mekânın bil yürü insân edebdir
Edebdir şehvet ehli olma zinhâr
Beri gel işleme noksan edebdir
Edebdir ey Vîrânî sende mahfî
Olan genc-i Hudâ pinhân edebdir

DEMÂDEM DİLDE SEVDÂSİ ALÎ'DİR

Dilâ her ilmin esması Alî'dir
Heme ayni müsemmâsı Alî'dir
Anınçün ehl-i aşkın ey birâder
Demâdem dilde sevdâsı Alî'dir
Resûlün âlini candan sevenler
Sözünde medh-ü fetvâsı Alî'dir

Alî'yi bilmeyen hiç Hakk'ı bilmez
Muhammed ilminin bâsı Alî'dir
Geçer bu dünyeden ser cümle ey cân
Anın mülkünde dünyâsı Alî'dir
Kelâmımda dîvânımda dilimde
Berâtındaki inşâsı Alî'dir
Ne kim gelse sözünde na't-ı Hayder
Yazar her demde âşnâsı Alî'dir
Ne cennet lâzım ana ne cehennem
Hemen firdevs-i meyvâsı Alî'dir
Demâdem ayni cümle sohbetimde
Sunar Kevser ki sakaası Alî'dir
Diler andan murâdın bu Vîrânî
Verir tahkîk-i Mevlâsı Alî'dir

DİLİMDE OL SEBEB DÎVÂN ALÎ'DİR

Ezelden cânıma mihmân Alî'dir
Dilimde ol sebep dîvân Alî'dir
Kamu mü'minlerin (Kaalû Belâ/ dan
Kulûbunda olan îmân Alî'dir
Vücûdunda gezen bu ins-ü cinnin
Nazar kıl aşk ile gör cân Alî'dir
Dü âlemde ne var Kur'ân'da vardır
Öğüt bi'l-cümle Kur'ân Alî'dir
Nazar kıl ma'ni-i seb'a'l-mesânî
Ki bismillâh ile Rahmân Alî'dir
Cemî âlem ki bir noktadan îcâd
Olubdur nokta-i ol kân Alî'dir
Vîrânî hastanın peşt-ü penâhı
Ezelden ol Şeh-i Merdân Alî'dir

GÖRÜNEN GÖZ GÖRE OL YAR ALİ'DİR

Gel ey mü'min bize ikrâr Alî'dir
Hakaayık iklimine esrâr Alî'dir

Alî nesli durur Hasan Hüseyinî
Alî Zeyne'l-abâ Settâr Alî'dir

Alî Bâkır-u Ca'fer-ü Kâzım
Alî nûr-ı Rızâ Cebbâr Alî'dir

Takî vü bâ-Nakî Askerî Mehdi
Serâser derdlere tûmâr Alî'dir

Kamu eşyâ vücudunda hayâtı
Alî'dir sâkı-i ebrâr Alî'dir

Alî'dir ferd-i yektâ zât-ı mutlak
Şerîki yok hemen Deyyâr Alî'dir

Vîrânî kanceru kim azm kılrsa
Görünen göz göre ol yâr Alî'dir

İMANLI KULLARA REHBER ALİ'DİR

Gel ey mü'min için Kevser Alî'dir
İmanlı kullara rehber Alî'dir

Alî'dir feth eden küfrü serâser
Alî'dir fâtih-i Hayber Alî'dir

Alî'dir oldu vasfı Mustafâ'nın
Alî'dir kaatil-i Anter Alî'dir

Alî'dir göz gören ve görünen hem
Alî'dir gün gibi enver Alî'dir

Alî'dir âşıkaanın secdegâhı
Alî'dir mescid-ü minber Alî'dir

Alî bâtınında îcâd oldu âlem
Alî'dir cümleye mâder Alî'dir

Alî'dir cümle şeyde ey Vîrânî
Kadîm-i lem yezel server Alî'dir

HASAN VECHİNDEKİ DEFTER ALİ'DİR

Hudâ vü Mustafâ Hayder Alî'dir
Hasan vechindeki defter Alî'dir

Hüseyinîyim muhibb-i Abidîn'im
Muhammed Bâkır-u Ca'fer Alî'dir

İmâm heftüm yedi hattında mestûr
Rızâ bir istivâ mazhar Alî'dir

Takî vü bâ-Nakî'dir nûr-ı kevneyn
Velî on bir İmâm Asker Alî'dir

Gulâm-ı Mehdi'yem ismim Vîrânî
Alî Kanber-ü hem Kanber Alî'dir

SEN ÖMRÜN CÂVİDÂN EYLE DEMİDİR

Gel ey bülbül figan eyle demidir
Var azm-i gülsitân eyle demidir

Girip firdevs-i hüsn-ü bâğ-ı yâre
Sen ömrün câvidân eyle demidir

Oku harf-ı hutût-ı hatt-ü hâlin
Ledün ilmin beyân eyle demidir

(Ene'l-Hak) râzını kıl âşikâre
Ki terk-i baş-ü cân eyle demidir

Gele karşı seni sen eyle kurbân
Serini tercemân eyle demidir

Gözetme dünyanın nâm-u nişânın
Seni sen bi-nişân eyle demidir

Vîrânî herkes aslın bulusardır
Sen azm-i hânedân eyle demidir

DÖKÜLEN YERLERE BU KAN BİZİMDİR

Bugün mâtem günü meydan bizimdir
Dökülen yerlere bu kan bizimdir

Alî'dir serverimiz ey birâder
Gulâm-ı Hayder'iz merdân bizimdir

Hüseynîyiz teberrâyız Yezîd'e
Hezârandır hezâran can bizimdir

Teberrâ eylemek kavm-i adûya
Urum abdâlıyız erkân bizimdir

Şehâdet etmişiz âl-i Alî'ye
Muhakkak din ile îmân bizimdir

Şehâ bir katreyiz dâr-ı cihânda
Ve lâkin ma'nide umman bizimdir

Fedâ kıldık özümüz hânedâna
Hakîkat cânımız kurban bizimdir

Alî destinden uş âb-ı hayâtı
İçeriz çeşme-i hayvan bizimdir

Vîrânî dem bu dem devrân bu demdir
Severiz dem bizim devran bizimdir

MUHAMMED MUSTAFÂ'YI YÂR EDİPTİR

Alî'dir kim cihânı var ediptir
Muhammed Mustafâ'yı yâr ediptir

İkisi (Lâhmüke lahm) oldu tahkîk
Ki bunlar bunda keşf-i esrâr ediptir

Hasan vechinde hayran cümle âşık
Murâd-u maksûdun dîdâr ediptir

Hüseyn-i Kerbelâ'da hubb-ı merdân
Figaan-u nâle vü âh-u zâr ediptir

Alî Zeyne'l-abâ vü Bâkırı hem
Münâfık buğ'z edip inkâr ediptir

Bugün kim bende-i Hak Ca'ferî'ye
Yezîd'e lâ'neti sad pâr ediptir

Îmâm Kâzım Rızâ yolunda ey cân
Nice âşık özün bîdâr ediptir

Taki vü bâ-Nakî'ye cân-u dilden
Mevâlîdir o kim ikrâr ediptir

Şehâdet Askerî Mehd-i Zamân'a
Edenler kendüzin bîkâr ediptir

Seven evlâd-ı Şâh-ı kendi zâtın
Ferâgat tahtına serdâr ediptir

Bu yolda bahs olur münkir münâfık
Biri küfr-ü biri dindâr ediptir

Bu kavl üzre gelen hep mü'min oldu
Münâfık gelmeği hep âr ediptir

Dü kısım oldu cihân hubb-ı Alî'den
Birin hâbda birin bîdâr ediptir

Vîrânî bendesine lûtf-u ihsân
Efendim Hayder-i Kerrâr ediptir

ALİYYÜ'L-MURTAZÂ'DAN EYLEMEZ DÜR

Erenler Mustafâ'dan eylemez dür
Aliyyü'l-Murtazâ'dan eylemez dür

Hasan'dır pâdişâhı dü serânın
Hüseyn-i Kerbelâ'dan eylemez dür

Alî Zeyne'l-abâ Bâkır hakıçün
Îmâm Kâzım Rızâ'dan eylemez dür

Takî vü bâ-Nakî Şâh Askerî çün
Erenler evliyâdan eylemez dür

Muhammed Mehdi-i sâhib-zamânın
Eşiğinde gedâdan eylemez dûr
Bihakkı on iki nûru imâmın
Beni âl-i abâdan eylemez dûr
Vîrânî'yem Ali senden ümîdim
Demi sun dem likaadan eylemez dûr

MUHAMMED MUSTAFA'DAN OLMAZAM DÛR

Bihamdillâh Hudâ'dan olmazam dûr
Muhammed Mustafa'dan olmazam dûr
Gulâm-ı Hayder'em yoktur gümânım
Aliyyü'l-Murtazâ'dan olmazam dûr
Hasan'dır kiblegâhım hüsn içinde
Bilin Hulki'rızâ'dan olmazam dûr
Vücûdum doğrasalar şerha şerha
Hüseyn-i Kerbelâ'dan olmazam dûr
Îmâm-ı Âbidin'dir asl-ı kânım
Alî Zeyne'l-abâ'dan olmazam dûr
Velî Bâkırdurur cismimde cânım
Bir an medh-ü senâdan olmazam dûr
Bana ta'lim eden bu ilmi Ca'fer
Yolunda her cefâdan olmazam dûr
Görürem Kâzım'ı her bir nazarla
Alî Mûsâ Rızâ'dan olmazam dûr
Takî vü bâ-Nakî'dir nûr-ı çeşmim
Dü çeşmimde ziyâdan olmazam dûr
Asıl aslın görüp bildi vü buldu
Ben aslımla binâdan olmazam dûr
Vîrânî'yem özümde ve sözümde
Alî'dir evliyâdan olmazam dûr

KİMİ HAYVÂN KİMİ İNSÂN OLUPTUR

Cihân içre akıl hayrân oluptur
Gezer her demde sergerdân oluptur
Nazar edip zemîn-ü âsmâna
Görür eşyâda ol pinhân oluptur
Teâlâ sânehû Allâhu Ekber
Kimi hayvân kimi insân oluptur
Ne hikmettir bu hikmet ey karındaş
Kimi küfr-ü kimi îmân oluptur
Asılmış iki kandiller serâda
Biri şems-ü biri tâbân oluptur
Tecellî eyleyen anlar şeb-ü rûz
Gehî bâtın gehî ayân oluptur
Gehî mazhar celâle geh cemâle
Beher şey'i emrine fermân oluptur
Elif birdir cemhi-i harf dâhil
Elif birdir bire yeksân oluptur
Aceb zerre güneş doğdu nurundan
Nice bin katrede ummân oluptur
Zehî âşık zehî ma'suk zehî hâl
Mahabbet tahtına Sultân oluptur
Zehî bahr-i muhît ol katre içre
Güneş gâh zerrede mihmân oluptur
Aceb güldür aceb bülbül aceb iş
Biri ağlar biri handân oluptur
Gülün güldüğüne ağlar çü bülbül
Gece gündüz işi efgaan oluptur
Kimi oldu bu esmâdan haberdâr
Bilip ol zâtını irfân oluptur

Bu halkın her biri bir akla uymuş
Kimi güldür kimi nâdân oluptur

Gel ey ârif bu re'yi fehm edersen
Bu bâba cümlesi derbân oluptur

Gide gör bu Sırat üzre selâmet
Tarîkat ehline erkân oluptur

Nazar kıl (Lâm) u (yây) u (ayn) e ey yâr
Muayyen cümle cisme cân oluptur

Haber al cümlesi çün oldu fânî
Bekaa vech-i ahad gayr fân oluptur

Vîrân Abdal garîbin secdegâhı
Hakikât ol Şeh-i Merdân oluptur

Vîrânî bendesinin cürmü çoktur
İşi sultânının ihsân oluptur

VİSÂLİN CÂNIMA BİN CÂN OLUPTUR

Cemâlin gönlüme mihmân oluptur
Visâlin cânıma bin cân oluptur

Cemâlin gösterelden hatt-ı zâtın
Okurum ol bana dîvân oluptur

Cemâlin görmedi kim ehl-i cîfe
Anın kör gözüne pinhân oluptur

Cemâlin kiblem oldu her nefeste
Sücûdu sûret-i Rahmân oluptur

Cemâlin kirpiğin kaşınla zülfün
Şehâ şakku'l-kamer ayân oluptur

Cemâlinden **Vîrânî** buldu maksûd
Erişti evclere Selmân oluptur

BU NUTKA ŞÂHİDİM ALLAH OLUPTUR

Cemâlinle **Vîrânî** yâr oluptur
Anınçün sâhib-i esrâr oluptur

Cemâlinden murâdın bulmayan pes
Anın işi müdâm bed-kâr oluptur

Cemâlin menziline pençe pençe
Âşıklar yoluna sad pâr oluptur

Cemâlinden haberdâr olmayanlar
Sıfât âdem tabîat hâr oluptur

Cemâlin her kime kim oldu mir'ât
Tecellî şevkına envâr oluptur

Cemâlinden kime ihsân olundu
Anın nutku heme ikrâr oluptur

Cemâlin hakkına Mushaf-u âyet
Nice bir ey şehâ tekrâr oluptur

Cemâlin kul hüve'r-Rahmân Rahîm) hem
Bu nutka şâhidim Allah oluptur

MUHAKKAK CENNETÜ'L-ME'VÂ'YA NİSBET

Cemâlin alleme'l-esmâ) ya nisbet
Hutûtun âlem-i kübrâya nisbet

İki kısım oldu hatt-ı vechin üzre
Biri pinhân biri pîrâya nisbet

Anı fehm eylemek (ayne'l-yakîn) dir
Muhît-i cümle eşyâya nisbet

Yüzünde istivâ sırrı hakîkat
Rumûz-ı sûre-i (Kâf-hâ) ya nisbet

Kaşınla kirpiğin zülfün beyânı
Olar âyet-i (tâhâ) ya nisbet

Cemâlin şu'lesi ey nûr-ı âlem
Felekte bedr olan olaya nisbet
Cemâlin Kâ'be'sin bildi **Vîrânî**
Muhakkak Cennetü'l-me'vâ'ya nisbet

GEÇİRME BU DEMİ GEL EYLE GAYRET

Gönül elde iken bu demde fırsat
Geçirme bu demi gel eyle gayret
Dürüst fehm edesin bu dem ne demdir
Elinde var iken bu cism-ü sûret
Bilirsin cism-ü sûret bâkî kalmaz
Taleb kıl bilesin sûrette sûret
Gözün aç merd isen ey merd-i âkıl
Cihân zîynetine gel tutma ülfet
Bu dâmın dâmenine olma meyyâl
Bu dâm oldu bilin dâm-ı mezellet
Kimi kim bend ede bu bende bed-nâm
Anın başına doğdu nûr-ı zulmet
Fenâ mülkü misâl-i ankebuttur
Dolaşmasın ana mânend-i mekset
Heves bâğa demişler bu cihâne
Bu bâğa bağvendir eyle uzlet
Ferâgat eylesin geçsin kamudan
Marîz-i cehle kim isterse sıhhat
Yapışsın dâmen-i âl-i Alî'ye
Dahî din başına tâc oldu devlet
Gözün yumsun iki âlemde ey cân
O kim ister göre dîdâr-ı Hazret

BANA TA'N EDENE HAK EDE RAHMET

Duâ-güyem erenler ben begaayet
Bana ta'n edene Hak ede rahmet
Beni sevmeyüben merdûd edenler
Size rahmet dilermem ez hidâyet
Sıfâtım görüp ikrâh eyleyene
Muhammed Mustafâ kılsın şefâat
Benim gıybetimi her kim ederse
Hudâ'dan ermeye ana nedâmet
Bana her kim atarsa zerrece taş
Birine bin ere Hak'tan inâyet
Bana her kim dediyse Rafizîdir
Hakaaret görmeye rûz-ı kıyâmet
Tahâretsiz deyenler ben hakîre
Söyünmesin ocakları tamâmet
Bana bid'at edip her kim eder ta'n
Özü oğlu kızı bulsun selâmet
Bana kim der Yahûdân'nın eşeği
İlâhî rahmet eyle bî nihâyet
Urun taşı **Vîrân Abdal'**a herdem
Kayırmaz destgîridir velâyet

ALİ TANRI DEYEM HATÂ OLUR MU

Marîz-i aşka hiç şifâ olur mu
Bunun gibi derde devâ olur mu
Bir dür imiş derde bu aşk-ı kadîm
Bu gibi gevhere behâ olur mu
Alî'dir çün bize aşk-ı ilâhî
Alî Tanrı deyem hatâ olur mu
Şehâ ilim kapısı dedi Ahmed
Bâb olmayınca ilm binâ olur mu

İlim aşktır ki ol Hak'tır ezelf
Hak olan nesneye hiç lâ olur mu

Şu bir nokta-i aşk cemi-i Kur'an
Bize Kur'an gibi Hudâ olur mu

(Be) (elf elf) Allah'tır bâ-i bismillâh
Fikr eyle (bâ) üzre hiç (yâ) olur mu

Severiz âşıkı cân-u gönülden
Âşık ben gibi mübtelâ olur mu

Mevlâiler biziz Semâ' içinde
Bu aşk gibi dahi Semâ' olur mu

Bu aşk sîmürg-i âlem Kûh-ı Kaf'tır
Yâ Kaf'a perde-i Ankaa olur mu

Ey **Virânî** aşktır kible-i ma'bûd
Bu aşka kim hiç kez fenâ olur mu

KILIR BANA HITÂBİ TÜRLÜ TÜRLÜ

Şehâ hattın hesâbı türlü türlü
Kılır bana hitâbı türlü türlü

Yüzün Mushaftadır her bir varakta
Açar üç dört kitâbı türlü türlü

Lebin câmı (sakaahüm) şerbetinden
Sunar âb-u şerâbı türlü türlü

Sana kim ki sücûd etmezse ey cân
Bulur yarın azâbı türlü türlü

Ne sûrettir yüzün yârab görenler
Siler gözden hicâbı türlü türlü

Derûnum hânesinde ey dil-ârâm
Çeker aşkın rubâbı türlü türlü

Sücûd eyler **Virânî** hak cemâle
Bulur her dem sevâbı türlü türlü

SURETİN HAK HATM-İ BEYTULLAHIMIZ

Ay yüzün harf-i bismillahımız
Suretin Hak hatm-i Beytullahımız

Kâfi nun perdeyi ref eyledin
Zâhir oldu künt ü kenzullahımız

Ayn-ı zatın lâm ba'nın mânası
Âşikâre gün gibi Allahımız

Hal-i hattın sûre-i Yasin'dir
Uş sırat-el mustakimdir rahımız

Ey **Virânî** perdedir eylediğin
Gösterdin gün yüzün ey şahımız

HUDÂ BİRDİR KAMU EŞYÂYA DÜŞTÜ

Benim aklım bir ibret câya düştü
Muhît-i külli şey deryâya düştü

Ne hâlettir bu hâlet ey karındaş
Hudâ birdir kamu eşyâyâ düştü

Kamû şeyde çü hak nâzırdır Allah
Neden ismi anın yektâyâ düştü

Bilen bildi nedir işit bu kudret
Hak'a hamd eyleyip ibkaaya düştü

Okur ol bâ-i bismillâh-i vahdet
Gönül verdi ki aklı bâya düştü

Hezâran kisveden kıldı tecellâ
Anınçün müdde-i ferdâyâ düştü

Maâş-ı akl olan bu işe kaasit
Olupdur rûz-ı şeb gavgaaya düştü

Kime kim akl-ı cüz'î yâr olupdur
Naîm-ü Cennet-i a'lâ'ya düştü

Kaçan akl-ı kül odu zât-ı insan
Cihandan el çekip Mevlâ'ya düştü

Gözün açtı ki gördü vech-i Hakk'ı
Ulaştı zâta ol rûsvâyâ düştü

Okudu ilm-i vahdetten berâtın
(Elif lââm râ) ile (kâf hâ) ya düştü

Dü kısım etti sıfât-u hatt-u hâlin
Anın şakı hakikat ay'a düştü

Müdevver hâl-i vahdet kul hüvellâh
Yazılmış okuyan esmâyâ düştü

Zehî devlet zehî fazl-u inâyet
Kimin kim gönlü ol noktâyâ düştü

O kat' etti sıfât-ı mâsivâyı
Koyup lâyı hemen illâyâ düştü

Cihanda âşık oldur zât-ı Hakk'a
Hemen bir lokma bir hırkaya düştü

Virân Abdal bu yolda hem-nişânın
Bulupdur Fazlına hem-sâye düştü

KALMADI DER BUNDA MEKÂNIM

Gele gele gele gele Şâh-ı cihânım
Görem görem seni seni dîn-ü imânım

Verem verem verem verem yolunda ey dost
Başım başım cânım cânım rûh-ı revânım

Seher seher seher seher medh eder ey Şâh
Seni seni seni seni cümle lisânım

Nefes nefes nefes nefes her nefesimde
Alî Alî Alî Alî vird-i zebânım

Hudâ Hudâ Hudâ Hudâ dem dem içinde
Sana sana dedim dedim bunca beyânım

Benim benim benim benim kalmadı zerre
Şehâ Şehâ Şehâ Şehâ nâm-ü nişânım

Kodum kodum kodum kodum yoluna Şâh'ın
Ezel ezel ezel ezel cism ile cânım

Kaçan kaçan kaçan kaçan bendesi oldum
Elin elin elin elin gitti gümânım

O dem o dem o dem o dem kalmadı hergiz
Benim benim benim benim sûd-u ziyânım

Kerem kerem kerem kerem senden umarem
Meded meded meded meded pîr-ü civânım

Nidem nidem nidem nidem saklamaz oldun
Gönül gönül gönül gönül râz-ı nihânım

Nola nola nola nola râh-ı Alî'de
Revan revan revan revan çağlaya kanım

Çâre çâre çâre çâre bulmadı Abdal
Enîn enîn enîn enîn âh-u figaanım

Niçin niçin niçin niçin demeyem âh vâh
Yüzün yüzün yüzün yüzün hûri cınânım

Yedi yedi yedi yedi hatt-u hutûtun
Sekiz sekiz sekiz âyet nişânım

Saçın saçın saçın saçın iki bölündü
Müjen müjen müjen müjen kaşı kemânım

Hazır hazır sefer sefer kıldı **Virâni**
Gidem gidem kalmadı der bunda mekânım

CÜMLEDE BÂKİ GÖRÜP ÇAĞIRIRIM DOST DOST

Kudret-i Hakk'ı görüp çağırırım dost dost
Cümlede bâkî görüp çağırırım dost dost

Mest-ü harâb olmuşum sâfi şarâb olmuşum
Gör ne türâb olmuşum çağırırım dost dost

Mescid-ü meyhâneyim Kâ'be vü büthâneyim
Hak dolu bir hâneyim çağırırım dost dost

Dünye için bakmazam her su ile akmazam
Değme gülü kokmazam çağırırım dost dost

Bir asılı kandilim rûşeni ben her dilim
Gör nice bir bülbülüm çağırırım dost dost

Âşıkıyem ma'sukun ma'sukuyum âşıkın
Maksuduyum lâıyıkın çağırırım dost dost

Şol sanemin femine câmı benim Cem'ine
Mest-i Elest demine çağırırım dost dost

Şâki benim mey benim kûs ile def ney benim
Ârif isen duy benim çağırırım dost dost

Deme beni gayriyem eğri değil doğruyem
Tûti vü hem kumrüyem çağırırım dost dost

İşbu cesed bu kafes gör ne sadâ gör ne ses
İşidene her nefes çağırırım dost dost

Dostun Ezel kününü remzini duy ününü
Sundu ebed hûnunu çağırırım dost dost

İlm-ü hüner mu'teber bu yola ver cân-u ser
Dinle sözüm ey peser çağırırım dost dost

Vîrânî'yem hastayım beste vü şikesteyim
Gayri ne var isteyim çağırırım dost dost

SIĞMAZ BUNA EFSANE

Ey yâr-ı vefâdârım yolunda kıyan câna
Bu râh-ı hakîkattir sığmaz buna efsâne

Ey yüzü kamer hem mâh zincîr o zülfün kim
Meydâna beni çekti çekti beni meydâna

Şol dem ki kaşım yay ok attı kamu câna
Nişâna beni koydu koydu beni nişhana

Çeşmin tîr-i müjgânı kaçan bana göründü
Kana çigerim kandı boyandı ciğer kana

Ah ki kamu kül oldum dedi ki gören yârı
Hicrâna beni saldı saldı beni hicrâna

Ol ruhleri gül tâze hecr âteşine cânım
Pervâne gibi yaktı yaktı beni pervâne

Rahm etti yine geldi yârim leb-i lâ'linde
Peymâne bana sundu sundu bana paymâne

Nûş eyleyeli yârin câm-ı Cem'-i lâ'linden
Mestâne beni kıldı kıldı beni mestâne

Ey bî misl-ü bîhamtâ senşâh seven âşık
Bürhâna ola kaadir kaadir ola Bürhâne

Vîrânî dil-ü candan âşık olalı âşık
Kurbâna özü geldi geldi özü kurbâna

KALDI GÜMAN İÇİNDE

Murtazâ'dır görünen kevn-ü mekân içinde
Münkir anı bilmedi kaldı gümân içinde

Murtaz'ayı zikr eden ins ile cin hâs-u âm
Can kulağın aç işit cümle lisân içinde

Murtazâ'dır Mustafâ hem Hasan'dır uş Hüseyin
Câr-yâr-ı bâ-sefâ ikrâr imân içinde

Murtazâ'dır Âbidin Bâkır ile hem Ca'fer
Kâzım ile hem yatan Şâh Horasan içinde

Murtazâ'dır şüphesiz Takî ile bâ-Nakî
Askerî hem Mehdî-i oldu zamân içinde

Murtazâ'dır çehardeh ma'sûm-ı pâk ey ahî
Bendesi ol sıdk ile işbu cihân içinde

Murtazâ'dır Şâh-ı Seyyid hem Hacı Bektaş Velî
Bir Enameliya'da bir Germeyân içinde

Murtazâ'dır hem Şücâ Baba vü Abdal Mûsâ
Alî'dir al-i koyun şahr-i Otmân içinde

Murtazâ'dır Şah Gani hem dahi Hamza Baba
Hem dahi Kızıl Veli cism ile cân içinde

Murtazâ'dır dört kitab kim söylenirdür zâhirâ
Best yeni harf olan Seb'al-mesân içinde

Murtazâ'dır Beybaba şimdi henüz aşıkâr
Cümlesi bir nûr-ı Hak zât-ı pinhân içinde

Murtazâ'dır ey dede her ne ki var ortada
Aç gözünü kalmagıl cehl-i zamân içinde

Murtazâ'dır öz özü Murtazâ'yı medh eder
Aşk ile bak göresin Abdal Vîrân içinde

VECHİNDE OLAN AYETİ HER AN TALEP EYLE

Ey tâlib-i irfân olan irfan taleb eyle
Vechinde olan âyeti her an taleb eyle

Maksûdun eğer ermek ise Fazl-ı Nâîm'e
Sâbit kadem ol menzil-i Yezdan taleb eyle

Âlemde bugün cân ile müştak ol Alî'ye
Merd ol yürü var aşk ile mîran taleb eyle

Gir genc-i Ene'l-Hak) cana her dem çağır elhak
Mansur oluben doğruca meydan taleb eyle

Sen Burc-ı Hamel top ediben Cevzi de çevkân
Etmek dilersen cilve-i cevlan taleb eyle

Ger sen de eğer âşık isen aşk ile şâha
Yolunda anın cânını kurban taleb eyle

Vîrâne olup nutkunu gel dinle Vîrân'ın
Terk eyle cemî vârim cânan taleb eyle

BU OLDU SÖZÜM EVVELİ ELMİNNETÜ LİLLÂH

Gördüm yüzünü yâ Ali elminnetü lillâh
Bu oldu sözüm evveli elminnetü lillâh

Bir zerre gamım kalmadı bu sahn-ı fenâda
Dedim sana çün kim beli elminnetü lillâh

Ben Haydar'a ikrâr edeli gönlüme dâhi
Kâr etmedi dîv eli elminnetü lillâh

Tâ rûz-ı Ezelden Ali'ye eyledim ikrâr
Oldum ben anın Hak kulu elminnetü lillâh

Cân ile senin benden oluptur Vîrân Abdal
Her demde sözü yâ veli elminnetü lillâh

HAYDAR'I ELMİNNETÜ LİLLAH

Gördüm göz ile Haydar'ı elminnetü lillâh
Oldum ben anın çâkeri elminnetü lillâh

Evvel-ü ahirde Şahı bin cân ile sevdim
Şebbir ile Şebber'i elminnetü lillâh

Zeynel'abâ hem Bâkır'ın bendesi oldum
Cân-u dil ile Ca'fer'i elminnetü lillâh

Vallâhi İmam Kâzım ile Mûsâ Rızâ'nın
Dolu dü cihan enveri elminnetü lillâh

Âlemde Takî ile Nakî oldu hakikat
Gördüm ki Hakk'ın mazharı elminnetü illâh

Oldu ezel Askerî İmam Mehdi-i âhır
Mü'min olanın rehberi elminnetü lillâh

Bu isna aşer sırrını fehm eyleyeliden
Oldum buların Kanber'i elminnetü lillâh

Vîrânî bu ism nakş olalı defter-i şâha
Gezmez bir adım serseri elminnetü lillâh

SEN GİBİ BİR CANI DİLARAM

Ey şâh-ı cihan sencileyin kanı dilârâm
Kim gördü desin sen gibi bir cânı dilârâm

Dünyâda velî kimse sana olmadı hemser
Ey mülk-i cihan mâliki sultân-ı dilârâm

Medhinde hîred âciz-ü vâsfında zeban lâl
Yâ ben nideyim vâsf ile cânânı dilârâm

Ölmez idi kim ki içre ol lâ'l-i lebinden
Bir kez sanemâ çeşme-i hayvânı dilârâm

Zulmette iken buldu seni Hızır ile İlyâs
Anlar o sebep olmalılar katı dilârâm

Vîrânî senin oldu senin oldu güzel Şâh
Gel eyle ana lûtf ile ihsânı dilârâm

TAHKİK EDEGÖR VARIMA SÜBHAN ALİ GELDİ

Çün bana Ezel cismime cânan Alî geldi
Tahkik edegör varıma sübhan Alî geldi

Vâsf eyleyüben şâm-ü seher medhini Şâhın
Dil murgına pervâz eden burhan Alî geldi

Sırr-ı Ezeli lem yezeli zâhîr oluptur
Tevrât-ü Zebûr İncil-ü Fûrkan Alî geldi

Dilimde benim virdim Ezel devr-i Eleste
Hak'tan ebedî aşk ile destan Alî geldi

Niyet ediben kur'ayı çün attım Ezelde
Fâlimde benim sıdk ile divan Alî geldi

Bildim o demi tâ bu deme varıp erince
Pîrimle bile ol Şâh-i Merdân Alî geldi

Düş oldu gönül meclis-i irfâna hakikat
Sunuldu o dem dopdolu peyman Ali geldi

Hak'tır bu söze eyleme inkâr nazar kıl
Bu savt-u sedâ sûret-i Rahman Alî geldi

Hem hızra erip istedim uş Âb-ı Hayâtı
Gördüm o saat çeşme-i hayvan Alî geldi

Uş gör şeriat hem tarikat mârifetin bu
Hak'tır hakikat nokta-i erkân Alî geldi

Vîrânî şehâ şükr ediben eyle niyâzı
Gönlün evine sırr ile mihman Alî geldi

BİLESİN İNAYETİ

Her kim ki sever cân ile Şâh-ı Velâyeti
Hakk'ın anadır çünkim bilesin inayeti

Dünyâda kimin sevgisi ol Şâh-ı Velîdir
Mahşer gününde çekmeye ol dalâleti

Fehm eylemeyen kimdurur ol Şâh-ı Salâfın
Tarh eyledi mâiyi o zann-ı cihâleti

Ehl-i duzehi dünyede görmek diler isen
Gör sâhib-i cîfeyi kim oldu alâmeti

Dünyâyı sevenlerden oluptur zulüm îmân
Âl-i Resûle anlar kılıptır hiyâneti

Lâ'net oların cânına her demde bigaayet
Kimden bulalar dünya sevenler şefaati

Vîrânî özün verdi hemen Âl-i Alî'ye
Geçti dü cihandan vü kıldı ferâgati

CAN İLE BAŞTAN GEÇER DİDAR SENDEN GEÇMEZEM

Geçti gönlüm cümleden ey yâr senden geçmezem
Mazhar-ı Hak Hayder-i Kerrâr senden geçmezem

Cur'a-i câm-ı ezel destinden içtim yâ Alî
Şol sebebden sâkı-i ebrâr senden geçmezem

Bülbülem, evlâd-ı şâh oldu bana gülşen yakîn
Âşık-ı gülşen benem gülzâr senden geçmezem

Cümle diller dîlrübâsı yâ Alî sensin şehâ
Sen güzeller şâhısın dildâr senden geçmezem

Her nefes cân mülkünü aşkınla rûşen eylerem
Gece gündüz şu'le-i envâr senden geçmezem

Bu Vîrânî her nefes dîdâr-ı aşkın istedi
Cân ile baştan geçer dîdâr senden geçmezem

HAK BİLİR HAKTIR SÖZÜM CANAN SENDEN DÖNMEZEM

Ey yüzü Mushaf fedâdır can senden dönmezem
Hak bilir haktır sözüm cânân senden dönmezem

Başımı top eyledim aşkınla ol meydânına
Başı top eller bugün çevgân senden dönmezem

Ger Havâricler beni bin bend zindân etseler
Gam değil bin yıl çekem zindan senden dönmezem

El bire hizmet bine çünkü dedi ehl-i necât
Sâdıkam kavlimde ben erkân senden dönmezem

Çün saçından Leyletül-Mî'râc'a azm etti gönül
Ey yüzü Hak sûret-i Rahmân senden dönmezem

Ger seni senden-cüdâ kılmak dilerse hâs-u âm
Çâre yoktur kim ana derman senden dönmezem

Tâ yüzünden açılıptır âşika î mân-ü dîn
Pes nice terk eyleyen î mân, senden dönmezem

Her ki içti Hızr-veş buldu hayât-ı câvidân
Leblerinden çeşme-i hayvan senden dönmezem

Ey Vîrânî Âl-i Hayder'den yüzün kim döndürür
Lâ'net ona tâ ebed, Merdân, senden dönmezem

BİLMEZ BENİM

Mest-i hâb olduğum kimesne bilmez benim
Kevser-i âb olduğum kimesne bilmez benim

Nokta-i vahdet olduğum anlayana bî-kusûr
İlm ile bâb olduğum kimesne bilmez benim

Okumuşam ilmimi kim defter-i zâtımda ben
Cümle kitâb olduğum kimesne bilmez benim

Çâr anâsırla ben her vücûdün aslıyam
Hâk-ü türâb olduğum kimesne bilmez benim

Bu cem-i şeyda muhit savt-u sadâ nutk eden
Bunca cevâb olduğum kimesne bilmez benim

Kördür ki gözü görmedi Haricî'nin tâ ebet
Münkire hâb olduğum kimesne bilmez benim

Ol Yezîd'e dem-be-dem lâ'net edip sad hezâr
Kahr-u azâb olduğum kimesne bilmez benim

Bahr benim cû benim mevc benim su benim
Bahra habâb olduğum kimesne bilmez benim

Künbed-i devvâr benim encüm-ü seyyâr benim
Şems ile tâb olduğum kimesne bilmez benim

Müfti benim kaadı ben defter-ü ben yazı ben
Haşr-i hesâb olduğum kimesne bilmez benim

İsm ile Vîrânî'yem perdeyi ref' eyledim
Terk-i hicâb olduğum kimesne bilmez benim

YUSUF-I KENANA ERIŞTİM

Elminnetü lillâh ki bugün câna eriştim
Şükrâna erip cânımı cânâna eriştim
Ya'kub gibi ağlama gam sâkin oluptur
Mısır'ımda kaçan Yûsuf-ı Ken'ân'a eriştim
Bir derde düşüp ister idim derdime çâre
O âyet ile hikmet-i Lokmân'a eriştim
Bir zerre idim yoklar idim şu'le-i şemsi
Bir katre idim sa'y ile ummâna eriştim
Bir nokta idim çekti beni hâme-i kudret
Heft âyet ile ma'ni-i Kur'âna eriştim
Bir teşne idim ister idim sâkı-i bâkı
Zulmette görün çeşme-i hayvâna eriştim
Bir âşık idim ma'sukumun vaslın umardım
El verdi bize Âl-i Alî câna eriştim
Bir bende idim bilmez idim kimdir o Sultan
Bildirdi özün lûtf ile ihsâna eriştim
Bu ismimi **Virânî** kodu pîr-i tarîkat
Merdümlük edip ben dahi merdâna eriştim

HER NİMETE BİR LEZZET VERİLDİ DAMAĞINDAN

Gaafil yürüme ey dil bu dünyâ tuzağından
Tâ ki düşürür dâma kaç bend ile bağından
Hak dedi yakınım ben bil gör sana senden
Ya'ni ki dü çeşminde şol kara vü ağından
Gaflette sakın gezme hayvan gibi âlemde
Yak cân-ü dile kandil aşk ehli çerağından
Gasl eyle tehâret kıl pâk ol yürü murâdın
Kurtar özünü merdüm bu dünya batağından
Cehl ile refik olma pend eyledi âşıklar
Sal cânâ ki bir âteş kâmiller ocağından

Yeter dedi ehlullâh gûş eyle bu ma'nâyı
Hayvan dudağından insan kulağından
Her ma'nâyı ehlinden sor ki bilesin tahkîk
Her ni'mete bir lezzet verildi damağından
Kim Kâbe-i ma'nâyı isterse teva'f etsin
Gaafil yürümez bir dem tedbir yerağından
Mahv eyle **Virân Abdal** açma sırrı nâehle
Kor üstüne bir hayme ma'ninin otağından

BÜT-PEREST OLUPDA BAGLANMA BELİN ZUNNARDAN

Zâhidâ ben bir gedâyem dönmezem ikrârdan
Hiç olur mu âşık-ı sâdık geçe ol yârdan
Pâre pâre bu vücûdum dâne-i hardal gibi
Etseler dönmem muhakkak Hayder-i Kerrâr'dan
Can bahâ verdim ezel evvel veliyyullâha ben
Gördüğüm var mı hiç müşteri bâzârdan
Kim ki andan yüz çevirir yarâdan Mevlâ hakkı
Yüzü döner rûz-ı mahşer Ahmed-i Muhtâr'dan
Gel beri gel içmek istersen eğer âşık gibi
Curâ-i tevhid meyini sâkı-i ebrârdan
Bu cihânın lezzetinden fârig ol merdâne ol
Büt-perest olup da bağlanma belin zünnârdan
Ey **Virânî** sen görelden gün gibi şâhın yüzün
Zâhir-ü bâtın ayrılmaz gözlerin dîdârdan

UĞRUN UĞRUN DEM-BE-DEM BAHAR DEYÜBEN AĞLAR

Çün hazan vakti erişti hep bozuldu bağlar
Sebze-pûşun döndürüp geydi siyeh pûş dağlar
Bülbülü gördüm vakıt hâmûşa erişti demi
Uğrun uğrun dem-be-dem bahar deyüben ağlar

Dilberâ hüsnün gülü hergiz hazâna ermesin
Bâğ-ı cennettir cemâlin neyler anda dâğlar

Ruhlerin âli kimin kim cânına kâr eyledi
Gözleri yaşı revânı dem-be-dem de çağlar

Her saat aşk-ı cemâli ey **Virânî** derdmend
Nice sözler söyleyip eyler seninle lâğlar

CİSMİMDE MUHAMMED CAN, CANIMDA ALİ CANAN

Ey ümmet-i Muhammed ol Âl-i yâr-î merdân
Hasan yolunda can vergil bulasın sen î mân

Eyle demâ-dem ey cân ehl-i hasûda lâ'net
Lâ'net ona ki her dem oldu Hüseyin'e düşmân

Zeyne'l-abâ vü Bâkır-ü hem Ca'fer yolunda
Dönerleri sorarsan dörttür birisi Nu'mân

Kâzım Rızâ Takî'dir mü'münlerin î mânı
Gel bende-i Alî ol olma Yezîd-ü Mervân

Şâh-ı Alî Nakî'dir nâcilerin hakikat
Sen Hakk'ı Hak'tan iste Haktır delîl-ü bürhân

Alî İmâm-ı Mehdi geldi vü gitti sad-bar
Görmez gözü hasûdun hem bilmez anı nâdân

Ey Mehdî'nin gulâmı ol Askerî'ye bende
Tâ ki Nakî'den ersin sana lûtf ile ihsân

Mu'ciz-nümâ Nakî'dir müşkil-küşâ Ali'dir
Mûsâ Rızâ elinde te'vîl-i cümle Kur'ân

Kâzım İmâm-ı Ca'fer Bâkır İmâm-ı âbid
Uş dördü dört kitâbın bil aslı budur ey cân

Şâh-ı şehîde ermek farz oldu mü'minâna
Tâ kim bular anda vech-i Hasan'da Rahmân

(Kaalû belâ) da âlem Âl-i Alî'den izhâr
Oldu bilen bilüpdür yoktur bu sırda noksân

Ey aşık-ı Hudâ bil Ahmed Alî Muhammed
Vallah Alî vü Ahmed birlikte cümle yeksân

Verdi Hasan'a zehri o Muâviye-i Hâric
Katl eyledi Hüseyin-i Şimr-ü Yezîd-ü Mervân

Yetmiş iki pâredir Zeynel abâ hakikat
Bâkır' dan oku ilmi tâ ki bulasın irfân

Sen derdine devânı Mûsâ Rızâ'dan iste
Ta ki bulasın cehlin derdine düzce dermân

Gel sôfi Ca'ferî ol sâfi olam der isen
Sen Kâzım'ın yüzünde heft âyet oku Kur'ân

Sultan Takî gelen hem ilm-ü huner mend odur
Billâhi Nakî'dendir hem âyin-ü hem erkân

Şâh Askerî'den oldu Mehdî-i Emînu'llâh
Kasd etti münâfıklar ol kıldı özün pinhân

Ey dil yine vasf eyle ol şâh-ı velâyetten
Hasan Hüseyin'in medhin medh"eyle yürü handân

Hem Zeyne'l-abâ Bâkır-ü Ca'fer'in yoluna cânın
Ger âşık isen terk et kurbân olagör kurbân

Kâzım'la Rızâ mihrin cân-ü dile berk eyle
Her müşkilini başın edesin tâ kim âsân

Ol şâh-ı Takî sırrı ey sâfi Nakî oldu
Askerî'nin her işi emrine olur fermân

Mehdî-i hidâyettir ol şâh-ı velâyettir
Bu künbed-i Hazrâyı pergâle çeken sultân

Ben bende-i evlâdım dört harf ile icâdım
Dört harfe üçer nokta fazl-ı ebedî Yezdân

Ben bendesinin ismin **Virânî** dedi Hayder
Cismimde Muhammed cân, cânımda Alî cânân

KESRET NE BİLİR CÂNÂ VAHDETİNİ ESRÂRIN

Herkiz bilemez şâhâ izzetini esrârın
Kesret ne bilir cânâ vahdetini esrârın
Verme anı nâ ehle kadrini bilmez anın
Fehm eylemez nâdan kıymetini esrârın
Esrâr dediğim vechin levhinde beyân oldu
Âşıklara sor yürü mir'âtını esrârın
Bu iki tecelliyle sen eyle tecellâsın
Hem zâhiri var anın hem bâtını esrârın
Leng olma bu râh üzre çabuk olagör çabuk
Menzile erem dersen sür atını esrârın
Zi-Mushaf-uzî esrâr zî-sırr-ı Kelâmullah
Câhil bilemez şâhım âyâtını esrarın
Gel nutk-ı Vîrânî'den işit haberi tahkîk
Âdem olayım dersen bil zâtını esrârın

BU RÂZ-I HAKİKATTE AŞK İLE GÜZER KILSIN

Seyr eyleyen âfâkı enfûze nazar kılsın
Bu râz-ı hakîkatte aşk ile güzer kılsın
Her kim ki diler şâhı dünyâ hevesin koysun
Tâ (Kaalû belâ) bendin belinde kemer kılsın
Ben bahr-i hakaayıkta gavvâs olurum deyen
Cismini sade f kılıp nutkunu güher kılsın
Bu âb-ı hakîkatle her kim ki diler yunmak
Kessin ... başını nefesine zarar kılsın
Dîdâra yetem deyip ârzû eden uş yârı
Dünyadan ve uhrâdan ser cümle hazer kılsın
Hakk'ın kuluyam deyen dünyâ hevesin neyler
Hak'tan utamp cânı havf ile hater kılsın
Mest olma Vîrân Abdal sen pota-i aşk içre
Altun olagör hâlis Hayder seni er kılsın

CÂHİL UYAMAZ İLM İLE İRFÂNA BERÂBER

Ârif sana bu söz deme cânâ berâber
Câhil uyamaz ilm ile irfâna berâber
Fikr eyle yürü bu sözümü merd isen ey cân
Anter gele mi Hayder-i Kerrâr'a berâber
Feth etti gelip erlik ile Rûm'u serâser
Kaç kimse yakın gelmedi şeytânla berâber
Âriflere sor bu sözümün ma'nisini-sen
Zerre ola mı nûr ile tâbâna berâber
Fehm eyle ger idrâk edegör bir nice müddet
Katre ola mı mevc ile ummâna berâber
Bir yana ola Alî dahî bir yana âlem
Bir zerre kadar gelmeye ummâna berâber
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ Bâkırı ey dost
Şimr olmaya bunlar gibi cânâna berâber
Lâ'net ana kim Ca'fer'i bir tuta Yezid'le
Kâzım'la Rızâ olmaya merdâna berâber
Vallah Takî hakkı ve billâh Nakî hak
Fânî ola mı bâkî o subhâna berâber
Asker ezelf padişeh-i her düserâdır
Pes nice deyü Mehdi-i devrâna berâber
Vîrânî Alî düşmenine eyle teberrâ
Şeytân ola mı ma'nîde insâna berâber

KESRETE YUF DEYÜBEN ZERDEN GEÇER ABDÂLLER

Zâhidâ candan Alî'yi kim sever abdâller
Verdiler Al-i Alî'ye cân-u ser abdâller

Mâcerâsından cihânın geçtiler ser-tâ-kadem
(Men aref) le buldular hak'tan eser abdhaller

Dîv-i nâdân anlamaz bunlar gürûh-ı nâcidir
Her biri bir lü'lü-i pâk-i güher abdâller

Tâc-u post hırka nemed vahdet bular hakkındadır
Kesrete yuf deyüben zerden geçer abdâller

Âyin-ü erkân ile bağladılar (Kaalû belâ)
Bellerine sıdk ile muhkem kemer abdâller

El ele bir el Hak'a rûz-i ezelden dediler
Anın için pür künûb oldu katar abdâller

Baş tıraş ser tâ bürehne cümleten terk ettiler
Çektiler ihlâs ile tığ-u teber abdâller

Her kime kim aşk ile gülbeng edip (Hû) dediler
Zerrece vermez aman ol dem meğer abdâller

Hâkpaye yüz sürüp dergâha yüzün tuttular
Şâh Hüseyin-i Kerbelâ deyip gider abdâller

Âlem-i tahkîk ile ma'nâya galip düştüler
Ol sebeble bir nefesle yediler abdâller

Bu **Vîrânî** cümlesinden bir gedâdır zâhidâ
Râh-ı Hak ikrârgâh demlüder abdâller

DERD-İ YÂR DERMÂN-I YÂR İMANDURUR ABDÂLLER

Dinle nutkum zâhidâ cânandurur abdâller
Derd-i yâr dermân-ı yâr imandurur abdâller

Mustafâ vü Murtazâ'nın yoluna baş oynayıp
Aşk ile ger sâhib-i meydandurur abdâller

Şâh Hasan Şâh-ı Hüseyin'in aşkına tıglar çekip
Kıldılar kendülerin kurbandurur abdâller

Şâh Alî Zeyne'l-abâ vü hem Muhammed Bâkır'ın
Dostuna dost düşmana düşmandurur abdâller

Ca'fer-i Sâdık yolunda geydiler fahr-ı fenâ
Baş açık yalın ayak uryandurur abdâller

Cur'a-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'dan içtiler
Câm-ı Cem nûş eyleyip hayrandurur abdâller

Şâh Takî vü bâ-Nakî'nin gel tarîk-u râhına
Uş delîl-ü âyet-ü bürhandurur abdâller

Askerî'den Mehdi-i sâhib-zamânın hakkıçün
Cân-u dilden bende-i merdandurur abdâller

Bu **Vîrân Abdal** çünkim hâk-i pâ-y-i âldir
Hem ser eflâkte hem yeksandurur abdâller

GÖRDÜLER AYNE'L-YAKÎN RAHMÂN'INI DERVÎŞLER

Zâhidâ rûz-ı Ezel Subhânını dervîşler
Gördüler ayne'l-yakîn Rahmân'ını dervîşler

Bâ-i bismillâh ile fahr ettiler kâmil olup
Bildiler günden ayan sultânını dervîşler

Döktüler âh eyleyip vâh eyleyip zâr eyleyip
Şâh Hüseyin'in aşkına uş kanını dervîşler

Hâricî'ler zümresinden oldular rûşen baîd
Tuttular Âl-i Alî dâmânını dervîşler

Lânetullâh ile her dem zikr edip yâd ettiler
Bil filân ibni filânın şânını dervîşler

Ca'ferî- mezheb olup secde-i tahkîk ettiler
Sürdüler Şâh-ı Alî erkânını dervîşler
Gördüler Hak sûretini ma'ni-i Ümmü'l-kitâb
Okudular hatm edip Kur'ânını dervîşler
Hızr elinden aşk ile Âb-ı hayâtı nûş edip
İçtiler uş çeşme-i hayvânını dervîşler
Ey **Vîrânî** can-u baş terk eyleyip hâk ettiler
Şâh-ı Merdân yoluna kurbânını dervîşler

ÂDEMİN AYNİNDE VECHULLAH BİLMEZ KANDADIR

Zâhid-i hodbîni gör Allah bilmez kandadır
Cennetü'l-me'vâ'yı ister râh bilmez kandadır
Ermeyen savm-u salâtın remzine ahvâline
Bu perestiş üzre Beytullâh bilmez kandadır
Dalmayan kendi vücûdu ilmine gavvâs tek
Bu ne hikmet nakş-ı ilmü'llâh bilmez kandadır
Sûret-i âdemde Hakk'ı görmeyenler âşkâr
Kaldı zulmet içre zâtullah bilmez kandadır
Levh-i Mahfuz tılsımın ol ki te'vîl eylemez
Âdemin ayninde vechullah bilmez kandadır
(Men aref) le cismine her kim ki bünyâd etmedi
Âlem-i ma'nîde arşullah bilmez kandadır
İçmeyen Hızr'ın elinden çeşme-i Âb-ı hayât
Ey **Vîrânî** işte Fazlullah bilmez kandadır

CÜMLE KUR'ÂN-I HAKİKAT GÖRDÜM ANDA VÂDIR

Ey perî vechin kitâbı hoş aceb esrârdır
Cümle Kur'ân-ı hakikat gördüm anda vâdır
Söyledi Mansûr (Ene'l-Hak) gördüğüçün zâtını
Cân-u baş kıldı fedâ zülfün telinde dârdır

Dünyenin var vârını bir çöpe saymaz âşıkaan
Dü cihanda anların maksudları dîdârdır
Nefâ-i isbat kemâlin cümleden budur işit
Cümleden bâki ferâgat Hakk'a hak ikrârdır
Geç cihânın mülk-ü mâlinden dahi pâk ol yürü
Rûz-ı mahşer sana bunlar herbiri bir mârdır
Bu heves bâğında ömrün geçirip olsan memât
Meskenin yerin amel kıl zâhidâ fin-nârdır
Âşıkı gör kim nice dîdâr-ı Hak'tan şübhesiz
Oldu ol terk-ü tecerrüd sînesi sad-pârdır
Ey **Vîrânî** (alleme'l-esmâ) hakikat sendedir
Ol sebebden destgîrin Hayder-i Kerrâr'dır

NEFSİN DİLEYEN GÖZLE BU MİHNETTE KALIPTIR

Huffâş-ı Ezel kesret-i zulmette kalıptır
Nefsin dileyen gözle bu mihnette kalıptır
Âşık kamudan el çeküben oldu ferâgat
Sâdik oluben fahr ile vahdette kalıptır
Her kim ki gînâ buldu ise şâh-ı ganîdir
Müflis Ezel oldur ki bu zillette kalıptır
Evlâda kimin yokturur ikrâr-ı hakîkî
Dîv oğlu Azâzildurur illette kalıptır
Hasan Hüseyin Zeyne'l-abâ aşk ile cânın
Kurban edenin menzili izzette kalıptır
Olduysa eğer Bâkır'ı vü Ca'fer-ü Sâdik
Kıldı nazarı âlem-i sıhhatte kalıptır
Kâzım'la Rızâ hem Takî'den her kim eder nûş
Câm-ı Cem'i aşk ile sohbette kalıptır
Bu râh-ı hakikatte Nakî Askerî vâsıl
Candan olanın menzili vuslatta kalıptır
Kavl-i ezelî Mehdi-i devrâna **Vîrânî**
Nesl-i Alî'ye mihr-ü mahabette kalıptır

SİDK İLE EZEL DİLDEKİ TEKRÂRIM ALİ'DİR

Zâhid ne derim dinle ki ikrârım Alî'dir
Sıdk ile Ezel dildeki tekrârım Alî'dir

Gözümde ve sözümde ve cismimde gezer cân
Sem'imde ve aklımda ve huşyârım Alî'dir

Çün bana Ezel cismime cânân Alî geldi
Zâtında sıfâtındaki dîdârım Alî'dir

Bildim kamu eşyâdaki mevcûd olan oldur
Tahkîk ederim gel berü hıyyârım Alî'dir

Nusrat buluben olmuşum Şâh-ı Nusayrî
Hakk'ı görürüm ayn ile settârım Alî'dir

Kalmadı iki çeşmimde bir zerre-i perde
Gün gibi ayân oldu ki envârım Alî'dir

Geçtim kamudan neyleyeyim dâr-ı fenâyı
Gayri niderim külli benim kârım Alî'dir

Dünyâda vü ahrette vü her kanda olursa
Benimle bile kanda varan yârım Alî'dir

Kaçam buradan rihlet edem dâr-ı bekaaya
Kevser verici sâkı-i ebrârım Alî'dir

İllâ (Hu) derim ya'ni Alî oldu kelâmım
Ummân oluben zerre-i güftârım Alî'dir

Bir bende Vîrân Abdal olup odlara yansam
Âvâre ezel Hakk'a budur kârım Alî'dir

MAKSUDU BİL HAK DEĞİLDİR AVRET OĞLAN MÂLDIR

Ârifâ bu şekl-ü sûret bir ulu abdâldır
Can gözüyle bir nazar kıl ma'nide bir hâldir

Âb-ı aklın sende çün bahr-i muhit olmuşturur
Nefs-i hâk olmuş döşenmiş âbın üzre hâldir

Nâr-ı aşkın âlem-i a'lâda seyrân eyleyip
Rûh bâd oldu dil üzre her saât pâmâldır

Her ki Abdâl oldu bildi nefsin (Hakka'l-yakîn)
Ol ki bilmez âdem olmaz lâcerem Deccâl'dir

Ey Vîrânî bu zamânın şeyhi vü abdâlî hem
Maksudu bil Hak değildir avret oğlan mâldır

OL PETEKTE ZÂHİDÂ ÂL-İ ALİ'DİR BÂL HEY

Gönlümü sayd eyledi mihr-i Alî vü âl hey
Anın için etmezem dünyâda kıl-u kaal hey

Bir petektir cismimiz dil mürğünü hemçü ser
Ol petekte zâhidâ âl-i Alî'dir bâl hey

Murg-ı Ankaa'yız bizi zâhid götürmez değme dal
Âl-i Hayder'dir bize âşîyan-ü dâl hey

İki âlemde hemen âl-i Alî'dir vâizâ
Ben garîbe câh-u mansab altun akçe mâl hey

Aç gözün eyle ferâgat ey fakîh var ebsem ol
Çün bilirsin nefsin ettir mâl-ü mansab bâl hey

Hak'tan âyet nâzil oldu enbiyâdan hem hadîs
Kim niçin gûş eylemezsin sözlerin ibtâl hey

Var eğer aklın seninle yâr ise ey müddeî
Bu Vîrân Abdal sözünden zerre denlü âl hey

KİM GEÇ BAKAR ÜSTADINA

Bakmazam ben gayriye illâ Alî evlâdına
Tâ ebed yoktur ana kim geç bakar üstâdına

Câhile baş eğmezem pîrimden irşâd olmuşam
Râzıyam Hak râzı olsun pîrimin irşâdına

Âşık-ı âzâdeyim yoktur hilâfım zerrece
Bendeyem bend olmuşam ben bende şâhın âdına

Ehl-i dünyâdan vefâ yok bîvefâdan key sakın
Yüzüne yüz bin gülerse gülme anın şâdına
Ey **Virânî** işbu çarhın tası budur billâhi
Meyl edip parmak uzatma zehr vardır tadına

ENBİYANIN EVLİYANIN AŞKINA

Âteş-i aşka düşelden Mustafâ'nın aşkına
Yanmışam pervâne-veş çün Murtazâ'nın aşkına
Pârelerse bu vücûdum hırkasın teslîm edem
Şah Hasan şâhim Hüseyin-i Kerbelâ'nın aşkına
Dünya vü ukbâ benim aynime gelmez zerrece
Vermişem billâh Alî Zeyne'l-abâ'nın aşkına
Kim ki düştü cim cemâlin aşkına candan geçer
Bâkır-ı Sâdık imâm-ı reh-numânın aşkına
Ana ata kavm-u kardaş fikrini dilden getir
Muse-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'nın aşkına
Varlığın terk eyle ey can istegil ömre bekaa
Şah Takî vü bâ-Nakî nûr-ı Hudâ'nın aşkına
İseterem nûr-ı cemâlin yâ Alî senden meded
Askerî vü Mehdi-i sâhib-zamânın aşkına
Pür-günâham yâ Alî etgil günâhımla kabûl
Çâr-deh ma'sum pâk Âl-i abânın aşkına
Ey **Virânî** Şâh Merdân'ın cemâlin iste kim
Evlîyâ vü enbiyâdan evliyânın aşkına

MERDLERİN DİVANINA

Kesreti ref eyle gel gir vahdetin meydanına
Ehl-i dünyadan baîd ol varma anın yanına
Tâbi-i nefis olma zinhar uymağıl vesvâsına
Gel eğer müştâak isen sen evliyâ erkânına

Koy bu tâk-u tumturâkı hanedâna tut yüzün
Münkir-ü ehl-i hasûdun la'net eyle canına
Her belânın tirine eyle siper sinen dilâ
Ermek istersen muhakkak Kerbelâ meydânına
Koyma gel elden tarîk-i aşkı sen merdâna dur
Merd isen menzil gözet ir merdlerin dîvânına
Bu fenâ bâğında sunma sen elin bir gayrıya
Sun elin şâh-ı velâyet Murtazâ eyvânına
Ey **Virânî** âl-i Haydar'dan ümîdin kesmegil
Nâ-tamâmın ermeye bu dünyenin noksânına

NUTK-I İRFAN OLMASA

Ey perî vech-ü ruhunda gizli sultan olmasa
Secde-gâh olmazdı hüsnün sende sübhân olmasa
Kimse maksud etmeyeydi görmeğe didârını
İki zülfün arasında râh-ı canân olmasa
Yanmayaydı aşk odına âşık-ı bîcâreler
Sûretin levhinde canâ hûr-u gilmân olmasa
Vermeyeydi aşk yolunda kimse cân-u başını
Gül yüzünde cümle eşya mest-ü hayrân olmasa
Cânını kurbân edeydi ins-ü cinn-ü hâs-a âm
Hak cemâlin safhasında bil ki pinhân olmasa
Bulmayaydı bir kimesne derdinin tîmârını
Leblerin ihsân edip derdine dermân olmasa
Alleme'l-esmâ rumûzûn kimdir anı fehm eden
Deftere arz-ı hidâyet nutk-ı irfân olmasa
Halk-ı âlemde bu ilm-i men ledünnü bilmeğe
Mümkün olmazdı **Virânî** Fazl-ı Yezdân olmasa
Etmeyeydi bu **Virânî** cehlinin üstâdını
Rehber-i üstâd-ı âlem Şâh-ı Merdân olmasa

VARMA ANIN YANINA

Kesreti ref eyle gel gir vahdetin meydanına
Ehl-i dünyadan baid ol varma anın yanına

Tabi-i nefis olma zinhar uymağıl vesvasına
Gel eğer müštaak isen sen evliya erkânına

Koy bu tâk-u tumturâkı hanedana tut yüzün
Münkir-ü ehl-i hasudun la'net eyle canına

Her belanın tirihe eyle siper sinen dilâ
Ermek istersen muhakkak Kerbelâ meydanına

Koyma gel elden tarik-i aşkı sen merdana dur
Merd isen menzil gözet ir merdlerin divanına

Bu fena bağında sunma sen elin bir gayrıya
Sun elin şah-ı velâyet Murteza eyvânına

Ey **Virani** âl-i Haydar'dan ümidin kesmegil
Nâ - ta'mamın ermeye bu dünyenin noksanına

YUF ANIN ÜSTADINA

Her ki pervâne gibi yanmadı aşkın odına
Olmadı fırka-i nâcî girmedi ol bu dine

Gel beri kim ilm-i vahdet sana feth ola yakîn
Sakın aldanma bu kesret sohbetinin dâdına

Manzar-i âl-i Alî'de kesmeyen şehvetini
Yoktur anda bil edeb yâhut hayâ îman dîne

Kılmayan râh-ı Alî'de kamu ef'âlini terk
Talibi ko pîrini tut yuf anın üstâdına

Ehl-i irşad sadrına geçmiş nice nâdân-ı dîn
Kulak asmagıl anın efsânedir irşâdına

Ey **Virânî** bu fenânın yûfu yuftür yûfu yuf
Mâl-ü mülk-ü câh-u mansab bu kuru bünyâdına

SULTANIMIZDIR MURTAZA

Biz Urum abdâlıyız, sultânımızdır Murtezâ
Terk-ü tecrîdiz bugün subhâmızdır Murtezâ

Biz anın vechinde gördük ma'ni-i Ümmü'l-kitâb
Sûret-i Hak mazhar-ı Rahmânımızdır Murtezâ

Biz bugün Âl-i Alî'den gayra mâil olmayız
Cismimizde cânımız cânânımızdır Murtezâ

Tekyegâh-ı aşk içinde biz mücâvir olmuşuz
Hamdülillâh kim bugün mihmânımızdır Murtezâ

Katreyiz gerçi muhîtiz zerreyiz lâkin güneş
Âftâb-ı âlemiz ummânımızdır Murtezâ

Hâzırız haşre hayât-ı câvidânî bizdedir
İçmişiz biz çeşme-i hayvânımızdır Murtezâ

Şöyle ikrâr eyledik biz (ayn) u (lâm) u (yâ) ya kim
Şühbhemiz yok dînimiz îmâmımızdır Murtezâ

Biz Alinin âline candan şehâdet eyledik
Tâ ezel (kaalû belâ) erkânımızdır Murtezâ

Fazl-ı Hakk'ın sırrını Yezdânımızdan fehm edip
(Fâ) vü (dâd) a fazl-ı Hak Yezdânımızdır Murtezâ

Sînemiz çâk eyleyip tuttuk Yezîd'in taşına
Her belânın tîrine kalkanımızdır Murtezâ

Dört kitabın ma'nisi İncîl-ü Tevrât-u Zebûr
Bâ-i bismillâh ile Fırkaanımızdır Murtezâ

Ey **Virânî** cümle ma'nâ noktadır zât-ı kadîm
Oldurur şâm-ü seher seyrânımızdır Murtezâ

YA BİR DEM EYLE YAD

Kanı bir şahs ey felek almış ola senden murâd
Ağlatırsın ol saat olsa bu dem zerre küşâd

Bir yalancı kahbesin ki sana yok zerre inan
Sana dil verenin âhır olur işi cümle fâd

Kanı ol İskender-ü Dârâ vü Hüsrev kanı Sâm
Kanı Cemşîd-ü Ferîdun kanı Nemrûd Kavm-i Âd
Neyledin Nûşîrevân'ı ya kanı İsfendiyar
Âkıbet anları nittin kanı Şeddâd Keykubâd
Kanı Behzâd-ı Cihangir kanı Rüstem kanı Cem
Bunları hâke berâber eyledin kıldın cemâd
Herbiri devr ile sultân idi dünyâda kim
Hükm edip Kaftan Kaf'a dünyâ bizim derlerdi şâd
Sad hezâran nice bin buncılayın ankaaların
Tâc-u tahtın târmâr ettin ya bir dem eyle yâd
Ne kadar kim cem edersen kesreti dünyâda sen
Ahîr-ü'l-emri felek eyler anı yesr-i mezâd
Bir acûze bu yalancı sana der dinle cevâb
Sana eydür ki koram sende o Nil cûy-i Fîrât
Sakın aldanma bu fitne hokkabâzın tab'ına
Buna dil verenin âhır kamusu oldu kesâd
Ey **Vîrânî** (fakri fahrî) kırz-ı bende et tâ ki sen
Olmayasın ruh evinde yaprak ile kîşmâd

HAK İLE YEKSAN DEDE

Gelberu ey mâsivâyı terkeden sultan dede
Gill-u gıştan fârîğ olmuş hâk ile yeksan dede
Bil özün fehm et sıfâtın zâtını eyle kadim
Ger dilersen içesin sen Çeşme-i hayvan dede
Gey melâmet hırkasın bir pîr elinden tâ ebed
Cümle nâsın taşına kıl sîneni kalkan dede
Ârif-i nefis ol yürü kâr etmesin hergiz sana
Mülk-ü mansab câhı ter ket avreti oğlan dede
Hâsıl-ı vâsıl vastıyyet özüne kâr eyleme
Ol sana ma'bud olur tut sözümü ey can dede
Kim nice pervâne sûzân oldu inâyâ hicâb
Bil bu nutkun sırrını vü remzini ey cân dede

Terk-ü tecrîd ol yürü pâk-ü mücerred İsa tek
Kim olasın Rûh-ı Kudsi mürdeye bin can dede

Secde kılğıl on iki nûr-ı imâma aşk ile
Tâki abdal ola ismin zâhir-ü pinhan dede

Ey **Vîrânî** maksadın merdân ise merd ol yürü
Tâ diye cümle Erenler aşk ola arslan dede

TERCEMAN EYLE

Beri gel aşık-ı sadık mekânın lâ-mekân eyle
Huzur-ı Hazrete başın yolunda terceman eyle

Cihanın bend-ü bağında sakın bend olmagıl zinhar
Özün kurtar bu gafletten seni sen bi - gümân eyle

Bu mülk-i bi - karar içre yürü bir nesne bellenme
Nişana kalmagıl hergiz nişanın bi - nişan eyle

Ki dört ismi-i Muhammed'le Hasan Asker Hüseyin
Çehar ismi Ali Musa yolunda terk-ıcan eyle

Özün var âl-ü evlada bekaa canımda istersen
Dahi bir gayret dil verme seni sen cavidan eyle

Eğer ilm-i hakikatten dilersen muttali olmak
Müberrâ ol halâiktan yüzün seb'al - mesân eyle

Oku Ümmü'l - Kitab üzre yedi ayet ki vechinde
Sirat esrarını şîrin-u bûr et dermeyân eyle

Kemâl-i Fazl-ı Yezdan'ın hutûtu vech-i ademdir
Sıfatı alemü'l - gaybın lisanında beyan eyle

Virani âl-i Haydar'dan dahi maksuda dil verme
Muradın dâr-ı dünyada hemen şah-ı cihan eyle

YARE SÜCÜD EYLE

Ey bülbül-i gülşen gül-ü gülzâra süchûd eyle
Agyârı götür dilden ol yâre sücûd eyle

Herkes uyamaz mihrâba mihrâbı fehm eyle
Yum gözünü a'mâdan bîdâra sücûd eyle

Bilmez özünü zâhid manî eder davâ
Gel âlem-i ma'nîde esrâra sücûd eyle

El çek bu alâiktan her hâl ümîd eyle
Ebdâl olup ol sâcid esrâra sücûd eyle

İnkâr edene hemdem olma kıl ana lâ'net
Âl-i Alî'ye bend ol ikrâra sücûd eyle

Pür-zulmet-ü gaflettir huffâşa ki sır açma
Ol zerrece pervâne envâra sücûd eyle

Çün dedi bize Ahmed câhilleri lâseydir
Lâsey' olacak yoktur sen vara sücûd eyle

Cehd eyle seni sende yok eyleme var eyle
Gayri hevese düşme bu kâra sücûd eyle

Sen dahi Vîrân Abdal dünyâ ile ukbânın
Mihrini götür dilden dilâra sücûd eyle

HEMEN MAKSUT DİDAR EYLE

Gel ey şahbâzlar murgi Alî medhin beyân eyle
Muhammed ilminin bâbı Alî'dir âşkâr eyle

Hasan vechinde âşıklar oluptur mest-i lâ-ya'kal
Zehî Mast-i Elest cânânâ ma'nîdir karâr eyle

Eğer Abdal isen derviş fakîr ol şöreti terk et
Hüseyn'in aşkına cevri-ü cefâ sen ihtiyâr eyle

Ne mâl-ü ne libâs iste Alî'nin bendesi isen
İmâm-ı Âbidin Bâkır yolunda cân nisâr eyle

Gulâm-ı Ca'fer-i Sâdık olan dünyâyâ meyl etmez
Bu ma'nîden haber al kes tamâin şermsâr eyle

İmam Kâzım Rızâ mevtin sevip dünyâyâ meyl etti
Ana câizdurur her dem teberrâ sadhezâr eyle

Takî'den müttakî olmak Nakî'den nâci olmak hem
Ümîdin var ise cânâ beri gel fakri yâr eyle

Hasanü'l-Askerî Mehdî hemen ayni velâyetdir
Bunların aşkına varın ko elden târmâr eyle

Bilirsin kim ki şâh ki birisinde gulâm olmaz
Bu sözden bir haber anla var aklınla timâr eyle

İkilik perdesin ref' et Alî'nin âli râhında
Eğer ki âle âşıksan hemen maksûd didâr eyle

Vîrânî âl-ü evlâdın cemâlin görmek istersen
Aradan çık ferâgat ol selâmet der-kenâr eyle

ŞEHİD'İ KERBELA'DIR GÖNLÜME

Hâtem-ü mihr-i nübüvvet Mustafâ'dır gönlüme
Ma'dem-i devr-i velâyet Murtazâ'dır gönlüme

Âdem'im nesl-i Halîl'im ümmehâtımdır benim
Hem Hadîce Fâtıma Hayru'n-nisâ'dır gönlüme

Hânikaah-ı aşk içinde şem'-i bürhânı heme
Şah Hasan şâh-ı şehid-i Kerbelâ'dır gönlüme

Şah Alî Zeyne'l-abâ vü hem Muhammed Bâkır'ın
Mihr-i dilde bend olup muhkem binâdır gönlüme

Ca'fer-i Sâdık mürüvvet kânıdır kıldı kerem
Âlem-i tevhîd-i âb andan atâdır gönlüme

Feyz-ü ilhâm-ı ilâhî akl-ı kül nûr-ı basar
Mûse-i Kâzım Alî Mûsâ rızâdır gönlüme

Fahr evinde hem Takî vü bâ-Nâkî ey serv.firâz
Devlet-ü izzet şeref hûn-ı gînâdır gönlüme

Cün bekaa mülkünde Asker azm edip bastı kadem
Feth-i bâb oldu ilâ fetâdır gönlüme

Mehdi-i Sâhib-zaman yâni imâm-ı ins-ü cin
Bu tarîk-ı râh-ı Hakk'a pîşivâdır gönlüme

Hem tahâret hem vuzû' sevm-u salât hacc-ü zekât
Çâr-deh ma'sûm-ı pâk Âl-i abâdır gönlüme

Ben **Vîrân Abdal** hakîrim zulmeti ref' ederim
Vahdetin rûşen çerâğı evliyâdır gönlüme

YÜZ GÖSTERİB CANAN BİZE

Şükr-ü minnet kim erişti rahmet-i Yezdan bize
Aşkâr oldu rumûz-ı sûret-i Rahman bize

Cün Sevâd-ı A'zamin sırrını idrâk eyledik
Gün gibi rûşen göründü ma'ni-i Kur'an bize

Bist-ü heşt si vü do=(32) heftâd-i yek hurûf çünki tamam
Vech-i Havvâda muayyen eyledi bir cân bize

Bîst-i yek harf ü yâzdeh nokta-i Seb'al-mesan
Zâhirâ (ayne'l-yakîn) fi's-sûret-i insân bize

(Kaaf Velkur'an) yüzündür dedi ol Fazl-ı İlâh
Her dü pencah hatt-ı âdem gösterir erkân bize

Şûre-i (tâhâ) vü (kâf hâ) dan işâret eyledi
Âlemü'l-gaybın sıfâtın zümre-i merdan bize

Nutk-ı Hak'tır çâr anâsırdan mürekkeb (kaf) u (nun)
İki nokta üç huruf ol dört kitâb îman bize

Hayme-i Mûsâ vücûdu Âdem ilmine yakîn
Ey birâder fehm kün ki emr-i Hak ferman bize

Çünkü re's-i vech-i âdem Kâbe-i tahkîk imiş
Secde-i şükr etmeyenler oldular şeytan bize

La'net ol mel'ûna kim Âdem katında secdeden
Baş çekip merdûd-u murdâr oldu ol nâdan bize

Ey **Vîrânî** (Fâ) vü (dâd) ü (lâm) ü Yezdan hakkıçün
Şûre-i İhlâs ile yüz gösterir cânan bize

MUSTAFA'NIN FAKRİDİR UŞ DİN İLE İMAN BİZE

Biz Urum abdâliyız Haydardurur sultan bize
Mustafâ'nın fakridir uş dîn ile himan bize

Terk-ü tecrîdiz Hasan'dır vârimiz dünyâ değil
Cem'-i mâl etsek bu yolda erişir noksan bize

Bir nefesle kat'-ı nâs ettik deyü lâf eyledik
Pes ne ma nîden bu dünyâ yâr olur ey can bize

Biz Hüseyinî'yiz deyü da'vâ-yı vahdet etmişiz
Ol sebep Zeyne'l-abâ'dan fahr olur erkân bize

Er nefestir hem nefes oldur muhakkak tâlibâ
Bu sözü böyle demiştir vahy ile Subhan bize

Bakır-u Ca'fer yolunda tâ budur ikrârımız
Dönmeyiz eğer olursa hâs-u âm düşmen bize

Mûse-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'nın aşkına
Pâre pâre etseler olmak gerek ihsan bize

Gelme gelme dönme dönme dediğinden ma'ni bu
Şah Takî vü bâ-Nakî ol râh-ı Hak merdan bize

Askerî' ye askeriz dedik şahâdet eyledik
O ecelden vâcib oldu cân-u baş kurban bize

Hâkpây-i Mehdi'yüz evlâda ikrâr etmişüz
Pes nice kâr eylesün bu mezheb-i nu-man bize

Hânedâna cân-u dilden kılmışız ikrâr biz
Kanda döndük kıble oldu ol sebep her yan bize

Fazl-ı Hak'tah hânedânın sırrını biz zerrece
Fehm edelden keşf oluptur ma'ni-i Kur'an bize

Ey **Vîrânî** (men aref) sırrın ne bilsin hun-hares
Aşkârâ (bâ-i bismillah) ile Rahman bize

SOL GANİ DERGAHIN BİZE

Lutf-u m'âmı erişti yine ol şâhın bize
Aşk geldi âşika şol ganî dergâhın bize
Zerremendin her nefes menzil idrâk şems ile
Bil kaçan ihsânı erdi bir nazar mâhın bize
Râh-ı hak'tır zâhidâ maksûd-ı cümle hâs-u âm
Görgil ey münkir bu kûymar menzil-ü râhın bize
Tanıdım bism-i kelâmı lâ ezâlî sırrını
Gör ne ihsânı erişti Fazl-ı ilâh'ın bize
Pâk-rû vü pâk-nazar âşıklarız ey müddei
Âferin geldi sadâsı cümle ervâhın bize
Terk-ü tecrîdiz bugün dîdâra müştâk olmuşuz
Bûy-i vahdet tercemânı her seher-gâhın bize
Hamdilillah ey **Vîrânî** hubb-i Haydar gelmişiz
Olmayırsadır suâl ol haşr-i bergâhın bize

OLDU ESRAR-I CEMALULLAH

Tefsîr-i Ezel nutkum-u vechinde kelâmullâh
Her sûrede bil oldur lafz-ı dem-i bismillâh
Andan elifi lâmi hamd eyledi-âşıklar
Heft âyet anı okur ehl-i dil-i fazlullâh
Söyler (elif lâmi râ kâf hâ yâ (vü) ayn sâd)
(Tâ sîn) ile (hâ mîm) hem (kaf nûn) ile ilmullâh
Muhkem müteşâbih oldu harf bize tâ Ezel
Bildik bu zâtın ilmin fî fethi vü vechullâh
Müfredle mürekkebdan kün oldu dilâ peydâ
Yetmiş iki harf oldu esrâr-ı cemâlullâh
Bu nüsha-i kübrâyı tefsîr eden âriftri
İrfân olan âşıklar içti gelip aynullâh

Elminnetü lillâhı tâ kaalû belâ gördüm
Ayn oldu ki hem bize ya'ni ki veliyyullâh
Âlem bize hil'attır eşyâ dahi sıfattır
Hil'at ile sıfat fânî, bâkî o zâtullâh
Savm-ü selâtın sırrın hem hacc-u zekât ilmin
Sôfi ne bilir anı bu genç-ü kenzullâh
Âşıklara ta'n etme vâiz yürü ebsem ol
Billâh tavâf eyler âşıkları Beytullah
Vîrânî garîbindir sen şâhım anı senden
Dûr etme visâline bilhakkı Resûlullâh
BAZARA MİHNET KALMADI
Bülbülem, gülşen benimdir hâra minnet kalmadı
Gördüm anda şehrimi bâzâra minnet kalmadı
Girişmişem bâzâr-ı aşka olmuşam mir'ât-ı aşk
Yâr ile yâr olmuşam âgyâra minnet kalmadı
Ben beli bendin belime bağlayalıdan sanem
Lâdan aldım bendimi zünnâra minnet kalmadı
Burc-ı mağribden güneş doğdu kaçan dil mülküne
Cümle yıldız mahv olup seyyâra minnet kalmadı
Tâ göreliden nakş içinde nakş eden nakkaası ben
Seyr için ol nakş olan dîvâra minnet kalmadı
Çeşm-i ibret cân-ü dilden feth olaldan zâhidâ
Ten gözüyle seyr eden bîdâra minnet kalmadı
Hânedâna cân ile ol dem ki ikrâr eyledim
Her hayâsız bî-hüner inkâra minnet kalmadı
Bu cihânın kesretinden el çekelden ey fakîh
Tekye-i rûy-i zeri dînâra minnet kalmadı
Bu **Vîrânî** fakr olaldan Âl-i Haydar aşkına
Fâriğ oldu cümleden bir kâra minnet kalmadı

KALDI ZULMETTE VUCUDUN ŞEHRİNE ŞAH OLMADI

Fazl-ı Hakk'ın sırrına her kim ki âğâh olmadı
Kaldı zulmette vücûdun şehrine şâh olmadı

Kim ki etti sıdk ile cândan şehâdet âdeme
Ehl-i ikrâr oldu ol şeytân-ı gümrâh olmadı

Hatt-ı zâtında ale'l-arş-ı istivâ'nın sırrını
Anlayıp fehm eyleyen âlemde pîrâh olmadı

Görmeyen kendi cemâlinde beyân-ı fazl-ı Hak
Doğmadı mağribden ol nûru görüp mâh olmadı

Virânî (el-fakrî fahrî) her kim ederse kabûl
Eğnine ol geydi nemed nesneden ikrâh olmadı

OYNATIR ELMA GİBİ

Çün cemâlin levnine yandım bugün Mûsâ gibi
Mürdeyi zinde kılar nutkum benim İsâ gibi

(Küllî şey'in hâlikun lâ reybe illâ vechehu)
Gör bu vechi ne vecihtir Hâlik-ı eşyâ gibi

Sûret-i âdem değil mi mazhar olan dört kitâb
Hiç kelâmullâh olur mu (alleme'l-esmâ) gibi

Vech-i âdem vech-i hâtem vech-i Hak'tır bî-gümân
Zâhiren sûret kanı bul ahsenü'l-hüsna gibi

Hem şehâdet hem İbâdet savm-u hem hacc-u zekât
Secde-i küllî vü cüz'i şol yed-i beyzâ gibi

Hem anâsır hem mürekkeb hem hurûf-u müfredât
Hilkat-i Âdem hutûtu defter-i Mevlâ gibi

Kâinâtın mebdei mîâdî ey Şâh-ı güzîn
Fârig olmuş dünyeden bir akl-ı kül dâna gibi

Bu vücûdum kaf imiş andan bu dem pervâz eder
Mürg-ı dil şehbâz olup doğdu kelâm Ankaa gibi

Bu cihan Bezm-i Elestir bunda mest olan bilir
Hilkatim câm-ı (Saka hümm) devr eder sahbâ gibi

Cûşa geldi çün kelâmullâh-ı nâtik ârifân
Mevc eder evc-ü hevâdan ol yedi deryâ gibi

Ey **Virânî** dilberin alma elinden elmayı
Zehri bal etmiş elinde oynatır elmâ gibi

LA FETA İLLA ALİ

Derdimin dermânı sensin lâ fetâ illâ Alî
Ömrümün bimarî sensin lâ fetâ illâ Alî

Düşmüşüm elden ayağa pâydar olmaz vücûd
Zahmımın timârı sensin lâ fetâ illâ Alî

Geceler tâ subh olunca zâr-u efgaan eylerim
Âşıkın dîdârı sensin lâ fetâ illâ Alî

Şeş cihât-u çâr anâsırdır mürekkebdır kalem
Cümlelerin ayârı sensin lâ fetâ illâ Alî

Lâ - şerikk lâ - nazir-ü zerrece hiç misli yok
Dinin dinârı sensin lâ fetâ illâ Alî

Daima kıldım nazar ol nakşa kim nakş eylemiş
Âşıkın dîdârı sensin lâ fetâ illâ Alî

Çün beşerden geliben doğdu **Virânî** anadan
Döndüren devvârı sensin lâ fetâ illâ Alî

YA MUHAMMED YA ALİ

Mazhar-ı nûr-ı Hüdâ'sın yâ Muhammed yâ Alî
Hemdem-i Şâh-ı evliyâsın yâ Muhammed yâ Alî

Hem Hatice Fâtıma Hulku-rızâ'nın hakkıçün
Gözleri rûşenâsın yâ Muhammed yâ Alî

Ben Hüseyin'in bendesiyim bendesinin bendesi
Bilmişim Zeyne'l-Abâ'sın yâ Muhammed yâ Alî

Bâkır-u Ca'fer yolunda cânımı kılmak fedâ
İsterim virgil suhâsın yâ Muhammed yâ Alî

Kâzım-u Mûsâ Rızâ vü hem Takî vü yâ Nâkî
Ebced-i Âl-i abâsın yâ Muhammed yâ Alî

Askerî hem Mehdi-i sâhib-zamân'ın hürmeti
Cürmümü afvet atâsın yâ Muhammed yâ Alî

Bu **Vîrân Abdal** garîbin derdine derman diyen
Gayri yoktur sen devâsın yâ Muhammed yâ Alî

HAK VELİYULLAH ALİ

Evvel âhır dilimizde harf-i bismillâh Alî
Zâhir-ü bâtında gördük küntü kenzullâh Alî

Önümüzde ardımızda sağımızda solumuz
Kanceru kim azm kılsak sümme vechullâh Alî

Yatmada oturmada ve durmada hem gitmede
Her kadem menzil-be-menzil fî-sebîlullâh Alî

Yerde gökte ayda günde cümleten eşyâda ol
Berr-ü bahra şöyle dolmuş Hak veliyyullâh Alî

Ey **Vîrânî** men ledün ilmine sen açtın gözün
Gördün anda harf-be-harf te'vîl-i ilmullâh Alî

AKTI KANIM YA ALİ

Bir perinin hasretinden yandı cânım yâ Alî
Yaş yerine gözlerimden aktı kanım yâ Alî

Cümleden el çekmişim andan çekemem çâre ne
Yokturur hiç andan özge âyin ânım yâ Alî

Bir mekâna kalmadım fâni cihanda zerrece
Yokturur hiç bu benim kevn-ü mekânım yâ Alî

Hiç bana yoktur nişan namım dahi bu dünyede
Neyleyim ol yâd olur nâm-u nişânım yâ Alî

Kimseye hergiz demezdim sırrımı âlemde ben
Ol gelir herdem açar sır-ı pinhânım yâ Alî

Ger sorarsan bana ol yârın senin kimdir deyü
Sen bilirsin sensin ol cümle beyânım yâ Alî

Senden özge kimseye yârım demem bu dünyede
Hemdemim varım benim rûh-ı revânım yâ Alî

Her neye baktım seni gördüm seni sevdim seni
Her saat sensin gelen medh-i lisânım yâ Alî

Şöyledir senden ümîdim zâhir-ü bâtında ben
İki âlemde sen ol dînîm îmânım yâ Alî

Sensin ol Hallâk-ı âlem bu **Vîrânî** hasteye
Kalmadı zâtın Hakı zerre gümânım yâ Alî

İMANI SENSİN YA ALİ

Cümle âlem server-ü sultânı sensin yâ Alî
Ehl-i Hakk'ın rehber-i irfânı sensin yâ Alî

Hakkı gör niçün cemâlinden oluptur âşikâr
Uş zuhûr-ı defter-ü dîvânı sensin yâ Alî

Bâb-ı ilmin kapısı sensin eyâ Bedrî'd-dücâ
Ma'den-i hem mazhar-ı Kur'ânı sensin yâ Alî

Mü'minin kalbinde Beytullah sensin merd-i Hak
Dilde ikrârım budur îmânı sensin yâ Alî

Görmedi a'mâ olan şem'i visâlin âkıbet
Kaldı zulmette şehâ pinhânı sensin yâ Alî

Bunca mahlûkat içinde zikr-ü fikri cümlelerin
Şânına tahsîn okur merdânı sensin yâ Alî

Küllî eşyânın serâser cânı sensin cânı sen
Hem yine âşıkların cânânı sensin yâ Alî

Bu **Vîrân Abdal** hakikat can fedâ kılmış sana
Fezlına bel bağlamış Yezdân'ı sensin yâ Alî

MAHŞERDE İMANIM ALİ

Gel nazar kıl sevdiğim devletli sultânım Alî
Ten senindir can senindir cân-u cânânım Alî

İlm-i tevhîd-ü hakîkat senden oldu âşkâr
Lûtfu çok ihsânı çok yâ Şâh-ı Merdânım Alî

Zulmet-i Hızr'ın elinden cur'a-i vahdet şehâ
Sensin ey mûr-i velâyet âb-ı hayvânım Alî
Zülfikaar'ı birle feth oldu şerîat bî-kusûr
Hem tarîkat râhı pîrlere sâhib-erkânım Alî
Bu **Vîrân Abdal** fakîr kemter kulundur yâ Alî
Destime dâmânı ko mahşerde imânım Alî

MUŞKÜ AMBER YA ALİ

Bendeyim virdim gönülde şâh-ı Kanber yâ Alî
Uş dimâğında bu lezzet şehd-ü şekker yâ Alî
Dil gülistânından gelir şâhın nesîmi çünkü hoş
Nâfe-i aşk hiddetinden müşk-ü anber yâ Alî
Bâg-ı cennettir cemâlin kudret-i Hak'sın Alî
Leblerin la'lin zebânın âb-ı Kevser yâ Alî
İçmişim mest olmuşum kurbân olursam gam değil
Vâsıl olmak cân-ü dil aşk ile ister yâ Alî
Sen muhibb-i hânedâna kıl inâyet Şîr-i Hak
Lutf edip nûr-ı cemâlin bana göster yâ Alî
Bab-ı ilmin dedi Ahmed kudret-i Hak'sın yakîn
Cümle eşyâya muhakkak râh-u rehber yâ Alî
Bu **Vîrânî** hâk-pây-i Mustafâ vü Murtazâ
Bir gedâdır kıl terahhum Şâh-ı Haydar yâ Alî

YA ALİ CANIM ALİ

Nûr-ı bedrî'd-ducâsın yâ Alî cânım Alî
Nûr-ı zât-ı Mustafâ'sın yâ Alî cânım Alî
Mem Hadîce Fâtıma sırr-ı Hasan Hulk-ı Rızâ
Hem Hüseyin-i Kerbelâ'sın yâ Alî cânım Alî
Âbidin-ü Bâkır-u Ca'fer hidâyet ehline
Râh-i Hak'ta reh-nümâsın yâ Alî cânım Alî
Mûse-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'yı sevmeze
Rûz-ı mahşerde cezâsın yâ Alî cânım Alî

Şah Takî'den bâ Nâkî'dir Askerî nûr-ı ilâh
Mehdi-i sâhib livâsın yâ Alî cânım Alî

Pür günâhem cürmümün bahrında kaldım kıl meded
Lûtfu çok sâhib-atâsın yâ Alî cânım Alî

Kıl terahhum bu **Vîrân Abdal** senin bendendurur
Cümleye şeksiz Hudâ'sın yâ Alî cânım Alî

DİLDE DESTANIM ALİ

Ey benim şâhım penâhım Fâzıl-ı Rahmân'ım Alî
Aşk-u dînin gönlüm aldı dînîm imânım Alî

Kıl tarahhum yâ veli ben miskine eyle atâ
Hem kerâmet hem sahâvet ma'deni kânım Alî

Cümle âlem emrine ferman senindir ins melek
Sensin ol sultân-ı âlem sırr-ı subhânım Alî

Dilde zikrim başta tâcım dün-ü gün fikrim şehâ
Söylerem medh-i kelâmım dilde dîvânım Alî

Vasf-ı şâhı söylemek zâhid niçin olmaz revâ
Eylerim vasfın senin ger dökseler kanım Alî

İşbu virdim Ezel tâ devr-i Âdemden beri
Vasf-ı Haydar kismetim hem söylerem şânım Alî

Ger inanmazsan bana kat'î kelâmın şâhid uş
Girmişem bülbül gibi şehr-i Gülistan'ım Alî

Şol kadar kıldım bukâ gönlüm evinde şehrini
Dür olup geldi vücûda bâb-ı destânım Alî

Cân-ü dil tahtında oldur hükm eden bu gevhere
Şükr-ü minnet sensin ey şâh dilde destânım Alî

Ol sebebdan cûş edip geldi kelâmı zâhire
Ol görüp ol söyledi ol dilde burhânım Alî

Bu **Vîrân Abdal** cihanda kat'î maksûd eyledi
Zâhir-ü bâtın ümîdin şâh-ı Merdânım Alî

CAN BAZARIM ALİ

Bülbülem efgaana geldim tâze, gülzârım Alî
Münkire lâ'net hezâran, sana îkrârım Alî

Şu'le salıp gözlerinin ravzasından cismime
Doldu kim şöyle serâsar nûr-ı envârım Alî

Aşk elinden dil hümâsı şöyle pervâz eyledi
Tâ ayân oldu bu demde genc-i esrârım Alî

Nâr-ı aşkın hatt-ı zâtından mürekkeb âb-u kil
Bil hurûf-ı muhkemâtı nakş-i dîdârım Alî

Nûr-ı Haydar'dır hezâran cübbeden baş gösteren
Söyle bil Sultân-ı âlem nakş-ı Hünkâr'ım Alî

Görünen gözlerde sensin nerde baksam yâ Alî
Cûş edip cünbüş ederler cümleye vârim Alî

Bu Vîrân Abdal ezelden ahd-ü peymân eylemiş
Ger dilersen vereyim ben cân bâzârım Alî

PİNHANDIR ALİ

Evvelâ sen gûş-ı hoş et dinle ne kândır Alî
Cemi-i ins ile cinnin cismine candır Alî

Hem mürekkeb hem kalem hem kâtib-ü hem müfredât
Hâce-i ekber kebîrâ ki ulu handır Alî

Çâr anâsır nâr-u bâdın âb-u hâkin ter kibin
İsm-i bismillâh dilde nutk-ı burhandır Alî

Yer ve gök hem nüh felek emrinde durmuştur mukîm
Ay ve gün encüm saat hem çarh-ı devrandır Alî

Adem-ü Havvâ melâik tâc-u taht-u ayş-u nûş
Cennet-ü Firdevs-i A'lâ hûr-ü gilmandır Alî

Hem kadeh hem dolduran Kevser şarâbından bize
Sâhib-i havz-ı raûf sâkı-ı peymandır Alî

Ahmed-i kayyum makaamı yâru dâmâd-u yakîn
Şebber-ü Şebbir îbâd-ü Şâh-ı Merdandır Alî

Server-ü serdârı cümle mü'minânın dem-be-dem
Muse-i Kâzım Rızâ Şâh-ı Horasın'dır Alî

Tâ Ezel Kaalû Belâ) dandır Takî vü bâ-Nakî
Ehl-i îkrâra şehâdet dîn-ü îmandır Alî

Askerî hem Mehdi-i sâhib-zamandır âşkâr
Hüccet-i Kayyûm ya'ni Fazl-ı Yezdân'dır Alî

Hızr elinden hem hayât-ı câvidânî ey ahî
Çârdeh ma sûm-ı pâk ol âb-ı hayvandır Alî

Her nebî vü her velî ki buldular izz-ü şeref
Ma'den-i şâh-ı velâyet sâhib-ihsandır Alî

İlm-ü hilm-ü akl-ı kül nûr-ı basar ki kimde var
Anladı bildi hakikat cümle Kur'ân'dır Alî

Hem şehâdet hem vuzû savm-ü salât hacc u zekât
Cümleyi hubb-ı Alî oldu hebâ ender Alî

Ol dedi kim oldurur Rahmân-ı rahmet bî-kusûr
Re'y-i tedbîr-ü hakaayık ilm-ü irfandır Alî

Ey Vîrânî evvel-ü âhır gören ve gösteren
Âşkârâ rûz-u şeb peydâ vü pinhandır Alî

AB-I HAYATIMDIR ALİ

Görmüşem ayne'l-yakîn) kim sırr-ı zâtımdır Alî
Fazl-ı Hak'tan keşf olan hatt-ı sıfâtımdır Alî

Gayb-ı mutlaktan getirdim yedi hattı âşkâr
Okurum Seb'al-mesânî ümmehâtımdır Alî

Çâr anâsırdan vücûdüm mülkünü var eyleyen
Terkib-i endâm-ı Âdem şeş cihatımdır Alî

Bulmuşam esrâr-ı vechin ben anın hayrânıyem
İçmişem mest olmuşam Âb-ı Hayât'ımdır Alî

Gayb-ı mutlaktan getirdim yedi hattı âşkâr
Ölmeden ölmüş olup göçtüm memâtımdır Alî

Çünkü meyyit olmuşam kalkıp namâza durmuşam
Ben Vîrânî dervîşin işte salâtımdır Alî

HUDAMIZDIR ALİ

Biz Urum abdâliyız zâhid Hudâ'mızdır Alî
Hayy-u Kayyûm-ı ebed nûr-ı bekaamızdır Alî
Evvel-ü âhır Alî'dir nokta-i ferd-Hudâ
İbtidâdır ibtidâ hem intihâmızdır Alî

Ahmed-ü Haydar Hasan hem Şah Hüsey'n'im hakkıçün
Cismimizde cân olan Zeyne'l-abâ'mızdır Alî

Şah Alî Mûsâ Rıza heştüm Alî vech Âdemin
Fehmi ay gün merd-i Hak seyr-i serâmızdır Alî

Hem Takî vü bâ-Nakî'dir mir'ât-ı her dü serâ
Askerî hem Mehdi-i sâhib-livâmızdır Alî

Ey Vîrânî cümle eşyânın hemin nutku demi
Ruh-ı Kuds İsâ nefes savt-u sadâmızdır Alî

İLAHİ İPTİDAMIZDIR ALİ

Biz Urum ebdâliyız fahr-i fenâmızdır Alî
Bu fenâ mülküdeki zât-ı bekaamızdır Alî

Bâkı oldur tâ ebed hergiz ana yoktur zevâl
Hayy-u kayyûm-u İlâhî ibtidâmızdır Alî

İbtidâ her dü cihânı var eden Haydar'durur
Evvel-ü âhır oldur intihâmızdır Alî

İntihâ yok ibtidâyâ cümlesi bir zât imiş
Bâ-i bismillâh-i Hak'tır hem ki bâmızdır Alî

Bâ-i vahdet çün bize mesken oluptur ey ahî
Dem bizim derman bizimdir reh-nümâmızdır Alî

Reh-nümâmız Şâh-ı Merdan Sırr-ı Yezdan Fazl-ı Hak
Biz gürûh-ı nâciyiz hem pîşivâmızdır Alî

Pîşvâ oldur bize râh-ı Sırât-ı müstakîm
Vech-i eşyâda muayyen istivâmızdır Alî

İstivâ-i lâm eliften arşa mi'râc eyledik
Gördük anda Zâtı Hakk'ı kim likaamızdır Alî

Bu likaaya cân-u baş arz eyleyip kıldık sücûd
Dönmeziz şimden gerü biz kan bahâmızdır Alî

Kan bahâ oldu bize çünkim Alî Şâh-ı Velî
Yine andan anı her demde recâmızdır Alî
Ey Vîrânî bu recâmız Murtazâ'yı kendiden
Dileriz her bir nefeste Murtazâ'mızdır Alî

SANA RAHMET ŞEFAATTIR ALİ

Biz Urum abdâliyız bildik hidâyettir Alî
Başımızda tâc-u devlet hem saâdetir Alî

Bir kara taştan verip zehr eme ol seksen deve
Müjdesin hatm-i nebînin hoş velâyettir Alî

Cümleden a'lâ Alî'dir ismile ekber Alî
Sâhib-i dîn ile dünyâ vü şehâdetir Alî

Münkire ol zehr-i kaatil âşîka Âb-ı hayât
Ârife müşkil-küşâ ilm-i nihâyettir Alî

Ey Vîrânî medh-i Haydar'dan dilin men eyleme
Rûz-ı mahşerde sana rahmet şefâattir Alî

CİSMÜ CANIM GEL BERİ

Ey güzeller pâdişâhı cism-ü cânım gel beri
Dilerim görmeğe seni dü dehânım gel beri

Âteş-i hecrinde yandım gel ki kül oldum meded
Sabra tâkat kalmadı rûh-ı revânım gel beri

Tîr-i gamzen okları uş gör ciğerde yaradır
Durmaz oldu bir nefes ciğerde kanım gel beri

Şöyle za'f oldu vücûdüm kalmadı hergiz eser
İnce bir demdir dahi yoktur nişânım gel beri

Zülf-ü kaşın kirpiğindir (Fâtîha) Ümmü'l-kitâp
Okurum her dem-be-dem Seb'a'l-mesân'im gel beri

Ruhlerin evsâfını vasf eylerim bülbül gibi
Na't-i hüsnün her saat söyler lisânım gel beri

Bu Vîrân Abdal fakîre dünyede bir çâre kıl
Yoksa vallâhi düşer boynuna kanım gel beri

BİLÜPTÜR EVLIYANIN KADRINI

Zâhidâ nefsin bilen bildi Hudâ'nın kadrini
Hem Muhammed Mustafâ vü Murtazâ'nın kadrini
Görmeyen Hasan Hüseyin vechinde Hakk'ı âşkâr
Ol ne bilsin Şah Hasan Hulk-ı Rızâ'nın kadrini
Baş açık ser-pâ bürehne Rum abdâlî olan
Ol bilüpdür Şâh Hüseyin-i Kerbelâ'nın kadrini
Yetmiş iki müfredâtın sırrını idrâk eden
Şübhesiz oldur bilen Zeyne'l-abânın kadrini
Bâkır-u Ca'fer yolunda baş-u câna kalmayan
Âkıbet bildi bu râzî bu nihânın kadrini
Levh-i dilden bu serâî kat' eden bildi yakîn
Müse-i Kâzım Alî Musa Rızâ'nın kadrini
Bu tecerrüd cu'asın nûş eyleyen âzâdeler
Bildiler dürr-i Takî bahrinde kânın kadrini
Her kimi kim kıblegâh oldu Nakî vü Askerî
Bir palâsı fahr edip bildi gedânın kadrini
Raht-u baht-u tâc-u tahtın mülkünü kıldı harâb
Her ki bildi Mehdi-i sâhib-livanın kadrini
Dünyeye dil vermedi her kim ki bildi bîgümân
Çârdeh ma'sûm-ı pâk-i Âl-i abânın kadrini
Ey **Vîrânî** bâ-i bismillâhı kim fehm eyledi
Cân-ü dilden ol bilüpdür evliyânın kadrini

KAMBERİNİN KAMBERİ

Hamdüllillâh biz Muhammed'den okuduk defteri
Nokta nokta harf-be-harf bildik rumûzu Hayder-i
Şah Hasan Şâhim Hüseyin-i Kerbelâ meydânının
Merdiyim sevdim gönülden Âbidîn-ü Bâkır'ı
Uymazam hergiz Yezîd'in kavline vü fi'line
Mezhebim Hak'tır hakikat Ca'ferîyim Ca'feri

Ben İmâm-ı Kâzım'ın râhında kurbân olmuşam
Şâh âlî Mûsâ Rıza destinden içtim kavser'i

Hem Muhammed'dir Takî tâcım serimde âşkâr
Gün gibi verdi ziyâ zâhir oluptur enveri

İlm-i vahdet câvidânı bil Nakî'dir vâizâ
Bir nazar kıl vechim üzre hatt-ı Şâh-ı Askerî

Mehdi-i sâhib-zamandır asl-ü fer-ü mü'minân
Huccetü'l-kayyum O'dur olduk biz anın çâkeri

Dünye vü ukbâdan el çekmiş ferâgat kılmışız
Ne hesâbı ne azâbı ola yevm-i mahşeri

Hâkpâk-i Haydar'ım ismim **Vîrânî**'dir benim
Olmuşam bin cân ile uş Kanberinin Kanberi

SAHİB-İ ESRARA BAK

Ey gönül âşık isen gel dem-be-dem dîdâra bak
Terk-i ağıâr eyle herdem aç gözün ol yâra bak

Kurretü'l-aynım buyurdu ol Resûl-i Kibriyâ
Şebbir-ü şebber buyurdu Hayder-i Kerrâr'a bak

Bâkır-u Ca'fer İmâm'ı Kâzım'a ver canı
Şah Alî Mûsâ Rızâ ol sâhib-i esrâra bak

Hâdi-i ehl-i tarîkattır Takî vü bâ-Nâkî
Sâhib-i erkân isen inkârı ko ikrâra bak

Askerî'ye Askerî dersen muhakkak ey kabâ
Bülbül ol zâg olma herdem hârî ko gülzâra bak

Mehdi-i Sâhib-zamân'ın derdmendi sen şehâ
Derdine gam çekme herdem erişen timâra bak

Ey **Vîrânî** zâhirin vîrân eden Âl-i Alî
Bâtının ma'mûr eden anlardurur mi'mâra bak

ALMAZ SABAK

İçmeyen vahdet meyin peymâneden almaz sabak
Pür harâbât olmayan meyhâneneden almaz sabak

Vermeyen cânân yolunda cân-u bâşı şübhesiz
Ol ne bilir can nedir cânân nedir almaz sabak

Hânedân-ı Murtazâ'ya bende-i bend olmayan
Câhil-ü müşriktir ol merdâneneden almaz sabak

Her kimin kim mihr-i Haydar'la doluptur hânesi
Gayriye baş eğmedi insâneneden almaz sabak

Bahr-i ma'nâda kimin kim cismi sade f olmadı
Dürrünü hâs etmedi dürdâneneden almaz sabak

Mescidi zâhid kamu bir câm ile tarh etmedi
Sanma âriftir anı her hâneneden almaz sabak

Ey **Vîrânî** bu fenâda şöhrete mâil olan
Rahmete lâıık değil vîrâneneden almaz sabak

RİYASI YOK FELEK

Âh elinden cevri çok hergiz vefası yok felek
Derd-ü gam mihnet-serâ zerre safâsı yok felek

Bir küşâde nice zulmet gösterirsin âkıbet
Kahri çok her dem-be-dem lutf-u sahâsı yok felek

Kimseye baş eğmeyip kim kandbazlık oynatır
(Lâ) deye durmaz döner ikrâr rızâsı yok felek

Mü'mine zindan dedi çünkü anı Hatm-i Nebî
Kâfire cennet olup cevri-i belâsı yok felek

Her nefes kendiye meyyâl eder eder rücu
Put-pereste meyl eder bir dem cefâsı yok felek

Komasın bir taş bir taş üstüne ârif olan
Her ne kim âbâd olur yıkar binâsı yok felek

Ey **Vîrânî** bî-serâdır işbu çarh-ı pîrden
Oynatır işinde bir zerre riyâsı yok felek

SURET-İ İNSAN-I AŞK

Çün bana rûz-ı Eleste sundular peymân-ı aşk
Ol sebebdan olmuşam ben mest ile hayrân-ı aşk

Her kime kim feyz-ü ilhâm-ı ilâhî ermedi
Hiç ana tesir eder mi dîn ile îmân-ı aşk

Bu tarîkat âteşinde yanmayan pervâne-veş
Perveriş olmaz ne bilsin kim nedir erkân-ı aşk

Bir çöpe saymaz cihânın varını se-tâ-kadem
Her kime mihmân oluptur zerrece irfân-ı aşk

Aşk ile hemdem olaldan bu **Vîrânî** hâkpây
Ana mir'ât-ı Hak oldu sûret-i insân-ı aşk

ALLAH DERİM GAYRİ YOK

Yâ Alî ben senden ayrı, Allah derim, gayri yok
Zikrimizdir bâ-i bismillâh derim gayri yok

Nokta-i nutkundan oldu her dü âlem ser-be-ser
Ol sebebdan cümle zâtullah derim gayri yok

Kanda baktım yâ Alî ben senden özge görmedim
Her nazarda sümme vechu'llah derim gayri yok

Gûş-ı cân ile işittim bunca eşyâ zikrini
Her kelâmı ben kelâmu'llah derim gayri yok

Bu şehâdet mülkünü icâd eden sensin bize
Zübde-i nûrî Resûlu'llah derim gayri yok

**Gayri yoktur yâ Alî Allah derim, gayri yok
Lâ deyene lâ'netu'llah olsun derim gayri yok**

Senden özge Haydar-ı sultan ki derim gayri yok
Gece gündüz dem-be-dem sultan ki derim gayri yok

Ehl-i derd olan devâyı senden umsun dâimâ
Her fakîrin derdine derman derim gayri yok

Her kimin maksûdudur îmân-ü din kılsın taleb
(Ayn) ile (lâm) (yâ) durur îmân derim gayri yok

Mustafâ'nın dem-be-dem Kur'ân'da kimdir öğdüğü
Ol Alî'dir rahmet-i Rahman derim gayri yok

Kâ'be vü kiblem Alî'dir cân durur kurbânım uş
Ben fakîrim bir dahi kurban derim gayri yok

Gayri yoktur yâ Alî Allâh derim, gayri yok
Lâ deyene lâ'netu'llah olsun derim gayri yok

Yâ Alî sen âşıkaanın yârı derim gayri yok
Dü cihânın sen gibi ben vârı derim gayri yok

Kimse aybın görmeyip settâr olan âşıkların
Senden özge yâ Alî settârı derim gayri yok

Kim sana ikrâr edip oldu nusayrî yâ Alî
Şöyle nusrat buldu ol ikrârı derim gayri yok

Cân-ü dilden medhine her kim ki dil bağlar senin
Medh-i şâh eyler dahi güftâre derim gayri yok

Ol ki maksûd eyledi görmek sıfât-ı zâtını
Her nefes şâhâ anın efkârı derim gayri yok

Gayri yoktur yâ Alî Allâh derim, gayri yok
Lâ deyene lâ'netu'llah olsun derim gayri yok

Cümle ma'bûdun Aliyyü'l-a'lâsı derim gayri yok
Ehl-i ikrâr olanın Mevlâsı derim gayri yok

İsmi zikr eyleyen âriflerin şam-u seher
Zikr-ü fikri oldurur esmâsı derim gayri yok

Yâ Alî her kim seni gönlünde pinhân eyledi
Uş derûnundan gelen peydâsı derim gayri yok

Başlayan medhin yazıp evsâfını vasf etmeğe
Dest-i yemûninde anın inşâsı derim gayri yok

Kim sana ikrâr edip tahkîk ile bel bağladı
Lâ koyupdurden sana illâsı derim gayri yok

Gayri yoktur yâ Alî Allâh derim, gayri yok
Lâ deyene lâ'netu'llah olsun derim gayri yok

Ben **Vîrânî**'yem Alî'nin Âli derim gayri yok
Her kelâmım dilde dâim Alî derim gayri yok

Çünkü fahri ibtidâsı intihâsıdır Alî
Ehl-i fakrim sâdıkaanın şâli derim gayri yok

Nokta-i ferdâme yâni kim Alî'dir zâhidâ
Sûret-i ahsendeki şol kali derim gayri yok

Cîfeye el sunmasın gayri dahi gerken gibi
Bundan özge zâhidin a'mâli derim gayri yok

Ben **Vîrânî**'yem Alî ikrârına bel bağladım
Bu fakîrin bir demi eşkâli derim gayri yok

Gayri yoktur yâ Alî Allâh derim, gayri yok
Lâ deyene lâ'netu'llah olsun derim gayri yok

BAĞRIMA BEN HANÇER-İ AŞK

Sunalı bendesine Ahmed ile Hayder-i aşk
Döner oldu serim üzre dilime çenber-i aşk

Hasan'ın vechine yazmış (lâteferruk) âyetin
Okuyup men edeler bildim anı perver-i aşk

Hüseyin aşkına cânım olalı aşk-ı esîr
Fukarâya kul olup oldu gönül kemter-i aşk

Zâhidâ aşk-ı Alî'den dile aşkı göresin
Şâh Zeyne'l-abâ oldu gözümüz enver-i aşk

Bâkır ol Ca'fer-i Sâdık dînini hıfz edeli
Rûşen oldu gözüme kanda bakam defter-i aşk

Mûse-i Kâzım ile Mûse Rızâ'ya sun elin
Tâki sen anlayasın kim imiş bu gevher-i aşk

Aşkına Şâh Takî'nin ko hevâ vü hevesin
Gelüben sana Nakî'den erişe rehber-i aşk

Askeri Mehdi-i sâhib-zamânın bendesi ol
Görüne zâhir-ü bâtın gözüne mazhar-ı aşk

Başına kondu anın tâc-ı saâdet ebedî
Kime kim Âl-i Alî oldu bugün rehber-i aşk

Bahr-ı aşk içre gönül gavvaş eden rûz-ı Ezel
Bism-i Hayder okuyup saldı gönül lenger-i aşk

Bu **Vîrânî** mey-i aşkı içeli Hâricî'nin
Darb-ı aşk ile vurup bağrına ben hançer-i aşk

DİLDEN GELİR SEVDAYI AŞK

Tâ beni rûz-ı Ezelden eyledi yağma-yı aşk
Anın için geldi benden dem-be-dem peydâ-yı aşk
Ser-be-ser bu aşk imiş gördüm ki hilkat âlisi
Ol sebebdan kanıdır dilden gelir sevdâ-yı aşk
Doldu çün dil cur'adâr-ı aşk ile ey müddei
Koydu andan her nefeste savt ile demhâ-yı aşk
Herft deryâ aşk ile mevce gelip cûş eyledi
Hilkati hâ heft deryâ reşk eder nefha-i aşk
Bu müdârâ çarh-ı dîn aşk ile durmaz kim döner
Bir nazar kıl ol sebep doldu cihân gavga-yı aşk
Aşkı inkâr eyleme aşktır kamuda âşkâr
Heme îsâr aşkı mest-ı yek ser ü pây-ı aşk
Şükr-ü minnet zâhidâ aşktır bize hemrâh olan
Ol cihetten görmüşem a'lâ'yı aşk ednâ-yı aşk
(Küntü kenz) in sırrını vechinde gördüm bî-gümân
Her vücûdu vech gördüm düpdüze esmâ-i aşk
Ey Vîrânî kûh-ı Kaaf'ın aynıdır bu hilkatin
Baş açık Sîmürg-i âlem nutk imiş Ankaa-yı aşk

SOHBETİ İRFANA GEL

Ey bekaa câmindan esrûk âşık-ı mestâne gel
Cân nedir ki yâr için vermeyesin cânânâ gel
Âkıbet dîdâr-ı Hak'tan olmaz isen mûnkâtî
Dünye vü ukbâ gamın ko sûret-i Râhmân'a gel
Dîv ile olma müsahib âhır deminde çek elin
Herkesi hemdem edince menzil-i insâna gel
Sûrete bakma eğer duydunsa ma'niden eser
Merd isen ma'nâ yüzünden aşk ile meydâna gel
Ey Vîrânî ten gıdâsı yimek içmek hây-u hûy
Hân-ı ma'nîden dile sen sohbet-i irfâna gel

KERBELÂ İLERDEN OL

Ey gönül gel dinle nutkum Mustafâîlerden ol
Anla bismillâh-i bâi Murtazâîlerden ol
Cân-u bâşı ver Hasan Hulku'r-Rızâ'nın aşkına
Sâdikaana aşk içinde Kerbelâîlerden ol
Kıl tevellâ Şah Alî Zeyne'l-abâ vü Bâkır'a
Hem bunların düşmenine sen teberrâîlerden ol
Fehm edip (min indehu ümmü'l-kitâb) ın remzini
Ca'fer-ü Kâzım Alî Mûsâ Rızâîlerden ol
Kıl-ü kaalinden cihânın kurtarasın kendini
Takı-i tekvâ ezeldir rehnümâîlerden ol
Pendi gûş eyle gönül sen bu nihânî sırrını
Nun Nakî vü Askerî Âl-i abâîlerden ol
Ey Vîrânî cümlesi bir nûr-ı Hak'tır lem yezel
Evvel âhir Mehdi-i sâhib-livâîlerden ol

GAYRİ LİSANDAN FÂRİGAM

Bende-i Şâh-ı cihânem ân-ü andan fârigam
Aşık-ı Âl-i abâyem hânümandan fârigam
Dünye vü ukbâ gamın şâhâ ferâmûş eyledim
Ehl-i dîdârem hakikat dü cihandan fârigam
Zerre bu mâl-ü mülke i'tibârım kalmadı
Vâhid ü ferdem yekûn sûd-u ziyandan fârigam
Şerr için hayrın demi terk eylemişem mâcerâ
Aşk ile perverdeyem küfr-ü îmandan fârigam
Lâmekânam zerre vü şems ile pervâz eylerem
Bîkarârem gün gibi kevnü mekândan fârigam
Bir hümayam gerçi ben nâm-ü nişanım söylenir
Ma'nide yoktur eşim nâm-ü nişandan fârigam
Görmüşem ma'ni yüzünde zât-ı Hakk'ı şübhesiz
Yere göğe bakmazam zann-u gümandan fârigam

Hanedânı sevmeyenler cânına herdem-be dem
Lâ'netim vardır filan ibni filândan fârigam
Cân-u dilden söylerem medhin Alî vü âlinin
Ben **Vîrânî**'yem şehâ gayrı lisandan fârigam

OL PAYA YOLDAŞ OLMUŞAM

Men gulâm-ı Hayder'im İlyâ'ya yoldaş olmuşam
Zât-ı bilkuvve iken ol pâ'ya yoldaş olmuşam
Ol zaman ki dürr-i ma'nâ nokta-i yek harf idi
Bâ-i Bismillâh ile noktâya yoldaş olmuşam
Yer-ü gök-ü nüh felek hem arş-ü kürsî yoğ iken
Hak ile bir zât idik Mevlâ'ya yoldaş olmuşam
Kün deyüb Azze ve cel ol dem meni var eyledi
Âdem-i hâkî olub Havvâ'ya yoldaş olmuşam
Nûr-i Hak'dır mutlaka âbâ vü ecdâdım benim
Anın içün esfel-ü â'lâyâ yoldaş olmuşam
Küntü kenz'in kenziyem ismim dahi **Vîrânî**'dir
Ol sebebdan fahr ile ednayâ yoldaş olmuşam

DEF OLA BİZDEN BU GAM

Sâkıyâ vakt-i bahâr erdi yine sun câm-ı Cem
İçelim vahdet meyinden def' ola bizden bu gam
Ol ne meydır ki bizi mest eylerdi rûz-ı Elest
Zî-Şarâbî Âb-ı Kevser dem bu demdir dem bu dem
Hubb-ı Âl-i Hayder'e ver sâkıyâ sâfî şarâb
Nûş eden aşkın meyini çekmeye hergiz elem
Hâricî münkir münâfık kâsesin doldur da ver
Lâ'netu'llâh ile herdem destine ver câm-ı sem
Âşıkın bâg-u bahârı sohbeti câm-ı Cem'i
Âl-i evlâd-ı Alî'dir şöyle bil ki ey dedem
Zî münâfık zî hayâsız düşmen-i evlâd ola
Açmaya cân-u gönülden lâ'net edip ana em

Zînet-i dünyâ serâser dâm-ı cehl imiş hemen
Ârifin Âl-i Alî'dir dîn-ü dünyâsı hem

Cân-ü dilden bende-i evlâda yoktur zâhidâ
Ne hesâb-u ne azâb ne soru ne hod kalem

Gör nice cân-u gönülden bu **Vîrânî** derdmend
Râh-ı evlâd-ı Alî'de oldu ol sâhib-kadem

MURADIM ŞAH SENDEN DILEREM

Tâ ezel (kaalûbelâ) dan ben gulâm-ı Hayder'em
Âstân-ı izzetinde cân-u dilden çâkerem
Şâh Hasan Şâh-ı Hüseyin-i Kerbelâ'dan ey ahî
Her nefes didâr-ı vahdet ben bunlardan isterem
Hem Alî Zeyn'l-abâ Bâkır'dır îmânım benim
Şol sebep rûz-ı Ezelden mezheb-i Hak Ca'fer'em
Mûse-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ meddâhiyem
Görünen baştan ayağa na't-ı şâh-ı defterem
Çün Takî'dir âftâbı dü serânın zâhidâ
Pes Nakî'den özge dilde yine ma'nâ söylerem
Askerî'dir pâdişâhı bu demin bu mahşerin
Aç gözün sen bu demi hem bil ki gayri neylerem
Mehdî-i sâhib-zamân'ın hakkıçün ey Murtazâ
Ben fakîrin ver murâdım Şâh senden dilerem
Hânedân-ı Mustafâ'yı sevmeyenler cânına
Dem-be-dem bin cân ile yüz bin teberrâ eylerem
Hubb-ı evlâd-ı Alî'nin arasında görülen
Cümlesinden derd-mend bir kemîne kemterem
Söyle bendim ben Alî'nin bendesine vâizâ
Kanberînin Kanberînin Kanberine Kanberem
Çün hisâbiyle azâbın şâhid-i şâh-ı velî
Sanma kim ben zerre denlü o düzehten korkarem

Gerçi fakrim râh-ı aşk içre velî bayem gani
Hâceyem Şâh-ı Necef'ten olmuşem ben gevherem
Hâkpây-i hânedânem ismile **Vîrânî**'yem
Bilmeze zehrim velî bilene âb-ı Kevser'em

SENDEN DÖNMEZEM

Ey yüzü gül bülbül-i gülzâr senden dönmezem
Etmişem (kaalû belâ) ikrâr senden dönmezem
Sad hezâran taş atar ol yâr için ağyâr bana
Lâ'net ol ağyâra kim ey yâr senden dönmezem
Nâr-ı aşkın germini eyler melâmet gam değil
Nûr oluptur ol bana gülnâr senden dönmezem
Çün beni aşkın giriftâr eyledi bir benden kim
Dü cihâmı verseler hep var senden dönmezem
Cismimin her zerresini sad hezâran etseler
Kailim ben olmağa sad bâr senden dönmezem
Cümle âlem düşmen olsa ey melek-sîmâ cebîn
Kimse hiç kılmaz bana ber-kâr senden dönmezem
Aşkının Mansûr'uyem her dem (ene'l-Hak) söyleyem
Pes ne gamdır ger olam berdâr senden dönmezem
Ölmezem şimden gerü Hak'tır mekânım tâ ebed
Çün seni buldum şeh-i ebrâr senden dönmezem
Cennet-ü adn oldu vechin bu **Vîrânî** hasteye
Her nefes söyler dili dîdâr senden dönmezem

EVLİYADAN DÖNMEZEM

Gel beru ey kavm-i a'dâ ben Hudâ'dan dönmezem
Çün şehâdet etmişem kim Mustafâ'dan dönmezem
Pâre pâre bu vücûdüm sad hezâran etseler
Ben gulâm-ı hânedânem Murtazâ'dan dönmezem

Zehrini nûş eyledim verdim Hasan râhında baş
Uş Hüseyin'em ben Hüseyin-i Kerbelâ'dan dönmezem

Şâh Zeyne'l-âbidin Bâkır hakıçün zâhidâ
Sînemi kalkan edindim her belâdan dönmezem

Çün bana keşf etti Ca'fer bu (ene'l-Hak) sırrını
Mûse-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'dan dönmezem

Dört tebâyî'den Takî vurdu bina-yı cismime
Şol şebelden hâkpây-ı reh-nümâdan dönmezem

Mesken etti çün Nakî dil mülkünün sultânıdır
Askerî ol Mehdî-i Sâhib-livâ'dan dönmezem

Hâricîler zümresinde çok teberrâ kılmışam
Âl-ü evlâdı bugün medh-ü senâdan dönmezem

Çün **Vîrân Abdal** dedi ismim Aliyyü'l-Murtazâ
Cümle vârim Hayder'indir evliyâ'dan dönmezem

ŞAH-I EVLİYADIR İSTEĞİM

Zâhidâ sen sanma kim uş dü serâdır isteğim
Hak bilir hak'dan benim her dem bekaadır isteğim

Zerrece firdevs-i âlemde ne gamgîn olmazam
Ol nebîler serveri şâh-ı evliyâdır isteğim

Hâkpây-ı Şâh Hasan Hulku'r-Rızâ'yım şübhesiz
Cümle-i Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ'dır isteğim

Hemdem-i Zeyne'l-abâ Bâkır yolunda çâkerim
Ca'fer-i Sâdık imâm-ı reh-nümâdır isteğim

Mûse-i Kâzım Alî Musâ Rızâ'nın kuluyam
Şâh Takî vü bâ-Nakî nûr-ı likaadır isteğim

Askerî vü Mehdî'dir ma'bûdumuz gayrı değil
Çârdeh ma'sûm-ı pâk Âl-i abâdır isteğim

Ey **Vîrânî** dünya vü ukbâ benim istediğim
Bâ-i bismillâh-i rahmân Murtazâ'dır isteğim

SULTAN BALIM VAR BENİM

Zahida bu dünyede bir köhne şalım var benim
Fahr evinde baş açık **Sultan Balım** var benim

Bâb-ı tak-ı tomtırak neyleyim alemde ben
Fariğim fahrım ferağım böyle halim var benim

Mülk-ü emvâli niderem dünyede bir an için
Şükr Hak'ka Âl-i Ahmed gibi Alim var benim

Mülk-ü mansıb cay-i kesret râh-i Hak'dan dur eder
Geçtik andan Al-i Hayder gibi Ali'm var benim

Men **Virani** dervişem did-âre müştak olmuşam
Dünyede ancak bu denlü kil-ü kalım var benim

DÖNDÜRDÜM YÜZÜM

Hamdülillâh tâ ezel cânânâ döndürdüm yüzüm
Abdalım ol Şâh'ı Merdâne döndürdüm yüzüm

Fârig oldum dünyeden sûr-u zebânı neylerim
Tâ ezel (kaalû belâ) insâna döndürdüm yüzüm

Çünkü gördüm hak cemâlin her şeyin aynında ben
Secde edip sûret-i Rahmân'a döndürdüm yüzüm

Tâ bilelden sûret-i zâtın sıfâtın remzini
Bî-tereddüt fazl-ı hak Yezdân'a döndürdüm yüzüm

Katreyem bahr-ı muhîtem bîkenârım şübhesiz
Cûşa geldim aşk ile ummâna döndürdüm yüzüm

Zulmetim Hızırım hayâtım bî-memâtum zâhidâ
Câvidânî çeşm-i hayvâna döndürdüm yüzüm

Ârif-i nefis olmuşam kim velîyem Râbbaniyem
Ol sebebdan cân ile irfâna döndürdüm yüzüm

Ben **Virânî'** yem Alî râhında verdim cân-u baş
Gelmişem kurbân için meydâna döndürdüm yüzüm

BİLMEM NEYLEYİM

Dilberâ aşkın meyinden kane bilmem neyleyim
Gitti aklım sarhoşum mestâne bilem neyleyim

Âteş-i ruhsârına yanmak diler dikkat edip
Bu dil-i virânemiz divâne bilmem neyleyim

Ey sanem aşkın katî mord eyledi cismim benim
Ten mutalsam hor-ı hâm pes câna bilmem neyleyim

Cism-ü cânım vermişem ağyâra yârin vaslıçün
Kalmadı elde yanan cânâna bilmem neyleyim

Şöyle bir derde giriftâr olmuşam ben hasta-dil
Çâr-u nâçâr âh edip dermâna bilmem neyleyim

Kendi kendim atmışam bir âteş-i hicrâna kim
Dağları koysan erir ben hâna bilmem neyleyim

Lîk muhkem sakladım sırrımı ifşâ eylemem
Kimseye bu müşkilim hiç dâne bilmem neyleyim

Yâ elim kese benim yâhut ki kendi dâmenin
Bir kezin ererse elim dâmâna bilmem neyleyim

Ey **Virânî** yâre anlar olmaz isen âkıbet
Pes nice âbâd olur vîrâne bilmem neyleyim

GİTTİN VE GELDİN NÂRDEN

Zâhidâ bildin mi bu dünyeyi kimdir var eden
Geldin uş gitmektesin gittin ve geldin nârdan

Göz açıp baktık cihânın aynine ey müddeî
Arş kürsî lehv-i hattı seni kimdir yaradan

Bildim evvel zât idin geldin sıfâta seyr ede
Ne hasıyyet zâhir ettin dünye-i mekkâreden

Bu fenâya gelmeden ma'bûd-u maksûdun nedir
Mâl-ü mülk-ü avret oğlan isteğin bu nâreden

Yoksa hây-u hûy zerki zühdi salûslükdurur
Ko rîyâ-yı zühdi zerki işte gittin âreden

Da'vi-i İslâm edersin câmîlerde va'z edip
Kurtarabildin mi sôfî nefsin emmrâreden
Evvelâ Âl-i Alî'ye buğz edersin dem-be-dem
Yâ nice şefkat umarsın Ahmed-i Muhtâreden
Dîn-i İslâm da'visin kılma eyâ nâdân-ı dîn
Lâ'net olsun cânına kim sözlerin inkâr eden
Anla ey zâhid-ü bedbaht-ü mürâî hun-hares
Kim o Hallak-ı Halaik attı bir mûr vareden
Çün (elem neşrah) dedi şak eyleyip ol dâne-yi
İki bahş olduk o demde küfr-ü îmân pâreden
(Kâf) u (nun) emrine geldi sözümüz ey Bi'l-fuzûl
İkisinden bir mürekkeb eyledi çâr pâreden
İkisini ehl-i cennet eyledi ayne'l-yakîn
İkisini ehl-i cehennem ehli kıldı nâreden
(Kün) deyip kendin dahi pinhâna çekti zâtını
Mahv olup bir hırka geydi ism-i dem şeş pâreden
(Ahsen-i takvim) buyurdu zâtına yazdı yedî
(Kaf vel Kur'ân) budur sad harf on dört pâreden
Sen eğer fehmi edip anladın bu demden bir haber
Tanrıdan bildin muhakkak seni kimdir yâreden
Yâ eğer müdrik değilsen yoktur idrâkin senin
Olmamıştır sana kısmet görmeğe dîdâreden
Gel kulak tut bu **Virân Abdal** sözüne zâhidâ
Açtı dil kıldı şehâdet dem-be-dem ikrâreden

BULISAR RAHMET - İ RAHMÂN

Ali şah-ı velayettir ki medhin dinle gel ey can
Ali medhine kim dinler bulısar rahmet-i Rahmân
Ali a'lâdır a'ladan ki geldi şahına ayet
Ali'dir cümleden a'lâ çün bulmak mü'mine iman
Ali adına her kim ediserdir can ile ikrâr
Ali'dir sakı-i Kevser ver haber çeşme-i hayvân

Ali'dir kim Resulullâh o kim sevmezdir evladın
Ana lâ'net iner Hak'tan olur esfel sıfat Süfyan
Ali'dir kim ki ayırsa Resulü oldurur bi-din
Ali'dir Hak Habibullâh dedim gel nutkuna inan
Ali benden dedi Ahmed ki ilmin şehridir ol Şah
Ali bâ - bıdudur ilmin Ali'den feth olur Kur'an
Ali'dir bâ-i bismillâh gör ol Mushafın satır
Ali'dir evve lü ahır görünen göz göre a'yan
Ali'dendir şehadet bil o urmuştur ezel bünyâd
Ali feth eyledi küfrü şehadet eyledi insan
Ali'dir cümle eşyanın gören cismindeki canı
Ali'dir genc-i sırrullâh oluptur buncada pinhân
Ali emriyle olmuştur cihanın varlığı külli
Ali'den gayrı mi sandın bugün ol Halık-ı Sübhân
Ali'yi bilmeyen adem bulunmaz himmeti Hak'tan
Ali bâb-ı hidayittir O'dur müşkillere âsân
Ali dindir Ali iman Ali Rahmet Ali Rahmân
Ali Zebur Ali Tevrat Ali incil Ali Kur'an
Ali Ahmet Hasan, Şah-ı Şehid-i Kerbelâ'dır bil
Ali'dir Abidin Bâkır Ali'dir Ca'fer-i irfan
Ali Kâzım Ali Musa Ali Rıza vü heştümdür
Ali Taki Ali Naki Ali'dir hem delil bürhân
Ali Asker Ali Mehdi Ali evvelde ahırda
Ali'dir eyleyen icâd serâser sahib-i devran
Ali'dir çün benim şahım Ali'dir çün benim mâhım
Ali'dir çün benim râhım Ali'dir derdime derman
Viran Abdal server Şahı bugün bin can ile tahkik
Ali'dir cismimin canı hakikat can ile canan

SERÂSER NURA GARK OLDU CEMİ ALEM CEMÂLİNDEN

Erişti fazl-ı Yezdân'ın bize feyz-ü kemâlinden
Serâser nura gark oldu cemi alem cemâlinden
Götürdü zulmetin gözden göründü zahir-ü batın
Hicabın ref edebilmez görün cahil cühalinden
Mürekkebe eyledi haki sıfatı lütfu âbindan
Ki müfred bâd ile narın gelir kahr-ı celâlinden
Taharet eyleyen aşık cihanın bulaşığında
Elin çekti bu dünyanın hemen ceng-ü cidâlinden
Okursun ebcedin sırrın hutut-ı vech-i ademde
Beri gel eyle isbatın nedir bu cim-ü dâlinden
Erenler zatına zatın mübeddel eyleyen aşık
Keser ol nefis ile şehvet geçer mülk ile mâlinden
Virani âl-ü evladın hakikat bendesi olur
Koyup atlas-u dibâyâ geyindi köhne şalinden

İÇEM DERSEN EĞER TAHKİK VELÂYET DEST-İ KEVSERDEN

Eyâ mü'min kulak tut kim edem bir na't Hayder'den
İçem dersen eğer tahkik velâyet dest-i Kevser'den
Alî'yi ger bilem dersen eriş bir ehl-i irfâna
Sakin ey tâlib-i vahdet yüzün döndürme rehberden
Alî babında ol sâil dilersen maksûda etmek
Özün dür eyleme hergiz murâdın ise ol derden
Alî'dir zâhirin zâhid tecelli ettirir herdem
Doğar şems-i münevverdir muayyen burc-ı âverden
Alî'dir mâh-ı nev der-şeb heme âlem ziyâ gördü
Aceb hüsn-ü aceb mir'ât görün geçip tahayyürden
Alî'dir eyleyen rûşen cihânı bâtın-u zâhir
Cüda görme bu eşyâyı velâyet nûr-ı enverden
Alî'yi sevmeyenden sen sakın gel isteme mürvet
Kaçan ol ki susuz içe suyu sen seng-i mermerden

Alî evlâdıdır sâhib-sehâvet dü serâ içre
Murâdın iste anlardan ere Şebbir-ü Şebberden
Alî Zeyne'l-abâ Bâkır yolunda hâkpây ol kim
Kemâle ermek istersen kemâl-i ilm-i Ca'fer'den
Alî neslidurur Kâzım Rızâ şâhim Takıyyullâh
Bular râhında âşıklar geçer nice nice serden
Alî'dir çün Nakî nâci olan mü'minlere hâdî
Eğer ki sen dahî mü'min isen çıkma bu Askerden
Alî Ahmed Muhammed'dir muhakkak Mehdî-i devrân
Beyandır sırr-ı te'vîlen kebîr-i cümle defterden
Alî'dendir **Vîrânî**'nin ümîdi bâtın-u zâhir
Anı dür etmeye hergiz özü öz şâh-ı Kanber'den

MÜLKE SÜLEYMAN İSEN ÖT HERKESİN DİLİNCE SEN

Ey gönül sultân isen öt herkesin dilince sen
Mülke Süleyman isen öt herkesin dilince sen
Hastanın hem nabzını tut her ne ise şerbeti
Ver ana Lokmân isen öt herkesin dilince sen
Yaradıla cümle-i şey kimi ölü kimi hay
Cümlesinden cân isen öt herkesin dilince sen
Dünyede her ne ki var cümlesine can denilir
Canlara cânân isen öt herkesin dilince sen
Kimi küfür kimi din eylemegil kibr-ü kin
Küfrü ko îmân isen öt herkesin dilince sen
Cümle sıfât uş defîl-i Hakk'ı ayân gösterir
Delil-ü bürhân isen öt herkesin dilince sen
Câmi-i Cem mührü imiş işbu fenâ hılkati
Mührine irfân isen öt herkesin dilince sen
Her ne ki âbâd olup âhır **Vîrânî**'dir
Cümleye **vîrân** isen öt herkesin dilince sen

DİLEREM EDE MÜYESSER BANA RABBÜ'L-ÂLEMİN

Dilberâ kasd-u murâdım sen şehe olmak yakîn
Dilerem ede müyesser bana Rabbü'l-âlemîn

Yâ Muhammed yâ Alî yâ Şâh-ı cümle evliyâ
Yâ Hasan birle Hüseyin-ü yâ İmâm-ı Âbidîn

Yâ Muhammed Bâkır-u yâ Ca'ferî fazl-ı Hudâ
Yâ İmâm-ı Kâzım-u yâ kible şâh-ı heştümîn

Yâ Takî ve bâ-Nâkî yâ şâh-ı sırr-ı Askerî
Yâ Muhammed Mehdî vü yâ evvelîn-ü âhırîn

Yâ murâdım maksûdum sensin eyâ sâhib-atâ
Yâ Aliyyül'l-Murtazâ yâ mîr-i Kur'ân-ı mübîn

Yâ hakîm-ü yâ alîm-ü yâ kadîm-i lem yezel
Yâ Alî yâ İliyâ yâ secdegâh-ı mü'minîn

Bu Vîrân Abdal hakîr eyle niyâz âşıklara
Ede anladıkça hepsi bir duâ gülbeng hemîn

BENDEDIR CAN-U GÖNÜLDEN YOK GÜMANI CİSMİMİN

Ey birâder durmayor damarda kanı cismimin
Zâhir oldu uş gördün râz-ı nihânı cismimin

Doğdu çün mâh-ı Muharrem âh eder Arz-u semâ
Nâleler kıldı bilin işte zebânı cismimin

Eylerem dâim teberrâ şol Yezîd'in cânına
Ben mevâlî olduğum budur nişânı cismimin

Ben gedâ kurbân olursam Şah Hüseyin'in yoluna
Kim saâdetdir dağıla ola cânı cismimin

Şah Hüseyin'in yoluna ger pâre pâre etseler
Dağılıp düşmez yere ölmez zebânı cismimin

Ey Vîrân Abdal Alî evlâdına (hakka'l-yakîn)
Bendedir cân-u gönülden yok gümanı cismimin

GÜNEŞ HÜSNÜNDE MAT OLDU ACEB NUR - I TECELLASIN

Meded ey suret-i safi vü mir'at-ı musaffasın
Güneş hüsnünde mat oldu aceb nur-ı tecellâsın

Nazar kıldıkça hüsnünden tecellidir olur zâhir
Zehi nur-ı alemde nice yüz bin mücellâsın

Teâlellâh ne surettir bu suret ki anı halk ettin
Selam-ı sad - hezâr olsun acayib hüsn-i zibâsın

Ezelden bir imişlerdir demişler zat-bi-hemtâ
Nazirin yoktur ey mâh sipehsâlâr-ı a'lâsın

Bu hüsn-ü letâfetle bu vech-ü bu saadetle
Bulunmaz bir dahi şeklin hemen sen ferd-i yektâsın

Selam olsun selam olsun selam-ı sad hezâr olsun
Mücerredsın münezzehsin müberrâsın muallâsın

Virani, sen viranisin viranda genc-i mahfisin
Yüzün Seb'a'l - mesâni'dir tulsım-ı kenz-i (Tâ-hâ) sını

SECDEYİ ŞÜKREYLEREM YOKSA O SULTAN SENMİSİN

Dilberâ sorsam sana cânımda cânân sen misin
Şu'leler salar cihânda mâh-ı tâbân sen misin

Mushaf-ı hüsnünde yazılı hayet-i (İnnâ fetah)
Bâ-i bismillâh vechin yoksa Kur'ân sen misin

Dört kitâbın ma'nisi seb'a'l-mesânîdir yüzün
Kim Zebûr-u İncil-ü Tevrât-u Furkan sen misin

(Ahsen-i Takvîm) Hak şânında mestûr eylemiş
Sûret-i hatt-ı ilâhi arş-ı Rahmân sen misin

(Fi) vü (dâd) ü (lâm) Hak nakşında Nakkaş-ı Ezel
O hurûfu sende buldum Fazl-ı Yezdân sen misin

(Lâm) lâ'lin (mim) ağzın (fi) vü (dâd) dır gözlerin
(Cim) cemâlin cennet olmuş hûrî gılman sen misin

Ben Vîrân Abdal fakîrem gönlümün sultânına
Secde-i şükr eylerem yoksa o Sultan sen misin

ALTI BİN ALTI YÜZ ALTMİŞ ALTI AYET HAKKIÇÜN

Yâ ilâhî kıl kerem nûr-ı nübüvvet hakkıçün
Öz cemâli hazretin Şâh-ı velâyet hakkıçün
Cürmümüz çok Şebbir-ü Şebber ibâdet hakkıçün
Âbidîn-ü Bâkır-u Ca'fer hidâyet hakkıçün
Mûse-i Kâzım hakikat kıblegâhımdır benim
Şah Alî Mûsa Rızâ keşf-ü kerâmet hakkıçün
Müttakîler şâhıdır sırr-ı Muhammed'dir Takî
Hem Nakî'den Askerî nûr-ı emânet hakkıçün
Âhirü'l-emri imâmet Mehdî-i kaaimekaam
Kuluyuz kurbânıyız kân-ı sehâvet hakkıçün
Pür-günâhem cürmüme yoktur adet yâ Murtazâ
Ehl-i fahrin çektiği tâc-ı saâdet hakkıçün
Kalma sen gel bu Vîrânî bendenin isyânına
Altı bin altı yüz altmış altı âyet hakkıçün

GAYRIYE BAŞ EĞMEDİ OLDU ALİYYİ ZÜLFİKAAR

Bende-i Âl-i Nebî olan cihanda âşikâr
Şâh-ı Merdân-ı Alî oldu ana perverdigâr
Âşık-ı sâdık olup eyler tevellâ yâ Alî
Hem eder lâ'net Yezîd'e kimse etmez ana kâr
Dünyeye baş eğmedi her kim Alî'ye bendedir
Raht-ü bahtı tâcî etti cümle târmâr
Sıdk ile belî deyen dönmez belîden âkıbet
Etseler anı muhakkak halk-ı âlem seng-i mâr
Kim Alî evlâdına (ayne'l-yakîn) bend olmadı
Görmedi dîdâr-ı vahdet menzili gayyâ vü nâr
On iki nûr-ı imâma her kim ikrâr eyledi
Her palâsı etti cihanda dünyelikten ihtiyâr
Bu Vîrânî maksudun Şâh-ı velîden istedi
Gayriye baş eğmedi oldu Aliyy-i Zülfikaar

VARIN VERİR HAYRAN GEÇER

Ben ki gönlüm bir ulu yol gâh olur kervan geçer
Gâh olur ki hân varun uğrayıp insan geçer
Gâh olur ki Şit Nebî Dâvûd ile Nâcî gelir
Gâh olur ki çarh ile İblis gelir şeytan geçer
Gâh olur Fir'avn ile da'vâ edip Mûsâ gelir
Gâh olur bin sihrini bâtl eder Sü'ban geçer
Gâh olur İsâ gelir mürdeleri zinde kılar
Gâh olur zindeleri mürde kılıp bî-can geçer
Gâh olur ki hem Halîl-i Kâ'be'nin tedbîrine
Gâh olur ki İsmail Hak yoluna kurban geçer
Gâh olur Nemrûd gelir İbrâhim'e âteş yakar
Gâh olur İbrâhim âteş yakmayıp ihsan geçer
Gâh olur deryâ ile balık gelir Yunus bile
Gâh olur ihlâs ile halâs olup âsan geçer
Gâh olur Eyyüb gelir pür-renc-ü bî-dermân olup
Gâh olur her derdlere derman gelir Lokman geçer
Gâh olur Ahmed gelir da'vâ-yı hak islâm eder
Gâh olur cehl-ü kibr Ebû Cehil nâdan geçer
Gâh olur bu cehl ile âlûd olur birkaç kişi
Abdal ana lâ'net eder ibni filân filân geçer
Gâh olur ârif gelir kim özünü tahsîn eder
Gâh olur ki bir nazarda bende-i merdan geçer
Gâh olur sôfî gelir hem mâl-ü mülk ile gider
Gâh olur Abdal gelir varın verir hayran geçer
Gâh dânişmendler kaadi vü asker müftiler
Gâh müfessirler olup tefsîr ider Kur'ân geçer
Gâh olur ki pâdişehler kimi âdil kimi zulm
Gâh serîr-i saltanat menzil bulup sultan geçer
Gâh olur zerre gelir güneş olup verir ziyâ
Gâh olur katre gelir hem bir nazar umman geçer

Gâh olur âşık gelir ma'suk gelir vâsıl olur
 Gâh olur bin kahr ile zulm-i bî-pâyan geçer
 Gâh olur bâdı gelir nârı gelir eyler celâl
 Gâh olur hâki gelir âbı gelir revan geçer
 Gâh olur aslı gelir fer'î gelir idrâk eder
 Gâh olur emri gelir nehyi gelir fermân geçer
 Gâh olur ki görürem bir kişidir gelip geçen
 Gâh olur ki görürem yüz bin nice kervan geçer
 Gâh olur ki şâhlarına kârvan deve heme
 At ve katır ve eşek deve nebât-ü can geçer
 Gâh olur ki bu **Virân** âbâda **Virân** gelir
 Bu aceb **Virân** olur evvel ebed **Virân** geçer

LÂ'NET ANA SÖZÜMÜ KİM Kİ YALAN KIYÂS EDER

Kim Alî'nin âline ermekliğe heves eder
 Akıbet sadef gibi o dürrünü pâk hâs eder
 Böyle demiştir Alî fehmedene bu söz yeter
 Âşık-ı aşk âl olan kat'ı hevâ-yı nâs eder
 Zâhir-ü bâtın anın zât-ı kadîm olur dilâ
 Gayri ifnâ fâniden kendüzini halâs eder
 Âb-ı hayvan nûş olur şübhesiz ol hay olur
 Pend-i Âli gûş edip eġnine çün ilbâs eder
 Yokluğunmuş kesretin def'ine çâre fahr olup
 Ol sebebdır her velî kim cübbeyi pâlâs eder
 Bir nazar eyle gözün aç sözümün işâretin
 Lâ'net ana sözümü kim ki yalan kıyâs eder
 İşte **Virân Dervîşin** kesb-i kemâli dünyede
 Al-i Şâha hamd edip hem şükr ile sipâs eder

HER NEFES SİHHAT YÜZÜNDEN DERDE DERMÂN ARZ EDER

Hüsn-i ruhsârın nigârâ mâh-ı tâbân arz eder
 Hatt-u hâlin noktasın ol Şâh-ı Merdân arz eder
 Kangı nâdandır deyen kim bir vefâsız dilberin
 Zülfünün herbir telinden ahd-ü peymân arz eder
 İki kaşın kirpiğin remzini divler anlamaz
 (Vahdehû lâ şerîke leh) Fazl-ı Yezdân arz eder
 Levh-i Mahfûz'un tılısımı hatt-ı vachin cem'idir
 Câhil-ü müşrik ne bilsin cümle Kur'ân arz eder
 Kim bilir irfân olur dindâr olur Hakka'l-yakîn
 Şübhesi kalmaz anın billâhi î mân arz eder
 Ruhlerin esrârını her bî-hüner fehm etmedi
 Kim bilir bu ma'niyi kim rûh-ı insân arz eder
 Lâ'l-i câmin şerbetin bilmez tehâretsiz fakîh
 Ehremen müdrik deġildir sandı noksan arz eder
 Leblerin lâ'lin gül âbı mey cemâlin bî-misâl
 Her kim içti Hızr elinden âb-ı hayvân arz eder
 Nokta-i nutk-ı dehânın bu **Virânî** hastaya
 Her nefes sıhhat yüzünden derde dermân arz eder

RAHMAN'INI BEKTAŞİLER

Zâhidâ rûz-ı Ezel Subhân'ını Bektâşiler
 Gördüler (ayne'l-yakîn) Rahmân'ını Bektâşiler
 Bâ-i (bismillâh) ile fahr ettiler kâmil olup
 Bildiler günden ayan merdânını Bektâşiler
 Döktüler âh eyleyip vâh eyleyip zâr eyleyip
 Şah Hüseyin'in aşkına uş kanını Bektâşiler
 Hâricîler zümresine ettiler lâ'net hemin
 Tuttular Âl-i Alî dâmânını Bektâşiler
 La'netu'llâh ile her dem zikr edip yâd ettiler
 Bil filân ibni filânın şânını Bektâşiler

Ca'ferî mezheb olup secde-i tahkîk ettiler
Sürdüler şâh-ı velî erkânını Bektâşiler

Gördüler Hak sûretin fî ma'nî Ümmü'l-kitâb
Okudular hatm edip Kur'ânını Bektâşiler

Hızr elinden aşk ile âb-ı hayâtı nûş edip
İçtiler uş çeşme-i hayvânını Bektâşiler

Ey **Virânî** cân-u başı terk edip hâk ettiler
Şâhı Merdan yoluna kurbânımı Bektâşiler

DÜNYEDE ANCAK BU DENLÜ KİL-Ü KAALİM VAR YETER

Zâhidâ bu dünyede bir köhne şâlim var yeter
Fakr evinde baş açık Sultân-ı Bâlim var yeter

Yapı tâkî tumturâkî neyleyim âlemde ben
Fârigim fahrîm ferâgat böyle hâlim var yeter

Mülk-ü emvâli nider dünyâda bir ânı için
Şükr kim Âl-i Muhammed gibi Âlî'm var yeter

Mâl-ü mansıb câh-ı kesret râh-ı Hak'tan dûr eder
Geçtik andan mühr-i Cem'dir gibi mâlim var yeter

Ben **Virânî** dervişim dîdâra müştâk olmuşum
Dünyede ancak bu denlü kîl-ü kaalim var yeter

SÂHİB-İ ERKÂN OLAN MERDÂNELER FEHM ETTİLER

(Küntü kenz) in râzını dîvâneler fehm ettiler
Sırr-ı aşkın gencini vîrâneler fehm ettiler

Yâ Alî herkes senin zâtın kaçan idrâk eder
Şem'-i ruhsârın şehâ pervâneler fehm ettiler

Her hayâsız âdemî tevhid meyi nûş eylemez
Cur'a-i Câm-ı Cem'i mestâneler fehm ettiler

Sâfi ol ey dil sakın zâtın deme bigâneye
Bir sadef has olduğun dürdâneler fehm ettiler

Dünyeden el çektiler sâdık olan abdâller
Bir tecerrüd âlemin şâhâneler fehm ettiler

Bir neceştir dedi Ahmed mâl-ü mülk mecmûuuna
Kelb gibi bok yemeği nefsâneler fehm ettiler

Ey **Virânî** râh-ı evlâd-ı Alî'yi sıdk ile
Sâhib-i erkân olan merdâneler fehm ettiler

ABDÂLLER

Bende-i fazl-ı Hudâ vü hem Mustafâ abdâller
Cân-u dilden uş muhibb-i Murtazâ abdâller

Âh Hasen zehr-i şehîd-ü vah Hüseyin'im deyüben
Sîneler çâk eyleyüben Kerbelâ abdâller

Âbidîn-ü Bâkır-u Ca'fer'den irşâd oldular
Sıdk ile ihlâs ile nûr-ı bekaa abdâller

Mûse-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ dergâhına
Yüz sürüp nâz-u niyâz-ü hem duâ abdâller

Askerî hem Mehdi-i sâhib-zamân'ın aşkına
Cismine dağlar yakıp oldu fenâ abdâller

Verdiler cümle cihânın varlığın bir yokluğa
Bir deminde girdiler şâh-u gedâ abdâller

Âl-ü evlâd aşkına ser cümlesinden geçtiler
Ana ata cân-u mansab elvedâ abdâller

Uş niyâz eyler **Virânî** ayni Cem âşıklara
Tâ edeler yine gül-beng-ü bukâ abdâller

TERK-İ CÂN EYLER BU YOLDA SERİ MEYDÂNA DÜŞER

Her kimin kim sevgisi ol şâh-ı Merdâna düşer
Terk-i cân eyler bu yolda seri meydâna düşer

Çalar ol tabl-ı (Ene'l-Hak) tutuban hergiz seni
Başını top eyleyip elleri çevgâna düşer

Zulmetin şeb-rengini dilden şehâ ref eyleyen
Hızır-veş câvid olur kim Âb-ı hayvâna düşer

Bahr-ı ma'nâyı gören kendi özü'n katre gibi
Âkıbet cûşa gelir ol bahr-ı ummâna düşer

Geçer ol iki cihânın hayr-ü şerrinden hemen
İsteği dîdâr olur ol vech-i Rahmân'a düşer

Bu heves bağında her kim terk-i cân eyler gelir
Vasl-ı dergâhı olup menzil-i insâna düşer

Kaçan irfân haberin tâlib-i tahkîka verir
Sanasın ki sadef içre dürr-i yektâne düşer

Gûş-i câna ol zaman kim sûr-ı vahdet erişir
Küfrü gider kendisi aşk ile îmâna düşer

Ey **Vîrânî** fakr evinden her ki buldu genc-i aşk
Mâl-ü mülkü nider ol külhanda vîrâna düşer

NÛR HİDÂYET KÂNIDIR

Allah Allah kim erenler hoş kerâmet kânıdır
Ayn-ı zât-ı hazret-ü nûr hidâyet kânıdır

Kimi âkıl kimi sernest âşık-ı dîdâr olup
Baş açık yalın ayak sâhib riyâzat kânıdır

Cümle âlem gözlerine dâne-i hardal değil
Küllisinden pâk olup fahr-u ferâgat kânıdır

Ger Utârid ger Hutârid her vucûdun hâlini
Bildiler settar olup sabr-u selâmet kânıdır

Dü cihâna el sunup hükm ettiler Kaf'tan Kaf'a
Kudret-ü kuvvet Alî Şâh-ı velâyet kânıdır

Günde bin bir cürmümün şerhin yazarım âleme
Birine kalmaz erenler hoş inâyet kânıdır

Ey **Vîrânî** sad hezârân cürmün olsa bir kezın
Afv eder hiç gam yime bunlar sehâvet kânıdır

BİR VİRÂNÎ'DEN GELİR

Ey cemâlin sûre-i Seb'a'l-mesânî'den gelir
Sûret-i hattı kitâb-ı âsmânîden gelir

Çünkü Hak nutkuyla bünyâd eyledi bu âlemi
Hilkat-i eşyâ serâser kün fekânîden gelir

(Men aref) le Hakk'ı isbât eylemek âsân değil
Bu lisân-ı gayb-ı ma'nâ câvidânîden gelir

Gayriden ummak hatâdır (Küntü kenz) in varını
Terk-ü tecrîd-ü fenâ sâhib meânîden gelir

Ârif ol terk et fenâ dârin bekaa vârin dile
Şûr-u şer gavgaa bu kesret işbu fânîden gelir

Herkese lâıyk değil bu zevk ile vahdet huzûr
Kim huzûr-u zevk-u vahdet lâmekânîden gelir

Değme bir nâdân ile olma **Vîrânî** hemnişin
Genc-i kâmil akl-ı mahfî bir **Vîrânî**'den gelir

TÂLIB-İ DÜNYÂ OLAN HER DEM-BE-DEM KESRETTEDIR

Bu ferâgat tahtına sultân olan vahdettedir
Tâlib-i dünyâ olan her dem-be-dem kesrettedir

Şu cihânın zînetine dil veren ey bî-akıl
Ârif-i Rabb olmadı ol dâimâ mihnettedir

Her kimin kim başına kondu ebed tâcı kadîm
Yoksul olmaz ol ganîdir fakr ise devlettedir

Bu cihâlet harifâ pür-renc imiş âlemde kim
Kim ki düştü tâ ebed kurtulmadı zahmettedir

Nûş edip tevhid meyinden suç halâs eyledi
Şerbeti Lokmân elinden içti ol sıhhattedir

Bende-i âl-i Alî her kim ki oldu dünyede
Yok ana hergiz nedâmet dâimâ işrettedir

Gözünü saf etmeyenler görmedi dîdâr-ı Hak
Silmedi mir'ât-ı kalbin pâsını gaflettedir

Bu Vîrânî âlemü'l-gaybın sıfâtın kendide
Buldu ta'lîm eyledi Cibrîl ana hizmettedir

SÂDIKAANA AYNİ HOŞ BUNCA MUHABBETLER GELİR

Her saatte hatt-ı zâtından beşaretler gelir
Zülf, kaşı kirpiğinden zî işâretler gelir

Sûretin Hak'tır hakîkat Hak tanıktır sad hezâr
Nice Mushaf nice ma'nâ nice âyetler gelir

Her habersiz ehremenden fârig ol kendin sakın
Başına türlü belâ andan nedâmetler gelir

Dîve sorma bu meânî sırrını ey pâk-i zât
Dîv-i mel'undur sana andan hiyânetler gelir

Hâb-ı gafletten uyan aç can gözün her sâati
Cânib-i Hak'tan sana tâc-ı saâdetler gelir

Değme bir nâdan sözün gûş eyleme sâdık isen
Her kişiden ey güzel nice rivâyetler gelir

Ey Vîrânî şükr-ü minnet ki sözünde her nefes
Sâdikaana aynı hoş bunca mahabbetler gelir

YATMA GAFLET HÂNESİNDE AÇ GÖZÜN ÇALINDI SÛR

Ey bakaa câmin cihânda istek eden bî-kusûr
Yatma gaflet hânesinde aç gözün çalındı sûr

Geç cihânın şûr-u şerinden emin olgıl hemen
Çekmeyesin sem azâbı haşredeki mâ-fi'lkubûr

Gör ne yazmış hâme-i kudret cemâlin nakşına
Evvelâ ol hatt-ı bismillâh etmiştir sudûr

Hem yine ümmül'l-kitâb'ın suretin kıldı beyân
Doğdu andan dört kitâbın ma'nisi uş bî-kusûr

Andan ol fi'l-fâtiha yazdı (sırâtı müstakîm)
(Kaf) u (hâ) nın aynını gösterdi Kur'ân'da sûtûr

Ya'ni yüz on dahi dört harfe musavver eyledi
Beynenâ hatt-ı istivâdir dedi cânâ iste gûr

Ey Vîrânî vech-i Hak'tır vechimiz (Hakk'a-lyakîn)
Şol sebebdan vahy-i Hakk'ı nutkumuz kıldı zuhûr

NAKŞ-I ZÂTIN BİLMEYEN İNSÂNİ BİLMEZ KİMDURUR

Nefsin idrâk etmeyen Rahmân'ı bilmez kimdurur
Nakş-ı zâtın bilmeyen insânı bilmez kimdurur

Kul olup satılmayan elden ele Yûsuf gibi
Hâkim-i Mısır olmayan Ken'ân'ı bilmez kimdurur

Cism içinde cân-u dil mir'âtını sâf etmeyen
Görmedi (ayne'l-yakîn) cânânı bilmez kimdurur

Sedd-i İskender olup zulmet yerağın görmeyen
Âb-ı hayvân içre kim hayvânı bilmez kimdurur

Derde her kim ki giriftâr olmadı Eyyûb gibi
Zahmına em bulmadı Lokmân'ı bilmez kimdurur

Nefs-i ejderhâsını katl etmeyen merdâne var
Sanma ol merdânedir merdâne bilmez kimdurur

Ey Vîrânî ehl-i diller sohbetinde devrimiz
Anlamaz ol Fazl-ı Hak Yezdân'ı bilmez kimdurur

TÂ EZELDEN CÂN İLE CÂNÂNIMIZ HAYDER'DURUR

Biz Urum abdâhıyız sultânımız Hayder'durur
Tâ Ezelden cân ile cânânımız Hayder'durur

Cur'a-i tevhid meyinden içeli bir câm-ı Cem
Sâkimiz ol çeşme-i hayvânımız Hayder'durur

Biz tevellâ ehliyiz âl-i Alî'ye zâhidâ
Sen ne dersin dînimiz îmânımız Hayder'durur

Kimseye baş eğmeyip ol Şâh-ı şâhîlerdeniz
Kiblemiz mihrâbımız büthânemiz Hayder'durur

Fahrimizdir sorarız şâm-ü seher ey müddei
Virdimiz evrâdımız erkânımız Hayder'durur

Nâkis-u nâdân ile yatmaz oturmaz durmayız
Varımız hem yârımız yârânımız Hayder'durur

Ben **Vîrânî**'yem Veliyyü'llâh'a candan aşıkam
Sırrımız serdârımız merdânımız Hayder'durur

MURTEZÂ'DAN DESTUR OLSA EYLESEM BU SIRRI FÂŞ

İyd-i ekberdir bu gün meydâna geldi tiğ taş
Katli-i nefsin sâbiti olduk kamumuz çar tıraş

Biz şeb-ü rûz eyledik saykal urup mir'âtımız
Kendi başın kendi rîşin kendi şârib kendi kaş

Hâricîler bağı yansın gördüğünce zâtımız
Bin teberrâya muvâfık oldu bil gel bu maâş

Tekye-i aşkın içinde baş açık abdâl olub
Serfürû ettik bu dem meydâna verdik cân-ü baş

Çar anasır sikkemizdir âdem-i hâkî biziz
Murtezâ'dan destur olsa eylesem bu sırrı fâş

İnlesem çeksem melâmet tâblını Seyyid vâ
Gûşa gelse âteşimden kaynasa dağ ile taş

Evliyânın kuluyuz biz **Balım**'in kurbânıyız
İsm ile **Virânî**'yiz bir köhne şâl oldu kumâş

SUN ELİN TUT DÂMENİN ŞÂH EVLİYÂDAN BÎAT ET

Tâlibâ gel zât-ı pâk-i Mustafa'dan bîat et
Bâd-u âteş âb-u hâk ol Murtazâ'dan bîat et

Şeş cehetten bir nazar kıl gör ne sûret bağlamış
Hüsn içinde Şâh Hasan Hulku'r-Rızâ'dan bîat et

(Fakri fahr) ol kıl teberrâ düşmen evlâdına sen
Geç Havâric'den Hüseyin-i Kerbelâ'dan bîat et

Saykal et mir'ât-ı kalbin pâsını ey merd-i hâs
Sıdk ile ihlâs ile Zeyne'l-abâdan bîat et

Zerre zerre cismini ger hâke yeksân etseler
Bâkır-u Ca'fer İmâm-i reh-nümâ'dan bîat et

Dünye vü ukbâdan el çek maksadın dîdâr ise
Mûse'-i Kâzım Alî Mûsâ Rızâ'dan bîat et

Mülk-ü mâl-ü câh-u mansab âkıbet kalmaz fenâ
Sen Tâkî vü bâ-Nakî nûr-ı bekaadan bîat et

Gurre olma dehr döne Askerî'ye asker ol
Sür beri himmet atın ehl-i duâdan bîat et

Deme kim zâhir değıldir kılmadı dâhi zuhûr
Aç gözün gör Mehdi-i sâhib-livâ'dan bîat et

Her başiretsiz tabîat hâra uyma gel berî
Çar-deh ma'sûm-ı pâk-i âl-i abâdan biat et

Geç fenâdan sen bekaa bulmak dilersen dâimâ
Akla kâmil ilme âmil pîşivâdan bîat et

Fârig ol fahr-i hakîkat dü serâdan kes ümîd
Sâhib-i te'vîl olan fazl-ı Hudâ'dan bîat et

Ey **Vîrânî** zümre-i âl-i Alî bir nûrdur
Sun elin tut dâmenin şâh evliyâdan bîat et

SEN SENDE ARA

Dirîga olmadım hem-dem ben ol gül yüzlü dildâra
İlâhî olmasın yârim mukaabil hâr-u agyâra

Ben ol bülbülle şeydâyım nigârın hüsnü bâğında
Bilhamdillâh ki düş oldum İrem bâğında gülzâra

Geçirme ömrünü lâda ko elden rûz-ı ferdâyı
Bu demdir bu dâhi hoş gör de başın indir ikrâra

Nice ay nice yıl geçti perestiş ettiğin yerde
Ne ıssı eyledin her dem dayarsın işbu dîvâra

Virânî sözünü gûş et eriş bir arı mürşîde
Sor andan her ne isterdin yine sen sende ara

BAS KADEMİN TARİKATA

Tâlib isen gel ey gönül eyle nazar şerîata
Sırr-ı ilâhî anlayıp bas kademin tarîkata

Ma'den-i ilm fazl-ı Hak ister isen ey gönül
Aşk ile âyine sen ol ir ma'ni-i ma'rifete

Oku cemâl-i hattını bunca kitâb-ı remz ile
Tâ bilesin (Men Aref) i kim varasın hakîkate

İlm-ü kemâl-i vahdetin bâbı Alî imiş Alî
Bende-i hânedân olup süre yüzün velâyete

Âl-i Resûl'e her zaman eyle niyâz-u meskenet
Şâhid ola deli gönül erişesin sahâvete

Fahr-ı fenâyı kıl kabûl gel kerem eyle ey gönül
Dünyeye sunmagıl eli düşme sakın dalâlete

İşte **Virânî** dervişin zâtı ile sıfâtı hem
Bende-i şâh-ı Kanber'im saldım özüm melâmete

DERMANI YOKTUR ZERRECE

Fânî cihâna dil veren imânı yoktur zerrece
Ol rahmeti kimden umar Rahmân'ı yoktur zerrece

İşbu cihanda ey sanem tayyib-ü tâhir olmayan
Pâk-i ferâgat olmadı Subhân'ı yoktur zerrece

Başın eline almayan râh-ı Alî'de tûp gibi
Çevgân-ı Hak'tan oynamaz meydânı yoktur zerrece

Cehl-i marîzine devâ fazl-ı Alî'de bulmayan
Kaldı ebed gayriden ol dermânı yoktur zerrece

Bu cehille memât olan mevt-i ebed içindedir
Cindir ki cisminde anın hiç cânı yoktur zerrece

Fahr-ı fenâ olup ezel dünyâyâ yine dil veren
Beyhûde babalanmasun erkânı yoktur zerrece

Kim ki **Virânî** cân-ü dil Âl-i Alî'ye bağladı
Gönül evinde gayrinin mihmânı yoktur zerrece

LİSANINDA BEYAN EYLE

Beri gel âşık-ı sâdık mekânın lâ-mekân eyle
Huzûr-ı Hazrete başın yolunda tercemân eyle

Cihânın bend-ü bağında sakın bend olmagıl zinhâr
Özün kurtar bu gafletten seni sen bî-gümân eyle

Bu mülk-i bî-karâr içre yürü bir nesne bellenme
Nişâna kalmagıl hergiz nişânın bî-nişân eyle

Ki dört ism-i Muhammed'le Hasan Asker Hüseyin Ca'fer
Çehâr ismi Alî Mûsâ yolunda terk-i cân eyle

Özün ver âl-ü evlâda beka câmında istersen
Dahi bir gayre dil verme seni sen cavidân eyle

Eğer ilm-i hakîkatten dilersen muttâlî olmak
Müberrâ ol halâiktan yüzün seb'al-mesân eyle

Oku Ümmü'l-Kitâb üzre yedi âyet ki vechinde
Sirât esrârını şî'rin ubûr et dermeyân eyle

Kemâl-i Fazl-ı Yezdân'ın hutûtu vech-i âdemdir
Sıfâtı âlemü'l-gaybın lisânında beyhân eyle

Virânî âl-i Haydar'dan dahi maksûda dil verme
Murâdın dâr-ı dünyâda hemen şâh-ı cihân eyle

SAKIN GAVGAYA MEYLETME

Sakın ey ademî-zâde varıp dünyâyâ meyl etme
Özün kurtar bu kesretten sakın gavgaaya meyl etme
Gözet bû re'y-i mürşitte seni sen eyle gıl teslim
Varıp bir hâr-u hâşa ki yalan fetvâyâ meyl etme
Muhıbb-i âl-ü evlâd ol dilersen sohbet-i bâkî
Mahabbet kıl Alî âle dahî sevdâyâ meyl etme
Edebsiz ehl-i şehvetle refik olma bu âlemde
Dilersen cân ile cismin bedî' igvâyâ meyl etme
Bahâyım tab'-ı Âdem'den hazer kıl bâtın-u zâhir
Anın gibi bedîd işten sakın rüsvâyâ meyl etme
Saâdet ehlini yoldaş edin bu dâr-ı dünyâda
Gulâm-ı şâh-ı Kamber ol hazer kıl lâya meyl etme
Vîrânî dervişin sözün kabûl et merd-i merdân ol
Bugünü yarına koyma sakın ferdâyâ meyl etme

BAŞEĞMEZ SERESER DARI-I DÜNYAYA

Bugün ben bir perî gördüm cemâli ta'n eder âye
Muhîl-i külli şey' olmuş salıptır cümleye sâye
Sakın meyl etme görmekle yüzün ol şâh-ı hûbânın
Geçersin cümle vârandan düşersin iklîm-i zâre
Eğer Mûsâ gibi görmek dilersen rûy-i dildârı
Düşer bir pâre od şâhâ nigâhın Tûr-ı Sînâye
Yanarsın nâr-ı hicrâna geçersin cümle âlemden
Figaanın ta'n eder her dem muhakkak def ile nâye
Melâmet gömleğin geymek dilersen kıl taleb anı
Yüzün kim görse baş eğmez serâser dâr-ı dünyâyâ
İkilikle anı hergiz sevip sayd etmedi kimse
Katı agyâr-ı âlemdir salınmaz zerre ferdâyâ
Vîrânî dünyanın varın veriptir aşkına anın
Anınçün cümleden geçti girip bir köhne hırkaye

MUHAABBET DİLDE ZIKRULLAH

Mahabbettir eyâ sâdık beyân-ı bâ-i bismillâh
Mahabbettir ki feth oldu serâser bâb-ı ilmullâh
Mahabbet genc-i mahfidir gönül mülkünde pinhânî
Mahabbet bilmeyen bilmez nedir bu (Küntü kenz-ullâh)
Mahabbet sanmasın anı kopar şehvet sıfâtında
Mahabbet oldurur âşık biküllî râh-ı hakkullâh
Mahabbet râhına herkes kadem basmak diler olmaz
Mahabbettir hidâyetten hidâyet ol Veliyullâh
Mahabbet câm ile Cem'dir fenâ vü fahr mülkünde
Mahabbet nûş eden bildi nedir Âb-ı hayâtullâh
Mahabbet câmesin gey kim giderir senden benliği
Mahabbetle ayan oldu sıfât-i hatt-ı zâtullâh
Mahabbetle Vîrân Abdal gönül tahtında şâhî gör
Koyuptur dem-be-dem söyler mahabbet dilde zikrullâh

MUAYYEN KILDI ZATULLAH

Beri gel ey dil-ü dîde nazar kıl Hak veliyyullâh
Kıyâm üzre komuş aşkı o bir vahdet sebîlullâh
Gelen geçer konan göçer kimine bal kimine sem
Verip nûş ettiğim her dem dü kısım üzre hayâtullâh
Âşıklar dâ-ı dünyânın ne mâline ne zehrîne
Mukayyed olmadı aslâ hemen âşktır murâdullâh
Ki zîrâ âlem-i aşktır hayâtı cümle insânın
Bu aşktır mürdeye bin can ki nefh etti Rûhullâh
Yürür var aşk ile ey dost melâmet cür'asın nûş et
Selâmet der-kenâr eyle açuban bâb-ı ilmullâh
Ne katredir ki zabt etmiş serâser bahr-ı ummân-ı
Ne mevc-i bî nihâyettir görünen bu sıfâtullâh
Ne zerredir tecellâyı güneş andan alır herdem
Zehî yok yoku var etti muayyen kıldı Zâtullâh

Kulak tut aşk ile ma'nâ ne remz eyler beyânında
Hidâyet ehli ol âşık oku sen ilm-i fazlullâh

Vîrân Abdal Alî'dir ki muhît-i külli şey olmuş
Görünmez gözüme gayri hemen ol aşk-ı illallâh

BUDUR ÜMMİ KELAMULLAH

Nazar kıl vechin ey dilber yazılmış satr-ı bismillâh
Beyam Bistü heşt =(28) budur ummî kelâmullâh

Budur remz-i Resûlullâh bugün beş vakt namazda
Bu remzi anlamak güçtür dedi Hak (küntü kenzullâh)

Niçin on yedi farz oldu bu beş vaktin arasında
Ana nâzil durur cümle sıfâtındır beyânullâh

Kılır ârif temâşâsın bu sırrın savmını anla
Kaşın mihrâb edinmiştir iki aynın imânullâh

Okur Seb'al-mesânîden dem-i İsâ olur nutku
Diriltir cansız eşyâyı O'dur cümle hayâtullâh

Dürüst olmaz okumazsa (elif lâm hâ mîm) ü (dad)ı
Budur bünyâdı beş vaktin kelâm-ı ilm-i fazlullâh

Sıfâtı si vü do= (32) hattır elif lâm hâ mim) ana geldi şan
Kaşınla kirpiğin zülfün mürekkeb hatt-ı nurullâh

Vîrân Abdal Hakk'a minnet visâl-i vasl-ı şâh oldun
Dilinde dâima zikrin Alî'dir ol Veliyullâh

TENİM KANIM SEBİLÜLLÂH

Beri gel bir nazar eyle eyâ zâhid-ü bed-gümrah
Ki senden eylemiştir bil zemîn-ü âsmân ikrâh

Alî'yi sevmeyen kâfir, değildir mü'min-i mutlak
Alî'dir sâhib-i kudret O'dur gerçek Veliyyullâh

Muhammed din Alî îman dilâver nûr-ı Hak dîdâr
Gel anla bunların remzin dedim işte beyânullâh

Kelâmım Hak kelâmıdır eğer dinler isen dâna
Bu nutku böyle bil tahkik heman-dem gayr-i zâtullâh

Ki Hak'tan dört kitâb indi bu bir zâta olup te'vil
Muhammed ilme şehir oldu Alî'dir şehre bâbullâh

Alî'ye varmayan âlim kaçan nefis olur hâlim
Alî uş bâb-ı izzettir kerâmât-ı Resûlullâh

Vîrânî deme gel irak Alî vü Hak Resûlünden
Dökerlerse değildir gam tenim kanım sebîlullâh

YANDI VÜ NARA BAKMADI

Aşk bi-zevâlidir kimin dünyede kâra bakmadı
Hakk'a murâdı her kimin dünyede kâra bakmadı

Âl-i Resûl ile kimin bunda bekaası vardurur
Geydi melâmet yüzüne nâmûs-u âra bakmadı

Her ki gül ile hem-nişin olma murâdı var ise
Sundu elin o güle zerrece hâra bakmadı

Bunda düşen bu dünyanın bahr-ı belâsına ahi
Başı kayı olur anın döndü kenâra bakmadı

Nefsi kimin ki gaalib olur ise zâtına
Salma deve gibi gezer kendi yulara bakmadı

Râh-i Alî ki cana ey fakr-ü fenâ katarına
Girmeyenin ümîdi yok ol bu katara bakmadı

Hırs-u tamâ-u şehvetin hânesini harâb eden
Kesti kiral başını bend-ü hisâra bakmadı

Yandı tarîkat odına can ile başı kalmayan
Cân ile bâşın terk eden yandı vü nâra bakmadı

Derde düşen **Vîrânî** gayri devâyı neylesin
Haydar ana duâ edip gayri timâra bakmadı

GÖRÜN VECH-İ HÜDA GELDİ

Gel ey ârif bu eşyânın vücûdu Mustafâ geldi
Kelâm-u nutk-u burhânı Aliyyü'l-Murtazâ geldi

Mürekkebdir anâsırdan hutûtu vech-i insânın
Velî kâtib eşyâya Hasan hulk-ı Rızâ geldi

Şehâ esmâ-ı küllînin müsemâmın bilen tahkîk
İmâm-ı şâh-ı mazlûmun Hüseyin-i Kerbelâ geldi

Bu yetmiş iki melhûzun işârâtın kılan zâhir
Kulak tut anla güftârım Alî Zeyne'l-abâ geldi

Velî Kâzım Alî Ca'fer olup geldi yedi âyet
Bor ile şâb katat sırrı görün vech-i hudâ geldi

Alî Mûsâ Rızâ Şâha dü zülfün iki şi'r etti
Sırâtı ehl-i irfânın budur ki istivâ geldi

Takî' den çün zuhûr etti tekaazâsı müsemmânın
Nakî nâcî olup cânâ hurûf-ı (lam) ü (bâ) geldi

İmâm-ı Askerî Mehdî oluptur cümleye hâdî
Ki bunlar evvel-ü âhır memât olmaz bekaa geldi

Virânî âl-ü evlâdın muhibb-ü bendesi içre
Fenâ fillâh bir ednâdır cemiyette gedâ geldi

ALİ'DEN GAYRI KİMSEM YOK

Bihâmdillâh şu dünyâda Alî'den gayrı kimsem yok
Malım mülküm bu ortada Alî'den gayrı kimsem yok

Gerekmez cümle dünyâyı bana bir pâreye versen
Gönül verdim ben ol Şâha Alî'den gayrı kimsem yok

Ezelden asl hem aslın kopar hem yine âhırda
Mahabbet etmezem yâda Alî'den gayrı kimsem yok

O dem kim yok idi âlem ne ins-ü cinn-ü ne âdem
Eriştim ben o üstâda Alî'den gayrı kimsem yok

Sadâ-yı (kün) ki buyurdu dü âlem halk olup durdu
Nazar kıldım bu âlemde Alî'den gayrı kimsem yok

Ne bilsin bî-basîretler amel kılmaz münâfıklar
Görünen bunca eşyâda Alî'den gayrı kimsem yok

Bu halk Şîrin için sandı melâmet olduğun Ferhad
Buluştum dedi Ferdâd'a Alî'den gayrı kimsem yok

Ne kim geldiyse kâmiller bunu böyle buyurdular
Olan pinhân-ü peydâda Alî'den gayrı kimsem yok

Kulak tut cümle eşyânın budur zikri kelâmında
Getiren bizi icâda Alî'den gayrı kimsem yok

Lisân-ı hâl ile sordum anâsır hâk ile bâda
Dediler âb ile nâra Alî'den gayrı kimsem yok

Virân Abdal'durur nâmım serâ-yı her dü âlemde
Ferâgat pâk-i ârada Alî'den gayrı kimsem yok

HEMEN YEL YEL YELER GÖNLÜM

Efendim dâr-ı dünyâda yüzün görmek diler gönlüm
Anınçün bî-karâr olmuş hemen yel yel yeler gönlüm

Yüzün görmek için ey mâh gönül murgı karâr etmez
Cihânı gûş-be-gûşe elek elek eler gönlüm

Firâkın hasretin şevkân tecellâsından ey dilber
Gehî ağlar kılar zârı gehî bir dem güler gönlüm

Sen oldun kâ'be-ü Kiblem dahi mihrâb-ı mescûdum
Cemâlinde kasem üzre bu beş vakti kılar gönlüm

Mahabbet levhine konsa gubâr-ı firkatin ey mâh
Hemandem âb ile yuyup ol dem siler gider gönlüm

Yolunda başımı vermek nigârâ cânâ minnettir
Sanır zâhid bed ahter kim bu menzil meyleder gönlüm

Virânî' yem benim ismim dü âlemde ne bâkim var
Melâmet tabl-ı aşkında şehâ her dem çalar gönlüm

YAZILMIŞTIR YEDİ HATTI YEDİ DAHİ OLUR PİNHAN

Temâşâ kıl eyâ tâlib hutût-ı nakş-ı hak-efşân
Ki âdem vechidir kudret hüner yazmış görün Sübhan

Getirdi (kâf) ile (nun) dan ki ol harf bismillâh
Yazılmıştır yedi hattı yedi hadi olur pinhân

Muayyen ol yedi hattın görünür ayn-i zâtında
Yedi kudret asl-ı zatında gelir nutkum dıla bürhan

Birisi zîr-i leb vâhid kemâl-i istivâ remzi
Dedi Hak (alleme'l-esmâ) yazıldı üste gör ayân

Olur ak Hak dahi on dört dilersen tâlib ol anla
Bilesin Ahmed'in sırrın olası kâmil-ü insân

Bilirsen âdemin vechin bilirsen (men aref) sırrın
Görürsün Hakk'ı tahkîkan olur müşkillerin âsân

Vîrânî dem bu demdir kim cemâl-i Murtazâ şerhin
Edersin vird edinmişsin kemâl-i fazl-ı Hak Yezdân

ALİ HALİK BENEM MAHLÜK ÇAKIP ZANNÜ GÜMANIMDAN

Ezel evvel gelir bir nutka ki her dem zabânımdan
Hakikat (alleme'l-esmâ) zuhûr eder lisânımdan

Kaşınla kirpiğin zülfün muhakkak asl-ı Kur'ân'dır
Hudâ vahy eyleyip söyler çıkar Seb'a'l-mesânımdan

Bizim gel dest yemîninden hüve'l-evvel hüve'l-âhır
Hüve'z-zâhir hüve'l-bâtın nuzûl eyler dehânımdan

Kaçan gûş eyledi gûşum bu tevhid-i işârâtı
Sadâ'yı (Hû) benim yâhû erişti üstühânımdan

Tecellî eyledim (ayn) u (lâm) u (yâ)-yı eşyâda
Alî hâlık benem mahlûk çıkıp zann-ü gümânımdan

Hezâran lâ'netim vardır ana her demde ey mü'min
Yüzün döndürdü her kim ki benim şâh-ı cihanımdan

Vîrânî'yem hakikatte Ali'nin âli râhında
Anı dûr etmeye hergiz özü öz Şâh'ı cânımdan

HEMEN DİDARA VASL OLMAK ÜMİDİ KIBRİ YASINDAN

Gel ey vâiz özün kurtar bu tekvânın riyâsından
Sakinmaz mısın ey bed-hû bu tezvîrin riyâsından

İbâdet Hakk'a böyle olmaz kulak tut dinle güftârım
Ko elden işbu gavgaayı bu taşın çık arasından

Tahâret eyle al abdest elin çek mâl-ü benlikten
Melâmet mülküne azm-ı cihânın geç kabâsından

Olar kim Hakk'a âşıktır ne mâl-ü ne melâl ister
Hemen dîdâra vasl olmak ümîdi kibriyâsından

Önünde it gibi ürme bugün abdâl olan âşık
Senin gibi humârın hiç üşenmez iftirâsından

Hakk'a âşık olanlardır mücerred kat'-ı nâs eyler
Çeker o zâtını fakre geçer cümle havâsından

Vîrânî mâl ile mülkü nider bu dâr-ı dünyâda
Ümîdi vasl-ı âl olmak diler her dem Hudâ'sından

ALİ'DEN GAYRİ Mİ SANDIN BUGÜN OL HALİK-I SÜBHAN

Alî şâh-ı velâyettir ki medhin dinle gel ey cân
Alî medhine kim dinler bulısâr rahmet-i Rahmân

Alî a'lâdır a'lâdan ki geldi şânına âyet
Alî'dir cümleden a'lâ çü bulmak mü'mine îmân

Alî adına her kim ediserdir cân ile ikrâr
Alî'dir sâkı-i Kevser ver haber çeşme-i hayvân

Alî'dir kim Resûlullâh o kim sevmezdir evlâdın
Ana lânet iner Hak'tan olur esfel sıfât Süfyân

Alî'den kim ki ayırsa Resûlü ol durur bî-dîn
Alî'dir Hak Habibullâh dedim gel nutkuna inan

Alî benden dedi Ahmet ki ilmin şehridir ol Şâh
Alî bâ-bıdurur ilmin Ali'den feth olur Kur'ân

Alî'dir bâ-i bismillâh gör ol Mushafın satrı
Alî'dir evvel-ü âhır görünen göz göre a'yân

Alî'dendir şehâdet bil o urmuştur ezel bünyâd
Alî feth eyledi küfrü şehâdet eyledi insân

Alî'dir cümle eşyânın gören cismindeki cânı
Alî'dir genc-i surrullâh oluptur buncada pinhân

Alî emriyle olmuştur cihânın varlığı küllî
Alî'den gayri mi sandın bugün ol Halık-ı Sübhân

Alî'yi bilmeyen âdem bulamaz himmeti Hak'tan
Alî bâb-ı hidâyettir O'dur müşkillere âsân

Alî dindir Alî îmân Alî Rahmet Alî Rahmân
Alî Zebûr Alî Tevrât Alî İncil Alî Kur'ân

Alî Ahmed Hasan, Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ'dır bil
Alî'dir Âbidin Bâkır Alî'dir Ca'fer-i irfân

Alî Kâzım Alî Mûsâ Alî Rızâ vü heştümdür
Alî Takî Alî Nakî Alî'dir hem delil bürhân

Alî Asker Alî Mehdi Alî evvelde âhırda
Alî'dir eyleyen icâd serâser sâhib-i devrân

Alî'dir çün benim şâhım Alî'dir çün benim mâhım
Alî'dir çün benim râhım Alî'dir derdime dermân

Virân Abdal sever Şâhı bugün bin cân ile tahkîk
Alî'dir cismimin cânı hakikat cân ile cânân

KOYUP ATLAS-U DİBAYI GİYİNDİ KÖHNE ŞALİNDEN

Erişti fazl-ı Yezdân'ın bize feyz-ü kemâlinden
Serâser nûra gark oldu cemî âlem cemâlinden

Götürdü zulmetin gözden göründü zâhir-ü bâtın
Hicâbın ref' edebilmez görün câhil cühâlinden

Mürekkebe eyledi hâki sıfâtı lûtfu âbından
Ki müfred bâd ile nârın gelir kahr-ı celâlinden

Tahâret eyleyen âşık cihânın bulaşığınan
Elin çekti bu dünyânın hemen ceng-ü cidâlınden

Okursun ebcedin sırrın hutût-ı vech-i âdemde
Beri gel eyle isbâtın nedir bu cîm-ü dâlinden

Erenler zâtına zâtın mübeddel eyleyen âşık
Keser ol nefis ile şehvet geçer mülk ile mâlinden

Virânî âl-ü evlâdın hakikat bendesi oldur
Koyup atlâs-u dîbâyı geyindi köhne şâlinden

TUTULMUŞ AY VE GÜN PERDE ANIN ZERRE HAYALİNDEN

Aman kim bir perî gördüm meded yandım visâlinden
Tutulmuş ay ve gün perde anın zerre hayâlinden

Kabâ olmuş revan çağlar lebinden âb-ı hayvânı
Saâdet ol kula billâh kanar lâ'l-i zülâlinden

Aceb hüsn-i dilârâdır görenler vâleh-ü hayrân
Serâser bu cihan sermest sıfât-u hatt-u hâlinden

Görünce akl-u fikrim hep biküllî cümle mât oldu
Yitirdim kendim âh hâdî anın cümle kemâlinden

Virânî vâleh-ü hayrân yürü dünyâda sen sermest
İnâyet ol nigârındır nazar kılsın cemâlinden

ALİ'DİR AÇ GÖZÜN FEHM ET UYAN HÂB-I DALÂLETTEN

Kamu âlemde ey hâce görünür zâhir-ü bâtın
Alî'dir aç gözün fehm et uyan hâb-ı dalâletten

Şehâdet şâhı kıl tahkîk ana kıl secde-i Âdem
Dilersen edesin ıssı bu kıldığın ibâdetten

Demâdem Âl-i evlâdı ki zikr ettin derûnunda
Ana gam gussa yok yarın hiç o nâr-ı kıyâmetten

Ko serden gayrı gavgaayı beri gel vâhid-i ferd ol
Ki ferd olan ferâgattir kamu fi'l-i felâketten

Hasedle hayr-u şer şehvet yıkarsın hânesin tahkîk
Eder ol demde ilhâmât geçersin işbu gaaretten

Beri gel merd-i merdân ol bu pendî gûş-ı hoş eyle
Dilersen geymeğe tâc-u külâhı dü saâdetten

Vîrânî dünyenin varın nider maksûdu bir dîdâr
Alî vü Âl-i Hayder'den ümîdi bu begaayetten

KERİME RAHMETİN ÇOKTUR BİHAKK-I HANEDAN OLSUN

Gel ey Ma'bûd-ı maksûdum seninle ahd-i amân olsun
Yolunda cân ile başım nigârâ tercemân olsun

Cemâlin gülşenin göster bu ben bülbül-i şeydâyâ
Demâdem medh edip hüsnün işim âh-u figaan olsun

Bu sahn-ı dâr-ı dünyâda ümîdim dilberâ senden
Muhît-i bahr-ı aşkında mekânım lâmekân olsun

Meded ey gevher-i yektâ mürüvvet kânısın şeksiz
Bu hâkin zerre mikdârı kabul kıl câvidân olsun

Huzûr-ı âstânında gulâm bir siyeh rûyem
Yüzüm şeb-rengine kalma beaşk-ı âşıkaan olsun

Vîrân Abdal hakîrindir tarahhum eylemek senden
Kerîmâ rahmetin çoktur bihakk-ı hânedân olsun

GÜNEŞ HÜSNÜNDE MÂT OLDU ACEB NÛR-I TECELLÂSIN

Meded ey sûret-i sâfi vü mir'ât-ı musaffâsın
Güneş hüsnünde mât oldu aceb nûr-ı tecellâsın

Nazar kıldıkça hüsnünden tecellîler olur zâhir
Zehî nûr-ı âlemden nice yüz bin mücellâsın

Teâlellah ne sûrettir bu sûret ki anı halk ettin
Selâm-ı sad-hezâr olsun acayib hüsn-i zîbâsın

Ezelden bir imişlerdir demişler zât-ı bî-hemtâ
Nazîrin yoktur ey mâh sipehsâlâr-ı a'lâsın

Bu hüsn-ü bu letâfetle bu vech-ü bu saâdetle
Bulunmaz bir dahi şeklin hemen sen ferd-i yektâsın

Selâm olsun selâm olsun selâm-ı sad hezâr olsun
Mücerredsın münezzehsin müberrâsın muallâsın

Vîrânî sen vîrânîsin vîrânîsin vîrânda genc-i mahfîsin
Yüzün Seb'a'l-mesânî'dir tılısm-ı kenz-i (Tâ-hâ) sîn

ÇALINDI SÛR

Ey bekaa câmin cihanda istek eden bî-kusûr
Yatma gaflet hânesinde aç gözün çalındı Sûr

Geç cihânın şûr-u şerrinden emin olgil heman
Çekmeyesin sen azâbı haşre dek mâ fi'l-kubûr

Gör ne yazmış hâme-i kudret cemâlin nakşına
Evvelâ ol hatt-ı (bismillâh) etmiştir sudûr

Hem yine Ümmü'l-kitâb'ın sûretin kıldı beyân
Doğdu andan dört kitâbın ma'nisi uş bî-kusûr

Andan ol fi'l-fâtiha yazdı Sırâtı müstakîm
(Kâf) u (hâ) nın aynını gösterdi Kur'ân'da sutûr

Ya'ni yüz on dahi dört harfe musavver eyledi
(Beynenâ hattı istivâ) dır dedi cânâ işte gör

Ey **Vîrânî** vech-i Hak'tır vechimiz (ayne'l-yakîn)
Şol sebebdan vahy-i Hak'ı nutkumuz kıldı zuhûr

ALİ EVVEL ALİ AHİR ALİ'DİR EYLEYEN TİMAR

Alî evvel Alî âhır Alî oldu banâ dîdâr
Alî evvel Alî âhır Alî'den zât-ı Hak dîdâr

Alî evvel Alî âhır Alî nûr-ı tecellâdır
Alî evvel Alî âhır Alî'dir şu'le-i envâr

Alî evvel Alî âhır Alî'den mestdurur âşık
Alî evvel Alî âhır Alî'dir sır-ı genc esrâr

Alî evvel Alî âhır Alî zâhir Alî bâtin
Alî evvel Alî âhır içenler kaldılar huşyâr

Alî evvel Alî âhır Alî şâh-ı şefâattir
Alî evvel Alî âhır Alî'dir nûr-ı Hak Cebbâr

Alî evvel Alî âhır Alî'ye âşıkım billâh
Alî evvel Alî âhır Alî'dir eyleyen bîmâr

Alî evvel Alî âhır Alî derdim Alî dermân
Alî evvel Alî âhır Alî'dir eyleyen tîmâr

Alî evvel Alî âhır Alî virdim Alî zikrim
Alî evvel Alî âhır Alî'dir söylerem her bâr

Alî evvel Alî âhır Alî mest eyledi şâhım
Alî evvel Alî âhır Alî'dir eyleyen bîmâr

Alî evvel Alî âhır Alî aşkına ben tende
Alî'ye cân-ü baş külli fedâdır ger olam berdâr

Alî evvel Alî âhır Alî râhında bu cismi
Ne gamdan lûtf-ü ihsânın ederler yâ Alî sad pâr

Alî evvel Alî âhır olursam yâ Alî kurbân
Saâdet tâcı başıma ururlar ol zamân tekrâr

Alî evvel Alî âhır emîn-i havz-ı Kevser'dir
Alî evvel Alî âhır Alî'dir sâkı-i ebrâr

Alî evvel-ü âhır Vîrânî cân ile bende
Vîrânî'yem deyü cânım Alî'ye eyledim ikrâr

NAM-U NİŞANI TAN EDER

Âşıkların ferâgati her dü cihâna ta'n eder
Ma'sukların letâfeti şeker zebâna ta'n eder

Âşıklarız ma'sûkumuz dîdâr-ı vasl-ı yâr olur
Kim vasla vâsıl olur cevri-ü cefâ ne ta'n eder

Aşk ehline ne sûd olur ne hod ziyânı dünyede
Kim ki bu kârı kâr eder ol hod ziyânı ta'n eder

Aşk-ı mekânı kalmadı ol bî-mekân içindedir
Herbir mekânda kalmadı ehl-i mekâna ta'n eder

İşbu cihan içre vatan kim ki tutarsa ey fakîh
Terk-i vatan eden gelir hubbu'l-vatana ta'n eder

Dâr-ı fenâdan el çeken nâm-ü nişânı neylesin
Nâm-ü nişânı kalmayan nâm-ü nişâna ta'n eder

Ârif olan gûş edemez nakl-ü beyan kasdını
Sâhib-beyâna dil veren gayrı beyâna ta'n eder

Tâ ki Ezelden her kimin genc-i kemâli fazl olur
Terk eder ol genc-i düri genc-i nihâna terk eder

Ben ki Vîrânî dervişem genc-i Ezel (Hû) bendedir
Kim Vîrânî fehm eyledi gayrı Vîrâna ta'n eder

MURÂDIM BUDURUR BILLÂH KEREM ŞÂH-I EVLİYÂDANDIR

Beyân-ı levh-i mahfûzun tılsımı Murtazâ'dandır
Ki bu levh üze beş vaktin binâsı Mustafâ'dandır

Ki Rûm abdâlıyız cânâ severiz Şâh-ı evlâdı
Yezîd'in kahrı lûtf oldu bu kısmet Kerbelâ'dandır

Kılar ârif bu beş vakti ki kimse vâkıf olmaz hiç
Bu halkın ta'n ile taşı bize tâ ibtidâdandır

Göründü zâhidâ kelbi gözü gördü yolun görmez
Ürür itler geçer kervan gelir bir ses sadâdandır

Binâsının olur ismi hemen bâğında bir tâmı
Çalar nâkusunu herdem öten çan kılîsâdandır

Gelip kul olmayan ol şâha bilmez zâtını tahkîk
Ki her kim bilmedi zâtın anın sonu cefâdandır

Vîrân Abdal diler etsin Alî yolunda can kurban
Murâdım budurur billâh kerem Şâh-ı evliyâdandır

Kİ ANDA REMZİNİ BİLMEK MUHAMMED MUSTAFÂ'DANDIR

Teâlâllah yüzün nakşı beyân-ı ibtidâdandır
Ki anda remzini bilmek Muhammed Mustafâ'dandır
Gelir hatt-u hutûtundan yazılmış sırr-ı (Errahman)
Binâsı evvel-ü âhır Aliyyü'l-Murtazâ'dandır
Çekilmiştir hat-ı Tûr ey fi's-sûret-i insân
Ne nakşın kim ne kudrettir Hasan Hulk-ı Rızâ'dandır
Ne gamdır cân-u baş vermek yolunda âl-ü evlâdın
Şehîd olmakta maksûdun Hüseyin-i Kerbelâ'dandır
Visâl-i Hazret-i Şâh'a murâdım vâsıl olmaktır
Fakîrin derdine derman Alî Zeyne'l-abâ'dandır
Bu zâtın şerhini bilmek bana (Nahnü Kasemnâ) da
Muhammed Bâkır-u Ca'fer İmâm-ı reh-nümâdandır
Vücûdun şehrinin şâhı İmâm-ı Mûse-i Kâzım
Gelir eyler bunu ta'lim Alî Mûsâ Rızâ'dandır
Tâkî şehdü şeker nutkum eder medhini Hayder'den
Ki vâsf-ı sırr-ı Esmâsı Nakî ol pişvâdandır
Demâdem vâsf-ı rûhumdan gelir feyz-i cemâlûllâh
Erişti lûtfu ihsânı bana fazl-u Hudâ'dandır
Vîrân Abdal yürü candan olagör bendesi Şâhın
Geçer cürm-ü günâhından kerem Şâh-ı evliyâ'dandır

İÇİP NÜŞ EYLEDİM ANI ALİ'DEN KEVSER'İM VARDIR

Bihamdillâh senâ'güyem elimde defterim vardır
Dilimde (lâ fetâ illâ Aliyyü'l-ekber) im vardır
Bugün mest-ü harârâtım elimde cur'a-i sâkî
İçip nûş eyledim anı Alî'den Kevser'im vardır
Fenâ vü fahri fi'llâhım ferâgat râhına girdim
Şükür minnet Alî gibi önümde rehberim vardır
Ne gam gussa havâricden dilâ bir zerre şübhem yok
İki âlemde billâhî benim bir Hayder'im vardır

Hasan şâhım Hüseyin'im var imâmım Âbidin Bâkır
Hakaayık ilmîne hâdî hakikat Ca'fer'im vardır
İmâm Kâzım Rızâ'dandır Takî dînim Nakî îman
Tamâmet elli bin nâci güzide askerim vardır
Muhammed Mehdi'nin cânâ yolunda sengsâr olmak
Muhakkak cânıma minnet gönülde isterim vardır
Yezîd'ler zahmnâk oldu âşıklar aşk-ı pâk oldu
Bu cismim cümle hâk oldu içimde gevherim vardır
Vîrânî' yem bilin cânım fedâdır âl-u evlâda
Münâfık boynun urmağa elimde hançerim vardır

SEN ANI SANMA KİM CÂNÂ GULÂM-I ŞÂH-I KANBER'DİR

Nigârâ her kimin putu cihanda sîm ile zerdir
Sen anı sanma kim cânâ gulâm-ı şâh-ı Kanber'dir
Yalancıdan Muhammed'in ümîdi yoktur zerre
Anın kim fikri fâsiddir adû Şebbir-ü Şebberdir
Alî Zeyne'l-abâ Bâkır'ı kim etmedi ma'bûd
Anın maksûdunu sanma tarîk-i ilm-i Ca'fer'dir
İmâm Kâzım Rızâ Mehdi gönülde etmeyen muhkem
Şehâdet ehlidir sanma cemî millette kâfirdir
Kimin kim kiblesi dilden Takî vü bâ-Nakî'dir bil
Ana rehber dü âlemde Alî evlâdı Asker'dir
Muhammed Mehdi-i sâhib-zemân'ın bendesi ol kim
İmâm-ı mü'minân oldu şefî-i rûz-i mahşerdir
Olar kim bende-i hâs-u gulâm-ı hânedân oldu
Değişti atlası şâla gulâm-ı pîr-i perverdir
Ve lâkin dünyede nefsin hevâsın kat-ı kim etmez
O ma'nîde behâimdir sen anı deme kim erdir
Mukaddem hâlis-ü muhlis olan can bende-i evlâd
Vîrânî rahmet ol cânâ dü âlemde mukarrerdir

CEMÂLİN KÂ'BESİ CİSMİMDE BİN KURBÂN EDİNMIŞTİR
 Şehâ hüsnün temâşâsın gönül mihmân edinmiştir
 Lebindir çeşme-i hayvân gözün peymân edinmiştir
 Kaşınla kirpiğin zülfün ben anı dilde vird ettim
 Vücûdüm hâfızı cânâ hatın Kur'ân edinmiştir
 Cemâlin cennetü'l-me'vâ kaşın hûri melek zülfün
 Senin kirpiklerin gönlüm beli gılmân edinmiştir
 Yüzün Mushaf'tır ey dilber yazılmıştır yedi âyet
 Zebûr-u İncil-ü Tevrât okur Kur'ân edinmiştir
 Visâlin bağına girdim gül-i handân zeyn olmuş
 Bu nutkum bülbülü her dem anı seyrân edinmiştir
 Yüzün nûr-ı tecellâsın hutûtun hatt-ı inşâsın
 Kelâmım dilde evsâfım gözün dîvân edinmiştir
 Şehâdet çün **Virân Abdal** eder (ayne'l-yakîn) inden
 Cemâlin Kâ'besi cismimde bin kurbân edinmiştir

DEMÂDEM REHBERİ ANIN ALÎ ŞÂH-I VELÂYETTİR

Teâlâllah zehî hüsn-ü zehî hatt-ı hidâyettir
 Zehî müfred mürekkebdir zehî vahy-i beşârettir
 Zehî kâtib kalem harf-u zehî levh-ü zehî nakkaş
 Zehî zülf-ü hat-u ebrû yazılmış yedi âyettir
 Zehî cebhe kamer andan alır nûr-ı tecellâsın
 Zehî âşik kamer sırrı zehî râh-ı selâmettir
 Zehî ârız güneş her dem ziyâsın kesb eder andan
 Zehî ruhler ki ervahlar alır Kur'ân'dan âdetir
 Zehî lâ'l-i lebin âb-ı hayâtı bahş eder ağzın
 Hemen bir câm-ı pür-humdur içen mest-ü melâmettir
 Demin İsâ demidir kim hayâta irgörür mevti
 Kelâmın mürdeye bin can aceb lûtf-u letâfettir
 Gel ey zâhid bu hattâtın hutût-ı nakşını fehm et
 Kelâmın tutmaya nâkıs o kim ehl-i saâdetir

Ferâgat fakri yâr eyle bu âlem ihtiyâr eyle
 Bilirsin dünyenin cem'in dedi Ahmed necâsettir
 Bu dünyâ kahbe avrettir ana kim yakîn oldu
 Gerek bin kez suya girse arınmaz ol cenâbettir
 Beri gel âlem-i vahdet gerekse kesreti terk et
 Bu kesretten vefâ gelmez erenlerden rivâyettir
Virânî âl-ü evlâdın tarîk-ı müstakîminde
 Demâdem rehberi anın Alî Şâh-ı velâyettir

YAKAR HER DEM-BE-DEM CİSMİM BU MECLİSTE KEBAB OLDU

Bihamdillâh ki bu vechin muayyen dört kitâb oldu
 Anınçün mest-ü hayrânım kabâğım pür şarâb oldu
 Yedi âb-ü yedi hâki yedi âteş beni şeksiz
 Yakar her dem-be-dem cismim bu mecliste kebâb oldu
 Makâm-ı cehl-i endâmım gelir asl-ı anâsırdan
 Nazar kılğıl mürekkebdde ki müfred çâr bâb oldu
 Dü batn Âdem-ü Havvâ ki ya'ni (kâf) ile (nun) dur
 Kefâ vü bist-ü heşt (28) nundur gözün aç ne hesâb oldu
 Vücûd-ı hilkat-i Âdem ne mâhiyyettir anı bil
 Cihâtı şeş aded yeğdir sekiz vech hat meâb oldu
 Ki ismin Âdem etmişler (elif) bir (dal) dört harf mim
 Biri zât-ı on iki burcun ceseddir si vü do=(32) tâb oldu
 Yüzünde bist-ü heşt= (28) harfin musavver eylemiş bî şek
 Kaşınla kirpiğin zülfünden-ü Ümmü'l-kitâb oldu
 Safiyyullâh-u vechullâh ne ma'nâ arz eder fehm et
 Alî'dir nokta-i vahdet ki nâmi bu'l-gırâb oldu
 Bu mektûbun işârâtın bilirsün anlamaz nâdan
 Değil ol akl-ı küllîden muîm akl-ı hâb oldu
 Aceb deryâdurur aşkım ki yoktur hadd-ü pâyânı
 Demâdem cûs edip mevcin salar göz göz habâb oldu
Virânî Âl-i Hayder'den içipdir cur'a-i vahdet
 Gezer sermest-ü sergerdan **Virân** genc-i harâb oldu

VASF-I ALİ'DİR BUNCA BEYÂNIN VAR İSE AKLIN EYLE ŞEHÂDET

Dinle zebânın cân ile dilden ede lisânım medh-i velâyet
Düşme gümâna etme behâne âkıl-i pâk ol ere hidâyet
Asl-ı Alî'dir her dü cihânın fer'i Alî'dir cümle beyânın
Vasf-ı Alî'dir bunca beyânın var ise aklın eyle şehâdet
Ahmet-i Mahmûd sâcid-i mescûd yâni Alî'dir kible-i Mabûd
Anla cevâbı görme azâbı işte göründü cây-ı selâmet
Nesl-i Alî'dir eyle tevellâ düşmen-i Şâh'a söyle teberâ
Olsa bu fikrin kalmaya şirkin başına ine tâc-ı saâdet
Hasan Hüseyin alleme'l-esmâ eyle bu ilmi gönlüme peydâ
Kesreti kogıl eyleme gavga olmaya son dem sana siyâset
Bendesı olgıl Şâh-ı şehîdin düşmeni olgıl Şimr-i Yezid'in
Urgıl teberâ imdi hasûdun bağına herdem etme inâyet
Zeyne'l-abâ'dır kible-i Sâdık Bâkır-u Ca'fer yoluna âşık
Cânını kurbân edene lâayık oldu muhakkak ona şefâat
Mûse-i Kâzım ibn-i Rızâ'dır hâdi-i vahdet Âl-i abâdır
Âl-i Alî'den kim ki cüdâdır başına kondu tâc-ı nedâmet
Çünkü Takî'dir mü'mine mir'ât eyle tecelli görüne ol zât
Nûr-ı Nakî'den eyle gel isbât ref ola senden tab-ı cehâlet
Şafi-i mahşer yâni ki Asker âl-i Alî'dir sâkı-i Kevser
Her kim oluptur bende-i Hayder geçti kamudan oldu ferâgat
Mehdi-i devrân hüccet-i bürhân eyledi zâhir sûret-i Rahmân
Remzini anla olagör insân kalmaya sende Âl'e hiyânet
Pâk-i mücellâ Kalû Belîden kim ki oluptur kavlı-i Alî'den
Dönmedi hergiz şâh-ı velîden anda göründü nûr-ı imâmet
Zâhid-i hodbîn cân değil o cin tuttu Alî'ye kibr ile hem kin
Düşmen-i Hayder oldu cü bî-dîn cânına lâ'net eyle bigayet
Dünyâyâ uyma gûsuna koyma sözünü hergiz dîv-i recîmin
Emrini tutgıl Hayy-ı Kayyumun ere Alî'den lûtf-ı inâyet

Cîfe-i dünyâ meyl eden âmâ kelb ola âhır anıla dâna
Sırrını anın etmeye peydâ el çekip andan ede tehâret

İsâ-yi Meryem İbrâhim Edhem tahtını koydu görüne bir dem
Vârı cihânın olmadı muhkem eyledi uzlet fakr-ı kanâat

Bâtın-u zâhir ilmîne mâhir kim ki oluptur tayyib-ü tâhir
Emr-i Alî'dir evvel-ü âhır tâ vere âdem fakre irâdet

Emrini tutgıl şâh-ı cihânın tâ kim od içre yanmaya cânın
Sâhibi oldur kevn-ü mekânın Hakk'ını bilgil kıldım işâret

Bism-i ilâhî nâm-ı Alî'dir nûş ede gör kim câm-ı Alî'dir
Her neye baksam hâm-ı Alî'dir secde idegör odur ibadet

Bende-i şâh ol şems ile mâh ol sende bu sırrı anla agâh ol
Doğruca yürü tâlib-i râh ol çıkma katardan çekme zilâlet

Ey Virân Abdal söyle nedir hâl tuttu cihânı cehl ile Deccâl
Fakr-i fenâ ol eyleme ihmâl eyleye ihsân Şâh-ı velâyet

BİL ŞÂH-I GANÎDİR

Âlemde bugün mazhar-ı Mevlâ ki Alî'dir Bil şâh-ı ganîdir
Bu nutk-ı Ezel nokta-i Esmâ ki Alî'dir Bil şâh-ı ganîdir

Heft âyet edip tâcını ol bâşına urdu Bil şâh-ı ganîdir
Vechinde olan şol yed-i beyzâ ki Alî'dir Bil şâh-ı ganîdir

Tanrı deyüben ismini âlemlere yaydı Bil şâh-ı Alî'dir
Münkiri olup kibr ile bakma ki Alî'dir Bil şâh-ı ganîdir

Hükmü gelip ol devr ile ser cümle cihâna Bil şâh-ı ganîdir
Gâh oldu nihan-ü gehî peydâ ki Alî'dir Bil şâh-ı ganîdir

Kim ki anı fehmi eyleye zâhirde vü bâtın Bil sıdk ile tahkîk
Ferd oldu ahad vâhid-i yektâ ki Alî'dir Bil şâh-ı ganîdir

Virânî' ye bu nâmı ki ol şâh-ı şehinşeh Hakrûz-ı Ezelde
Başımda benim aşk ile sevdâ ki Alî'dir Bil şâh-ı ganîdir

VALLÂHİ ALÎ'DİR

Her hasta-dilin derdine dermân Alî'dir Vallâhi Alî'dir
Sıhhat erişir kalbine Lokmân Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Her kim ki inanmaz bugün ol hazret-i Şâha Ol ermez İlâha
İkrâr edenin sıdk ile îmân Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Gel ister isen etmeğe bu nutku ziyâret kalk eyle ticâret
Gel gör ki bu dil tahtına sultân Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Evrâd sıfâtında olup şekk ü gümansız Ben ân-u zamansız
Her dem-be-demi hatm eyle Kur'ân Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Tendir kamu eşyâ ki anın cânı görünmez Bu gözle görünmez
Sâfî nazarı cümle şeyin cânı Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Gel de kulağın as yerine cevher-i aşkı Zâtın ola bâkî
Dürr-i Necef'in gevherinin kânı Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Bağlandı gönül zikr anın adı Alî'dir Hem şâh-ı velîdir
Çün rehberimin rehberi üstâdı Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Âgâz ederim şâm-ü seher medhini şâhın Feryâd ile âhın
Bülbülde güle karşı bugün yadı Alî'dir Vallâhi Alî'dir

Çün erdi Vîrânî bugün ol pîr-i mugaana Ol zât-u zamâna
Zikrinde anın tesbih-ü dîvân Alî'dir Vallâhi Alî'dir

VÎRÂNÎ RİSALESİ (Buyruğu)

Bismiřah Allah Allah!

Elhamdülillahi Rabbil âlemine vel Akıbetilil müttekine vesselatu vesselamu âlâ seyyidina Muhammedin Nebiyyül ümmüyyi ve âlâ Alihi ve evladihi, tayyibinel ve tahirin ibni vesselamu teslima:

Ey Talib! Hakikatta aşıkı didarı mutlak. Elhamdülillahdan murad, Allah'u Teala'ya inanmaktır. Ve Allahu Teala'ya inanmakta murat, Allahu Teala'yı fark etmektir. Eğer dilersen kendi özüne bak. Çünkü özünü bilen, Hakk'ı bilir; özün bilmeyen Hakk'ı bilmez ve Hakk'ı bilmeyen didara ermez ve didara ermeyenin sureti ve özü/içi hayvandır. Ve hayvan olanlar, Makamı Fakri fahriden (Hak fakiri) habersizdir.

Her kim fakrı (hak fakiri) farkın ihtirasın (hırslı isteğin) bilmezse o kimse murşide ermemiştir. Murşide ermeyenler ise Hakk'ı bilmemiştir. Ve Hakk'ı bilmeyenler Hz. Muhammed'i, Hz. Ali'yi bilmemiştir. Hz. Muhammed'i ve Hz. Ali'yi bilmeyenler dinsiz ve imansızdırlar.

Şimdi: Ey Talibi Hüda! Hak dedikleri Hz. Muhammed ve Hz. Ali'dir. Çünkü tamamen Hak, bunlardan bizlere göründü. Eğer âdem isen anla. Eğer hayvan isen var otunu otla. Çünkü, bu hikmeti ve kudreti, âdem olan anlar ve öze erişir. Nitekim Hak Teala buyurur: Bu onsekizbin alemin yoktan var eyledikte; bu onsekizbin alemin içinde onsekiz kere yüzbin canlıyı yaratmıştık. Ve herbirinin dimağına bir lezzet, bir cümbüş, bir hikmet ve bir kudret vermiştik. Şimdi cümleye farz oldu Hakk'ı bilmek....

NAZM

Gel beri ey mümin, farzı Hüdadır
Hakkı bilmek kavli Muhammed Mustafa'dır.

Hakk'ı bilmek dilersen bil Ali'yi
Oku, ilmin kapısı Mürteza'dır.

Hasan'ım ve Hüseyin'im, Abidin'im
Gözüm nuru İmam Bakır bakadır.

Berü gel Cafer-i Kâzım Musa Rıza'dır
Taki'ye ver özün lütfu sahadır.

Naki hem Askeri Mehdi-i Hadi
Bunlar VİRANİ'ye darrül şifadır.

Bu kapı o kapıdır ki, tarikattir yani bir kişi tarikatta
noksan-bozucu olursa, cahildir.

Şimdi: Ey talip! Hak Teala'nın muradı odur ki, Hak nedir, batıl nedir? Muhammed nedir, Ali nedir? ve bunların Ali evlatları kimlerdir? Fakri ve erkânları nicedir ki, anın üzerine şiddetli sevgi ederler. Ta ki Hakk'ı batıldan ayırıp anlar ve öze ererler. Bu ikrarı yerine getirmeyenler yalancıdırlar.

Hak Taalâ buyurur: "Tanrı laneti yalancılardan üzeri-nedir!".

BEYT

**Yalancı âdemin olmaz imanı
İçinden hiç gitmez şekki gümanı**

Şimdi: Bir kişinin gümanı gitmezse, imanı dürüst olmaz. İmanı dürüst olmadığı gibi anda malum odur ki nefis ehlidir. Hep kendi halini beğenir ve demah ehli olur. Dünyayı karnına koysan doymaz, kibirli ve kendini beğenmiş olur. Değme sözü beğenmez ve işitmez.

Her kimde bu üç türlü nesneyi görseniz, bilin ki, o kişi şeytan gibi kovulmuştur. Ezeli ve ebedi mahkumdur. Çünkü Hakk'ı inkâr eder. Hakk'ı inkâr eden nefis ehlidir.

Gözü görmez bencillik ehli olur. Kulağı Hak sözü işitmez, demah ehli olur. Sözü yabancılara harcar.

Şimdi âdemin nefsi gözüne bağlıdır ve gözü kulağına, bencil ve kibirli olması demaha, tâmâ sözüne bağlıdır. Şimdi bir kimsenin gözü bir nesne görse, nefis üstün gelir. Bencillik meydana gelir ve demâh çok olur. Söz söyleyip güler ister. O kimseye istediğini vermezsen o zaman karşısındakine kin tutar, haslet olur, bencillik eder. Tüm yaramaz ameller bu iki nesne ile bina olunur. Her kimde demâh olsa nefis ve bencillik hazırır.

Hak Taalâ buyurur:

"İnni vestekberu kânâ kâfirin" Manası budur ki! Şair bu beyitle anlatır:

BEYT

**Şeha kimdeki var bu üç Hâslet
Aleyhi Lânedir o bet davet**

Ki Şeytan âdeme kılmaı secde
Onun boynuna geçti toku lanet

Dolaşmaı âdeme kavmu adudur.
Habistir gösterir buğzu şekavet

Ve bu üç nesne ile zahir oluptur
Ali evladına türlü hakaret

**Virani kıl teberrâ kimde görsen
Bu üç feeli odur, mutlak nihayet.**

Şimdi: Hak birdir, mabut birdir, maksut birdir. Eğer Hak'tan gayri bir nesneyi maksut edinsen, bil ki mabudun o olur. Resulullah buyurmuştur. "**Küllü maksudun mabud!**" Yani her neyi maksud edinsen Mabun'un odur.

Şimdi: Hak'tan gayri bir nesne istemek reva değildir. Çünkü her neyi mabut edinsen maksudun odur.

Şimdi: Ey Talip Fakri fena (hak fukarası) ehlullah ve ahiret ehli andan malum olur ki, la ihtiyaç olur. Hilafi nefisten gayri bir nesne varıp bir kimseye tenezzül eylemez. Meğer marifetullah ola. Çünkü ehlullah marifettir ve ehli ahirettir.

Şimdi ahiret ehli olan kişide nefis ve demah olmaz. Bu mertebe ehli fakirden zuhur eder. Zira ehli fakir olan aşıklar talibi dünya olmaz. Talibi dünya olmayanda, demah kalmaz ve ehli nefis, bencillik dahi olmaz.

Şimdi beri gel ey talip karındaş! Fakrını yad kıl, sen seni şad kıl, eğer sen seni bünyad edeyim dersen eriş bir mürşidi kâmile ki, onda olmaya bu üç türlü haslet nesneki ta ki seni menzile yetiştirip, gönül binasını temel eyliye. Çünkü bu makam fakirler makamıdır.

İmam Cafer-i Sadık Hazretleri Tarikatnamesinde buyurur ki: Fakirin canı Hz. Muhammed ve Hz. Ali'dir. Çünkü biri Nebiyullah ve biri Veliyullah'dır.

Şimdi ne engeldir ki Hak'tan kaçasın! Gel beri Hak'tan kaçma. Çünkü Hak'tan kaçan kafir olur. Zira kim ki, Hz. Muhammed ve Hz. İmam Ali'ye ikrar eyledi anın hakkında buyrulmuştur: Hak Taalâ buyurur: "**Sakının o ateşten ki, hazırlanmıştır kâfirlere.**" (Ali İmran 131. Ayet.)

Ey talip! Tanrı'nın bu sözünü anlayıp inanan, ehli inkâr olmaz. Çünkü bir kişi Fakri inkâr etse, haleti nezdinde dünyadan imansız gider. O Şah'ı Velayet bazı kimsenin salatını

kılmadı. İki ekmeği geriye bıraktığı için şimdi sen var fikreyle. Bu sözü düşün, acaba Allahu Teala'nın birliğine ve Hz. Muhammed'in nübüvvetine, Hz. Ali'nin İmametine ikrarın var mı? Ya da yok mu? Eğer âdem isen anla. Âdem değil isen bilinen odur ki, hasretli dünya ve ahiretsin ve o Hazreti Şahlar Şah'ı buyurur ki: Bir kişi Hakk'a ermez. Ta ki delili pirler olmayınca, pirler ehli marifettir. Bu dünyada cahil emel, ahireti pirlerinden öğrenmek gerektirir.

BEYT

Gel ey aşık kabul et bu fenayi
Fenadan maksut uş bula bekai

Kimin kim fark yoktur Resulu
Muhakkak görmez ol Hüri Likai

Ki bunda kör olan anda dahi kör
Oluserdir gümansız bil burayı

Geçip nefsinden idrak eyledinse
Ki kimdir kâni mürüvvet Mürteza'yı

Virani Abdal şükreyle Hakk'a herdem
Gözünle gördün hoş Ali Abayı.

Ey talip fakri fena bir ehli dünyayı ilham rabbaniden yahut şakirde pirlerden kalbine feyz erişse; fark ehli olur. Sonuç olarak vay sana kim fakirden kaçasın, ehli dünya olasın. Amma fakir iki kısımdır. Biri yoktur, fakirdir biri la ihtiyaç olur. Yani bir lokma ve bir hırka ve kifati nefis için yiyecek, üşümek için giyerdi. Çünkü İbrahim Ethem Hazretleri kaçan yolda bir paralık yamalık bulsa hırkasına yamamadan sokağa atardı. Üç gün halkın arasında dururdu. Ondandır varırdı, eğer bir kimse almamışsa, o zaman alır hırkasına yamardı.

Sultanı Cihan Seyyid Gazi veya Hünkâr Hacı Bektaş-ı Veli, ruhu Muhammed, Ali ve tüm erenler bir zat, bir sıfattır ve bir hayat bir ölümdür. Bunların tümü Fakrı fenadan gelmişlerdir.

Ey Talip! Fakrı fenada olan erenler ölmez. Ve erenlere ölüm ermez. İllaki ölüm erse tene erer. Ruha ermez. Çünkü erenler ruhu Muhammed ve Ali'dir. Ve erenler dahi Muhammed ve Ali'dir.

Muhammed ve Ali ölmez. Çünkü nur nübüvvet nuru ve velayet nurudur ki biri zat biri sıfattır. Bu nurlar hidayetir, kalıcıdır, ölmezler. Onun için pirlar buyururlar: Bir kişi özünü Muhammed ve Ali'ye yetiştirmezse, fukarayım dediği, tac ve post giydiği taklittir.

Ey Talip! Fakr Hak'tır. Hak herşeyden temiz ve arınmıştır.

Hak Taalâ buyurur: "Kur'an hiç kuşkusuz rabbinden hak olarak indirilmiştir"

Hak Taala buyurur: Olmayasın gümanlılardan, zira güman şirktir ve murdardır. Murdarın salatı (duası) ve niyazı makbul değildir. Makbul olan odur ki, o bir nurdur, o nur fakirdir. O faildir, Ali'dir ve hidayetir. Hidayet bakidir ve kanaattır. Kanaat ehli fakrindir, zira Resulü Ekrem aleyhis-selam buyurur:

"Kanaat tükenmez bir hazinedir!"

Bilesin ki kanaat birdir ve nefsi kırmadır ki, kanaattır. Ve bir daha devreder. Ehli fakri kanaatı nazil eyleye. Çünkü Resulullah buyurur: Kanaat hakkın, tükenmez hazinesidir. Şimdi kanaat haktır. Hakk'ı batıldan fark eylemek farz ve vaciptir. Hidayet fakr bunlardandır. Şimdi ey can, kanaatta iki kısımdır. Biri budur ki halk yüzüne sıfat satar. Ve illa

damağında dünya muhabbeti vardır. Biri dahi rızık verir. Amma cihanı bir pula saymaz, nefs teni damağında ve cümle halinde kanaat eylemiştir.

Eğer Akil isen Ulusun/büyüksün

BEYT

Cihanın Şur-u şerrinden emin ol
Sana direm sözüm işit yolun bul.

Kanaat kıl ibadet eyle her dem
Elin çek gayriden Hakka yakın ol.

Eğer sözüm işitip dinlemezsen
Yürü Şeytan gibi hodbin lain ol.

Beri gel talip isen vird eyle Hakka
Oku bu defteri ehli yemin ol.

Virani kıl tevalla hanedana
Cehennem ateşinden sen emin ol.

Ey Talip! Fakri fena her kimin ki bu fakri kabul eyleyip elbisesinin üstüne alıp giydi ise O'na vaciptir ki, bu fakrın gereğini ne ise işlemek gerektir. Eğer işlemezse alçaktır. Şimdi alçak olacak bu sıfattan dur olmak lazım gelir. Şimdi yazık değil mi? Adem sıfatında iken alçak sığata geçesin.

Nuru hidayetden zulmete düşmek adam olana reva değildir. Meğer adem olmaya ezeli, ebedi alçak sıfat ola. Çünkü Cem erenleri buyururlar. Asıl aslını devreyleyip bulsa gerektir. Tanık söz budur ki:

"Tüm eşyanın döneceği yer insandır". Eğer insan insanlığını bilmezse gideceği yer alçaklıktır.

Gel şimdi ey Talibi didar olan bil ki, bu hikmetin aslı nedir? Fakrı fena olmayanda ne kuvveti zahir ve ne de kuv-

veti batın vardır. Çünkü zahir batının aynasıdır. İlla bir kişi Fakr fenayı kabul etmezse o kimse, pirlere yolunu kabul eylememiş olur. Ve pirlere yolunu kabul etmeyen zahiren ve batinen ehli kuvvet olur. Çünkü pirlere yol ehli, temiz soydan olmalıdır. O nedenle İmam-ı Cafer-i Sadık tarikatnamesinde buyururlar ki, "**Tarikat Akdeniz'e benzer. Hem deryayı ummanı, hem Karadeniz'i kuşatır.**

Çünkü Şeriat aynı hakikattır ve ikisi bir kapıdır. Bir kişi bir haneye varmak dilerse, tarikat ile varmazsa o evin kapısını bulamaz, o evden murat ve maksudunu alamaz. Çünkü yolca giden yorulmaz. Ve bir dahi bir talip pirlere erişse, pirlere yolunu tümüyle kabul etmezse pirlere ona marifetullahı gösteremezler. Çünkü marifetullah anlamak ve öze varmak, tüm eşya insan soyundan oluşsa tarikat kapısıyla gelir. Çünkü bir nokta insan soyu Havva'ya düşse; şeriat kapısıdır. Andan gelse tarikat kapısıdır, dünyadan gitse marifet kapısıdır. Dünyada dursa Hakikat kapısıdır. Dünyadan gidiş kapısı marifettir. Çünkü marifet derya denizidir. Ucuna göz ermez. Şimdi bir kişi ölse vücudunun binası yıkılır düş içinde olan varlığını kimse görmez. Yeri ve durağı nerededir? Ancak o kimse bilir ki, alem-i batında gözü vardır. Ve batın gözüyle iki cihanı seyreyler. Ve her varlığın aynasında Hakk'ı görür. Bu kişiye gönül gözü açık kişi derler.

Ey Talip! İnsan olana farz ve vacipdir ki; kendi mertebesi ne ise bile ve göre ve pirlere yoluna vara; kötü işlemlerden sakına, çünkü kötü istek insanda olmaz, küfür ehlinde olur. Nitekim Hak Taala buyurur: "**Hak kâfirlere doğru yolu göstermez**".

BEYT

Gel ey aşık dilersen bul hayatı
Gider küfrü Veli'yi bul Nuh necatı.

Oku hattı hududun defterin sen
Göresin hayr ile esma-i zatı.

Eriş Kabe-i kalbe paki baz ol
Sora götüre, oradan Lât-ı Memat-ı.

Tavaf edip oku elhamdülillah
Yedi ayet sıfatın ümmehatı

Bu **VİRANİ ABDAL** Ali'nin sayesinde
Mu'in eyledi her müşgilatı.

Çünkü bir topluma Hak'tan yardım olmazsa yolunu görmez, yolunu görmeyen kördür. Çünkü dünyada kör olan ahirette de kördür. Nitekim Hak Taalâ buyurur: "**Burada kör olan orda da kördür**". Çünkü kör olan ne şeriat, ne tarikat, ne marifet ve ne de Hakikat; hiç birini göremez. Bu dört kapıya gözün açmayan ve kendi mertebesinin derecesini geçmeyen Hak didarını göremez. Her kim ki burada iken gidecek yerini göremezse âdam değildir. Adam olmayan da alçaktır. Çünkü alçak Hak Taala'nın sözünü işitmez, Hak sözünü işitmeyenin, Hak cemalini görmeyenin, erenler meclisinde işi ne?

Ey Talip! Elhamdülillah demekten murat budur. Eğer bildinse veya bilmedinse yüzbin kez elhamdülillah desen faydası yoktur. Bilmiş ol ki ey Talip fakri fena bir dahi budur ki; Rabbilalemin demekten murat alemin işini ve alemleri bilicidir.

Şimdi biliciden murat, alemi asıldır. Alem-i asıldan murat Fatiha'dır. Fatiha'dan murat, ümmül kitaptır. Ümmül kitapdan murat, seb'al mesani'dir. Seb'al mesaniden murat ye-

di ayettir. Yedi ayetten murat, yedi noktadır. Yedi noktadan murat, bir Elif'tir. Bir eliften murat, mecmuu kelimullah'tır. Kelamullahtan murat yüz ondört suredir. Yüz on dört sureden murat, 6666 ayettir. Ve ondan murat onsekizbin alem-dir. Ve bundan murat âdemdir. Ademden murat, Hz. Muhammed ve Hz. Ali'dir. Ve onların Ali evladını ve Muhammed ve Ali zatı şanını bilmektir. Hak Taalâ buyurur:

"Biz insan oğullarını üstün bir izzet ve şerefle donat-tık" (*İsra Suresi 70. ayet*) Onların şanına gelmiştir. Çünkü tüm bilimlerin kapısı Ali şehri Muhammettir.

Resulü Ekrem (S.A.V.) buyurur: "**Ben ilmin şehri-yim, Ali kapısıdır**".

Şimdi bir kişi Ali'ye erişmezse Muhammed'i bilmez ve Muhammed'i bilmezse ilmine alim olmaz ve ilmine alim olmayanlar da kendilerini bilmezler. Ve Ali evladını, Ali'yi bilmez, Hanedan'ı, Ehli Beyt'e ikrarı olmayan Ali'yi sevmeyiz, evladını da bilmezler. Onları sevmeyenler de Hz. Muhammed'in şefaata eremezler.

BEYT

Mürteza'yı sevmiyen biatsıza lanet eylerim
Zalime lanet oluptur işte bende söylerim.

Mürteza'yı sevmiyen nerde bulur imanı dini
Ol Yezid'in canına lanet bigayet söylerim.

Mürteza'nın bendesiyim can ile dilden yakın
Şanına tahkik edip dilde şahadet söylerim.

Mürteza'nın düşmanına lanetim var sathazar
Lanet olsun ol Yezid'e bi nihayet söylerim.

Mürteza'dır ey **VİRANİ** şüphesiz ve bi nazir
Şan'ı Haydar, Mah'i Haydar hoş hidayet söylerim.

Bu kapı Tarikat kapısıdır. Yani bir kişi Tarikat kapısından noksansa cahildir.

**Her kim ki fakri olmadı mahi tahur bulmadı
Tayyip tahir olmadı ve yoktur onun tahareti.**

Şimdi mana budur ki, yokluktan murat, Tanrı'ya kavuşmaktır. Kavuşmaktan murat, orada daimi kalmaktır. Daimilikten murat, ademi kâmil olmak, kendini ve kimliğini bilmektir. Zahirini ve batınını bilmektir. Çünkü âdem secde-gah-ı âlemdir.

Resul-u Ekrem buyurur ki: "**Mü'minlerin kalbi Allah'ın evi. Allah'ın gökleri, Allah'ın hazinesidir.**"

Şimdi âdemin gönlü bir saf aynadır. O kalbin aynası cemelullahtır. Çünkü secdeyi kulluk bunadır ki bu Kâbetullah'dır.

Şimdi bu Kabe'yi herkim tavaf eylese farz ve vaciptir ki, tüm varını yoğunu vere. Fakri fena (yok) ola.

Şimdi herkim ki bu kabip olmadı, yalancıdır ve ikrarı yoktur. İmanı dahi yoktur. İmanı, ikrarı olmayan münafıktır. Hak Taalâ buyurur: "**Tanrı'nın laneti yalancıların üzeri-nedir.**" Zalim olan kişi, sen zalimliğine ile ikrar mı ettim dersin? Lanet senin yalancı ikrarına, yalancı dinine. İmanına ki göresin bu yolda zikrolunanlara ne kadar erenler gelmiştir. İkrar kılmıştır ve ikrarlarına sabit kadem olmuşlardır. Eğer sende dahi göreyim dersin, candan ve baştan geç arada senlik benlik kalmaya. Hak Taala göre. Ta ki kuşku ve tereddüt gönlünde olmaya ki Hakk'ı öz benliğinde göresin.

Ey talip! Anla Fatihatül Kitab'ın dört adı vardır. Dört unsur adetince dir:

Birincisi: Fatihatül Kitab'tır.

İkincisi: Elhamdülillah'tır.

Üçüncüsü: Sebbelmesani'dir.

Dördüncüsü: Ümmül Kitap'tır ki asıl olan budur.

Aslı Kainattır: Nar (ateş), Bab (yel), Ab (su), Hak (toprak)dır.

"And olsun kağıtlar içinde yazılıp yayınlanmış kitaba!"

Ey talip! Hakk'ı eğer istersen, Hak Taala'nın zatını ve sıfatını iyi gözle!

Hak Taala buyurur: "**Beni isteyen, kendi nefsinden istesin**".

Kendi nefsinden habersiz olan kişi Hak'tan dahi habersizdir. Habersiz olan kişinin mertebesi hayvaniyedir. Neden âdem hayvaniye ola dersin?

Ey âşık bir bak hele! O Fatihatül Kitap'tır ki, yirmibir harftir ve dahi annede yazılmıştır. Çünkü Fatihatül Kitap yedi adettir. Yedi hat Hatice'dir ki Ümmül Kitap'tır.

İki kaş, dört kirpik, bir saç eder yedi Ümmül Kitap'ta oldu.

Şimdi ey talibi fahri fena bir dahi budur ki, Fatihatül Kitap'ta yirmisekiz harfin yedi harfi gelmemiştir. Annelerin yüzü yirmibir harften yapılmıştır. Yedi harf siyahtır. Çünkü kalan mevcut, ona ana karnından dünyaya yönelse o yedi hat ile sıfat gösterir ki; kara hattır. O dört dahi beyaz hattır. Onun karşılığında dört hat hidayetle kapalı yazılmış mektup olmuştur.

Şimdi üç harf dahi vardır. Elif de (F), sad da (D), nun da (N).

Şimdi anla ki bu yirmidört harf annenin cemalindedir.

Tüm bilimlerin gerçek aslı hakikatı bu yirmidört harf-

tir ki, annenin yüzünde gizli ve örtülüdür. Tüm evren dört harf ile binadır. Çünkü gece ile gündüz yirmi dört saattir.

Şimdi bilesin hikmeti, hidayet nedir? Bildirile: Çünkü bir kişi kendi zatını bilmesi mümkün değildir. Ta ki, pirlarin ihsanı olmayınca, bir kişinin yaradılış ilmine yol bulamaz. Çünkü Resulullah Ekrem buyurur:

"**Piri ben, Hudayı ben**"

Şimdi kişiyi yeniden âlemi anasır birle yoğururlar ve yeniden bina vururlar. Nitekim şariat, tarikat ve marifette ve hakikat kapısında özetle anneden doğmuş gibi yeniden seni meydana getirirler.

Nitekim bir kişi iki kez doğmazsa o kişi insan olamaz. Çünkü birincisi anadan gelmektir, ikincisi pirlerdendir. Pirlerden gelmesi hidayet nurudur. O zaman önce ki, kurtuluşa yol bulur. Kendini ve sıfatını bilmek gerekir.

BEYT

Her kim erdi pirlere ol nurdur
Dört kitap onun yüzünde mesturdur.

Hoş sekiz cennet yüzüne intizar
Hüsnü hulkun onlara meşhurdur.

Kim ki vermez Ali evladına özün
Balı yoktur bir kuru zemburdur.

Maksuda ermiyeser, varsın avcı
Bu sıfattan akibet ol durdur.

Ey **VİRANİ** kıl tevella daima
Hanedandan çün sana desturdur.

Şimdi âlem-i süfliden âlem-i ulviye dönüşse gerektir ki, o kimsenin evvel zamanda adlanması Tanrı katında defteri hidayete kaydolsa, o kimse hidayet ehlidir.

Şimdi vay sana ki, pirlar yanına varmıyasın ve hikmet bilmiyesin ve beşeriyetten arınıp insan olmyasın. Ey bira-der bu cihana gelmekten murat nedir ve niçin geldin? Bilir misin ve dahi bir kimsenin ismi, defteri hidayete kayıt olmazsa o âdem, âdemi zat değildir. Görünüşte sureti âdemdir. Amma manada devdir. Pes dev olan, inkâr ehli olan kafirdir.

Hak Taalâ buyurur: **"Onlar ki kafir oldu; doğru yol tutmadılar; hem tutmazlar".**

Şimdi bir kişi doğru yolu tutmazsa Hakk'a ermez ve Hakk'ı bilmez. Şimdi Hakk'ı bilmeyen cahildir. Cahil hakkında Hz. Resulullah buyurur:

"Herşey bir şeydir. Cehalet hiç birşey değildir."

Yani bir kimse cahil olsa Hakk'ı bilmezse ve tanımazsa o kimse cahildir. Bu eşyanın birinden değildir. Buna göre bu eşyanın birinden olmıyan nedir? Şeytandır ve dahi şeytana lanet vaciptir.

**Cahile Şeytan'a eyle laneti
Gel dilersen bulasın Hak'tan rahmeti**

Şimdi ey talip bu hikmetin ve bu kudretin aslını bilen bildi. Bilmeyen cahil kaldı. Cehaletten arınımyan surette âdemdir ama manada hayvandır.

Şimdi gayret eyle sıfatını zatına miras düşüresin. Yoksa sonra utanırsın. Gafil olma, aslını iyi tanı. Hikmet ve hidayet nedir bilesin. Ve didara varmak dilersen, dünya yok-sulu ol, zalim yaratıktan uzak dur.

Hak Taalâ buyurur:

"Zulmedenlere meyletmeyin. Sonra size ateş dokunur." (Hud: 113)

Manası budur ki: Ya cemaat, fukarai tarikat veya ülama-i şariat o, zalimlere meyletme. Yani dünya ardınca yürüyüp dünyaya muhabbet eyleme. Ta ki cehennem ateşi seni yakmaya. Yani özünü Hz. Muhammed ve Hz. Ali'ye yetiştir. Çünkü fakirin canı, Hz. Muhammed ve Hz. Ali'dir ve delili pirlerdur.

Şimdi bir dahi budur ki: Fatihatül Kitab'ın aslı, adedi yirmisekiz harftir. Ademin cemalı ve kemalı adedince-dir. Çünkü âdemin cemalinde yirmisekiz harf hidayetle yazılmıştır, kapalı ve mektuptur. Bir dahi lâm eliftir, yirmidokuz harf olur. Ama Lamelif'in kaymakamı dört harf vardır. Bunlar: (pa-ça-ja-ga) ve bunlar Zebur'da, İncil'de ve Tevrat'ta yazılıdır ve Kur'an'da da bunların kaymakamı Lamelif'tir. Ehli kemal bu nedenle bunları bildi. Bildi ve halifetullah ve hidayetullah oldu.

Şimdi temiz kişi bir dahi budur ki, bir nokta ata belinden sefer eylese; ana rahmine yönelse ona yedi yıldız düzen olur (girer). Tamam dokuz ay, dokuz gün, dokuz saat üzerinden geçince tamam olur. Eğer o âdemde izin alıp alemi faniye sefer eylese, o yedi ayın içinde oğlan kemale erer. Ve eğer sefer etmeyip, hükmü hükümet eylese özüne gecikme ki bir ay dahi şiş hükmeyleyler. Ondan sonra rahatlar, müşteri bir ay dokuz gün, dokuz saat hükmeyleyler. Ona müşteri der ki, alırsın davet ve icabet birle o oğlanı âlemi faniye getirirler. Andan oğlanın vücut hikmeti bina annesi ile toplandığında dokuz ay tamam olunca dünyaya yönelir. Vücudu âdem ile bina oldu ise, dokuz ay dokuz gün, dokuz saat olunca, dünyaya düşürürler. İner ve feryat eyler. Gözün yaşı revan olur.

Ondan sonra hikmet ve hidayet birle oğlanın yağlarından o yirmisekiz harfi basit adedince dişler çıkmaya başlar. Ondan sonra cemali hidayet tecelli eyler. O yedi hat dört unsur birle bir olmuştur.

Buna göre dört kez hat hidayettir. Biri cemalinden ve dihanından dindarı (dişi) anın adedince ki, hikmet ve hidayettir ki andan kemali kudret yedi yıl üzerinden devredince; o yedi yıl arasında alemleri beşeriyetle kazanılan olan dişleri dökülür ve iki yandan yine taze dişler bina olur ve dahi tamam yedi yıl üzerinden geçince dolunay olmuş aya döner. Kuvvet ve kudret kendinden oluşur.

Buna göre anla ki: Yedi yıldır, yedi aydır, yedi yıl dahi o yıllar ki, gizli iken açık oldu. Tamam zuhuru hidayet (inaniyetle) birle zahir olur.

BEYT

Yedi yıldır, yedi aydır, yedi yıl
Yedi yıl dahi geçince ne olur bil.

Hoş kaçan on dörde erdi nevcivan
Cüşa geldi ol zaman deryayı nil.

Mevc urup çün levhayı kudret taşar
Akar ol dem zemin olur ab ve kil.

Çün düşer bir pare ateş nevcivanın canına
Nuru kudrettir düşer ey ahi her cana bil.

Ey Virani sözünü tutgıl kulak
Kim ne söyler işidesin mürgi dil.

Şimdi o dört ve yedi ki üzerinden devr eyledi. Onun adedince ki. Ki o yedi çizgi cemalinden batını anne rahmine kazanç eylemiştir. Yedi dahi kemal hikmetten meydana gelir. Yine yedi ile yedi ondört olur ve harf kelimullah adedince ki. Anla ki Hak Taalâ buyurur:

"İnsanlara herşeyi öğretti." Esmâ-i küllü, esmâ-i hüsnadır ki, cem-i mevcudat, zatı sıfatı âdemdir.

Buna göre âdemi anla ki, Hak Taala'nın kelimâından haberdar olasin. Çünkü Hak Taala buyurur:

"Bunlar gerçekleri apaçık gösteren kitabın ayetleridir." (*Kaş Suresi 1-2 Ayeti*) Yani Hak Taala belli eyleyicidir ki, Resul'e kitabın ayetlerinden suret hikmeti bildirir.

Buna göre ey talip, dünya yoksulu "**Kitap herşeyi bilir**". Kitaptan murat insandır. Muhammed ve Ali'dir. Onların cemal ve kemalini bilmektir.

Buna göre Hakk'ın cemal ve kemali Muhammed'dir. Çünkü Hak cemalinden kemalinden meydana gelir ve öyle ise insanı iyi, güzel tanı ki özünü alayabilesin. Çünkü Resulü Ekrem buyurur: "**Bir kişi nefsini bildi, Hakk'ı bildi.**" Eğer ihmal edip bilmediyse âdem değildir. Zahirde yer, içer, gezer, söyler, iştir ve dinler. Alır, verir, güler, oynar.

Sonuç olarak hayvanlarda dahi bunların tümü vardır. Hayvan, hayvandır ama âdem insandır. Bilki papağan ve dudu kuşları kafeste tutsak iken, terbiyeyi (eğitimi) insandan alır. Âdem gibi söyler.

Şimdi sen dahi şariat ve tarikat pirlerinden marifetullah öğren; kamil insan ol. Hak Taala buyurur: "**Biz insanları şerefli yarattık**". Bu ayeti kerime acaba hayvan hakkında mı gelmiş, yoksa insan hakkında mı gelmiştir? Eğer âdem isen anla bunu.

Hak Taalâ buyurur:

"Onları doğru yola çağırırsın. İşitmezlerde sana bakar görürsün sende onları. Onlarsa görmüyorlar." (*Araf Suresi 198. ayet.*) Yani onlara doğru yolu gösterirsen, gülerler.

Şimdi ey mümin bilesin ki nutuk hakkında yalan olmaz. Eğer olur dersen sen dahi sevilmemekle beraber lanetlenmeye layık olursun.

Şimdi ey aziz, Hak Taala'nın zat ve sıfatına layık olmak dilerse, bir mürşidi kâmile eriş ki, o mürşid seni menzile erdirtir. Ama sende bu kudrete dikkat etmelisin, hiç bir zaman o pirin nutkundan dışarı bir iş işlemiyesin. Ta ki o mürşid seni ruhu hidayete erdirtir. Pirin yolunda can ve baş feda eyliyesin ki o pir seni şu üç ruh ile canlı-dinç kılsın. Birinci ruhu nebatî, ikinci ruhu hayvanî, üçüncü ruhu insani-dir.

Bir kimse, bu üç ruh ile canlı /dinç olmazsa insanlık derecesine eremez. İnsan derecesine ermeyenler ruhu insanîyete kavuşamazlar, ruhu bağıllık ile canlı-dinç olmaz.

Şimdi o ruh nebatîdir. Kapısı, şeriat kapısıdır; şeriat suya eğilimlidir. İkinci ruh hayvanîdir; tarikat kapısıdır. Ateşe eğilimlidir. Üçüncü ruh cismanîdir, marifet kapısıdır, yele eğilimlidir. Dördüncü ruh insanîdir ki, hakikat kapısıdır. Taprağa eğilimlidir. Beşinci ruh izafîdir ki, güruhu Nacîdir.

Şimdi ey talip, fakrî fena (fakirlik) bu beş ruhun aslı nedir bilmek gerekir. O şîrî yezdan o sahibi Tehvil-i Kur'an yani Şah'ı Merdan Ali İmran böyle buyurur:

"Şeriat bir sudur o şeriat suyundan yunmayan müslüman olamaz. Tarikat bir ateştir. O ateşte yanmayan temiz insan olamaz. Ama marifet bir yeldir. Esme-yince sular akmaz ve ateş yanmaz, çiğ pişmez."

Makalatta Hünkar Hacı Bektaş-ı Veli buyurur:

"Yel esmezse daneler samandan ayrılmaz. Amma hakikat bir topraktır. Bu üç eczaya (bölümler, parçalar, nesne) müvekkeldir. (Vekil) Eğer müvekkel (vekil, eğitici - irşad

eden) olmazsa insan beşeriyetten arınmaz ve masuvayı terk edip özünü mürşide bağıllık erdirtir."

Şimdi ruhu izafî güruhu Nacî ve güruhu evliyadır ve evliya güruhundan olan bilene ki, bu dört nesneyi kendinde tamamlamış olur.

Birinci masıvayı, ikinci havayı, üçüncü nefis ve dördüncü tamah. Bunları kendinden tamamen uzaklaştırmış ola. O zaman ruhu izafîye ayak basa ve Güruhu Naciden ola. Çünkü o Şahlar Şah'ı yani Hz. Ali'yi Veliyullah kendi keremî lütfundan buyurur: **"Ey Aşık-ı Hak bu fânî cihanın zevki ve sefasına ümit bağlama, ecel gelmeden başına çare bul ki, sonunda pişman olmayasın"**

BEYT

Beri gel aç gözün can-ı cihana
Kulak tutma Şah'dan gayri lisanı.

Sözüm Hak'tır sana söyler zebanım (dilim)
Ömür sermayesin verme ziyana.

Oku vechin kitabını anla tadın
Dilersen ermeğe sen cavidana. (gizli hazine)

Yürü rahi hüdaya ol pak-i daman
Sakın dil verme gel kevnü mekâna.

Virani Abdal sözüne tut kulağın
Dilersen ermeğe kenc-i nihana. (Hazine-gizli)

Şimdi talibi, ey dünya fakiri, gayret eyle ki nefsin ve düşkünlük hevesinden kendini pak eyleyesin.

Zira Hak Taalâ buyurur:

"Cinden ve insten çoğunu cehennem için halk eyle-

dim. Anın için ki; onlara gönül verdim. O gönül ile idrak etmediler. Fani ile meşgul oldular. İşte dahi göz verdim. O göz ile doğru yolda Hakk'ı görmediler. Kulak verdim, hitap edilen Hakk'ı işitmediler. Fani ile meşgul oldular. İşte onlar azgınlardır. Hak'tan ve kendilerinden gafil oldular." (Araf: 179)

Sonuç olarak biline ki gece ve gündüz talibi dünya olurlar. Resulü Ekrem buyurur: "Dünyaya meyli olanlar kuşkusuz ki köpeklerdir. Çünkü murdar ile temiz bir arada olmaz. Vay sana ki düşünmüyorsun, için dopdolu kötülük-tür. Kötülük murdardır. Eğer arınmak istersen Ali evladına ayak tozu ol ki temiz bir kişi olasın. Eğer, olmazsan Hak'tan ve kendinden habersiz ve kuşkulu olursun. Kuşku ise batıldır."

Hak Taalâ buyurur:

"De ki Hak geldi batıl gitti. Kuşkusuz ki batıl son bulacaktır. Yani Hak gelse batıl gider, batıl gelse Hak gider". (İsra Suresi 81. ayet)

Hak yok olmaz. İlla batılın olduğu yerde Hak durmaz. Çünkü herşey aslına uçar. Mavi gökte uçan gaddar gibi eşyanın vücudu yine aslına gider.

Âdemin cemalinde hattı kudret ile yazılmışı bilmektir. Dört harf vardır. Lamelif kaymakamıdır (pa-ça-ja-ga). Bu dört harf ki Zebur'da ve İncil'de ve Tevrat'ta ve Kur'an gelmesinin sırrıdır ki, âdemin yüzünde yedi kudretle yazılmıştır ve öndört dahi kırkaltı olur. Dört unsurla topladın mı elli olur.

Hak Taalâ buyurur:

"Bilmek gerekir ki, yüzü kerim âdem adedince-dir."

Hak Taalâ buyurur:

"Bu o kitaptır ki, Allah katından gönderildiğine hiç kuşku yoktur. Takva sahipleri için doğru yolun ta kendisidir." Yani o kitaba Kur'an'a kuşku yoktur ki, anın içinde doğru yolu gösterir.

Çünkü gerçek olan kitap bu kitaptır ki, yüzü âdemdir. Her kim ki görmek dilerse başka hayalleri etmelidir yol dediği doğru yoldur ve o dahi kâmil insanın yüzüdür. Bu nedenle Resulu Ekrem buyurur:

"Miraç gecesi Rabbimi çok güzel surette gördüm." Ve bir dahi bu elli harf ki, elli mebdai vardır. Aslı adedince-dir ki; doğru yoldan meydana çıkıp, yüz hat hidayet olarak, vel Kur'an'ıl mecit adedince-dir ki, o nedenle yüz denildi.

Hak Taalâ buyurur:

"Allah hem benim, hem de sizin Tanrı'nızdır. Ona tapınız, doğru yol budur." Cemali âdem cemali hidayetdir. Gel ey talip Âdemi güzel tanı ki, Muhammed Ali'yi incit-meyesin ve sözlerine aykırı iş işlemeyesin.

Şimdi gel insanı kâmilî inkâr eyleme ki, insan cemali Hak'tır. Çünkü Hak Taala buyurur: Yazık onlara ki, insanı incitirler, Tanrı ve Resulü'nün sözüne güvenmezler. On-ların özü ve sıfatına ikrar etmiyenlerin üzerine Tan-rı'nın laneti vardır. Dünyada ve ahirette dahi onlar için azap hazırlandı. (Ahzap: 57. Ayet) Azaptan murat, cehen-nem ateşinde yanmaktır. Sonuç olarak:

BEYT

İste Vahdedi

Adem isen düşme esfel surete
Elde iken verme aman ruhsate
Gel beri iste cemali Hazreti
Kesreti (ikilik) ref eyle iste vahdeti (birliği)

Makamı ikilik, benliği terk etmek ile giderilir. Çünkü o Şah'ı Velayet Hz. Ali vasii Muhammed buyurur: **"Her kim Muhammed'i ve onun evladını sevmez ise Mervan soyudur."**

Gel gafil olma Şah'ı Velayetin sözünü kabul eyle. Eğer kabul etmez isen bilesin ki, Mervan soylusun. Lanet can soysuz olur. Nefsin havasında gezme ta ömrün son bulunca ya dek, o zaman görürsün. Çünkü erenler buyurmuşlar ki:

"Kan eden gelsin, Hak yolunu inkâr eden gelmesin".

Şu halde Hak yolunu inkâr eden o kimseki, evliya dergahına gelir, bendeyim der, tac, post, hırka elbisesini üstüne alır, başını traş eder, erkân kabul eyler ve andan döner. O taç; post, o hırka ve kisveyi erkân ile zina ve livata eyler. İbadet yok, niyaz yok, oruç yok, içki içer ve yalan söyler. "Ben ehli fakirem ve ehli fakrım" der. Çok yalancılık eder. Gezer, şunu bunu kandırır. Yahut "ben pirim", yahut "ben rehberim" ve yahut "ben mürşidim" veya ben "Hak talebiyim" der. İlimsizdir "ben ilim sahibiyim" der. Mazlum insanlara zarar verir. Bunların hakkından cenabı Hak gelsin.

Hak Taala buyurur:

"Sana iyice bildirdikten sonra da gene bu hususta seninle tartışan olursa de ki: Gelin oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım, biz bizzat gelelim, siz de gelin. Ondan sanra da dua edelim ve Allah'ın lânetini yalancılara havale edelim."

Yalancılara yüzbinlerce lanet. Çünkü evliya dergahına gelmekten murat budur ki, insan-ı kâmil olasın. Kendini ve sıfatını bilesin. Alemleri Rabbani olasın ta ki o vakit fukara olasın.

Hak Taalâ buyurur:

"Ey ademler! Siz ehli fakirsiniz hacetiniz Allah içindir ve Allah'a ol bay olanlar, hacetsizdir.) (Fatr:15)

Çünkü hüküm oldu ki, fakir gani ola ve bu fakr ile fakir olan ki, Resulü Ekrem Buyurur:

"Fakirin cihanda yüzü güler."

Sırrını bile ve fakri ile o bu günü yarına katsam demiyey. Bir dahi buyurur:

"Fakir sevinçlidir ve onunla iftihar edilir."

Şimdi fark odur ki, fakrına kanaat eyliye ve bir dahi odur ki, şeriat kapısında elbisesinin kirini yumuş ola. Tarikat kapısında kurutmuş ola. Hakikat kapısında döşürmüş ve bohçalamış ola. Ta ki, âlemi faragatta mesken tutmuş ola. Çünkü, sırtındaki giysiye pislik değmiş olsa; suyu koyup yuyarsın, anda sabun sürersin, suyunu sıkıp ateşe tutar kurtursun. Anda silkersin tozunu âlemi havaya verirsin. Anda döşürüp bohçaya koyarsın, sıkı bağlarsın, andan makamı birlik makamına varasın.

Şimdi "ehli mürşidim" diyen; talip kabul eyliyen bu minvel üzere olaki talibi irşad eyleyip, bu düzen üzere ise nur Ali nur olur ve eğer böyle yürümez ise onun talibi terbiye etmek kârı değildir. Çünkü pirlar buyurmuşlardır:

"Erkânla şeyh olur, erkânsız şeyh olmaz".

Bir kişi bu hal ile pak olmazsa o kimse ruh azabiyle dinç olmaz. Ve ruhu dinç olmazsa, ruh Muhammed'e ve Ali'ye erişmez. Eğer ruh, Muhammed ile Ali'ye erişmezse o kişi şeklen âdemdir. Lakin manada âdem değildir.

Hak Taalâ buyurur:

"Görenlerle görmeyenler bir olur mu?" Yani kör ile gören bir değildir. Erenlerin kendini ve sıfatını bu göz ile

gören gözlüdür. Görmiyen de gözsüzdür. Gözlü ile gözsüz bir değildir ve yine buyurur:

"Saygılılar, öyle kimselerdir ki, Rablarına ulaşacaklarını iyiden iyiye umarlar, ona döneceklerini iyiden iyiye bilirler" (Bakara: 46) Yani onlar ki belli bilirler, onlar görücüler ve hidayete dönücülerdir.

Şimdi bu ayetin manası odur ki: Didar-ı Hakk'ı her kim görür, o Hak ile tanışıktır. Her kim ki görmez kördür.

Hak Taalâ buyurur:

"Dünyada kör olan ahirette dahi kördür." Bir insanın dünyada can gözü açılmaz ise, Hakk'ı görmez kör kalır ise, ahirette de kördür. Görmez Hak cemalinden uzak kalır.

BEYT

Hakkı bunda görmiyen ama durur
Herkim gördü zübdei âla durur.

Gafil olma gözün aç ey ehlidil
Hattı zatın ellemel Esmâ durur.

Men arafe nefsinı fehmeyle var
Ol ki bildi vakfı Mevlâ durur.

İşte herkim bilmedi bu hikmeti
Cahili lâ şeydir ol Rüşvâ durur.

Ey Virani zilifin kaşın kirpiğin
Arşu Rahman Leylâtül esrâ durur.

Şimdi ey talip! Hak fukarası, Hak Taalâ âdemi yarattı.
Yani dört muhalif nesneden bir biriyle bir-tek eyleyip bileşik eyledi.

Hak Taalâ buyurur:

"Andolsun ki, biz insanı balçık mayasından yarat-tık." (Müminin: 12) Yani âdem sudan, yelden, ateş ve topraktan yaratıldı.

Şimdi anla ve özümle. Çünkü cümle kerametini ve hidayetini âdeme bildirdi ve kendi zatını, sıfatını ve cemalini, kemalini de, âdeme bildirdi. Anla o dört nesne ile bileşti ve o dört nesne karşılığında dört ruhu vücudu azizeye yâr kıldı ve o dört ruh karşılığında dört ruhani temel tamamladı ve o dört barınak üzerinde dört vekil koydu ve o dört vekil dört âlem verdi ve o dört âlemin karşılığında dört melek koydu. Dört meleğin karşısında dört kuvvet, o dört kuvvetin karşısına; dört kitap ve o dört kitabın karşılığında dört harf verdi ve o dört harfin üzerine oniki nokta koydu ve o oniki nokta sayısı oniki imamdır. Nitekim nazım olundu.

Beyt

İhtiyar-ı âlem oldu Şah'ı âlem ihtiyar
Ruşen oldu gül yüzünden arşı ferşi her diyar.

Mustafa'nın gözlerinin nuru Hasan hem şah Hüseyin
Kurretül aynım dedi ona Habibi girdigar.

Abidin ve Bakır hem Cafer İmam Kâzım'eyn
Her zaman metheyleyim yok dilimde gayri kâr.

Şah-ı Heştimdir Taki ve ba Naki hem Askeri
Bunları sevmeyene lanet eder perverdigar.

Mehdi sahibi zamanın kuluyem kurbaniyem
İsmiyle Virani'yem Hubbu Ali'yem aşikâr.

Ve dahi ondört mâsum-u pak ve Haticetül Kibriya ve Fatimatül Zehra adedince yirmisekiz harf dökümü oluşmuştur. Bu yirmisekiz harfin her birine bir elif verdi. Yirmisekiz bölüm oldu ve o bölümün her birine bir Lâmelif koydu ve o Lâmelif her bir eczanın kaymakamı oldu. Çünkü o Lâmelif ile yirmidokuz olur ve yirmidokuz surei Kur'an'ın evvelinde harf örnek tutulan ile gelmiştir ve yüzondört Ebcetülkebir adedince surenin ikisi Fatiha'da gelmiştir. Nitekim sureyi Bakara ve Ali İmran Fatühatül Kitap'ta gelmiştir.

Fatühatül Kitap'ta yirmibir harf gelmiştir. Hattı Hüda adedince. Ki, Ümmül Kitap'tır ve Sebbel Mesâni yüzü Cemal-ı Hüda'dır ki, yirmibir harftir.

Ey talip anla, surei Bakara ve surei Ali İmran, Bismillah adedince gelmiştir. Bismillah o demektir. Onun için Bismillahsız bir işe el vurulmaz. Eğer işlese haram olur. Yemek, içmek ve okumak, yazmak gibi...

Sözün kıyası hiç bir iş besmelesiz olmaz. Çünkü Bismillah İsmullah'tır ve ismi müsemmanın aynıdır. Çünkü Hakk'ın ismini bil ve müsemmasını anla.

İşte ismini bildin. Verilmiş adları dahi anla. Ta ki Hak Taala kimdir? Anlayasın. Çünkü Hakk'ı bilmek ve Hakk'a ikrar kılmak yolun gücüdür bu gücü ihsan eylemeye mürşid gerektir. Müşkülüm kolay olsun dersen; Bismillah nedir? Bil! Ve başı nedir ve (B) altındaki nokta nedir ve kimdir ki, Bismillahsız her ne işe yapışsan haram olduğundan murat nedir? Anla ki ismin adlandırmasına vakıf olasın ve adlandırmadan murat nedir? O ba'nın altındaki nokta kime işaret eder. O nokta kimi beyan eder ki, o noktayı anlamazsan, yediğin, içtiğin haram olur. Bilir misin ve bilmeye talip olur musun? Yoksa cahil kalır mısın? Sureten âdeme manada hayvan olur musun? Yoksa bu erkân üzre gelir misin veya ehli nar olur musun? Ve sıfatı kötü kabul kılar mısın? Şimdi

Hak Taala âdeme güç eylemez. Çünkü Kur'an'da buyurur:

"Şüphe yok ki Allah insanlara hiçbir surette zulüm etmez. Fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler."
(Yunus: 44)

Yani Hak Taala kimseye zulmeylemez. Herkes zulmü kendi kendine eyler. Yani bir kişi kendine zulüm eylesen, o zalimdir.

Onlar zalimdir ki, kendine zulmederler. Bu nedenle gel, sen kendine zulüm eyleme.

Bil! Bismillah kimdir ve onun erkânını yerine getir ki hidayet kapısına kadem basıp göz açasın ve bilesin. Hidayet kimdir? Velayet nedir?

Bil ki (B) nin altındaki nokta Şah'ı velayettir ki, ismi Ali'dir, Veliyullah'tır, evveli ve ahiridir.

Ba'nın altındaki nokta budur ve Ba'nın altındaki nokta bizzat Ali'dir.

BEYT

Ali'dir nokta-i evel hidayet
Ali'dir ahir-i nuru velayet

Ali'dir her dü âlemde zat-ı mutlak
Ali'dir hikmeti kudret keramet.

Ali'dir suret-i Rahman Ali'dir
Ali'dir şafi-i Ruz-i kıyamet

Ali'dir fail-i muhtar Ali'dir
Ali'yi sevmez canına lanet

Ali'dir ey Virani tende canım
Kim anı sevmedi lanet bigayet.

Şimdi ey talip fakri fenayı bildin mi? Ali kimdir, Veli kimdir? "**Vehüvel Ali'yyül Azim!**"

Şimdi kimdir bu azamet ve kudrettir ki, Tüm varlığın özünde ve andında ve belinde geçerli olan Hz. Şah'ın Şah Velayettir. Yani beşeri âlem idrak edemez ve cahalet şişesin taşa çalıp sindirmeğe kuvveti ve kudreti yetmez. Çünkü yalnız taş duvar olmaz. Ancak mürşide muhtaçtır.

Resulü Ekrem Aleyhisselam buyurur: Şimdi talibin dikkati ve pirin inayeti ve erenlerin himmeti erişmeyince velayet sırrını görmek mümkün değildir. Nitekim buyurur:

BEYT

Mürteza'yı bilmeyen hayvan olur
Surete canlı veli, bî can olur.

Mürteza'yı her kim ikrar eylemez
Kim ki bilmez sanma ki insan olur.

Mürteza'nın yoluna baş oynatan
Aşk ile kurban olur **Viran** olur.

Şimdi ey talib! Sahibi erkânı, din, ve ey serveri nuru güziyn bu hikmetin aslına ereyim dersen, özünü sadık kıl âlem-i şariat ve âlem-i tarikata eriştir. Yoksa zalimlikte kalırsın. Sonra sadık sıfatın sermayesini elden giderirsin ve hor ve hakîr kalırsın. Tılsımın bozulur, aklın başından gider. Göz yumulur, söz kesilir, dil tutulur, el ayak depreşmez vücut köhneleşir. Hakk'a (toprağa) düşer. O zaman halin nice olur?

Ey talip, durma, oturma, hayale kapılma. Hemen eriş, bir Rahman'ın haki payına, nefsin havasından ve demahdan, hırstan ve adavetten, kinden, hasetten ve almaktan, satmaktan ve fena mülkünün bir küllü lezzetinden uzak ol. Eğer istersen maksut hasıl eyleyesin. Hayal ev aleminden kesil.

Gönül aynasını sil, yalan söyleme. Ta ki, yol gösterici olursun. Kıskaç ehli olma. İşte bu oniki nesne âdemi hidayete ulaştırmaz. Çünkü Şeytan'ı lain dünyayı senin nazarında cilvelendirir.

Eğer aklın var ise, Şeytan'ın sözüne bakmayıp nefsin hevesinden geç. Temah etme. Ta ki, bu on nesne dahi vücut bulmıya, Hak fakiri nefsin lezzetinden geçmektir. Nitekim Hak Taala buyuruyor:

"Livata eylemek ve avratlardan ırak durmakla cahil kavimlerden olursunuz". Resulü Ekrem buyurur:

"Cahil baban da olsa düşmandır".

İşte hadis, işte ayet anla ve özümle. Ta ki, insan olayım ve cahil olmayayım dersen bunları bil.

Hak Taalâ buyurur:

"Ancak şehrimizden Lût'un ailesini çıkarın, onlar temizlik taslayan kimselerdir" (Nelm:56) Yani Hak Taala o kavme hitap eyler ki, Lut Kavmi'nin onu çıkarın köynüzden. Lut kavmini köyden murat gönüldür. Yani gönül-den arıdın. Nefs lezzetini ta ki arınıp âdemilerden olasınız. Eğer arınmaz iseniz Şeytanilerden olursunuz. Size ola ki, Teberra müstehak olur. Ta ki, melun min ameli kavmi Lut olursunuz. Bileki nazm olunur.

NAZM

Beri gel dinle imdi ey birader
Cevabım Hak cevabıdır mukarrer.

Eğer dinler isen sen tut kulağın
Muradını verdi server Şah'ı Haydar.

Yürü nefsin hevesinden hazer kıl
Sakın Şeytan ile olma beraber.

Teberradır, ol Abdal'a hemişe
Gezer olma nefsin hevesiyle sereser.

Virani Abdal der ki vallahü alem
Nasihatı kendi kendin başına ver.

Şimdi ey biraderi aşıkân ve ey talibi Şah-ı Merdan bu
beytten amelinî anla.

NAZM

Eğer buldum der isen iman
Gönülde kalmasın şek ile güman.

Zira şek batıldır batıl ile
Hak bir yerde olmaz gözün aç inan.

Bir evde olmazsa Rahman
Olur ol hanede Şeytan.

Yani şimdi bir evde Şeytan hüküm eyleser o evin içinde
olan varlığa dahi Şeytan hükmeder. İnsanın hanesine
Şeytan hükmederse o hanenin halkı ateş ehlinde olur. Nite-
kim Hazreti Yemini Faziletname'sinde buyurur:

Bir Nazm

Demah kılma bu alemin danesine
Ki, o düşmiye varlık hanesine

Cihan damı delalettir, delalet
Sakın düşme melalettir, melalet.

Şimdi ey âdemzade: Delalet ve melalet âdem şanına
gelmemiştir. Âdemin şanına gelen budur ki, kendini bile.
Yolu ve erkânını bula ve delalet o kimseye gelmiştir ki,
Leyl-ü ve nehar talibi dünya ola makamı vahdete el eriştir-
meye. Hz. Muhammed ve Hz. Ali'den bihaber ola ve erenle-
rin fakrından ve tarıkından, zat ve sıfatından haberdar olma-
ya ve alemleri kesaletle ömrü hiçe geçe.

Hak Taalâ buyurur:

"İşte bunlar, Allah'ın gönüllerine, kulaklarına, göz-
lerine damga vurmuş bulunduğu kimselerdir. İşte bun-
lar bilgisizler" (Nahl: 108) Yani batın manası budur ki:
Şunlar onlardır ki, mühür vuruldu, Tanrı Taala onların kalp-
lerine mühür vurdu. Şunlar onlardır ki, gafillerdir, gaflet
olanlar hayvandır. O hayvan değil, dört ayaklı konuşan hay-
vandır.

Ey talip fakrı fena bu hikmetin aslı ruh mücerrettir ve
fakrı fenadır. Her kim mücerret olmaz, davayı fakrı fena ey-
ler, amma yalancılarıdır. Fakrı fena olmazsa, ömrü beka bul-
maz ve özünü pirlere kademinden haki pay almazsa, ol can
murada ermez ve didar hakkı görmez. Onların sırrına kadem
basamaz. Çünkü onlar taklitçidir imanı doğru değildir.

Bu beyti okudu:

BEYT

Gel beru olma bu demde gafilun
Ekserulnası ve hum la yu'minun.

Ol sebepten söyledim size kitap
Vasiye kum lâallaküm takilun.

Her kim tastik eylemez Nutku Hakk'ı
Resuluhum fehum lehu münkirun.

Kim ki onlara hiyanet eyledi
İnna ülaïke humul zalimun.

Ey Virani zatı hakkı kim görür
Ve inne hum ileyna ra'ciun.

Ey talip, fakrı fena anla ki, Hak Taala buyurur: "Ya-
rattım âdemi sudan, topraktan, yelden ve ateşten. Dört
unsurla topladım" Âdemi Dört unsur karşılığında vücudu
azizeye koydu ve yar vefadar eyledi. Biri ruhu nebati, biri

ruhu hayvani ve biri ruhu cismani, biri ruhu insanidir. O dört ruh karşılığında temeli tamamladı. Biri kulak, biri burn, biri göz, biri ağızdır. Ve o dört temel karşılığında dört bileşiği koydu:

Biri nefsi ammare

Biri nefsi levvame

Biri nefsi mülhime

Ve biri nefsi mutmaine

Ve o dört nefsin üzerine dört âlem verdi:

Biri âlem-i nasut

Biri âlem-i lahut

Biri âlem-i melekût

Biri âlem-i ceberrut

Ve o dört âlemin karşılığında dört melek koydu:

Biri Cebrail

Biri İsrail

Biri Mikail

Biri Ezrail

Ve o dört meleğin üzerine dört kuvvet koydu:

Biri kuvveti samia

Biri kuvveti şamiha

Biri kuvveti basir

Biri kuvveti zaika'dır.

Ve o dört kuvvet karşılığında dört kitap verdi:

Biri Tevrat

Biri Zebur

Biri İncil

Biri Kur'an.

Ve o dört kitap karşılığında dört harf verdi: "pa-ça-ja-ga"dır. Ve o dört harfin üzerinde olan oniki nokta adedince oniki imamdır ve tamamdır ve o oniki imamın nesli ve Ali evladı, ondört masumu paklardır. Ve bunların anası Hatice-tül Kibriya ve Fatımatül Zehra'dır ve onların adedi yirmi sekizdir. Aslı kainatın adedince. Ve tüm mevcudat bunların muhabbetinden var oldu ve bu yirmi sekiz harf toplamı o Hz. Şahi Şah adedince. Gelmiştir ki yüzü kerim âdemdir ve secdegah kainattır.

O nedendir ki, cemalinde yirmi sekiz olan evladı Ali isimleri ve Ehli Beyt isimleri yazılmıştır ve oniki imamların ismi şerifleri budur ki anılır. Hz. İmam Ali, İmam Hasan, İmam Hüseyin, İmam Zeynel Abidin, İmam Muhammed Bakır, İmam Cafer-i Sadık, İmam Musa-i Kazım, İmam Aliyyül Rıza, İmam Muhammed Taki, İmam Ali Naki, İmam Hasan'el Askeri ve İmam Muhammed Mehdi Aley-hisselam Hazretleri ve dahi sahip Mehdi sahibel zaman kut-büd devran Haticetül Kübra ve Fatımatül Zehra ve ondört masum-u paktır.

Yirmi sekiz harfin karşılığında gelmiştir. Şimdi oniki imam, on dört masumu paktır. Yirmi altı iki dahi, Haticetül Kibriya ve Fatımatül Zehra ile yirmi sekiz olur. Aslı kainatın adedince.

Bunlar bu yirmi sekiz harfin adedince ve karşılığında gelmiştir ki, Muhammed ve Ali bizzattır ve Lamelif karşılığında gelmişlerdir. Onlar ile yirmi dokuz olur. Muhammed ve Ali biri Lam biri Eliftir. Manası "Eti etimdir". Bu mayende ayan olur.

Lamelif ile yirmi dokuz harf başlangıçtakiler adedince-

dir. Mecmu-i Kur'an-ı Kerim ve nimaz-ı âlem bu yirmi sekiz olan Muhammed Ali'nin dostluğuna var olmuştur. Bunların şanında erişen var ve bunlar ruhu görecekdir ve Güruhu Naci'yedir ve fukaradır. Her kim bunlara kuşku duysa, dahi tarikatta gezinmezse, ehl-i imanım dediği ve tanıklık ettiği, ibadet yaptığı, oruç tuttuğu, hacca vardığı, zekat verdiği faydasızdır. Ve bu Cihanda her neye yönelse, haramdır, horlanır.

Ey talibi fakri fenayı anla. Dört unsurdan murat ne ola. Ateş, rüzgar, su, toprak. Şimdi ruhu nebat suya eğilimlidir. Ve ruhu cismani ateşe eğilimlidir. Ruhu insani rüzgara eğilimlidir.

Kulak ruhu nebatiye eğilimlidir. Burun ruhu hayvaniye eğilimlidir ve göz ruhu cismaniye eğilimlidir ve ağız ruhu insaniye eğilimlidir ve dahi ndfsi levvame kulağa, nefsi mutmaine buruna, nefsi ammare göze, nefsi mulhime ağıza eğilimlidir.

Ve dahi âlemi nasut livameye ve âlemi lahut mutmaine, âlemi melakût emmareye ve âlemi ceberrut mülhimeye eğilimlidir.

Ve dahi Mikail âlemi nâsuha, İsrafil âlemi luhuta, Ezrail âlemi melakute, Cebrail âlemi ceberruta eğilimlidir.

Ve dahi kuvveti sami Mikail'e, kuvveti şami İsrafil'e, kuvveti basire Ezrail'e, kuvveti zaika Cebrail'e eğilimlidir.

Ve dahi Zebur kuvveti samiyâ, Tevrat kuvveti şaiyâ, İncil kuvveti basireye, Kur'an kuvveti zaikaye eğilimlidir.

Pa- Zebur'a, Ça- Tevrat'a, Ja- İncil'e, Ga- Kur'an'a eğilimlidir. Ve bu dört harf üstünde olan oniki nokta. Oniki İmam'a eğilimlidir ve Oniki İmam, Ondört Masum'a eğilimlidir. Ondört masumlar, Hatice'tül Kibriya ile Fatımatüz Zehra yirmi sekiz harfe eğilimlidir. Yirmi sekiz harf Lame-

life eğilimlidir. Lamelif Muhammed ile Ali'ye eğilimlidir.

Ve Muhamed ile Ali yirmi dokuz sureyi Kur'an'ın evvelinde olan muktaata eğilimlidir ve muktaat yüz ondört surei Kur'an'a eğilimlidir. Yüz ondört surei Kur'an altı bin altı yüz almış altı ayete eğilimlidir ve 6666 ayet on sekiz bin âleme eğilimlidir ve on sekiz bin âlem Âdem'e eğilimlidir. Adem ise Hakk'a eğilimlidir. Hak'ta Hz. Muhammed ve Ali'ye ve evladına eğilimlidir.

Şimdi yeri ve göğü ve on sekiz bin âlemi Hak Taala Hz. Muhammed ve Hz. Ali evladı muhabbetine halk eylemiştir.

BEYT

Her kim tuttu onlara buğz ile kin
Olmadı ol nar duzaktan emin.

Ger sen ister isen saadet bulasın
Can ile ol Ali evladına yakın.

Her kim vermez onların yolunda baş
Gözü kördür görmez ol ma-i müin.

Lanet Hat'tır sathezar olsun ona
Oldurur âlemde Şeytanı lâin.

Men Virani'yem Ali'nin yolunda
Can baş vermişem eynel yakın.

Ey talip fakri fena bu tüm âlem-i ve levhi kalemi, her ne ki var Hak yaratmıştır ve tüm varlığı Ali evladı aşkına topladı ve onlara bildirdi. Vay sana kim Ali evladını bilmiyesin ve can-ı gönülden aşık olmyasın.

Bu cihanda yediğin ve içtiğin fil cümlesi havam ve zehir, katildir. Çünkü bu cihanı Hak Taalâ bir bahçe misali be-

zetmiştir. Kendi keremi ve lütfunda bu bahçeyi Hz. Muhammed Aleyhisselam'a ve o dahi evladına ihsan eylemiştir. Çünkü Şah'ı Velayet hakkında buyurur: "Ben ve Ali bir nurdanız." Ve dahi buyurmuştur: "Etin etim, kanın kanım, ruhun ruhum, cismin cismimdir."

Bu mana ile bunlar nuru tektir. Şimdi nuru tek olunca orada hiç bir şey kalmaz. Hepsı birlik olur.

Bir kişi bunların evladı kimdir bilmezse ve yolunu tutmazsa ve erkânı üzre olmazsa, fakrını kabul kılmazsa, dostuna dost, düşmanına düşman olmazsa, Can ve başı tüm varını bunların yoluna ve aşkına vermezse, varış Cem-i eylemezse, candan Hz. Muhammed Ali'nin evladının kul ve kurbanı olmasa yolu İmam Cafer-i Sadık erkânına kail olmasa ve onun fakrını görüp o fakre özün vermese; içi dopdolu kuşkudur ve dışı eşektir.

Çünkü o buluşlar sırrı İmam Cafer-i Sadık buyurur ki, Ali evladına kul oldur ki, cihanı cümle ateşe yaksalar içinde bir yumurtası olma ve bir dahi budur ki; kifafi nefsinden geçe ziyade gayri bir hebbe kabul eylemiye ve bir dahi şöhrat gösterip kendini bezemiye, fakri fena ola:

Şimdi bu üç nesneyi o Şah İmamı bikusur tamam ehli fakirin hakkında buyurmuştur. Çünkü o Hz. Hakk'ın birlik deryasını içen mü'minlere gönlünü hoş eyliye. Yani İmam Cafer-i Sadık şöyle fakir imiş ki, dari dünyada bir palası var imiş.

Şimdi sen İmam'dan iyi mi oldun? Türlü türlü abalar ve cübbeler, sadık köleler, sadık cariyeler, akçalar edinirsin ve yine ben fakirim ve yol ehliyim dersin, yalan söylersin. Kezzaplık edersin, yüzün karadır. Evvel ve ahir böyle ki; Şah'ı Kerem ve İmam-ı Muhterem Aliyyel Mürteza (K.V.) buyurur ki:

"Dünya, ahiret ehline haramdır".

Hak Taalâ buyurur:

"Kim ahiret ekinini ekerse onun ekinini arttırırız. Kim yalnız dünya ekinini isterse ona da yalnız bundan veririz, ahirette ise onun hiçbir nasibi yoktur." Resulullah'ı Sellallahu Aleyhissellam buyurur:

"Bu dünya lanetli ve isteklisine layıktır!"

Şimdi fikret Hakk'ın ve Muhammed Ali'nin sözlerini işitmiyen; bu zatı şeriflere samimi kalple iman getirmiyen nice âdemdir.

BEYT

Âdem olmaz lâcürüm bu iblistir
Fiili beddir sözleri telbistir.

Dünyaya meyleyliyenler ey ahi
Sorma baydır anı bil müflistir.

Sureti âdem içi âdem değildir
Aslı gayrıdır anın nacinistir.

Gece vardır şehveti ve hırsı emel
Manada insan değildir hâristir.

Bu Virani dünyaya meyleylemez
Farığoldu cümleden perhizdir.

Şimdi ey talip! Allah, Muhammed ve Ali; bunların şeriatına tanıklık etmeyen, iman getirmiyen, bu delil ile ehli nardır.

Hak Taalâ buyurur:

"Onlar kâfir oldular ayetlerimizi yalan tuttular. Onlar tabiki Şeytan'dır. (Ayetlerimizi inkâr edenler ve onları kabul etmeyi ululuklarına yediremiyenlerse, cehennem ehlidir ve orda ebedi kalır onlar."

Hak Taalâ buyurur:

**"Lanet onun üzerine ta evvel güne değin ki toplan-
na." Hz. Ali hakkında denildi ki: "Lâ feta illa Ali Lâ seyye
illa zülfikar"**

Hakk'ın kudreti ve Muhammed'in şefaati ve Ali'nin himmetidir ki, Kelime-i Şehadet küfr üzerine galip olmuştur.

Şimdi Hakk'a imanın, Muhammed'e şehadetin, Ali'ye ikrarın ve Ali evladına niyazın bilmez misin? Aslı kainat Hak'tır ve Hak Muhammed'i Ali'yi ve Ali evladını bilmektir ve onların tek azası ve yolu nedir dersin fakrı fenadır.

Şimdi rast söyliyem, fena âdemdir. Baka âdemdir, yani baka zıddıdır ki, fenadır ve fena âdemdir ki bakadır ve baka oldur ki Bismillahtır. Andan:

"Öyle bir Allah'tır ki, yoktur ondan başka tapacak. Diridir, daimi olarak mahlukatının işlerini tedbir ve herşeyi tasavvuf eder." (Ali İmran: 2) Bismillahtır; evveli ve ahiridir ki, surettir. Suret hakkında Hak Taalâ buyurur:

"Ana karnında size istediği biçimde surat veren işte odur. Ondan özge Tanrı yoktur. O azizdir, o bilgedir." (Ali imran: 6) Ve ol surettir ki, Hak Taalâ kendi kudret eliyle biçimlendirmiştir, Bismillahtır ve yedi harftir. Amma yedi harf Fatihatül Kitap'ta gelmiştir. O yedi harf bunlardır:

"Se, Cim, He, Zel, Şın, Zı, Fe"

Şimdi Sureyi Bakara ve Ali İmran bu yedi harf üzerine gelmiştir ve yedi harf Fatiha'dır ki:

"Elif, Lam, Mim, Sad,"

Kitaptır ve kitaptan murat âyettir ve âyetten murat nişandır. Nişandan murat bilmektir. Ondan **"Elrahmanirahim"** dır ki: **"Elif, Lam, Mim, Ra, tilke âyetül kitabül**

hakyim" (İşte bunlar hikmeti olan kitabın âyetleridir.) **Lokman: 1-2)**

Yani şol hüküm aşkı kitap hâkim hükmolundu. Nişanlarımızı bilene ilmiledun ilmi seçile. Yani şol kitabın âyetleridir. Belli eyler vücudun andan Rab

"Elif, Lam, Mim, Ra teleke, âyetül kitabil mübiyn" (İşte bunlar kitabın ayetleridir.) (Rad: 1-2) Sana Rabbinden indirilen Kur'an gerçektir. Fakat insanların çoğu inanmazlar. Yani şol nişanlar iş bu surettedir.

**"Elif, Lam, Mim, Sad, kitabı enzelna ileyke tuğri-
cul nas minel zulümet ilel nur"** Yani: Ey insan oğulları kitabı sizin için ta ki karanlıktan çıkasınız ve kurtuluş ışığına eresiniz, ondan rahmani olasınız. Errahman:

"Elif, Lam, Mim, Ra tilkel âyetül kitabül mübiyn" Yani Hak'tır şol kitabın âyetleri belli eyler. Zat ile sıfatı nedir? Ol Rahim, Andan:

"Kef, He, Ayın, Sad" Yani Kâf, Ha hadidir, yol göstericidir. Sadıklara ve gerçeklere. Andan Mâliki:

"Kur'anı zahmet çekmek için indirmedik." (Taha: 1-2) Yani: Ey âdemler size Kur'anı indirmedim mi, özünü anlayasınız diye kolaylaştırmadım mı?

"İşte sana gerçeği apaçık gösteren Kitap/Kur'an'ın ayetleri" (Şuara: 2)

"İşte bunlar hikmet olan kitabın ayetleridir." (Lokman: 1-2) Yani şol ayetler ile Tanrı'dan hükm olundu ki kendi nefsini bilesin.

"İndirdiğim kitaptır ki, ol kitapta kuşku yoktur ki, hikmetler doludur." (Yasin Suresi 1-2-3-4 Ayetleri) Ey Muhammed Kur'an hükmolundu O'na ki, Peygamberlere iman getirip benim huzuruma doğru geleler.

"Sad, vel Kur'an" (Sad Suresi 1. Ayet) Yani doğru gösterdi. Kur'an'ın zâtı hidayeti.

"Ha, Mim, Tenzil, minel rahmanirrahim" (Secde Suresi 1-2 Ayeti) Yani indirdim Kur'an'ı Hakkı bilmek için.

"Ha, Mim, Ayın, Sin, Kaf, kenzalike yuhu ileyke" (Şura Suresi 1-2-3 Ayeti) Yani hükmolundu bu sıfat ve bu kudretle bilesin ki, nice bir dahi oldunuz ondan.

"Ha, Mim, velkitabül mübiyn Lââlaküm taakulun" (Ahkal suresi 1-2 Ayet) Yani hükmolundu kitabın içinde levhi mahfuz göresiniz.

"Ha, Mim, velkitap" Yani hükmolundu Ümmül Kitap hattı yüzünde bellidir.

"Ha, mim, tenzilel kitap" Yani hükmolundu kitap cemalında inmiştir.

"Ha, mim, Tanzilel kitap minallahi" Yani bir hikmetullahtır; naksetmiştir. Ayeti ol yedi hattın adedince.

1. Ayet. Beyan olmuştur. Yani o kudret kalemiyle yazı olmuştur. Yüzünde olan hatlar hidayeti Hak'tır.

Bu yirmi bir surenin içeriği gelmiştir. Fatihatül Kitap içinde manidir. O nedenle Tüm Kutup semaviyenin (çevrenin) aslı Fatihatül Kitap'tır.

Ümmül Kitab'ı güzel tanı. Kur'an'ın sırrı bu surelerin başındadır.

Kala Aleyhisselam: **"Fiküllü kitabike sırrı ve sırrıl kur'an fi o eilel sur"** Yani her kitabın sırrı vardır. Kur'an'ın sırrı bu surelerin başlangıcındadır. Yirmi sekiz harf içindedir. Tüm Kur'an'ın evveli Bismillah'tır. O nedenle Bismillah yedi harftir. **"Be, Sin, Mim, Elif, Lamelif, He"** Bunlardır ki, Fatihatül Kitab'ın adedince ki ismi zattır ve ismi günahsızın ayıdır.

Çünkü Bismillah Kur'an'ın evvelindedir ki, ismi zattır. O nedenle besmelesiz bir işe el uzatmak uygun değildir. Ki ismillahtır. Bismillah üç kısımdır ve salat dahi üç kısımdır. Biri salatı sefer, biri salatı daimin, biri salatı cumadır.

Mim yektullah ile birdir üç kelime oldu salat adedince ki; ismullahtır ve biri zattır ve salat dahi bir zattır. Salat, hazardır. Onyedini ve salatı cuma onbeştir. Topladık kelime oldu ki bir zattır.

Salatı sefer on ve salatı hazar (barış ve güven zamanı) on yedi topladık kelime oldu, o dahi bir zattır ki Bismillah adedince ve yüzü âdem adedince ve Kur'an'ın aslı dahi üç kısımdır: Biri harf sağlamlaştırandır. O on yedi harftir ki, bunlardır: **"Elif, Lam, Mim, Elif, Lam, Ra, Kef, He, He, Ayın, Sad, Ta, Sin, Mim, Ha, Ha, Mim, Kaf, Mim"**.

Hak Taala buyurur:

"Sana kitap indiren odur, o kitapta berkitilmiş âyetler var, bunlar kitabın temelleridir. Bundan başka benzeşenler dahi var. Yüreklerinde eğrilik bulunanlar, fitne yapmak, onu yansıtmak dileğiyle, benzeşene uyarlar. Onu yansıtmayı yalnız Allah bilir; bilgi işlerinde derinleştirmiş olanlar derler ki: "Biz ona inanmışız, hepsi de Tanrımızın katından" Bundan ancak akıllılar öğüt alır." (Ali İmran Suresi 7. Ayet)

Bu ayetin anlamını anla ve bir dahi harfi kuşkucudur ki, olan onbir harf bunlardır:

"Be, Se, Cim, Ha, Ze, Zal, Şın, Dat, Zı, Gayın, Fe" Ve bir dahi harf muktaattır ki, o yirmi sekiz harftir.

Hak Taalâ buyurur: **"Hani meleklerle âdeme secde edin demiştik de, Şeytanların reisi olan İblis'ten başkası secde etmişlerdi. O ise dayatmış kibirlenmek istemişti. Zaten o kafirlerdendi."** (Bakara: 34)

Salat ve savm nefesine hakimliktir, bozgunculuk değildir ve hergün bir saatin kaymakamıdır ve hergün oniki saattir. Otuz kez oniki saat üçyüz altmış olur.

Malum odur ki, birgün bir saatin kaymakamıdır. Kezâlik cümlesi mainidir. Bu manadan bir yıl bir ay oldu. Secde dahi üç kısımdır. Biri secdeyi ubudiyettir. Biri secdeyi mülkiyettir ve biri secdeyi tazimdir. Şimdi Cem-i ulumun aslı Bismillahtır yedi harftir.

BEYT

Ay cemalin harfi Bismillahtır
Desti kudret hikmeti Allah'tır.

Kim ona secde edip baş eğmedi
Lanet ol Şeytan'a kim gümrahtır.

Hoş selat ve savm ve hac hem zekât
Bilmişem hüsnün ona müftahdır.

Kimki pirlere izini izlemedi
Ermez ol maksuduna bi rahtır.

Men **Virani** derdi mendim haki payı Haydarım
Dilde virdim her zaman ol Şah'tır.

Şimdi ey talip fakri fena Bismillah on yedi harftir. Hat adedince ki Bunlardır:

"Be, Ye, Sin, Ye, Nun, Mim, Ye, Mim, Elif, Lam, Fe, Lamelif, Mim, He, Ye"

Üç dahi asıl adedi yirmi harf olur. Biri dahi zatı kadimdir ki, yirmi biri hattı ahat adedince ki, o dahi bir zattır. Çünkü ahsani takvimdir ve biri dahi Bismillah otuziki harftir. Noktası ile on dokuz bismi o biri dahi noktası otuz üç dahi asıl adedi otuz üç olur. Birini zata verdik mi, otuz ikisi vechi kerim Adem Aleyhisselam adedince olur.

Ey talip anla ki salat dahi besmele adedince ki. Bismillah yedi harftir. Çünkü üç kısım oldu salat hazar salatı, sefer salatı, cumadır ki, Bismillah adedince üç kısım oldu. Mukaddem zikr olundu. Çünkü Bismillah yüzü Kerim âdem adedince olunca insan dahi cemali kerim âdem adedince ki. Salatı Cuma ile Hazar salatı toplayınca bin olur. Âdem dedi çıkar ve biri dahi sefer salatı besmelenin noktası adedince ki. Hazar Salatı ile toplayınca bin harf karşılığı Hz. Hatem'ün nübüvve Aleyhisselam'ın nutku adedince ki, Bismillah yedi harftir dört maddeden oluşmuştur. Dört kere yedi bin kitabın hatemidir. Bismillahtır ve bir dahi budur ki, Bismillah'ın üç sıfatı vardır. Lamelif adedince ki.

Elif ile Lam otuz bir adet olur ve biri zatı kadimdir ki; bir zattır. Otuz iki kelimeyi kibar üzerine mebnidir ki; Bismillah'tır ve biri dahi Kur'an'ın asıl adedi vardır.

On dört harf ki, bunlardır: **"Elif, Lam, Mim, Kef, He, Kef, Ti, Sin, He, Kaf, nun"** Ve amma üç harfi dahi batında vardır. Elif'te (F), Sad'da (d) ve Nun'da (n) ve şimdi bu üç harf ile on yedi olur. Hazar salatı adedince ki ve biri dahi harfi benzeşme vardır. Bunlardır:

"Be, Te, Se, Cim, Hı, Dal, Ze, Sin, Dad, Zı, Gayn"
Bunlar on bir harftir. On bir harf ile toplandı ki bin harfi tamam olur ki, Kur'an-ı Kerim'in aslıdır, Bismillah'tır. Dört harf dahi vardır ki bunlardır: **"Pa, Ça, Ja, Gâ"** Bunlar ile otuz iki kelimeler olur Veçhi Kerime Âdem Aleyhisselam adedince ki.

Bismi Veçhullah'tır. Çünkü Veçhullah Cemal ve Kemal-i Âdem'dir ve biri secdedir o dahi üç kısımdır. Biri Secde-h Tazim, biri Secde-i Melekkiye ve biri Secde-i Ukudiyet'tir. Hergün anarsın ki, o dahi Veçhi Kerimi Âdem Aley-

hisselam adedinceidir. Çünkü Kur'an savm ve salat üzerine olunca secde dahi Âdem'dir.

Hak Taalâ buyurur:

"Kim Allah'a iyilikle güzellekle gelirse, işte ona on katı vardır. Kim ki kötülükle gelirse, bu o miktardan başkasıyla cezalandırılır." Ve biri dahi abdesttir. O dahi üç kısımdır. Ellerin ve ayakların ve yüzün yursun. İki elin beyanı, Bismillah'tır.

Çünkü elin birini sunsan Bismillah meydana gelir. Niçin iki elin mafsalı bin kitaptır ki, eğer abdest alasın iki ellerin dirseğe değin mafsaldır ki, salatı ubudiyeti anın üzerine kııarsın ve yüzün yursun o dahi on dört hattı karedir. Bellidir on dört dahi beyaz hat vardır. Anda kıl yoktur iki on dörtbin ala hattı üstüva ile bin kitap olur. Veçhi Kerime Adem Aleyhisselam'ın ilmidir, dilinden var oldu. Elhamdülillah desen iki elin yüzüne sürersin dört kerre bin olur. Yüz on iki hat hidayet olur. Yüz on dört surenin ilmi ondan belli olur, uygularsın. Bir kere Elhamdülilah deyerek el sürüp Hakk'a şükür ve sena ettiğin gibi Kur'an-ı Azim'i bil cümle vücuda getirip hatmetmiş olursun. Amma bunu böyle bile-ne, bilmeyene değil. Bir dahi iki ayağın yursun. O dahi bin kitaptır. Dört topuk ile bin olur. Bir kelime kelimanın adedinceidir.

Çünkü ayak cümle azadan oluşur. O nedenle Secde-i Ubudiyyet ayaktır. Kişi ayak ile menzile erer ve Secde-i Melekiyye oldur ki hizmetkârdır ve hizmet melekten sadık olur ve Secde-i Cemal'dir ki, Cemil Sultan'ı Cihan'dır.

Pes Sultan'a Tanzim Vaciptir

Ey talibi fakri fena mecmu-u Kur'an yüz ondört suredir ve aslı bin harftir. Bir dahi Lamelif ile yirmi dokuz olur. Harf dahi vardır. Elif'de (Fe), Sad'da (Dal), Nun'da

(Vav)'dır. Otuz iki olur. Şimdi yüz on dört suredir. Aslı otuz iki harftir. Mecmu-u yüz kırk altı.

Fatiha dahi yüz yirmi dört harftir. Yüz on dördü Kur'an sureleri adedinceidir. Çünkü Kaf ile Nun adedinceidir.

Kaf ile Nun dokuz harftir. Bir Nun ile on olur. Fatiha yüz yirmi dört harftir ki bunlardır:

"Elif, Lam, Ha, mim, Dal, Lam, Lam, He, Rı, Be, Elif, Lam, Aydın, Elif, Lam, Mim, Ye, Nun, Elif, Lam, Ra, Ha, Mim, Nun, Elif, Lam, Rı, Ha, Ye, Mim, Mim, Elif, Lam, Kef, Ye, Vav, Mim, Elif, Lam, Dal, Ye, Nun, Elif, Ye, Elif, Kef, Nun, Aydın, Be, Dal, Vav, Elif, Ye, Elif, Kâf, Nun, Sin, Te, Aydın, Ye, Nun, Elif, He, Dal, Nun, Elif, Lam, Sad, Rı, Elif, Tı, Elif, Lam, Mim, Mim, Sin, Te, Kaf, Ye, Mim, Sad, Rı, Elif, Lam, Zel, Sad, Rı, Elif, Tı, Elif, Lam, Mim, Sin, Te, Kaf, Ye, Mim, Rı, Elif, Tı, Elif, Lam, Zel, Ye, Nun, Elif, Nun, Aydın, Mim, Te, Aydın, Lam, Ye, He, Mim, Gayın, Ye, Rı, Elif, Lam, Mim, Gayın, Dad, Vav, Be, Aydın, Lam, Ye, He, Mim, Vav, Lam, Elif, Lam, Lam, Dad, Elif, Lam, Ye, Nun"

Fatiha'nın aslı surelerin evvelinde gelmiştir. Bunlardır:

"Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Ra, Elif, Lam, Mim, Ra, Kaf, Ha, Ye, Aydın, Sad, Ta, Ha, Ha, Mim, Ha, Mim, Aydın, Sin, Kaf, Ha, Mim, Ha, Mim, Ha, Mim, Kaf, Nun"

Ve besmeleyi şerif'in karşılığında bu dört harftir.

"Elif, Lam, Mim, Elif, Lam, Mim, Elif, Lam, Mim, Sad, Elif, Lam, Ra"

Tamamı bin mukattaat ve yüz yirmi dört harftir. Fatihatül Kitap elli iki olur ve dört dahi: **"Pa, Ç, Ja, Ka"** yüzelli altı olur.

Pes Adem'in Cemali, eli ve ayağı yüz elli altı harftir ve asıl Kur'an'dır. Çünkü Cemali Âdem Fatihatül Kitap'tır, Ümmül Kitap'tır. Mecmu-u Kur'an'ın asıl hakikatı Fatihah'dır. Aslı zülûf, kaş ve kirpiktir. Hattı üstüvasıyla ayırsan sekiz kitap olur. O sekiz kitabın her birini dört madde bin kitap Veçhi Kerimi Adem Aleyhisselam adedince ki, yirmi dokuz surenin evvelinde kat eder gelmiştir. Üç harftir ki, Tüm Kütübü Semaviye'nin aslıdır ki, hattı veçhullahtır. Kema Kali: Bütün isimleri Adem'e öğrettik.

Hak Taalâ'nın sureti suret Âdem'dir. Âdem Mecmu-u Kelamullah'tır. Çünkü Bismullah ve İsmullah ve Halifetullah'tır ve Cem-i Mevcudatın aslı, hakikatı ve mahiyeti ve savm, salat, hac, zekat, secdesi, kıblesi, sıfat ve likkası, bakası, huri ve rıdvan, bil cümle Fatihatül Kitap'tır. Âdem'in cemalinde yazılmıştır. Hakk'ın kudreti kalbe inşa olmuştur ki, yedi on dört beyaz hat ve on dört kara hat ve dört dahi ez halil muyi farkış tamam bin hat cemalinde mevcuttur ki, asıl kâinatır.

Bir dahi dört melek ve aydır. O dahi on dörtte kemâle erer ve on dörtten sonra olgunluğa erer ki, on dört günün on dört gecesi vardır. Cemali, Kemali, Âdem Aleyhisselam adedince ki,

Hak Taalâ buyurur:

"Ay içinde bir takım konaklar yaptık, eski, eğri bir hurma dalına benzeyene dek, döner durur". (Yasin: 39)

NAZM

Ay yüzün Şak'al kamerden aşikâr
Böyle talim eyledi perverdigâr.

Bin kitabı hattır yüzün
Göremez vechinde anı her kör kâr.

Kâinatın aslıdır hüsnün senin

Secde gahın arşü ferşü girdigar.

Hoş Yüzünde mestoluptur âfitap
Anın için eylemez birdem karar.

Bu Virani bendeki ey Şahi eşk
Eyleme senden cüda ey hoş nigâr.

Bir dahi anla bir yıl üç yüz altmış gündür ve kırk sekiz haftadır ve her hafta yedi gün yedi gece ve bir dahi on iki burçtur. On iki saatin karşılığı gelmiştir. İsimleri şunlardır: "Hamel, Sevr, Cevza, Sertan, Eset, Sün ile, Mizan, Akrep, Kavs, Cedi, Diliv, Hot" ve bir yıl on iki aydır ve on iki burcun adedince on iki saattir, bir yıl üç yüz altmış gündür. Bir ay üç yüz altmış saattir.

Şimdi Adem'in üç yüz altmış damarı vardır. Üç yüz altmış gün karşılığındadır. Bir yıl kırk sekiz haftadır. Âdem dahi kırk parçadır ve dört paydır. İki kere dört sekiz olur. Kırk sekiz hafta adedince ki,

Bir yıl üç yüz altmış gün ve kırk sekiz düzendir. Şu halde düzen bozulsa yıl olmaz. Şimdi baş dahi gövdeden ayrılrsa vücut yaşamaz.

Bir gün dahi on iki saattir. On iki paydır ve Adem dahi on iki paydır. On iki saat adedince ve on iki burç adedince ki, Bir gün on iki burca hükmeder. On iki saat adedince ve Âdem'den on iki malum olur ve mevcuttur.

Baş hamel, burun sevr, kollar cevza, incikler seretan, göğüs eset, göbek düzen, kasık sünbüle, zeker akrep, butlar kavs, dizler cedi, baldırlar diliv, taban hot ve dahi bir ay dört hafta. Bir hafta da yedi gündür. Ümmül Kitap adedince çünkü kim dört yedi bin olur. Harfler sayısınca ve bir dahi Lâ yirmi dokuz olur. Lâmelif iki harftir. Otuz bir olur ve bir ay dahi bazen yirmi sekiz, bazen yirmi dokuz ve bazen otuz günde devreyler. Harfler sayısınca amma Lâmelif karşılı-

ğında dört harf gelmiştir (Pa,Ça, Ja, Ga) bunlardır. Otuz iki olur. Bismillah adadince ve Bismillah Veçhi Kerimi Adem Aleyhisselam adedince beyanı, Şah-ı Kitap yüzünde mektuptur.

Bir dahi budur ki bir hafta yedi gündür. Veçhi Hüda adedince, amma bir haftanın sekiz dört adedi vardır. Harfler sayısınca yetmiş iki adedi vardır. Dört harf dahi Lâmelif karşılığında yetmiş altı ve o dört harfin on iki noktası vardır. Toplam seksen sekiz olur. Seksen dördü o bir haftanın sağlam makamıdır ve dört baki kaldı Dört unsur adedince ki bunlardır. (Pa,Ça,Ja, Ga) noktasıyla tamam seksen sekiz olur ve harflerin aslı Fatiha'dır. Çünkü hikmet ve kudret ve kuvvet, Âdem adedince dir.

Şimdi Adem'in Cemali Hikmetullah, eli Kudretullah, ayağı Kuvvetullah'tır. Âdem kuvvet ile yürür, menzile erer, kudret ile işler, hikmet ile söyler.

Söz yüzdür ve yüz haymei miaddır ki, tınap'tır (Kaf) adedince ve bir yanı elli pader ki yüz olur hayme-i miad adedince ve (Kaf) adedince ve eğer beyanın sual eylersen. Bir elin on dört mafsaldır ve beş parmak ve beş tırnaktır. Yirmi dört olur.

Bir dahi akıl al yirmi beş olur ve bir dahi ayağın elli olur ve bir dahi parmağın elli adet tamam yüz olur. Kaf vel Kur'anılmecit adedince olur. Tinnab dahi hayme-i miaddır (mideler kursak), anın adedince dir. Çünkü vahid zattır ve anka baştır. Zülûf, kaş, kirpik, bal ve perdır ve yüzün arştır. Zuhurun kürsüdür ve hat halin levhdır ve sözün saklıdır ve ağzın doğu ve kulağın batı ve güneş sözündür, güneş doğudan doğar batıdan batar. Söz dahi ağızdan doğar. Kulakta kavuşur ve kulak aydır ki, batıdır ve ay doğudan doğar canı dil ikliminde yok olur ve ondan doğuya gelir. Doğuda doğar.

Ay karanlıktır. Mücellası gecedir ve gece velayettir aydır ve gündüz nübüvvettir, güneştir. Anın için velayet sırdır, gecedir. Nübüvvet aşikârdır gündüzdür. Şeriattır, zahirdir. Zahir (görünen) olan gündüzdür. Amma tarikat evliyadır, şimdi ikisi dahi bir zattır. Göz şeriattır ve kulak tarikattır ve marifet Muhammed'dir ve hakikat Ali'dir ve dahi hakikat burundur ve marifet ağızdır ve düzeni alim budur ki: Dört kapı kırk makamdır. Onu şeriat, onu tarikat, onu marifet ve onu hakikattir.

Şimdi şeriat, tarikat, marifet, hakikat dört kapıdır ve bu dört kapının üzerine on sekiz bin âlemin düzeni bağlanmıştır. Bu on sekiz bin âlemin üzerine yedi kat gök ve yedi kat yer düzenlenmiştir.

Şeriat Âdem'dir ki, ayağıyla yürür zahiren yel gibi eser. Tarikat Âdem'dir ki, eliyle tutar ve gözü ile görür. Marife Adem'dir ki, dil ile söyler kulak ile işitir ve su gibi akar. Hakikat Âdem'dir ki, yel gibi eser, ateş gibi yanar, su gibi akar, toprak gibi sâkin olur. Dahi Âdem on sekiz bin âlemdir. Ayak altı boğumdur, ikisi on iki olur. Baş dahi altı boğumdur, on sekiz olur. On sekiz bin âlemin adedince dir. Altı yerler ve altı gökler ve altı ki, baştır ki arşı mualladır ve bir dahi bu ki kırk makam dört kapıdır. Bu dört kapının birincisi şeriat, ikincisi tarikat, üçüncüsü marifet, dördüncüsü hakikattir.

Şeriat ilim üzerinedir tümde sözdür. Söz ağızdan çıkar, ağız on kapıdır.

İkincisi tarikattır. Edep üzere, gözdür ve göz dahi on kapıdır.

Üçüncüsü marifettir. Amel üzeredir, amel kulaktır. Kulak üzeredir, kulak dahi on kapıdır.

Dördüncüsü hakikattir haya üzeredir. Haya burun üzeredir.

redir. Burun dahi on kapıdır.

Ağzın ilmi olmazsa edep olmaz. Edep olmazsa amel olmaz. Amel olmazsa haya olmaz. Haya olmazsa Âdem olmaz. Âdem olmayan konuşan hayvandır.

Bilim amel üzeredir ve haya insan üzeredir, insan da iman üzeredir.

NAZM

Edepsiz âdemin olmaz imanı
İçinde dopdolu şek ve gûmanı.

Hayasız olanın yanına varma
Kulak tut da işit iş bu beyanı.

Amelsiz iş âlim bil âlim olmaz
Ona lânet edin yoktur ziyanı.

Odur Şeytan ona lanet hemişe
Kimin kim davası var bi mâkâmı.

Viranî'yem Şah'a gerçek gulamım
Urunmuştur benim ismim Vîranî

Ey talip bir kişide bilim, amel, edep ve haya olmazsa o kişinin canına, erkânına, pirine ve her işleğine lanet olsun ki, ben abdalım diye dava edip davasında yalan çıka, o canın canı habisine lanet ola. Çünkü yalancılarıdır.

Hak Taalâ buyurur:

"Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan uydurursa işte onlar zalimlerin ta kendisidir".

Bir kişi fakr davasını kılrsa işin ehli olmazsa o yalancıdan uzak durmak gerekir.

Hak Taalâ'nın lanet ettiği kimseye sen lanet etmezsen sana dahi lanet ederler.

BEYT

Lanet olsun ol yezidin canına
Aldığı hem sattığı dükkanına.

Ol kişiye hem dahi lanet olur
Her kim vardı ol yalancı yanına.

Ta ezel ceht eylemez Hakk'ı bile
Kâni ahtı ol lâinin lanet o peymanına.

Kimdeki var şehvet, hırs demah
Lanet olsun dembe dem erkânına.

Bu Virani Abdal Ali'ye hak-i pay
Yüz sürüp baş eğdi meyanına.

Ey talibi fakri fena bu ne hayaldir ki o gelesin fakri fena olurum diyesin, sonra dönesin! Vallah ve billah lanete müstahak olursun. Kuşkusuz lanet etmiştir. Yahut dönme-yip sikke sıfat altına girip yine çıkarıp Talibi dünya olursa, şüphesiz kendisi Şeytan olur.

Çünkü Pirlar sözüdür: "Gelme gelme, dönme dönme, gelenin malı, dönenin başı" demişler. Sıfatın tebdil ederler yalancının yüzü dönmüştür. Niçin ki ikrarı yoktur ve ikrarı olmayınca imanı dahi yoktur. İman ehli sıfatı âdem'dir ve sıfatı pirlardır. Sıfatından dönmüş olur, pirlar andında sıfatından dönen âdem olmaz. Âdem olan pirlardır ve pirlere erişenlerdir. Siz dahi pirlere erişinki âdem olarsınız eğer erişmez iseniz, hayvan kalırsınız.

Hak Taalâ buyurur:

"Cin ve insten bir çoğunu cehennem için yaratmışızdır. Kalpleri vardır, idrak etmezler. Gözleri vardır, görmezler. Kulakları vardır, işitmezler. Onlar dört ayaklı hayvan gibidir. Hatta daha sapıktırlar. Onlar gaflete düşenlerin ta kendileridir." (Araf:179)

Hak Taalâ gaflet derecesi hayvandır (hayvanlar sıfatındadır).

Sureten âdem amma manada eşektir. Eşekle âdem bir olmaz. Gafil olma zira bu Abdi fakir bu hayali eylemezdim. Pirlar, lütfü kereminden gösterdiler kötü işleklî ve ehli dünya ve ehli demah pirlar ile aşına olamaz imiş.

Ya dünya, ya pirlar gerektir iki karpuz bir koltuğa sığmaz.

Hak Taalâ buyurur:

"Ve kendi dileğiyle sözde söylemedi sözü ancak vahyedilen şeyden ibaret".

Şimdi peygamber ve imam yalan söylemez gafil olmasın. Çünkü peygamber ve imam dünyada ne olursa ilmi nübüvvet ve ilmi imamet ile bilirler ve dünyada imam yoksa bu cihan berbat olur ve hergün İmam-ı Mehdi Hazretleri'ni cümle mahlukat görürler amma bilmezler ve tanıyamazlar. Herkes imamı hergün görmezse o gün kör olur. Gafil olma Hakk'ı ara bul.

Ey talip fakri fena bir dahi budur ki birdir. "Elif, Elif, Be, Elif, Te, Se, Elif, Cim, Elif, Ha, Elif, Hı, Elif, Dal, Elif, Zel, Elif, Rı, Elif, Ze, Elif, Ze, Elif, Sin, Elif, Şın, Elif, Sad, Elif, Dat, Elif, Ti, Elif, Zı, Elif, Ayın, Elif, Gayın, Elif, Fe, Elif, Kaf, Elif, Kef, Elif, Lam, Elif, Mim, Elif, Nun, Elif, Vav, Elif, He, Elif, Elif, Ye, Elif"

Şimdi Elif Allah'dır toplamı eşyada mevcuttur. Nitekim bir Elif yirmi sekiz harfin kaymakamıdır. O nedenden Hak Taalâ buyurur: "Gözünü aç Allah hakikaten herşeyi çepeçevre kuşatır." (Fusulet: 54)

Fe emma cemisinden münezzeh ve müberradır ki birinde değildir ve eğer cümlesiyle bir olaydı emri maruf nehyi anil münker olmayaydı beher eşya öz başına kuvvet ve

kudret sahibi olaydı hiç orada bir vasıta olmayaydı. Ölmekte, dirilmekte, sağlıkta ve sabırlılıktaki, varlıkta ve yoksullukta, hiç kimsenin kimseye ihtiyacı kalmayaydı ve bir dahi hitap eylesen Hak kandadır. Nedendir desen her kişi kendi vücudunda nişan vereydi ve Hakk'ı isbat edeydi. Ta ki Hak kendi olunaydı eğer hayır, eğer şer hiç irade, senlik ve benlik olmayaydı ve Kur'an gelmeyeydi ve ölmek, dirilmek olmayaydı, hemen bir zat bir sıfat olaydı, her işi işleyeydi hareket olmaz. Eğer öyle olsa kimse Hakk'ı bilmezdi.

Şimdi bir zat bir sıfat çünkü Hak pirlerde mevcuttur. Onun için defalarca Hakk'ı vücudunda isbat ederler. Onun için dahi aralarında senlik, benlik vücuda gelmez. Şimdi o bu sözdür ki, pirlar buyurur:

BEYT

Hezaran cübbeden baş gösterirsin
Anın için halkı saldıñ gümana.

Şimdi kuşkuya düşmemek dilersen pirlar senlik, benliği aradan gider. Fani cihana itibar etme. Hak fukarası ol özünü zulümdan kurtar ki gözünden perde kalka. Eğer bir kişi öz başına Hakk'a ereydi. Hz. Muhammed (S.A.V.) buyuruyor:

"Erenler gerek Seyyid Ali Sultan ve gerek Baba Kaygusuz ve gerek Kemali hiç pirlere muhtaç olmazdı".

Şimdi var yetiş pirlere ki Hakk'ı taşıyan ta ki sözün söz ola. Çünkü eşyadan kuvvet var. Amma kudret yok, sıfat var, zat yok. Güman var, imân yok. Sermaye var, vasıta yok. Hiyanet var, emanet yok.

Şimdi talibi fakri fena özünü pirlere ver. Ta ki kuvvet ve kudrete erişsin, zata mazhar düşesin. Bir dahi güman benliktir, kendini benlikten kurtar ki imana ziyan etmiyesin. Zikrolunanların cümlesini yerine getir. Saadet topunu mey-

dandan getirip âlemi rabbani oldun. Emanete hiyanet etmedinse ve eğer özünü pirlere vermedinse emanete hiyanet etmiş oldun.

Hak Taalâ buyurur:

"Muhakkak ki Cenabı Hak hainleri sevmez."

Çünkü kudret sahibi pirlerdir ve sende kudret emanettir. Eğer o emanete hiyanet etmedinse nurun alanur kuvvete ermişsin zat ile sıfat bir oldu. Tecelli eyledi ve güman gitti benlik sürüldü. İman meydana geldi, hiyanet gitti, emanet aslına değdi. Sonuç olarak eğer bu nev ile sıfatı mir'ata emaneti Hakk'a verdinse yürü var gam çekme.

Hak pir Hz. Muhammed ile Hz. Ali'dir. Bunlar bir zattır o zattır ki Bismillah'tır hidayettir ve hidayet kalıcıdır. Sonuç olarak birgün ola sendeki amaneti isteyeler ve istemek odur ki tüm pirler geldiler. Cümlesi bir burçtan baş gösterdiler. Tarikatı evliya üzre yürüdüler. Hakk'ın emrini tuttular, yasakladığından kaçtılar, sülûku evliyadan yüz döndüremediler menzile erdiler. Tüm hülafa hilkatlerin can ettiler.

BEYT

**Hemdem ol ehlidil ile tenini can eyle gör
Gafil olma gözün aç sen seni insan ede gör.**

Çünkü sırlara erişip tenini can eylemezsen cahil kalırsın. Hz. Resülü Ekrem (S.A.V) buyurur:

"Her şeyin bir değeri vardır. Cahilin hiçbir değeri yoktur."

Şimdi bu mânâ ile özünü pirlere vermeyen cahildir. Cahil olan la şeydir. Laşey olacak eşyanın birinden değildir ve didara ermez bileki olundu.

NAZM

Bunda görmüyen can anda görmez
Kalır ol hasılı canana ermez.

Görenler ânda gördü Hak cemalini
O kim görmez onun yoktur kemâli.

Kemâli olmayan cahil durur ol
Ne bilsin ol nedir cellü celali.

Ona yoktur visali canı canan
Şu kim hemdem edindi kıylükali.

Ermemiştir ona tahkiki mutlak
Gene kendi gurubundan zevali.

Virani Abdal niyazı şükriçinde
Görür herdem eder secde visali.

Şimdi ey talibi Hak fıkası nazar eyle bu yirmi sekiz harfin herbiri bir elif ile mukarin olmuştur. Birisi bir eliftir gayri değildir, niçin ki, elif âlemi asıldır ki elifdir ve o yirmi sekiz harfin aslından ve gayri değildir ve âdem zat pirlerden gayri değildir. Bir kişi aslını bilmezse ve belki talib olmasa ve pirlerin sikke ve sıfatın kabul eylemese ehli şöret ve talibi dünya olsa ve nefsinin havasında gezse ve sıfatını zata mazhar düşürmese taklitçidir. Taklitçinin imanı doğru değildir. Çünkü elif lafzı üç harftir. Allah Muhammed Ali adedindedir. Ve bir noktası dahi vardır. Fakir dedikleri Ali'dir ve Ali bir zattır.

Bir kişi davayı anlasa ve fakrin rızası neyse yerine getirmese o kimse Hazreti Şah'ı Vilayeti sevmez ve bendesi değildir. Eğer severse Allahu Taala'nın buyurduğuna ve Hazreti Muhammed'in şeriatine amel eder. Rahi necati bulur ve ehli nar olmaz.

Hak Taalâ buyurur: "Allah kalplerini, kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinde de perde var, pek büyük azap onlara" (*Bakara Suresi 7. Ayet*) Şimdi onların Hakdan yana gözleri ve kulakları ve gönülleri mühürlenmiştir.

Onun için yalan söylerler. Cihana gelmekten murat pirlere yetişmektir ve yetişmekten murad vücudunu temizleyip beşeriyetten arınmak ve pâk olmaktır ve Hak yolunu bulmaktır.

BEYT

Her kimse şirkten arınıp â'bad olur
Cismi pirlerden onun bünyad olur.

O ki ister pirleri bin cân ile
Talib iken akibet üstad olur.

Murtaza'nın fakrine dil vermiyen
Akıbet her dü cihan mürtad olur.

Fâkrü şahi her kime miras kalur
Gahi aşk üzre Şah'a Ferhat olur

Ey **Virani** verme dil dünyaya sen
Kim ona dil vermiyen âzad olur.

Ey talib bir dahi bu ki lam elif bu yirmi sekiz harfin kaymakamıdır ki, bu yirmi sekiz harfin adedince dört kitaba dahil olmuştur ki, elif birdir ve lâm otuzdur. İkisi otuz bir olur. Berikiyle otuz iki olur... Kelimetullah'dır ki, Veçhi Kerimi Âdem Aleyhisselam adedince. Nazm ile buyurur:

NAZIM

Lam eliften arşı seyran eyledim
Hakkı buldum cismimi can eyledim.

Nuh, felek burcunda kurdum haymemi
Tahta çıktı, akı sultan eyledim.

Kâf-i nun emrinde kıldım meskeni
Dile geldim nutkumu kân eyledim.

Keşti-i Nuh ile gezdim serteser
Heft derya seyri umman eyledim.

Men **Virani Abdal**'ım gulamı Şah'i Merdan'ım.
Şükür minnet-i Hakkı ben dilde mihmân eyledim.

Ey talibi fakri fena lâm elif nun adedince ki, iki harftir: (**Mekâne ve ma yekûn**) adedince, ondan vücuda gelmiştir. Çünkü nun elli kâf yirmi. Yetmiş olur iki dahi asıl adedi yetmiş iki olur. Onu kâf ile nun adedince altmış iki kalır. İkide asıl var altmış olur. Şimdi bin altmıştır o nedendir ki, bin Muhammed Aleyhisselam ki, harfi nidadır ve iki harf baki kalır kâf nun adedince ve bir dahi bin, vücudu âdemdir. Çünkü o vücut altmış altı olur.

Hak Taalâ buyurur:

"O hikmet dolu kitaba yemin ederim ki, sen, hiç kuşkusuz gönderilen peygamberlerdensin. Dosdoğru bir yol üzerindesin." (*Yasin: 1 - 2 - 3 - 4*) Şimdi cümle-i kebi-re kâf ile nun yetmiş iki olur. O genişleme adedince.

Altmış iki üstüvasıyla yüz yirmi dört olur yüz yirmi dört harf fatiha adedince ve şeş cihet (altı yön)le yüz otuz iki olur Vechi Kerimi Adem Aleyhisselam adedince ve bir dahi kâf icrada altı harftir. Yüz otuz sekiz olur. Bismillah adedince. Çünkü Bismillah cümlede yüz otuz sekiz adettir. Be iki, sin altmış, mim kırk, elif bir, lam otuz, he beştir. Toplam yüz otuz sekiz olur ve bir dahi Kâf ile nun

altı harftir bunlardır. "Be, Se, Mim, Elif, Lam, He, Kâf," nun adedinceidir. Ve bir dahi baki kalır onunla yedi harf olur. Ümmül kitap adedinceidir.

BEYT

Ay yüzündür harf-ı Bismillahımız
Suretin Hak hatmi Beytullahımız.

Kâfı nun'la perde-i ref eyledik
Zahir oldu küntü Kenzullahımız.

Aynı zatın lâm-ı banın mânâsı
Aşikâre gün gibi Allah'ımız.

Hak hattın sure-i yasin dürür
Uş, sıratil müstakimdir rahımız.

Ey **Virani** perdeyi dūr eyledik
Şanına mazhar düşüp ol şahımız.

Şimdi ey talibi fakrifena bu hikmetin ve bu kudretin aslını bilmek dilersen Mecmu-u Kur'an'da her ne ki vardır, Fatihatül Kitap'ta vardır ve her ne ki Fatiha'da vardır. Kâf ile nun içinde mevcuttur. Her neki kâf ile nun'da vardır. Besmelenin başının noktasında vardır. Bilin ki, o banın noktası Hazreti Ali'dir. Şimdi o bir noktayı zat ve sıfatla anlasan Mecmu-u Kur'an'ı anlamış olursun. Eğer ki yol üzere varmış olursun. Nitekim buyurulmuştur: "**Kuvvet, hikmet, büyüklük ancak Allah'a mahsustur**".

Bu azamet ve kuvvet ve kudret hikmettir ki, toplamı bilimin kapısı Ali'dir.

Hak Taalâ buyurur:

"Bir yere girmek istersen kapısından gir."

Şimdi banın noktası ki Hazreti Ali'dir ve yedi ismi vardır. Besmele adedircedir ki beyt ile zikrolunur.

NAZIM

Aliyyen derki Kur'an'da bil ey can
Vasıyyi Mustafa ol Şah'ı Merdan.

Ki İncil içre söylerler İlya
Zebur'da biriban ismi bu nihan.

Veli nuraniler böyle bilürler
Biri yâ dır biri ya günden ayan

Bir dahi türabidir ana nam
Manadır şakkıkamer, seb'al mesan.

Ey **Virani** yedi ismolundu tamam
Bir isim dahi Hayderi sırrı Sübhan.

Bu yedi ad besmele adedinceidir ki, besmele dahi yedi harftir ki: "**Be, Sin, Mim, Elif, Lam, Lam, He**" Şimdi tüm cihana hükmeden bismillahtır ve Ali'dir. Çünkü bir zattır ve o bir zat bakidir, Allah'ın birliği gayri değildir ve Hazreti Ali'nin âli evladı ve fiyili mazharları On İki İmam hazretleridir. Ve Ondört Masum pâk hazretleridir ki, Hz. Ali'ye karşı gelen zalimler elinden her biri bir şekilde, şehit oldular. On ikincisi İmamı Mehdi'dir gaibtir.

Her kim bu On İki İmamı ve Ondört Masumu pakı bilmezse bunlardan gayri nesneyi görse ve bunların fakrını kabul eylemese dünyada ahirette hazreti Hakk'ın laneti onun üzerine olsun, külliye yediği içtiği ve giydiği haramdır.

NAZM

Gel ey talib kulak tut bu sadaya
Gönülden ver iradet Murtaza'ya.

Eğer olmak dilersen has (temiz) ümmet
Yanarsın narı aşkı Mustafa'ya.

Erersin, hasılı, mürşit benama
Açarsın gözünü Rabbül alâya.

Gürürsün zatı Hakkı gümansız
Verirsin özünü anda bahaya.

Ey **Virani** nutku Hak, böyle buyurmuş
Özün ver aşkile âl-i abaya.

Ey talib herkim âl-i evlâdı Muhammed'e canı iradesiyle vermedi imanı dürüst olmadı, iradeden murad yalnız dil değildir. İrade ikidir. Biri dil ile ve biri gönül ile. Eğer dil ile ve gönül ile beyan edersen, biline ki, bu fani cihanda gayrı muradın yoktur heman hü!.. hü!.. Ali evladı Ali'dir ve yalnız dil ile irade veren onlardır ki, biraz sakalın, kıyafetin düzer ve salınıp gezer dünyada muhabbeti vardır zahiren sıfatından malûm ola ki, Ali evladı Ali'ye ne kadar muhabbeti vardır. Şimdi bir âdem iki efendiye kul olmaz. Bir tahtta iki padişah oturamaz ve bir gün Hz. İbrahim oğlu İsmail'i ziyadece sevdi. Hak Taalâ tarafından nida geldi: **"Ya İbrahim! Bir muhabbet iki yere taksim olmaz. Senin muhabbetin ya bana ya da İsmail'e olacak."** Bu nedenle İsmail'i Allah Taalâ'nın yoluna kurban etti. Resulü Ekrem Muhammed Mustafa'nın İbrahim isminde bir oğlu vardı. Birgün İbrahim ile İmamı Hüseyini yanına alıp ziyadece severken Hazreti Cebrail geldi. Söyledi: **"Ya Resulullah Hak Taalâ buyurur, bir muhabbet üç yere taksim olmaz ve hem İmamı Hüseyne ve hem İbrahim'e eğer İmamı Hüseyini sever isen beni sevmiş gibidir. O nedenle İmamı Hüseyin Kerbelâ meydanında yetmiş bir akrabasıyla benim aşkıma şehit olacaktır"**.

Amma gerektir ki, İbrahim'i bizim tarafımıza göndersin. Resulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem buyurdu. **"Emrû ferman Hak Taalâ'nındır ben uysalım/bağlıyım ve Hakk'ın buyurduğuna razıyım"**. Cebrail Aleyhisselam gitti, Azrail Aleyhisselam geldi. İbrahim'in ruhunu aldı. Adem isen anla ki bir âdem iki efendiye kul olmaz. Hem

dünya ve hem ahiret ikisi bir yerde olmaz ve hergün namaz kılarken dersin **"Allahümme salli ala Muhammed ve alâ âl-i Muhammed"** O söylediğin âl-i Muhammed On iki İmam ve Ondört Masumlardı. Bunlara gönülden muhabbet edenler onlardır ki, bilcümle cihanın lezzetinden pak olmuşlar sıtkile canı gönülden Ali Muhammed'i sever ve onların yolu haklarından çıkmaz.

NAZIM

Kulak tut sözüme oddan beri ol
Hevayı nefsi şehvetten geri ol.

Özün pâk eyleyüp gel rahı aşka
Hakıykat canı dilden Caferi ol.

Orucun tut, namazın kıl niyaz et
Muhabbet al, Şah'ı Askeri ol.

Dilersen ger bulasın rahi hakkı
Hemişe tayyib hem Tahiri ol.

Virani sıtkile bende ol âl-i Ali'ye
Kemali evveli ve hem Ahiri ol.

Şimdi ey talib mevcudatın içinde ve nuri ayında görünen oldur zatı mutlak ki, esmai zat ve sıfattan. Çünkü esma Allah'tır ki, tüm eşyanın aynında amma tümü değildir, azıdır. Sonuçta esma külli âdemdir. Niçin ki sureti ahseni takvimdir, şahı katatdır ki **"Ta, Sin, Mîm, Ta, Sin"** surettir. **"Elif, Lam, Ra"**dır. Allah'dır ve ilâhi vahide budur ki: **"Kâf, Ha, Ya, Ayın, Sad"** hadidir ve mürşidi meratibdir ki, âdemin vechinde sıratilmüstakimdir rahı (yol) üstüvadır (sağlam) anın üzerine ubûr (bir yerden bir yere geçme) eylemek gerektir ki: **"Ha, Mîm"** hükmolundu kelâmı hidayettir ki bin vürud. Binden murad emri marufdur yani levhi mahfuzdur.

Nutuk (söz) söyler, Hak'tır "**Sad**" doksandır. Doksan bin kelimattır bilmek için vasikim ısmarladı. Çünkü Tanrı'nın ahdını yerine getiren aktır yüzdür "**Nun**" surettir ki, bilin ve bilmeye arif olun gayri hevadan geçin. Hava ile söz söylemek olmaz ve göz olmaz ve yüz olmazdı.

Vazgeçiniz nefsinizin havasından taki Muhammed ve Ali'ye erişesiniz ve söz anlayasınız. Çünkü âlem zatı sıfattır ki, anlamak birkaç kelimedir ki, toplanmıştır. Sivi yek kelime-i anlamak icrası kâf ile nun'dur ki toplam mekânı ondan gelmiştir. Dokuz harftir. Mustafa'nın asıl adedince ve mukattaat dahi asıl dokuz harftir. Bunlardır: "**Elif, Lam, Mim, Elif, Lam, Mim, Kâf, Ha, Ya, Ayın, Sad, Ta, Sin, Mim, Ya, Sin, Sad, Ha, Mim, Kâf, Nun**" Kur'an-ı Kerim'in asıl adedi bu dokuz harftir. Bu dokuz harfin genişlemesi elli olur ve elli harftir. Toplamı adedince. Harf toplam noktasıyla elli olur ve mukattaatın asıl adedince. Yani bu dokuz harfin genişlemesi budur:

"**Elif, Lam, Fe, Lam, Elif, Mim, Ye, mim, Rı, Elif, Kâf, Elif, Fe, He, Elif, Ye, Elif, Ayın, Ye, Nun, Sad, Elif, Dal, Tı, Sin, Ye, Nun, Mim, Ye, Mim, Ye, Elif, , Sin, Ye, nun, Sad, Elif, Dal, Ha, Elif, Mim, Ye, Mim, Kaf, Elif, Elif, Fe, Nun, Vav, Nun**" Bu harflerin toplamı Kur'an-ı Kerim'im adedince ki, yirmi sekiz harfin mevcudunun yirmi iki noktası vardır, elli olur. Onun adedince ve amma asıl bu dokuz harfin adedince ki, bu dokuz harf Veçhi Kerimi Adem Aleyhisselam adedince. Çünkü toplam eşya ve arz, sema bu dokuz harf üzere bina olmuştur. Çünkü tüm eşyanın seba semavat ve arzının aslı ve fer-i âdemdir ve doğuşu âdemden aşikâr olmuştur. Çünkü toplam eşyanın gideceği yer insandır ve insanın gideceği yer fakri fenadır ve fakri fenanın rücu-u Muhammed ve Ali'dir ve Muhammed Ali Hak'dır ki, hidayet ve nübüvvet ve velayettir ki, bir zattır ve her işi Muhammed ve Ali'den meydana gelmiştir.

Çünkü ikisi bir zat ve bir sıfattır ki, isim ve ismi şerifleri bî gûnâdır: "**Mim, Ha, Mim, Dal, Ayın, Lam, Ye**"

Bu zatlar asıl kâinattır: "**Elif, Lam, Rı, Elif, Vav, Lam**" Muhammed'dir o nedenle Bismillah yedi harftir ve Fatiha dahi yedi adettir ve ismi şerifi Muhammed o bir zattır ki yedi harftir.

BEYT

Herkim bildi bunları bir zatı Hak
Ruşen oldu gözüne mirâtı Hak.

Fatiha ve besmelenin aynidir
Uş, Muhammed hem Ali âyeti Hak.

Gelberu, gel anla birlik miratını
İsim birdir hem sıfatı zatı Hak.

Görmüşem aynelyakin Şah'ın yüzün
Verdi çünkü uş, bana fırsat Hak.

Men Virani derdi mend âşikâr
Eyledim birlikten isbatı Hak.

Ey talibi fakri fena bir zat ve sıfatı kadimdir bir kişi
kuşku duysa, kuşku ehlinin yeri ateştir. Çünkü kudside buyurur:

"**Tüm İnsan Ali'ye muhabbet etse cehennemi kaldırıyorum**".

Eğer ateşe yanmamak dilersen Ali evladı Ali'ye ikrar eyle ve her kim eylemezse cennet ehli değildir. Sureta insan manada hayvandır. Âdeme secde etmeyip âdeme secde olmaz dese şeytandır ve bu dava üzre olan kişi Şeytan-ı melundur ve cennetten kovulmuştur. Çünkü âdemden murat Muhammed ve Ali'dir.

Hak Taalâ buyurur:

"**Ya Muhammed senin için bu cihanı yarattım**".
Şimdi Muhammed ve Ali ikisi bir vücuttur bil ki, Resulullah buyurdu:

"Ali'nin eti etimden. Canı canımdan. Kanı kanımdandır".

Şimdi Muhammed ve Ali ikisi bir vücut oldu ve Hak Taalâ bu cihanı bu vücudun sebebine halketmiş oldukta Hazreti Adem de bu vücudun sebebine halk olmuş idi. Âdem'in gerçeği bu vücut oldu ki, Muhammed ve Ali'nin vücududur ve şeytan secde etmedi melun oldu. Eğer bir kimse bu vücuda ve vücuttan meydana gelen Hazreti Fatımatüz Zehra, İmamı Hasan, İmamı Hüseyin, İmamı Zeynel Abidin, İmamı Muhammed Bakır, İmamı Caferi Sadık, İmamı Musa Kâzım, İmamı Ali Muserriza, İmamı Muhammed Taki, İmamı Aliyyün Naki, İmamı Hasenil Askeri, İmamı Muhammed Mehdi Selamüllahi Aleyhim Hazretlerine inanıp ikrar etmeye ve bunların buyurduğu şeriat üzre yol ve tarık tutmıya, bunların dostuna dost, düşmanına düşman olmayan şeytandır ve mel'undur, nar ehlidir, eğer âdem isen anla nar ehli olma.

BEYT

Dilimde tesbihim canan olubdur
Sücutum sacidim insan olubdur.

Vücudum şahrine şahî muhakkak
Bilinkim fazlî Hak yezdan olubdur.

Erenler meclisinde ey dîlaram
Gıdamız çeşme-i hayvan olupdur.

Gönül didarına karşı ol sebepden
Ayılmaz valehü hayran olupdur.

Virani dervîşe, lütfetti Hayder
Erişti üçlere Selman olupdur.

Hız. Muhammed ve Ali'nin Ali evladının bu dört yolu tanımayan müşkülün halledemez ve özünü nefsi emmareden kurtaramaz.

Hak Taalâ buyurur:

"Herşey aslına dönecektir."

SÖZLÜK

âb: su,
 âbâd: mamur, abadan
 âbid:kulluk eden
 âb-ı hayat: ölümsüzlük suyu
 âbd: kul
 âb-ı zühâl: soğuk, güzel su
 Âdem: ilk peygamber
 âdemî zade: insanoglu
 âfitâb: güneş
 âgâh: bilen bilici
 âhır: son
 âhirü'l-emer: âkıbet, en sonra
 âh-ü zâr: ah edip ağlama
 a'la: yüce, ulvi
 alâ: üzere, üzerine, üzerinde
 âl: evlât, torun, akraba, soy
 âlemü'l-gayb: bilinmeyen âlem
 âl-i aba: Hazret-i Peygamberin ailesi.
 âli-cenab: yüce, kerim
 âm: umuma ait, orta malı
 âmâ: görmeyen, kör
 ân: en kısa zaman
 âr: utanma, hayâ
 ârif: bilen, bilgili
 ârif-i billah: ermiş, derviş
 âsân: kolay
 âsitan: eşik
 âsiyan: âsiler
 âsuman: gök
 âşikâra: açık, gizli olmayan
 âşîyan: yuva
 âyâ: acaba
 âyhat: âyetler
 âyin: tekkelerde yapılan merasim, âdet, görenek
 âyine: ayna
 âzâde: hür başı boş, serbest
 abdâl: derviş, içi saf olan, dünya-dan habersiz

Abdal Mûsâ: On dördüncü yüzyılda yaşayan tanınmış bektaşî şeyhi
 aceb: acaba
 acûze: koca karı
 a'dâ: düşmanlar
 adem: yokluk
 adû: düşman
 ağu: zehir
 ağyar: başkaları gayriler, rakipler
 ahd-ü peyman: söz verme
 ahî: erkek kardeş
 ahsen-i takvim: gerçek güzellik kaynağı
 ahsenü'l-hüsna: güzellerin en güzeli
 ahter: yıldız
 akçe: para
 akl-i küllî: insan
 Aliyyün'l-Murtazâ: Hazret-i Ali
 Ali Hayder: Hazret-i Ali
 anasır: unsurlar
 anber: güzel koku, güzel kokan bir koku
 Anka: varlığı bilinmeyen bir kuş
 arş: göğün üstü
 arz: dünya
 asâ: sopa; Hazret-i Musa'nın asası
 atâ: ihsan, bahşış, atıyye
 atlas: meşhur bir kumaş üstü tüylü avret: vücutta örtülmesi gereken yerler
 ayan: belli, açık, bilinen
 ayn: göz
 ayyâr: hilekâr, düzenbaz
 azm: bir işe isteyerek sarılma; gitme
 Azrail: dört büyük melekten biri; can alıcı
 ayne'l yakîn: yakinen şüphesiz

bâ: eski yazıda "b" harfinin adı; ile	Bedr-i münir: parlak ay, ayın tam hâli
bâb: kapı	begayet: son derece
bâd: rüzgâr	behîşt: cennet
bağban: bahçevan, bağcı	Behzat: Çemşid'in evlâtlarından biri
Bâk: korku	beka: ölümsüzlük, ebedilik
bâkı: ölümsüz, ebedi	Belde: şehir, memleket
Bâkır: On iki imamdan biri (Ali oğlu Muhammed)	beli: evet
bâl: kanad	bend: bağ, bağlama, köle
batn: karın	bende: köle
bâz: oyanayıcı; açık, doğan kuşu	Berat: Şabanın on beşinde kutlanan kutsi gece
bâzâr: pazar	berat: senet
bâç: vergi	berdâr: asılmış
bac-u harac: vergi ve haraç	bârgâh: izinle girilecek, yer, otağ, yüce divan
baha: değer, kıymet	berriye: kır, çöl
Ba-i Bismillah: Hz. Ali'nin "dört kitabın anlamı, Kur'ân'da, Kur'ân'ın hakikatı, Yasin'de, Yasin'in hakikatı, Fatiha'da, Fatihanın hakikatı, Bismillahirrahmanirrahim'de, Besmele'nin anlamı, Be harfinde gizlidir. Ben de B harfinin altındaki noktayım." yüce sözüne işaret ediyor.	berveh: gösterildiği gibi
baîd: uzak	bes: yetişir, kâfi
Bahr-i Muhît: dünyayı kuşatan büyük deniz; atlas Okyanusu	beste: bağlı, bağlanmış, kapalı
Bahrî Umman: engin deniz; Aman Denizi	beşâret: müjde
basar: göz; gözdeki görme hassası	beşer: insan
basiret: kalb gözü açıklığı	betaet: ağırlık, ağır davranış
battal: iri, kocaman; işe yaramayan	beyan: güzellikle bildiriş
bay: zengin	Bey baba: Bektaşî babası
bed-hû: kötü huylu	beyt: ev
bedî': bir şeyi örneği olmadığı halde icad eden; Tanrı	bi-adl: adaletsiz
bedriddüca: karanlıkta görülen ay	biat et: uymak, bağlı bulunmak
	biçare: zavallı
	bid'at: Hazret-i Muhammed'den sonra dindeki olaylar
	bigûman: sonmaz, sezmez
	bidar: uykusuz, uyanık
	bî-emsal: örneksiz, benzersiz
	bî-had: hudutsuz, sınırsız olmayan
	bî-hemtâ: müsavi olmayan, akransız
	bihter: güzel, daha, en
	bî-hüner: hünersiz, elinden iş gel-

meven	birle: ile
bihude: boş, faydasız, beyhude	bîsebat: sebatsız, yerinde durmayan
Bihzad: yaradılışı iyi,	bî-tereddüt: tereddütsüz
bî-istibâh: şüphesiz	bisyâr: çok
bî-karar: kararı olmayan	bî-zeval: yok olmadan
bî-kusûr: kusursuz	bihamdüllillâh: Allah'a hamd olsun
bileş: parasız, zahmet çekilmeden elde edilen	biküllî: bütün olarak, tamamen
bîmar: hasta	Bücehil: Ebucehil
bî-misl: benzeri olmayan, emsalsiz	bugz-u kin: nefret ve kin duyma
bînâ: gören	bükâ: ağlamak
bina: yapı	bûy: koku
bî-nevâ: âhenksiz	bünyâd: temel, esas
bînihayet: sonsuz, nihayeti olmayan	büthâne: kilise, manastır
Birah: yolsuz	bular: bunlar
birader: erkek kardeş	Bürak: Hazret-i Muhammed'in Mirac'a çıkarken bindiği at
bîreca: rica edilmeden, yalvarılmadan	Burc: kule çıkıntısı, kule
bîriyâ: riyasız, doğru dürüst	burhan: delil, senet

Cafer: on iki imamdan biri	cenk: savaş, doğuş
Caferî: caferin mezhebinden olanlar	cengâr: cenkçi
câh: yer, mevki, makam	ceng-ü cidâl: cenk ve mücadele
câm: kadeh	Cennât-i Adn: Cennet, cennetler
câna: sevgili	Cennetü'l me'vâ: Cennet bahçesi
cânan: sevgili	cer: çekmek
câvidan: edebî dirilik, ölümsüz, Hurufiliğin kurucusu	cevr: eziyet
câhîm: cehennem	ceyiz: çeyiz, ağırlık
Cebbar: azamet sahibi olan, Tanrı	cidâl: kavga, savaş
Cebraîl: dört büyük melekten biri	cihât: cihetler, yönler
cehl: bilmemek, cahillik	cilâ: parlaklık
Celâl: Azamet, sahibi, Tanrı	cilve vü cevân: nazla dolaşma
Cem: Şarabî icad eden hükümdar; Çemşid	cüş: coşma
cemâd: cansız varlıklar	cûy: nehir, ırmak
Cemâl: iç ve dış güzelliği, Tanrı	cüdâ: ayrı, uzak kalma
Cemşid: Meşhur hükümdar	cühal: zehir
	cümle: bütün
	cünbüş: zevk, eğlence, kımıldanma

cur'a: Kadehin içinde kalan tortu, cürm: suç
yudum cüz: parça
cur'adâr: cur'a veren

Ç Ç

Çâker: kul, köle
çârdeh: on dört
Çar tıraş: Dört tıraş; yani saçını, sakalını, kaşını, bıyığını tıraş etmek. (Bir bakıma kadının dişiliğini, erkeğin kişiliğini aradan çıkararak kadın ve erkeğin eşitliğini anlatmaktadır. Hacı Bektaş-ı Veli'den, Balım Sultan'a kadar tarikata giren, her canı dört tıraş ederlerdi. Balım Sultan'ın devrimci tasarrufu ile, aynı tören yapılmış, ancak san-ki kestim anlamına usturanın tersi sürülmüştür. Bu günkü ya-
şayan Bektaşilikte bu tören devam etmektedir.)
çârh: dünya, çark
çahâr-yâr: dört halife
çâr-unsur: dört eleman (su, hava, toprak, ateş)
çerâğ: چرا
çeşme: göz
çeşme-i hayvan: sonsuz hayat çeşmesi Ab-ı Hayat Çeşmesi)
çevgân: top
çiller: dervişlerin çektikleri eziyet
çera: niçin
çü: mâdemki

Đ Đ

dâm: tuzak
dâmen: etek
dâne: tane
dânişmend: bilen, âlim
dâr: dar ağacı
Dârâ: meşhur İran Hükümdarı Daryüs
dâr-ı fena: fanilik yeri, dünya
dalalet: kötülük
Deccal: kıyâmette çıkacak yalancı şahıs.
def: tef
dehen: ağız
dekaayık: anlaşması güç şeyler; dakikalar
delâlet: yol göstermek
delil: kılavuz
dellâl: tellâl
dem: an, zaman
dem-be-dem: zaman zaman
dem-hâb: uyku vakti
dem-i lika: kavuşma anı
dem-i İsa: ölümsüz hayat
denlü: kadar
der: kapı
derban: kapıcı
derbeder: kalender
derdmend: dertli
dergeh: kapı, kapı yeri, dergâh
dermeyer et: ortaya koy
derun: iç
derviş: kendi halinde olup tarikatte olan
dest: el
destgîr: elden tutan, yardımcı
devr: dünya, zaman

Devran: dünya
devvar: çok dönen, daima dönen, dünya
deyûben: diyerek
dîbâ: ipek kumaş
didar: güzel yüz
didara müştak: Tanrı cemâline aşık
dîde: göz
dîvâr: duvar
dîv-i dü-ser: iki başlı şeytan
dîv-i lâin: mel'un olan şeytan
digil: de, söyle
dil: gönül
dilâ: ey gönül
dilâra: gönül süsleyici, sevgili
dilâver: cesur, yiğit
dildâr: birinin gönlüne sahip olan, sevgili
dilrübâ: gönül kapıcı, sevgili
dûd: düman
dûn: aşağı
dâr: uzak
durdane: iri inci
duzdeh: on iki
dûzeh: Cehennem
dü: iki
dû-cihan: iki dünya (dünya ve ahiret)
dün-ü gün: gece gündüz
dür: inci
dürr-i Necef: Necef'te çıkan meşhur inci
dürüst: doğru, temiz kalbli
düvazdeh: on iki (on iki imam)
duagu: dua eden

E

ebeed: hafle tarih düşürme
ebsem: çok güler yüzlü
ebrâr: özü, sözü doğru kimseler
Ebu Cehil: Hazret-i Muhammed'in amcası
Ebu Müslim: Horasanlı meşhur kumandan
edhem: yağız at
ednâ: çok aşağı olan
edniya: aşağı kimseler
ef'al: işler, fiiller
eflâk: gökler
efşan: saçan, saçıcı
eğni: boynuna
ehl-i didar: yüzleri güzel olanlar
ehl-i beyt: hane halkı
ehl-i dünya: dünyadakiler
ehl-i irşâd: kurtulanlar
ehl-i necât: kurtulanlar
ehrem: ehram
ejder: büyük yılan
ekber: en büyük
ekvan: kevnler, varlıklar
ekn: perde
elhak: doğrusu
em: emilen tatlı
enbiya: peygamberler
encüm: yıldızlar
endam: boy
ene'l-hak: vahdet-i vücud felsefesi-ne bağlı olanların söyledikleri, "ben Hak'ım"
enin: inleme
envâr: çok nurlu
erkân: başlıca taraflar, edeb, âdet
Esedu'l-lah: Tanrının arslanı (Hazret-i Ali)
esfel: çok alçak, çok bayağı, süfli
esfiya: kalbi temiz olanlar
eshabu'l-yemin: yemin edenler, haktan ayrılmamaya and içenler
esna aşer: on iki (on iki imam)

esrar: sırlar
esrük: sarhoş
etkiya: takiler, Tanrı'dan korkanlar
eve: göğün en yüksek yeri
evliyâ: Veliler din büyükleri
evrâd: virdiler, dilden düşürülme-

yen, dalma söylenilenler
eyâ: ey
eyvan: kemer, binanın sütunu
Eyyûb: Peygamber Hazret-i Eyyûb

***** F *****

Fâil-i Mutlak: Dilediğini yapan Tanrı
fâriğ: serbest, uğraşmayan; vaz geçen, uzak
fariğim fahrim ferağım: "herşeyden el çekmiş, ancak fakirlikle ve kullukla onur duyarım"
fâş: açığa vurma
fâtiḥ: feth eden, alan
Fatih-i Hayber: Hayber kalesini alan (Hazret-i Ali)
Fahr-i fakrullah: fakirliği ile Tanrıya övünme, şükr etme Hadis-i şerif: fakirliğim iftiharımdır.
Fahr-i fena: ölümlülüğün iftihar
Fahrü'n-nisâ: kadınların iftihar (Hazret-i Fatıma)
Fakr-ü Fahri: El fakrı fahri bi iftehur sairülenbeyiyai = Benim diğer peygamberlerden üstünlüğüm fakirliğimdir. Fakirliğimle kıvanç duyarım, övünürüm) anlamında şerifli bir hadis.
fakıḥ: fıkıḥ ilmi ile uğraşan
Fatıma Hayrü'n-Nisa: Hazret-i Fatıma
Fazl-ı Yezdân: Tanrı
Fazlullah: Hurufiliği kuran, Fazlullah-ı Hurufi
fehm etmek: anlamak, idrâk etmek
felek: Dünya, talih
fena fi'l-lâh: Dünyada iken Tanrı-

ya kavuşma, ölmeden evvel ölme
fer': şube, kol
ferahnâk: ferahlı, sevinçli
Feragat: hakkından vaz geçmek
ferid: tek, benzersiz
feramuş: unutma,
Ferhad: Şirin'in âşığı, dağları delen âşık
ferman: emir, irade
ferzend: oğul
fesad: çürümek, bozulmak, kötülük
feth-i bâb: kapıyı açan
fettâḥ: kullarının kapalı işlerini açan, Tanrı
fetvâ: Dini sorulara verilen resmi cevap
fevt etme: elden bırakma, fırsat kaçırma
figan: çığlık
filkuḥur: mezarlarda (ölüler)
fil merâtıb: rütbelerde
Fir'avun: Firavun, Hz. Musaya iman etmeyen
Firdevs: cennet
firkat: ayrılık
fisk: Tanrı'nın emrinden çıkmak, günah
fürkan: Kur'an-ı Kerim
fütuvvet: cömertlik, ihsanda bulunma

ggggggggg G ggggggggg

gaziyan: gaziler
gani: zengin
gavvas: dalgıç
gayr: başka, rakip
Gayya: cehennemde bir dere, cehennem kuyusu
gayet: uç, son derece
geda: dilenci, fakir
gehi: kâh, bazı
gene: hazine
genç-i mahfi: gizli hazine
Germeyan: Kütahyada 13. asırda-ki beylik, Germiyan beyliği
gevher: cevher, elmas
gez: def'a, kere
giriştâr: tutulmak, dolaşmak
gıl: gönlün temiz olmayışı, kalb kötülüğü
gıl-ü gış: hile, aldatma, karışıklık,
kötülük
Gılman: cennetteki genç çocuklar, cennet hizmetkârları
Gulam: Köle
gurre: yüzdeki nuranilik
güş et: işt
güftâr: söz
gülbenk: yüksek ses, gülbank
güşen: gül'ük
gülsâr: gül bahçesi
gümân: zan
gümrah: yolunu şaşırması
güruh: büyük topluluk
guzat: gaziler
güzide: seçkin, seçilmiş
güzin: seçkin
gubar: toz
gussa: keder, gam

hhhhhhhhh H hhhhhhhhhh

hâdi: doğru yolu gösteren, hidayet eden
hâk: toprak
hâk-i pây: ayak toprağı, ayak tozu
hâl: yüzdeki ben
hâlet: hâl, durum
hâm: olmamış, çiğ
hâme: kalem
hânkâh: tekke
hanüman: ev, bark
hâr: diken
Hariciler: harice mensup, Şiaya dahil olmayanlar
har-u hiş: süprüntü
has: arı
hâs: bir sınıfa mensup, üstün sınıftan
Hâşr: ölmeden evvel ölüp dirilme mürşid'e ikrar verenler için
hâtem: mühür
hâver: doğru, şark
haberdar: haberi olan, haberli
habib: sevgili
Hac: Kâ'bede farzı yerine getirmek
haccac: hacılar
Hacı Bektaş-ı Veli: Bektaşiliğin kurucusu
hacc-ı ekber: Kurban bayramı cuma günü yapılan hac, büyük hac
had: sınır, hudut
hadd-ü payan: sınır ve son
Hadice: Hazreti Muhammed'in refikası, ezvac-ı tahirattan

hadis: söz

Hadis-i şerif: Hazret-i Muham-med'in sözü

hafâ: gizli olmak, gizlilik

hafi: gizli

Hâk: toprak

hakayik: gerçekler, hakikatler

hakka: doğrusu

hakim: hikmet sahibi, feylesof

halâs: kurtuluş

halâs-ı nâr: ateşten (Cehennem-den) kurtulma

Hâlık: yaratan, halk eden, Tanrı

Halil: İbrahim Peygamber

Hallak: Tanrı

Hall-i müşkilât: zorlukların halli

Hamza Baba: Meşhur bir Bektaşî babası

handan: gülen

harâbat: asil bir aileye bağlı olan-ların soyu

harâbat: meyhane

haram: dince yapılması yasak şey, helâl olmayan

Hasen hulku'r-rızâ: İyi huylu olan, Hz. Ali'nin oğlu, Hz. Ha-san

hasud: haset eden, kıskanan

haşr: mahşer, mahşer günü

hat: çizgi

hatar: tehlike, korku

hatm etmek: bitirmek, tamamlamak

havaric: dışta kalanlar, Haricîler, Şiadan olmayanlar

havf: korku

Havvâ: Hz. Âdem'in eşi, insanlığın anası

hayy: hayat

hayâ: utanma, arlanma

hayy-i bakî: ebedi hayat

hayat-ı mutlak: mutlak yaşama, âhiret

Hayder: arslan, Hz. Ali

Hayder-i Kerrâr: Düşmana döne döne hücum eden arslan, Hz. Ali

Hayme: çadır

hayyü'l-beka: ebedî hayat

Hayyül-kayyum: ezeli ve ebedî varlığı olan, Tanrı

hazer: çekinme

hazan: sonbahar

hebâ: israf çar çur

hedâyâ: hediyeler

heft: yedi

Heft imam: yedi imam

heft kişver: yedi ülke

heft ser: yedi baş

helâl: yapılması gereken, haram olmayan

hemandem: bir anda, hemen

hemnişin: beraber, beraber oturan

heme: bütün, hepsi

hemişe: her zaman, daima

hemrâh: yoldaş

her bâr: her zaman, her defa

hergiz: asla, hiçbir zaman

hercâ: her yer

heşt: sekiz

heves: arzu, istek

hicâb: utanma

hicrân: ayrılık, ayrılma

Hidayet: Hak yoluna, doğru yola kılavuzlama

hilm: yumuşak huyluluk

hisse: pay

hışm: öfke, hiddet, gazab

hiyânet: hainlik, alçaklık

Hızır: yaşadığına inanılan peygamber

hod: kendi

hodbin: kendini gören, kendi menfaatini düşünen

hokkabaz: hokka oynatan, el çabukluğu ile çeşitli hüner gösteren

hor: hakir

Horasânî: Horasanlı

hûb: güzel, hoş

hûn: kan

hûr-rika: huri yüzlü

Hüccet: delil, bürhan, senet

Hümâ: cennet kuşu

Hünermend: hünerli

hünkâr: padişah

Hüseyn-i Kerbelâ: Kerbelâ'da şehit olan Hz. Hüseyin

hüsn: güzellik

hudut: sınır

hutut: çizgiler

huffâş: yarasa, gece kuşu

hulk: huy

humâr: mest olmuş serhoş

hur: huri

hurûf: harfler

husrev: padişah

huşyar: akıllı, akli başında olan

hudut: çizgiler

ibka: bırakma, yerinde durma

îbn: oğul

ibtidâ: başlangıç, ilkin

iflâh: felâh bulmak, korkudan uzak kalmak

ifnâ: yok etme, giderme

ifşâ: açığa vurma

igvâ: ayartmak, azdırmak

ihlâs: kurtuluş, halâs olma

ihnaye: tarikata girme el alma

ihsân: iyilik, bağış

ihtiyâr eylemek: arzu etmek, istemek, seçmek

ikrâh: tiksınme

ikrâr: saklamayıp söylemek

ilbâs: geydirmek, geydirilmek

illâ: fakat

illet: hastalık, maraz

ilm: ilim, bilgi

ilticâ: sığınma

iltimas: tavsiye yollu istek

ilyâ: İlyas Peygamber

İmâm Cafer: on iki imamdan biri

inayet: yardım

İncil: Hz. İsa'nın din kitabı

ins: insan

intihâ: son, son verme

inşâ: yapma, kurma

irfan: bilgi ve görgü sahibi

irgür: göndermek, ulaştırmak

İsa: Peygamber Hz. İsa

İskender: Meşhur Makedonya hükümdarı

İsrafil: Kıyamet günü surunu üfle-yecek olan melek, dört büyük melekten biri

İsteva: yüzü ikiye ayıran görünmez çizgi

istivâ: eşit, benzer olmak

işârât: işaretler

iyd-i ekber: Büyükbayram, Kurban Bayramı

izzet: azizlik, aziz olmak

issî: zarar, ziyan

kâmil: mükemmel, olgun, kemale ermiş	katre: damla
kân: mâden	kavi: kuvvetli
kâr: iş	kavm: kavim
kâr sud: faydalı iş	Kayyum: ezeli ve ebedî olan, Tanrı
kâzibin: yalancılar	kelâm: olgunluk, mükemmellik
Kâzım: On iki imamdan biri; öfkesini yenen	Kemîne: söz
kâşif: keşf eden, bulan	kelb: köpek
kaba: elbise	kem: fena, kötü, az
kaçan: ne zaman ki	kemal: olgunluk, mükemmellik
kad: boy	kemine: âciz, hakir
kadem: ayak	kemter: zavallı
kadim: eski	kenz: hazine
Kadr: Kadir Gecesi	kerâmât: şeref, izzet, dön büyüklerinin gösterdikleri
Kaf: Kaf Dağı, Kur'ân-ı Kerim'de bir işaret, kef harfi	kerâmât: kerametler
kail: söyleyici, söyleyen	Kerbela: Hz. Hüseyin'in şehit edildiği yer, Kerbelâ şehri
kallaş: kalender (hilekâr)	kesad: sürümsüzlük, alış verişte durgunluk
kalender: fakir, derviş	kesb etmek: kazanmak
kalıptır: kalmıştır	kesret: çokluk
kamu: bütün, hep	keş-i esrâr: sırların bilinmesi
Kanber: Hz. Ali'nin kölesi	kevâkib: yıldızlar
Kanberi: Kanber'e bağlı olanlar, kanber gibi olanlar, Aleviler	kevn-ü mekân: bütün varlıklar
kanceru: nerede, nereye	Kevser: cennette bir nehir
kand: nebat şekeri	Keykubat: Meşhur hükümdar
kande: nerede	kiş: din, mezhep
Karun: zenginliği ile meşhur hükümdar	kibriya: fazla büyüklük
kar': vurma, çalma	kibr-ü kin: büyüklük satma ve kin gütmeye
kur'a: piyango	kil: çamur, balçık
karındaş: kardeş	kinnaye: sitemli ifade serzeniş
kat: huzur, büyüklerin yeri	kisve: geyim, kılık
Katil-i Anter: Anter'i öldüren, Hz. Ali	kişver: memleket, ülke
Katil-i nefis: insanın nefisini terbiye etmesi	kil-ü kal: dedi kodu
Kat': kasma, kat etme	kital: vurma, kırma, öldürme
Katil: öldüren	Kızıl Veli: Bektaşilerin ileri gelenlerinden bir Baba

kinama: Maide Suresi 54 ayet)	kürsi: göğün üstü, yüksek yer
köhne: eski	Kur'an: Allah'ın emirlerini bildiren Hz. Muhammed'e nazil olan ilâhi kitap
ko: bırak	Kurretü'l-ayn: Göz aydınlığına sebep olan şey (Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin)
koca: ihtiyar erkek, yiğit	küstah: arsız, edepsiz
kûy: mahalle, köy, semt	kulak tut: dinle
kûbra: büyükler, yüksek dereceli olanlar	Kutbü'l-ârifin: mürşid, kendisine uyulan
küfran: nimeti, ihsanı inkâr	
küllî şey: her şey, bütün varlıklar	
kün fekân: varlıkların yaratılması	
küntü kenz: gizli hazine, kutsal bir hadisin baş tarafı	

|||||| L |||||||

lâ-ihtiyaç: ihtiyaçsız, ihtiyacı olmayan	leşker: asker
lâ-mekân: mekân dışında kalan, Tanrı	letafet: incelik, güzellik
Lâ-şerik: ortağı olmayan, Tanrı	levh: levha
Lâ-şey: eşyadan ayrı olan, Tanrı	levh-i dil: gönül levhası
Lâ-yezel: zail olmayan, ölümsüz, Tanrı	levh-i mahfuz: Yedinci göğün üstünde olmuş ve olacak şeyleri bildiren levha, İlâhi levha
lâf-ü güzâf: boş söz	levn: renk, boya
Lafzatullah: Tanrı sözü	lik: lâkin
lahm: et	lika: yüz, çehre
la'l: Kıymetli kırmızı taş, yanak	liva: sancak
leb: dudak	Lokman: Şifası ile meşhur hekim,
ledün: gayb âlemi, Tanrı hikmeti	lûtf: iyilik
lem yezel: ilki olmayan, Tanrı	

mmmmmmmmmm M mmmmmmmmmmm

macera: baştan geçmiş sergüzeşt	mâsivâ: sonsuzluk
mâder: anne,	mât: ölü
mâh: ay	Mabud: Tanrı
mah-i nev: yeni doğmuş ay	magrib: batı
mah-i tâban: parlak ay	Mahabbet: sevgi
mâhir: usta, meharef sahibi	mahbub-ı nurani: nurla dolu sevgi, gerçek aşk
mâil ol: meyl et, gönül ver	mahfi: gizlenmiş
mâr: yılan	

maḥşer: kıyamet günü topluluğu
mekam: yer, rütbe
maksud: istenilen
mani': menolunmuş, yasak edilmiş
mani-i ummülkitab: Fatihanın hakikati
mansıb: asıl, temel, esas
Mansur: Hallac'ı Mansur, zafere ulaşmış
marifet: hüner, bilgi
mariz: hasta
maslahat: iş
masiva: işletmeyen varlıklar
ma'sum: günahsız
maşuk: sevilen, sevgili
mazhar: aydınlanmış, meydana çıkmış
matla: doğuş, tulû ediş
meani: manalar
mebde: başlangıç
Mecnun: Meşhur Leylâ'yı seven aşık, divane
medh: övme, methetme
mehd: beşik
Mehdi: Kıyamette çıkacak kurtarıcı
mehdi-i sāhib-liva: elinde sancağı olan Mehdi
mekal: söz, bahis
mekkâre: hilekâr, düzenbaz
meknun: dizilmiş, gizli
melâmet: hakirlik, hor görülme, kınama (Maide Suresi 54 Ayet)
Melek-sima: melek yüzlü
memât: ölüm
menkuş: işlenmiş, nakş olunmuş
menzil bemenzil: yer yer, mesafe mesafe
Menzil-i Yezdân: Tanrıdan indirilmiş
merdane: mertçe

Merd-i Hak: Tanrının mert olarak yarattığı, Hz. Ali
Merd-i kâmil: üstün yiğit (Hz. Ali)
merdut: reddedilmiş, geri çevrilmiş
Meryem: Hz. İsa'nın annesi
Mescud: Tapılmış, kendisine secde edilmiş (Lahmûke lahmi, demmûke demmi, cismûke cismi? Eti etim, kanı kanım, canı canımdır) Şeklindeki hadis-i şerif Hz. Ali hakkında Hz. Muhammed (S.A.V. Gadr-Hum'da söylediği nutukta geçen tümce-dir.
mesned: üzerine dayanılan şey
meskenet: miskinlik, fakirlik, aşâğılık
mest-ü hayran: kendinden geçmiş, şaşkın
mestane: kendinden geçercesine
mest-i hab: uykudan mest olmuş
mest-i lâya'kal: düşünmeksizin mest olmuş, kendinde olmayan
manstur: yazılı
mestur: örtülü
mes'ud: saadete ermiş
meşam: koku
meta: mal, eşya
mevali: mollalar
mevc: dalga
mey: şarap, içki
meyl: gönül verme, yönelme
meyyâl: meyl etmiş, yönelmiş
meyyit: ölü, ölmüş
mezellet: alçaklık
mezra: tarla
mezat: artırmaya koyma
Mezheb-i Numan: Hanefi mezhebi
miad: vade, yaman, yevm-i miad: kıyamet günü

mihir: güneş, dostluk
mihrap: imamın namaz kıldırıldığı yer
Mikâil: Dört büyük melekten biri
Mir: Emir, bey
Mi'rac: Hazret-i Muhammed'in göğe yükselişi
Mir-i meydan: meydanın emiri, kahraman Hz. Ali)
miftah: anahtar, açar
mihman: misafir
mihnet: sıkıntı
minber: hutbe verilen yüksek yer
minnet: birine iyilik yapmak, ih-san
mir'at: ayna
minhac: geniş yol
misvak: diş temizlemeğe mahsus ağaç lifinden yapmış alet
müberra: kötülüklerden sıyrılmış olan, beri ol, aklanmış
mücerret: çıplak, yalnız, ferd
mücavir: komşu
müdam: daima
müddei: iddia eden
müdrük: idrak eden
müfessir: tefsirci, açıklayıcı
müfti: fetva veren din adamı
müje: kirpik
müjgân: kirpikler
mümin: iman eden, inanan
müminan: iman edenler
mümkünat: mümkün olan şeyler
münezzeh: tenzih olunmuş sıyrılmış, temiz, arı, uzak
münezzel: aşağı indirilmiş
münevver: nurlu
münkir: inkâr eden
mürde: ölü
mürekkep: bileşik, terkipli
murg: kuş
Mürselin: Peygamberler

mürşit: doğru yolu gösteren
müsemma: isimlenmiş, adlanmış
müstakim: doğru
müşk: ceylânın göbeğinden çıkarılan güzel koku
müşkil: zor, çetin
müşkilât: zorluk çeken
müşrik: şirk koşan, kâfir
müştak: çok arzulayan
müşabih: birbirine çok benzeyen
müttakı: kötülüklerden çekinen, tekva sahibi
muallâ: yüksek, yüce
muattar: güzel kokulu
Muaviye-i Haric: Hz. Ali ile muharebe eden Muhaviye, Haricilerin başı
muazzam: azametli, pek büyük
muciz-nüma: mucize gösteren
muğlâk: karışık
muhabbet: sevgi
muhassaf: çok saf
muhib: dost, arkadaş
muhit: her taraftan kuşatan, saran
muhkem: sağlam, kuvvetli
muin: yardımcı
mukabil: karşılık
mukaddem: evvel, önce
mukarrer: kararlaştırılmış
mukayyet: bağlı bulunan
Murtazâ: takdir edilmiş, beğenilmiş, Hz. Ali
murtazavi: Hz. Ali'ye mensup olanlar
Musa: Peygamber Hz. Musa
Musahhar: büyülenmiş
musavver: tasvir olunmuş, şekillenmiş
Mushaf: Kur'an-ı Kerim
mutalsam: tılsımlı, büyüli
Mutu kable ente mutu: Ölmeden evvel ölünüz

muttali: öğrenme
muvahhit: Tanrının birliğine in- nıp iman eden
muzaffer: zafere ulaşmış

nnnnnn N nnnnn

nâ-balig: bülûğa ermemiş, çocuk
naci: kurtarıcı, necat sahibi
nâçar: çaresiz
nâdan: cahil
nâhak: haksızlık
nam: ad, ün
namdar: namlı
nar: ateş
nar-ı cahim: cehennem ateşi
nas: insan
na't: özelliğini medh etmek, Hz.
Muhammed'e yazılan şiirler
natamam: tamamlanmamış, nok-
san
nâvük: ok
nây: ney, nefesle çalınan kamış
çalı
nâzil olmak: inmek
nabz: nabız, damarın atması, (huy)
nafi: faydalı, yararlı
nakş: nakış, işleme, süs
nakkaş: nakışçı
Nakkaş-ı Ezel: Ezel nakışçısı,
Tanrı
Nebi: peygamber
Necef: Kıymetli taşlar ile meşhur
olan Arabistanda meşhur bir yer
neces: pislik

mecm: yıldız
nedamet: pişmanlık
nefy: sürmek, sürgün
nefh: koku yayılma, kokulu rüzgâr
nehy: yasak edilmiş
nemed: aba, hırka, kebe
nemek: tuz
Nemrud: Hz. İbrahim'i ateşe atan
Firavun
nik nam: iyi isimli, iyi olarak bili-
nen
Nil: Nil Nehri
nil: mavi
nidâ: ün, bağırma
nigâr: güzel, sevgili
nigâra: ey güzel
nihan: gizli
nisar: saçmak, dağıtmak, serpmek
niyam: kın, kılıf
niyaz: yalvarma
nüf felek: dokuz kat gök
nüma: görünen
Numan: İmam-ı Âzam Ebu Hanife
nur-ı Hüdâ: Tanrının nuru
Nur-ı Rahman: Tanrının nuru
nusrat: selâmet, zafer
nuş et: içmek
nutk: söz natika

oooooooo O ooooooooo

od: ateş
olar: onlar

olmayısar: olmayacak
oluban: olunca

pppppppp P ppppppppp

pâk: temiz
pâk nazar: temiz bakışlı
pelas: aba veya çul eskisi
pâmâl olmak: ayak altında kal-
mak
pare: parça, para
pasban: bekçi
pâyan: son, nihayet
pâydar: daim, bir karar
paymâl (pâmâl): ayak altında kal-
mak
penah: koruyan, saklayan
pend: nasihat, öğüt
perestîş: tapma, tapış
pergâr: pergel, daire çizme âleti
perhiz: gûnahtan kaçınma, bazı
yiyeceklerden uzak kalma
pertev: parlaklık, ışık
pervane: ışığın etrafında dönüp
yanan kelebek

pervaz: uçma
perver: besleyici, mürebbi
Perverdigâr: Tanrı
pes: öyle ise
peser: erkek çocuk
peyamber: haberci
peyda: belirme, belirti
peyman: kadeh
pîr: yaşlı, ihtiyar, bektaşî pîri, tari-
kat reisi
pirezen: kocakarı
pir-i mukan: ihtiyar meyhaneci
pişvâ: bir tayfanın büyüğü
pinhan: gizli
piyale: kadeh
pota: maden eritilen ocak
pür: dolu, çok
pür harabat: tüm sarhoş
püş: şırt

rrrrrrrr R rrrrrrrr

Rafizi: rafizi tarikati
rah: yol
rah-i istiva: ikiye bölünmüş yol
râz: sır
raz-ı nihan: gizli sır
rabbani: ibadet eden, derviş
Rabb-ı âlâ: ulu Tanrı
Rabbülâlemin: Âlemlerin, bütün
varlıkların Tanrısı
rahm et: acımak
ravza: bahçe, çimenlik
Ref et: kaldır
refik: arkadaş
rehber: kılavuz
reh-nümâ: yol gösteren
remz: işaret, simge, rumuz
rene: incinme, ağrı, derd, sıkıntı

re's: baş
resm: âdet, gelenek
reva: caiz, lâyük, yeri
reviş: gidiş
revnak: parlak, güzel
rey-ü tedbir: çare bulmak
Razık: rızık verici, Tanrı
Rezzak: çok rızık veren, Tanrı
rind: kalender, dünyaya aldırma-
yan, derviş
risalet: peygamberlik
rişhand: gülme, istihza
rivayet: söylenilen
riyâ: hile, aldatma
riyazet: yiyip içmemekle nefsi
terbiye etmek

Rıdvan: cennetin bekçisi
rihlet: göç
rıza: razı olma
ruh-ı revan: yürüyen ruh, insan
Ruhullah: Hazret-i İsa
Ruhulkuds: Cebrail
Rum: Anadolu
rûşen: aydın, aydınlık
rûy: yüz

rûy-i dildar: sevgilinin yüzü
rücu: dönüş
rûsva: rezil, değersiz
ruh: yanak
ruhsar: yanak
rumuz: işaretler
rûz-ı ferdâ: yarınki gün (Ahiret)
rûz-ı mahşer: Mahşer günü

SSSSSSSSSS S SSSSSSSSS

sabak: ders, öndül
Sâbit kadem: ayak direyen, yerinde duran
sâcid: secde eden
sâdikâne: sadık olarak
sıfât: sıfatlar, nitelikler
serfûrû: baş eğmek
sâhib-i keramet: keramet sahibi
sâil: dilenci
sâhib-i saadet: saadet sahibi
sâki-i ebrâr: içi temiz olan içki dağıtıcı
sâki-i Kevser: Cennetteki kevser ırmağından içki sunan
saht: katı, sert
sam: ateş, sam rûzgârı
sanem: put, put gibi, güzel
say: çalışma
saye: gölge
sayrı: hasta
sad hezaran: yüzbinlerce
sad pâr: yüz parça
sadr: göğüs
safha: yüz
sagar: kadeh
sehabi: sahib-i kiramdan olan, Hz. Muhammed'le beraber bulunanlar
sahavet: cömertlik

sahn: yer
salat: namaz
savm: oruç
savt: ses
sayd: av
saykal: cilâ verici
seb'a: yedi
sebze pûş: yeşillikle örtülü
Sedd-i İskender: İskender'in yaptırdığı duvar
sehm: ok
sehergâh: seher vakti
selâmet derkenarest: selâmet kenardadır
Selman: Selmân-ı Farisi
sem: zehir
semâ: gök
sema': Mevlevilerin âyini
semenber: göğsü yasemin gibi beyaz ve güzel kokulu sevgili
semra: buğday benizli
senâ-gû: medh eden
sencileyin: senin gibi
seng: taş
sengsâr: taşlık
ser: baş
serâzâd: serbest, başı boş
ser-amiz: başı karışık
serâpâ: baştan ayağa kadar

serâser: baştan başa
ser beser: baştan başa
serdâr: reis, önder, başkan
serfûrû: baş eğen
ser-gerdan: başı dönen, şaşkın
serir: taht
ser-mest: kendinden geçmiş
ser-pabûrehne: başı ve ayağı çıplak
serseri: ötede beride boş gezen, derbeder
ser tâ kadem: baştan ayağa kadar
server: başkan, reis
serv-i naz: servi gibi naz eden
serv-sehi: servi gibi düzgün boylu
Settar: kullarının ayıplarını örten, Tanrı
seyf: kılıç
seyyar: gezen, seyr eden
seyyare: seyyâr yıldızlar, gezegenler
sezâ: lâıyk, yerinde
sim-ü zer: gümüş ve altın
sînâ: Hz. Musa'nın tecelli yeri olan dağ, Tur-ı Sina
Simurg: Anka, Zümrüd-i Anka kuşu
sîne: göğüs
siper: korunma yeri
sîret: meslek, gidiş, maddeten tutulan yol
Sikender: Meşhur Makedonya hükümdarı, İskender
sikke: para, başlık, tac
sevâd: karaltı, siyahlık
sevâd-ı a'zâm: büyük şehir

sipehsâlâr: baş kumandan, ser asker
sipeksalari: Başkomutan
sitâre: yıldız
siyeh-rû: siyah yüzlü, yüzü kara olan
sıfât: bir şeyin özelliği, nitelik
sırat: Cehennemin üzerine kurulan köprü
Sırat-i müstakim: düz, doğru Sırat
sırrü'l-hafıyyan: gizliliklerin sırrı
Sırr-ı Esma: isimlerin sırrı, sırr-ı ilâhi
sırr-ı Sübhân: Tanrı'nın sırrı
sûd: fayda, kâr
subhan: çağrılan
sü'bân: büyük yılan
Sübhân: Tanrı
sücûd: secdeler
Süfyân: Ebu Süfyân
Süfyân-ı lâin: mel'un, lânetlenmiş, Süfyân
sükker: şeker
sühâ: cömertlik, kerem
Süleymân: Peygamber Hz. Süleyman
sümme: sonra
sürâ: toprak, yer altı
sudûr: meydana çıkma, sâdır olma
subh-u şâm: sabah akşam
Sûre-i Tâhâ: Kur'ân-ı Kerimde Tâhâ ile başlayan sûre
sûret: surat, yüz
sûzân: yakıcı, yakan

§§§§§§§§§§ § §§§§§§§§§§

şah: pâdişâh	şems-i tâban: aydınlatan, parlak
Şâh-ı Merdan: yiğitlerin padişahı	güneş
Hız. Ali)	şümürde: sayılmış, hesap edilmiş
şâhvar: padişaha lâıykı, kıymetli	şer: kötü, kötülük
şâm: akşam	şerh: açıklama
şeb: gece	şerha: yarık
şehriyâr: padişah	şeriat: din yolu
secer: ağaç	şerik: ortak
şefâat: şefi olma, acıma	şermsâr: utanan
şefi: şefa'at eden	şes: altı
şefkat: acıma, merhamet	şes cihet: altı yön,
şeh: şah, padişah	şey: eşya, varlık
şehâ: ey padişah	şeydâ: çılgın
şehâdet: şahitlik, tanıklık, iman	Şîr-i Yezdân: Tanrının arslanı,
şehbâz: beyaz ve iri doğan	Hız. Ali
şehinşâh: padişah, padişahlar pa-	Şid: Peygamber Hız. Şit
dişahı	şikk: parça, kısım
şehsuvar: ata pek güzel binen	şikâr: av
şehvet: aşın arzı, çok istek	şikeste: kırık, kırılmış
şek: şüphe	şimâl: sol, şimâl tarafı
şem: mum	Şücâ Baba: Meşhur bir Bektaşî
şems: güneş	Babası
şems-i duhâ: karanlığı yok eden	şu'le: alev
güneş	Şûr: şamata, kargaşalık

tttttttt T ttttttttt

tâat: Tanrının emirlerini yerine	taşra: dışarı, dışarıya
getirme, kulluk	tabiban: doktorlar
tâb: takat, ışık, hararet	tabi: davul
tâc: padişahların başlarına giydik-	tahâret: temizlik
leri kıymetli başlık	tahayyür: hayrette kalma
tâ ebed: ebediyyen	tahsin: beğenış, âferin
tak: kemer, bina kemeri	taht: padişahların oturdukları yer
tâhir: temiz	Taki: On iki imamdan biri
tâlib: isteyen, taleb eden	tama': hırs, aç gözlülük
ta'n: ayıplama	tarahhum: acıma, merhamet etme
târumâr: darma dağın	tarh: atma, bırakma

tarhet: çıkarma, çıkarılma	den diğer dile nakletme
tavaf: etrafını dolaşmak	tesbih: Tanrıya "sübhânallah" diye
tayyibat: iyi, hoş, helâl olan şeyler	dua etmek
tayyib-ü tahir: hoş ve temiz	teşviş: karma karışık etmek
Teâlâ şânühu: şerefi yüksek olsun	tevellâ: birini dost edinmek, sev-
tebâr: asıl, soy	mek
teber: balta	te'vil: başka mânâ vermek, mânâyı
teberrâ: sevmeyip yüz çevirmek	değiştirmek
tecdid: yenilemek	Tevrat: Hız. Musanın kitabı
tecelli: belli olmak, görünmek	tezvir: müzevirlik etmek, yalan
tecrid: ayırmak, ayrı tutmak	yere söz getirip götürmek
tefsir: mânâsını açıklama, izah et-	timâr: canlı ve cansızlara bakmak,
mek	tedavi etmek
tekazâ: sıkıştırmak, tazyik	timür: demir
tekvâ: Tanrıdan korkma	tîr: ok
tekye: tekke	tılsım: büyü, sihir
terk-ü tecrit: Tanrı'dan gayrı her	tîb: sürünecek güzel kokulu şey
şeyden soyutlanmış	tui: sensin
temâşâ kıl: seyr et	tumturak: süs, gösteriş
tenzil: indirme	Tûr: Hız. Musa'nın tecelli yeri olan
terahhum: acıma, merhamet etme	Tûr-ı Sinâ dağı
terceman: kalbini gösterişi, duru-	tuti: papağan
mu ile ortaya koymak, bir dil-	

uuuuuuuuuu U uuuuuuuuuuu

ûd: öd ağacı, bilinen musiki âleti	ukbâ: âhiret
ümm: anne	ulûm: ilimler
ümmehât: anneler	Urum: Anadolu, Anadolu halkı
üstâz: usta, üstad, muallim	usûl: asıllar, kökler, temeller
üstühân: kemik	uş: bu
ubûr: geçit geçmek, boğazı aşmak	

vvvvvvvv V vvvvvvvvv

vâizâ: ey vâiz	vahdet: birlik
vâlih: şaşkın	vahy: Tanrı'dan peygamberlere
vahdet: birlik	gelen emir
vâsi: geniş, meydanlık	vech: yüz, çehre, cema
vasl: kavuşma	veche: yüz, taraf, cihet
vasl-ı hicran: ayrılıklardan kavuş-	veş: gibi (teşbih edatı)
ma	vird: dâima ağızda dolaşan, tek-

rarlanan
vücûd: varlık

vuzu': abdest
vuzuh: açık, belli

YYYYYYYYY Y YYYYYYYYYY

yağma: talan, eşyaların kapışılma-
sı
yahşi: güzel
Yahyâ: Peygamber Hz. Yahya
Ya'kub: Peygamber Hz. Yâkup
yalın: çıplak, saf
yarağ: yasak
yavuz: kötü, fena
yed: el
yeğdürür: iyidir, üstündür
yeksân: bir olmuş, beraber hâle
gelmiş

yeksan: yokolmak
yektâ: tek, eş olmayan, değerli
yerağ: hazırlık
yeser: sol, eyser
Yezid: Muaviyenin oğlu
yitirmek: kaybetmek
yümn: mübarek, uğurlu
yemin: and içme
Yûnûs: Peygamber Hz. Yunus
Yûsûf: Peygamber Hz. Yusuf

ZZZZZZZZZ Z ZZZZZZZZZZ

zâg: karga
zâhir: açık, belirli
zâr-ü zâr: ağlama, üzülmek
zât: sahip
zât-ı muîn: yardım eden, yardım
sahibi
zahm: yara
zahmnâk: yaralı
Zakkum: Cehennemde bulunan
ağaç, Cehennem meyvası
zâmir: gönülde gizli olan sır
zat-ı bil kuvve iken: Şekil ve resi-
me bürünmemiş varlığımız
zebân: dil, lisan
Zebûr: Hz. Davud'un kitabı
zehî: ne hoş, ne güzel
zekât: Tanrı emrettiği için malının
kırkta birini fakirlere dağıtmak
zemin: yer, toprak
zerd: sarı
zerre: toz, cisimlerin en küçüğü

zevâl: yok olma, gitme
zeyn: süs, zihnet
zeyne'l-abâ: âbânın süslü görün-
mesi, kalb zenginliği
zîba: güzel
zîkr: anmak, söylemek
zinde: diri
zindegân: yaşayanlar
zinet: süs
zinhar: asla, sakın
ziyâ: ışık
zülâl: parlak, temiz, saf su
Zülfikar: Hz. Ali'nin kılıcı
Zümre-i merdan: mert kimseler
zünnâr: papazların kuşandıkları ip
kuşak
zuhur etmek: meydana gelmek,
belirmek
zulmet: karanlık, ışıksızlık veya
küfür

ADİL ALİ ATALAY'IN'ın CAN YAYINLARI Okurlarına Sunmuş Olduğu Kitaplar

- Ehl-i Beyt'in Mucizeleri
(Geliştirilmiş 5. Baskı 320 s. 1997) (Adil Ali Atalay)
- Seyyid Nizamoğlu Divanı (3. Basım 302 s. 1990)
- Kerbelâ ve Matem (Yazı ve Şiir İlâveli 6. Basım
384 s. 1996) (Adil Ali Atalay)
- Abdal Musa Sultan ve Velayetnamesi
(İlâveli 8. Basım 192 s. 1996) (Adil Ali Atalay)
- Gülzar-ı Hasaneyn / Fazlullah Rahimi (4. Basım 464 s. 1996)
- Gel Kendine Deli Gönül / A.A. Atalay (6. Basım 240 s. 1997)
- Kurtuluş Savaşında Alevi -Bektaşiler / Baki Öz
(Geliştirilmiş 8. Basım 144 s. 1996)
- Kur'anda Hikmet ve Tarihte Hakikat Kur'anda Hikmet
İncil'de Hakikat Halil Öztoprak'ın Toplu Eserleri (192 s. 1990)
- Şah İsmail Hatai / Nejat Birdoğan (496 s. 1991)
- Amasyalı Fedayı Baba Divanı / Abdullah Çelebi (488 s. 1991)
- Usul-u Kâfi / Tacettin Uluç (272 s. 1994)
- Faziletname / Yemini (11. Basım 160 s. 1997)
- Yanık Bir Türküdür Sevdam / Metin Şimşek (144 s. 1992)
- Bir Tohum / Muharrem Atalay / Şiir 1992
- Noksani Baba / (Adil Ali Atalay) (5. Basım 144 s. 1997)
- Kenzül - Mesaib KUMRU (4. Basım 416 s. 1996)
- Tam Hüsniye / A. A. Atalay (7. Basım 192 s. 1997)
- Veli Baba Menakıbnamesi / Bedri Noyan
(3. Basım 304 s. 1996)
- Gezdim / Erzurumlu Aşık Garip Bektaş (144 s. 1993)
- İnançta Devrim / Mehmet Dışkiran (3. Basım 240 s. 1996)

- Kerbelâ'nın İntikamı Müseyib Gazi (4. Basım 224 s. 1997)
- ...Ve Hidayete Erdim / Dr. M. Et/Ticani
(4. Basım 208 s. 1996)
- İmam Cafer-i Sadık Buyruğu / A.A. Atalay
(7. Basım 288 s. 1997)
- Hanedan-ı Ehlibeyt Neden Hor Görüldü?
Ali Ağa Varlık (5. Basım 240 s. 1997)
- Binboğalı Kökçüler / Batasica Hektor / Süleyman Çiltaş
(736 s. 19993)
- Gölgesiz Işıklar I- Alevilik ve Öncesi /
Mahmut Reyhani (2. Basım 176 s. 1995)
- Ehl-i Beyt'ten Bir Deste Gül / Gürcü ve Erdal Doğan
(272 s. 1994)
- Cabbar Kulu (Adil Ali Atalay) (3. Basım 96 s. 1996)
- Gönün Dili Bahçenin Gülü/ Durmuş Günel (160 s. 1995)
- Gölgesiz Işıklar II - Tarihte Aleviler (192 s. 2. Basım 1997)
- Dede Korkut ve Ahmet Yesevi'den Günümüze Ünlü
Alevi Ozanlar / Mehmet Şimşek (2. Basım 240 s. 1996)
- Binbir Çiçek Mozaïği Alevilik / Lütü Kaleli
(3. Basım 448 s. 1995)
- Atatürk'ün Anadolu'ya Gönderiliş Olayının İçyüzü
Baki Öz (3. Basım 176 s. 1996)
- Bektaşilik Alevilik Nedir?/ Doç. Dr. Bedri Noyan
(640 s. 1996)
- Alevilik İle İlgili Osmanlı Belgeleri / Baki Öz
(3. Basım 304 s. 1997)
- Kul Himmet Üstadım / İbrahim Aslanoğlu (176 s. 1995)
- Allah Hedef Can Nokta / A.Ağa Varlık (3. Basım 160 s. 1997)
- Eba Müslüm'ün Tabutu / A. Mesruri Geda
(3. Basım 184 s. 1997)
- Hz. Betül Fatıma Anamız / A. A. Atalay
(3. Basım 272 s. 1996)

- Hacı Bektaş Veli FEVAİD (Yararlı Öğütler)
Baki Öz (2. Basım 96 s. 1996)
- Tanrı İnsan/ Lütü Kaleli (240 s. 1996)
- Atatürk'ün Düşünce Yapısının Oluşumu /
Baki Öz (304 s. 1996)
- İslam Dünyası ve Kemalizm / Baki Öz (160 s. 1996)
- Lâ Feta İllâ Ali Lâ Seyfe İllâ Zülfikar /
Mehmet Diskıran (2. Basım 144 s. 1996)
- Atatürk'ün Düzeni / Baki Öz (320 s. 1996)
- Hülya ile Yadigar - Sıla mı Gurbet, Gurbet mi Sıla
A. A. Atalay (2. Basım 128 s. 1996)
- Kur'andaki Sünnet Ehl-i Beyte Gönül Verenlerin
Yoludur / Dr. Muhammed Et-Tıycani Es-Semavi (240 s. 1996)
- İlk Alevi Kimdir? - Nasreddin Eskiocak (3. Basım 64 s. 1997)
- Demir Baba Vilâyetnamesi - Doç. Dr. Bedri Noyan
(176 s. 1996)
- Veysel Karani - Mehmet Şimşek (216 s. 1996)
- Hacı Bektaş-ı Veli Manzum Vilâyetnamesi
Doç. Dr. Bedri Noyan (2. Basım 448 s. 1997)
- Alevi-Bektaşî Tarihi - Burhan Kocadağ (2. Basım 272 s. 1997)
- Aleviliğe İftiralara Cevaplar - Baki Öz (208 s. 1996)
- Gerçek Tarihiyle Kuran'da 32 Peygamber ve İslam Dini
Emrullah Eraslan (480s. 1996))
- Aşık İbreti Yayına Hazırlayan A. Ali Atalay Vaktidolu
(208 s. 1996)
- Hasret Türküleri - Hacı Bektaş Şahin (80 s. 1996)
- Hacı Bektaş Veli (Piyes) (Sabahattin Ergin (144 s. 1996)
- Halkın Sevgilisi ve Yunus Emre (Piyes) S
Sabahattin Ergin (144 s. 1996)
- Bıçağın Sırtında Siyaset / Baki Öz (256 s. 1996)
- Mitolojide İnanç ve Peygamberler / Lütü Kaleli (480 s. 1996)

- Kimliğini Haykıran Alevilik / Lütfi Kaleli (288 s. 1997)
- Mezhepte Aleviler / Mahmut Reyhani (320 s. 1997)
- Pir Sultan Abdallar / İbrahim Arslanoğlu
(2. Basım 528 s. 1997)
- Alevilik Tarihinden İzler / Baki Öz (160 s. 1997)
- Tarikat-Ticaret Mafya-Siyaset / Lütfi Kaleli (1997)
- Güldürü Ustalarından Seçilmiş Fıkralar /
Mehmet Şimşek (352 s. 1997)
- Vahisiz Yaşayan Dinler / Garip Salim Güner (256 s. 1997)
- Allah-u Taâla Vâhid / Garip Salim Güner
(600 s. 1997, 2. basım)
- Yaraticının Azameti ve Doğadaki Kudreti /
Nasreddin Eskiocak (80 s. 1997)
- Alevi-Bektaşiliğin Dayanakları / Ali Ağa Varlık (176. 1997)
- Güççük Haçça ile Vakarlı Mamo / Lütfi Kaleli (352 s. 1997)
- Doğudaki Aşiretler, Kürtler, Aleviler / Burhan Kocadağ
(272 s. 2. Basım 1997)
- Sayın Soyтары / Sabahattin Engin (112 s. 1997)
- Ana Huzursuz, Ana Üzgün, Ana Ayakta /
Mustafa Kalaycı (64 s. 1997)
- Ferhat ile Şirin / İsmail Büyüктаş (112 s. 1997)
- Yesevi ve Hünkâr ile Olduk Enel-Hak /Lütfi Kaleli
(352 s. 1997)
- Gökçe Kadın / Hüseyin Ecer (224 s. 1997)
- Kur'an-ı Ehlibeyt'e Sorunuz / Et-Tiycani (256 s. 1997)
- Vîrânî Divanı ve Risalesi / A. Ali Atalay Vaktidolu
(352 s. 1997)

Satınalma

10.11.1998

Can Yayınları

